

କୃଷ୍ଣ ଯନ୍ତ୍ରବେଦ

ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ
Vedic Literature of Ancient India

ଯଜୁର୍ବେଦ

(यजुर्वेद / Yajurveda)

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ
Vedic Literature of Ancient India

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା

(कृष्ण यजुर्वेद - तैत्तिरीय संहिता)
(Krushna Yajurveda - Taittiriya Samhitaa)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ
Compiled by – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ
Language – Sanskrit - Odia

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (Proofreading by)
ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା
ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦନା

prakash@scholarshoppe.com

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ

ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା

ଜିଲ୍ଲା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ବୈଦିକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିଷଦ,
ସମ୍ବଲପୁର, ଓଡ଼ିଶା

klpandajsg@gmail.com

ଶ୍ରୀ ସେଷନିରଭୟ ଦାଶ

ପୋଡାମାରି ଗଡ଼, ସାନଖେମୁଣ୍ଡି,
ଗଞ୍ଜାମ, ଓଡ଼ିଶା

sesanirbhaya@gmail.com

ସୂଚୀପତ୍ର

କ୍ରମ	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା	କ୍ରମ	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା
1	ପୂର୍ବାଭାଷ	5			
2	ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ...	8			
3	ଯଦ୍ଭବେଦ - ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପରିଚୟ	24			
ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା					
4	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧	43	24	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୧	256
5	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨	50	25	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୨	267
6	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩	58	26	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୩	274
7	ଅଧ୍ୟାୟ - ୪	67	27	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୪	284
8	ଅଧ୍ୟାୟ - ୫	75	28	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୫	291
9	ଅଧ୍ୟାୟ - ୬	84	29	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୬	299
10	ଅଧ୍ୟାୟ - ୭	92	30	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୭	304
11	ଅଧ୍ୟାୟ - ୮	102	31	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୮	312
12	ଅଧ୍ୟାୟ - ୯	114	32	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୯	320
13	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୦	123	33	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୦	330
14	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୧	131	34	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୧	335
15	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୨	144	35	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୨	340
16	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୩	161	36	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୩	344
17	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୪	171	37	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୪	358
18	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୫	179	38	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୫	368
19	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୬	191	39	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୬	373
20	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୭	202	40	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୭	378
21	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୮	216	41	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୮	384
22	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୯	229	42	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୯	390
23	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୦	243	43	ଅଧ୍ୟାୟ - ୪୦	394

ପୂର୍ବାଭାଷ

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ମାତୃପିତୃଭ୍ୟାଂ ନମଃ ।

ସର୍ବଭ୍ୟାଂ ଶୁଭ୍ରଭ୍ୟାଂ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ମହାଗଣପତିଭ୍ୟୋ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ସରସ୍ୱତ୍ୟେ ନମଃ ।

ସର୍ବଭ୍ୟାଂ ଦେବେଭ୍ୟାଂ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ବେଦାୟ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ବେଦପୁରୁଷାୟ ନମଃ ।

୧୫ ଜାନୁୟାରୀ ୨୦୨୪, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ବେଦମାନଙ୍କର ରୂପାନ୍ତର ସୃଷ୍ଟିଲାରେ ଏହା ମୋର ୫ମ ପ୍ରକଳ୍ପ । "ଉକ୍-ବେଦ", "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ", "ସାମବେଦ", "ଅଥର୍ବବେଦ" ଓ "୧୦୮ ଉପନିଷଦ" ମାନଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ରୂପାନ୍ତର କରିବା ପରେ, ପାଠକ ଓ ଶୁଭେଚ୍ଛୁମାନଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"କୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ରୂପାନ୍ତର କରିବା ପ୍ରକଳ୍ପ ହାତକୁ ନେଲି, ଓ ଏହା ଉପରେ ଗବେଷଣା ତଥା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଲାଗିପଡ଼ିଲି । ସେଥିପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା" କୁ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ରୂପାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲି । ଅନେକଦିନ କାର୍ଯ୍ୟକରିବା ପରେ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା" କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେଲା । ଏହି ସଂସ୍କରଣର ବିଶେଷତ୍ୱ ଏହା ଯେ, ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନ୍ତ୍ରର ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରେ ବହୁ ପରିଶ୍ରମପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଅଛି, ତଥା ଅନ୍ୟ ଶୁଭ୍ରତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ମାନଙ୍କର ସୂଚନା ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହାକି ଅନ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ସଂସ୍କୃତ ସଂହିତା ମାନଙ୍କଠାରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିପାରିବ ବୋଲି ଆଶା କରୁଛି । ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଶେଷତ୍ୱ ରହିଛି, ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱଳ୍ପ ବିବରଣୀ ଆଗାମୀ ପୃଷ୍ଠାରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ରୂପାନ୍ତରଣରେ ୧୯୫୧ ଓ ୧୯୫୭ ମସିହାର ଦୁଇଟି ପୁରୁଣା ପୁସ୍ତକ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈଞ୍ଜିରୀୟ ସଂହିତା"ଙ୍କୁ ଆଧାର ରୂପେ ନିଆଯାଇଛି, ତଥା ଅନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ସୂତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଏହି ସଂସ୍କରଣର ସମାପନ କରାଯାଇଛି । ସମସ୍ତ ସୂତ୍ରର ସୁଚନା ତଳେ "ସୂତ୍ର ସୁଚନା" ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ରୂପାନ୍ତରଣରେ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ସ୍ୱର (ଉଦାତ୍ତ, ଅନୁଦାତ୍ତ, ସ୍ୱରିତ ଇତ୍ୟାଦି) ମାନଙ୍କର ଶଂକେତ ବା ଚିହ୍ନ ଦିଆଯାଇଅଛି । ପୂର୍ବରୁ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ବୈଦିକ ସ୍ୱର ସଂଯୁକ୍ତ କରିବା ସମ୍ଭବ ନ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଗବେଷଣା ଓ ଅନୁେଷଣ ପରେ ଏହାର ସମାଧାନ ମିଳିଲା । ଏହାକୁ ସଫଳ କରିବାପାଇଁ ସମସ୍ତ ଯୋଗଦାନକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ଅଶେଷ ଧନ୍ୟବାଦ ଓ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଉଛି । ଞେବ ସାଇଟରେ ସମସ୍ତ ଶ୍ଳୋକ ବା ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସ୍ୱରାବୃତ୍ତି ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ପାଠକମାନେ ଏହାକୁ ଶୁଣି ପାରିବେ ବା ଅଭ୍ୟାସ କରିପାରିବେ ।

"କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ରୂପାନ୍ତର ସରିବା ପରେ, ଏହା ଠିକ୍ ରେ ରୂପାନ୍ତର ହେଲା କି ନାହିଁ, ତାହାର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (ପ୍ରୁଫ୍-ରିଡିଙ୍ଗ୍) ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ମୂଳ ଦସ୍ତାବେଜ ସଙ୍ଗରେ ରୂପାନ୍ତରୀତ ଦସ୍ତାବେଜର ଯାଞ୍ଚ କରିବାପାଇଁ, ୨ଜଣ ଅଲଗା ଅଲଗା ଶୁଦ୍ଧିକରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା", ଓ "ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ" ମୁଖ୍ୟରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ମୁଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ସମସ୍ତ ଯୋଗଦାନକାରୀ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତା ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଛି । ତାଙ୍କର ଉପଦେଷ, ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଓ ସୁଧାରୀକରଣ ସର୍ବଦା ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ରହିବ ।

ଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଯୋଗଦାନ ପାଇଁ ଏହି ପବିତ୍ରଗ୍ରନ୍ଥ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ଓଡ଼ିଆରେ" ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରିଛି । ଆଶାକରୁଛି ଏହା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଭାଷୀ ବେଦଲିପ୍ତ ଜନମାନଙ୍କ କାମରେ ଆସିବ ଓ ଏହାକୁ ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଭାରତର ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବେ ।

ତାରିଖ - ୨୭.୦୩.୨୦୨୭

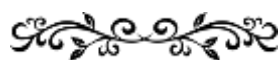
ଶ୍ରୀରାମ ନବମୀ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ,

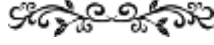
ସଂପାଦକ,

ସଂସାରଫଳ,ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାଇ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା, ଭାରତ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥିତି - ଚେନ୍ନାଇ, ତାମିଲନାଡୁ, ଭାରତ ।

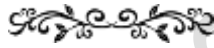
ଉତ୍ସର୍ଗ

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା" ଓଡ଼ିଆ ଭାଷୀ ସମସ୍ତ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ
ସେବାରେ ଓ ସାର୍ବଜନୀନ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଛି ।

ବଶନ୍ତଦ
ସଂପାଦକ

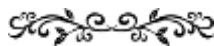
ନିବେଦନ

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା" ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପଠନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତିଆରି
କରାଯାଇଛି ଓ ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଡିଜିଟାଲ ରୂପରେ ମୁକ୍ତ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ । ଏହାର କୌଣସି
ବ୍ୟାପାରୀକରଣ ନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ । ଯଦି କେହି ଏହାର ପ୍ରକାଶନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି,
ସଂପାଦକଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଏହି ଓଡ଼ିଆ ରୂପାନ୍ତରିତକୁ ଆମ ଜ୍ଞାନ ଅବଧିରେ, ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ, ସମସ୍ତ ସାବଧାନ ଓ
ଯତ୍ନର ସହିତ ରୂପାନ୍ତରିତ କରାଯାଇଛି । ତଥାପି, ଏଥିରେ ଭୁଲ ବା ତ୍ରୁଟି ରହିଥାଇ ପାରେ ।
ତେଣୁ କୃପାଳୁ ପାଠକ, କ୍ଷମା କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ, ସଂପାଦକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରକୁ ଆଣିବାକୁ
ଅନୁରୋଧ ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ,
ସଂପାଦକ,

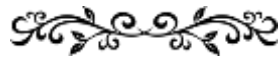
ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ....

ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ (୧୦.୩.୫.୧-୨) ରେ "ୟଞ୍ଜଃ" ଶବ୍ଦକୁ ସ୍ୱଷ୍ଟକରି ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ, - ଏହା "ୟତ୍+ଞ୍ଜଃ"ର ସଂଯୋଗ ଅଟେ । 'ୟତ୍' ର ଅର୍ଥ 'ଗତିଶୀଳ', ତଥା 'ଞ୍ଜଃ' ର ଅର୍ଥ 'ଆକାଶ' ଅଟେ । ସୃଷ୍ଟିର ନିର୍ମାଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ "ଞ୍ଜଃ" ଆକାଶ ରୂପରେ ଏକ ମାତ୍ର ଚେତନ ତତ୍ତ୍ୱ ସର୍ବତ୍ର ବ୍ୟାପି ରହିଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ସେହି ଚେତନାରେ ସଂକଳ୍ପର ସଂଚାରହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେଥିରୁ ଆକାଶରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ କଣମାନ (ସର୍ବ ଆଟମିକ୍ ପାର୍ଟିକିଲ୍ସ) ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା । ସେମାନେ ଗତିଶୀଳ ଥିଲେ, ସେଇଥିପାଇଁ ଏହାକୁ "ୟତ୍" କୁହାଯାଇଛି । ଏହାକୁ (ଆକାଶାତ୍ ବାୟୁଃ) ଆକାଶରେ ବାୟୁର ଉତ୍ପତ୍ତି କୁହାଯାଇପାରେ । ସେହି ପ୍ରବାହିତ ସୂକ୍ଷ୍ମ କଣମାନଙ୍କର ଗତିର କାରଣରୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିଭବ (ଫିରିଲଲେକ୍ଟ୍ରିକ୍ ପୋଟେନ୍ସିୟଲ୍) ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା । ଏହି ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତିକୁ ହିଁ "ଅଗ୍ନି"ର ଉତ୍ପତ୍ତି (ବାୟୋଃ ଅଗ୍ନିଃ) କୁହାଯାଇପାରେ । ଏହି ତିନୋଟି (ଞ୍ଜଃ - ଆକାଶ, "ୟତ୍" - ସୂକ୍ଷ୍ମ ପ୍ରବାହିତ କଣମାନ, ତଥା ସେହି ଗତିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିଭବ) ର ସଂଯୋଗରୁ ହିଁ ପରମାଣୁ ମାନଙ୍କର ରଚନା ହେଲା । କେନ୍ଦ୍ରରେ ଘନ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିଭବଯୁକ୍ତ ସୂକ୍ଷ୍ମକଣ (ନ୍ୟୁକ୍ଲିୟସ୍ ପ୍ରୋଟନ୍ସ), ତଥା ଏହାର ପାଖା-ପାଖି ର ଆକାଶକୁ ଘେରିକରି ରହିଥିବା ଗତିଶୀଳ ଋଣ (ବିଯୁକ୍ତ) ବିଭବଯୁକ୍ତ ସୂକ୍ଷ୍ମକଣ (ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ସ); ଏହି ଦୁଇଟି ବିଭିନ୍ନ ପଦାର୍ଥ ମାନଙ୍କର ପରମାଣୁ ସମୁହର ସଂରଚନା । ଏହିମାନଙ୍କର ଅନୁପାତ ବଦଳିଗଲେ ପଦାର୍ଥ ବଦଳିଯାଏ ।

"ୟତ୍" ଓ "ଞ୍ଜଃ" ର ସଂଯୋଗରେ ପଞ୍ଚଭୂତାତ୍ମକ ଜଗତ-ସୃଷ୍ଟିର ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ, ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ସୃଷ୍ଟି ନିର୍ମାଣର ଯଜ୍ଞିୟ ଚକ୍ରର ହିଁ ସୂଚକ ଅଟେ ।

"ବେଦ" ଦୀର୍ଘକାଳରୁ ଭାରତୀୟ ଜନ-ଜୀବନ ସହିତ ଏକ ଅଙ୍ଗରୂପେ ରହିଆସିଅଛି । ଆଜି ଏହା ବୁଝିଦୁଏ ଯେ, ଭାରତୀୟ ଜନ-ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ବେଦ-ବିଜ୍ଞାନ ଠାରୁ ଅନେକ ଆଗକୁ ଚାଲିଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ "ଯଜୁର୍ବେଦ" ବେଦର ଏକ ଏପରି ଭାଗ ଯାହା ଏବେ ବି ମଧ୍ୟ ଆଜିର ଜନ-ଜୀବନ ସହିତ କୌଣସି ନା କୌଣସି ରୂପରେ ଯୋଡ଼ିହୋଇ ରହିଅଛି । 'ବେଦ ସଂସ୍କୃତି' ଅନୁଗାମୀ ପଶ୍ଚିମ ସଭ୍ୟତାରୁ କିଏ କେତେ ବି ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାଉ ନା କାହିଁକି, ଜନ୍ମରୁ ବିବାହ ଏବଂ ଅନ୍ତ୍ୟେଷ୍ଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂସ୍କାର କର୍ମକାଣ୍ଡମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଲ୍ପାଧିକ ଯୋଡ଼ିହୋଇ ରହିଅଛି । ସଂସ୍କାର ଏବଂ ଯଜ୍ଞିୟ କର୍ମକାଣ୍ଡମାନଙ୍କରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ଅଧିକାଂଶ ମନ୍ତ୍ର "ଯଜୁର୍ବେଦ"ରୁ ହିଁ ଆସିଥାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରଶକ୍ତି ଓ ପ୍ରେରଣା ର ସଂପର୍କ ଭାରତୀୟ ଜନ-ଜୀବନ ସହିତ ନିରନ୍ତର ଜଡ଼ିତ ରହିଅଛି ।

ଯଜୁଃ - ଯଜ୍ଞାର୍ଥକ

ଯଜୁର୍ବେଦର ମନ୍ତ୍ରକୁ "ଯଜୁ" (ଯଜୁଷ୍) କୁହନ୍ତି । ଋକ୍-ବେଦ ଓ ସାମବେଦର ମନ୍ତ୍ର ପଦ୍ୟାତ୍ମକ ଅଟେ, ଯଜୁର୍ବେଦର ମନ୍ତ୍ର ଏହି ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ଅଟେ । "ଗଦ୍ୟାତ୍ମକୋ ଯଜୁଃ" ଅନୁସାରେ ଏହା ଗଦ୍ୟ ପ୍ରକାର ର ଅଟେ । ଅନ୍ୟ ଉକ୍ତି ଅନୁସାରେ "ଅନିୟତାକ୍ଷରାବସାନୋ ଯଜୁଃ" ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁଠିରେ ଅକ୍ଷରମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ନିର୍ଧାରିତ ନ ଥାଏ, ତାହା "ଯଜୁ" ଅଟେ । ଏହାର ନିର୍ଧାରଣ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ରଚନା ଅନୁସାରେ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଯଜୁର୍ବେଦରେ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ସଂଖ୍ୟାରେ ପଦ୍ୟାତ୍ମକ ଛନ୍ଦରେ ମନ୍ତ୍ରସମୂହ ରହିଅଛି । 'ଋକ୍-ବେଦ'ର ପାଖା-ପାଖି ୬୭୩ଟି ମନ୍ତ୍ର ଯଥାବତ୍ "ଯଜୁର୍ବେଦ"ରେ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାକି ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ଗଦ୍ୟାତ୍ମକ ଶୈଳୀରେ ପାଠ ହୋଇଥାଏ ।

ଯଜୁର୍ବେଦ "ଯଜ୍ଞ" ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବୋଲି ମାନ୍ୟତା ଅଛି । 'ପାଣିନି' "ଯଜ୍ଞ"ର ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି 'ଯଜ୍' ଧାତୁରୁ ହୋଇଅଛି ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ "ଯଜୁଷ୍"କୁ 'ଯଜ୍' ଧାତୁ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଏହି ପ୍ରକାରରେ "ଯଜୁଃ", "ଯଜ୍" ଓ "ଯଜ୍ଞ" ତିନୋଟି ପରସ୍ପର ସମାନାର୍ଥକ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଯେପରିକି -

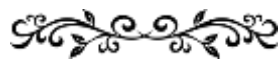
ଯଜ୍ଞିଷ୍ଠଂ ତୁ ଯଜୁର୍ବେଦେ ତେନ ଯଜ୍ଞମୟୁଷତ ।

ଯଜନାତ୍ ସ ଯଜୁର୍ବେଦ ଇତି ଶାସ୍ତ୍ରବିନିଷ୍ପୟଃ ॥ (ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ପୁରାଣ - ୨.୩୪.୨୨) ।

ଅର୍ଥାତ୍ ଯଜୁର୍ବେଦରେ ଯାହାକିଛି ପ୍ରତିପାଦିତ ଅଛି, ସେହିଥିରୁ ଯଜ୍ଞର ଯଜନ କରାଯାଏ । ଯଜ୍ଞମାନଙ୍କରେ ଯଜନ କାରଣରୁ ହିଁ ତାହାଙ୍କୁ ଯଜୁର୍ବେଦ ନାମ ଦିଆଯାଇଅଛି, ଏହା ଶାସ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା ନିଶ୍ଚୟ କରାଯାଇଛି । ଏହି ତଥ୍ୟର ସ୍ଵଷ୍ଟତା ନିରୁକ୍ତକାର "ୟଜୁର୍ଯ୍ୟଜତେଃ" (ନି. - ୭.୧୨) ଉକ୍ତିରୁ କରାଯାଇଛି । "ୟଜୁର୍ଭୟଜନ୍ତି" (କାଠକ ସଂହିତା - ୨୭.୧), "ୟଜୁସ୍ତସ୍ମାଦ୍ (ୟଜ୍ଞାତ୍) ଅଜାୟତ" (କାଠକ ସଂହିତା ୧୦୦.୨୧), "ୟଜ୍ଞୋ ହ ବୈ ନାମୈତଦ୍ୟଦ୍ୟଜୁରିତି" (ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ - ୪.୬.୭.୧୩) ଇତ୍ୟାଦି ଶ୍ରୁତିବଚନ ମାନଙ୍କରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ତଥ୍ୟର ସ୍ଵଷ୍ଟତା ମିଳିଥାଏ ।

ଏଠି ଧ୍ୟାନଯୋଗ୍ୟ ବିଷୟ ଏହା ଅଟେ କି, ଯଜ୍ଞ ଅଥବା ଯଜନ କେବଳ ଲୌକିକ ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର ପ୍ରକାର କର୍ମକାଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ରଖାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ପାଣିନି "ୟଜ୍" ଧାତୁର ଅର୍ଥ ଦେବପୂଜନ, ସଂଗୀତିକରଣ ଏବଂ ଦାନ ବୋଲି କରାଯାଇଛି । ଏହାକୁ ଆଧାରକରି, ନିଜରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଚେତନ-ସତ୍ତ୍ଵା ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧାର ବିକାଶ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି; ସେହି ଦିବ୍ୟ ଅନୁଶାସନରେ ସଂଗଠିତ ହୋଇ କର୍ମ-ଅନୁଷ୍ଠାନ ତଥା ଏହି ପ୍ରକାର ପ୍ରାପ୍ତ ବିଭୂତିମାନଙ୍କୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ପ୍ରୟୋଜନ ପାଇଁ ସମର୍ପିତ କରିବା; ଏହିସବୁ କ୍ରିୟାମାନେ ଯଜ୍ଞ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଆସିଥାଆନ୍ତି । ବେଦୋକ୍ତ ଯଜ୍ଞକୁ ଏହିଭଳି ବ୍ୟାପକ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ନିଆଯିବା ଦରକାର । "ଯଜ୍ଞ"କୁ ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥ ନେବା ସନ୍ଦର୍ଭରେ ପୂରାତନ, ନୂତନ, ସନାତନୀ, ଆର୍ଯ୍ୟସମାଜୀ, ତଥା ସମସ୍ତ ବିଦ୍ଵାନଙ୍କର ଏକ ମତ ଅଟେ । ଯଜ୍ଞର ବ୍ୟାପକ ଭାବ ମଧ୍ୟ

ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭାଗବତ (ସହଯଜ୍ଞାଃ ପ୍ରଜାଃ ସୃଷ୍ଟା... - ୩.୧୦) ରେ କୁହାଯାଇଛି ।

ଯଜ୍ଞର ମୁଖ୍ୟ ଧାରାମାନ

ଯଜ୍ଞର ୨ଟି ମୁଖ୍ୟ ଧାରା କୁହାଯାଇପାରେ - (୧) ଯଜ୍ଞର ଏହି ସନାତନ ରୂପ, ଯାହା ଅନାଦି କାଳରୁ ଅବାଧ୍ୟ ଗତିରେ ଚାଲୁଅଛି, ଯେଉଁଥିରୁ (କ) ବିଶ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ଓ (ଖ) ତାହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ସୃଷ୍ଟିର ପୋଷଣ-ପରିବର୍ତ୍ତନ ଚକ୍ର ଚାଲିଆସୁଅଛି । (୨) ଯଜ୍ଞର ଲୌକିକ ରୂପ, ଯାହା ସଂକଳ୍ପପୂର୍ବକ କରାଯାଏ । ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ (କ) ଅଗ୍ନିହୋତ୍ରାଦି ବିବିଧ ଯଜନ-କର୍ମକାଣ୍ଡ ଆସିଥାନ୍ତି, ତଥା (ଖ) ଲୋକବ୍ୟବହାର ରେ ଜୀବନ ଯଜ୍ଞ ରୂପରେ ଯାହା ଅନିବାରଣୀୟ ପ୍ରୟୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଲୌକିକ ଯଜ୍ଞିୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ମୂଳ ସୂତ୍ର ହେଉଛି - ନିଜ ଅଧିକାର କ୍ଷେତ୍ରର ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ବସ୍ତୁକୁ ଦେବତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଥବା ଲୋକମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ସମର୍ପିତ କରିଦେବା । ମିମାଂସା ଆଦି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯଜ୍ଞର ଲୌକିକ କର୍ମକାଣ୍ଡକୁ ହିଁ ବିଶେଷ ରୂପରେ ମହତ୍ତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ବେଦ ତ ଯଜ୍ଞର ସନାତନ, ସୃଜନାତ୍ମକ ଓ ପୋଷଣ-ପରିବର୍ତ୍ତନ ଧାରା ସହିତ ଓତପ୍ରୋତ ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ ।

ପୁରୁଷସୁକ୍ତରେ ସାରା ସୃଷ୍ଟି ତ ବିରାଟ୍ ଯଜ୍ଞ ପୁରୁଷରୁ ହିଁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଅଛି ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଋକ୍, ଯଜୁ, ସାମ ଆଦି ମଧ୍ୟ ସେହି ଯଜ୍ଞରୁ ପ୍ରକଟ ହୋଇଛନ୍ତି -

ତସ୍ମାଦ୍ ଯଜ୍ଞାସର୍ବଦୁତଃ ଋତଃ ସାମାନି ଜଜ୍ଞିରେ ।

ଛନ୍ଦାସି ଜଜ୍ଞିରେ ତସ୍ମାଦ୍ ଯଜୁଃ ତସ୍ମାଦଜାୟତ ॥ (ଋ.ବେ - ୧୦.୧୦.୧, ଯଜୁଃ - ୩୧.୭) ।

ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସର୍ବଦୁତ ଯଜ୍ଞରୁ ଋତାମାନ ଏବଂ ସାମ ଆଦି ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଅଛି । ସେହିଥିରୁ ଛନ୍ଦ ଆଦି ତଥା "ଯଜୁଃ" ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଅଛି । ଏହି ସର୍ବଦୁତ ଯଜ୍ଞ ଯେଉଁକ୍ରମେ ବିକସିତ ହୋଇଅଛି, ସେହିକ୍ରମେ ସୃଷ୍ଟିର ବିକାଶ ହୋଇଆସୁଅଛି । ପୁରୁଷସୁକ୍ତ ଅନୁସାରେ ଯାହା ହୋଇଯାଇଛି (ୟଦ୍ ଭୂତଂ) ତଥା ଯାହା ହେବାକୁ ଯାଉଛି (ୟଦ୍ ତ ଭାବ୍ୟଂ), ତାହା ସବୁ ଏହି ବିରାଟ୍ ପୁରୁଷ ହିଁ ଅଟେ (ପୁରୁଷ ଏବ ଇଦଂ ସର୍ବ) । ସୃଷ୍ଟିର ପୋଷଣ-ସଂଚାଳନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେହି ବିରାଟ୍ ସତ୍ତାର ଯଜନ କରାଯାଏ । ସେହି ବିରାଟ୍ ଯଜ୍ଞ ହିଁ ପ୍ରକୃତିରେ ଚାଲିଆସୁଅଛି ।

ୟଦ୍-ପୁରୁଷେଣ ହବିଷା ଦେବା ଯଜ୍ଞମତନ୍ତୁତ ।

ବସନ୍ତୋ ଯସ୍ୟାସୀଦାଜ୍ୟଂ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଯ ଇଧ୍ମଃ ଶରଦ୍ ହବିଃ ॥ (ଯଜୁଃ - ୩୧-୧୪)

ଯେବେ ଦେବଗଣ ସେହି ବିରାଟ୍ ଚେତନାକୁ ଯଜନ କଲେ, ତେବେ (ସେହି ଯଜ୍ଞରେ) ବସନ୍ତଋତୁ ଆଜ୍ୟ ରୂପରେ, ଗ୍ରୀଷ୍ମଋତୁ ଇନ୍ଦନ ରୂପରେ, ତଥା ଶରତଋତୁ ହବି ରୂପରେ ପ୍ରୟୁକ୍ତ ହେଲେ । ବେଦରେ ଯଜ୍ଞର ବିରାଟ୍ ସ୍ୱରୂପର ଦର୍ଶନ ବହୁତ ସ୍ପଷ୍ଟତା ସହିତ ସ୍ଥାନ-ସ୍ଥାନରେ ହୋଇଆସୁଅଛି

। ଲୌକିକ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତିବାଦୀ ଯଜ୍ଞକୁ ଦିବ୍ୟ-ଅନୁଶାସନରେ କରାଯାଉଥିବା କର୍ମକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠକର୍ମର ସଂଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି (ୟଞ୍ଜୋ ବୈ ଶ୍ରେଷ୍ଠତମଂ କର୍ମ) ।

ମନୁସ୍ମୃତି ଅନୁସାରେ ବେଦାଧ୍ୟୟନ-ଜ୍ଞାନବିସ୍ତାର ବ୍ରହ୍ମଯଜ୍ଞ ଅଟେ; ତର୍ପଣ ପିତୃଯଜ୍ଞ ଅଟେ; ହୋମାଦି କର୍ମ ଦେବଯଜ୍ଞ ଅଟେ; ବଳିବୈଶ୍ଵାଦି କର୍ମ ଭୂତଯଜ୍ଞ ଅଟେ, ତଥା ଅତିଥି ଆଦିଙ୍କୁ ତୃପ୍ତ କରିବା ମନୁଷ୍ୟଯଜ୍ଞ ଅଟେ ।

‘ୟଜ୍’ ଧାତୁ ଅନୁସାରେ "ଦେବପୂଜନ" (ଉଚ୍ଚତମ ଆଦର୍ଶ ପାଇଁ), "ସଂଗୀତକରଣ" (ସହଯୋଗାତ୍ମକ ପ୍ରବୃତ୍ତି ସହିତ), ଏବଂ "ଦାନ" (ନିଜର ଅଧିକାର ର ପ୍ରିୟବସ୍ତୁ ସମର୍ପିତ କରିବା) ଯଜ୍ଞ ଅଟେ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନିର୍ଧାରିତ, ଅଥବା ସ୍ୱୀକୃତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ତ୍ତବ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯଜ୍ଞ କୁହାଯାଏ । ଏହି ଭାବ ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ସ୍ଥାନ-ସ୍ଥାନରେ ବହୁତ ସ୍ୱଷ୍ଟତାର ସହିତ ମିଳିଥାଏ । ଯେପରି -

ଆରମ୍ଭୟଜ୍ଞାଃ କ୍ଷତ୍ରାଣ୍ଡ ହବିର୍ଯଜ୍ଞା ବିଶଃ ସ୍ୱତାଃ ।

ପରିଚାରୟଜ୍ଞାଃ ଶୁଦ୍ରାଣ୍ଡ ଜପୟଜ୍ଞା ଦ୍ୱିଜାସ୍ତଥା ॥ (ମହାଭାରତ ଶାନ୍ତିପର୍ବ ୩୬୭.୧୨)

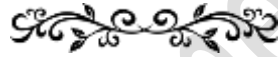
ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷତ୍ରିୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରାକ୍ରମ-ଉଦ୍ୟୋଗ କରିବା ଯଜ୍ଞ ଅଟେ । ହୋମ ଆଦି (ଅନ୍ନାଦି ସାଧନାମାନଙ୍କରୁ ଯଜନ) କରିବା ବୈଶ୍ୟମାନଙ୍କର ଯଜ୍ଞ ଅଟେ । ଶୁଦ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଯଜ୍ଞ ଅଟେ, ତଥା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜପ ଆଦି (ଆତ୍ମ ଚେତନାକୁ ପରମାତ୍ମା ଚେତନା ସହିତ ଯୁକ୍ତ କରିବା) କର୍ମ ଯଜ୍ଞ ଅଟେ ।

ଯେଉଁଠି ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର ପ୍ରକାର ଯଜ୍ଞ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଆସେ, ସେଠି ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ନିରେ ଦିଆଯାଉଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ଏକ ଛୋଟ କ୍ରିୟାଭଳି କର୍ମ ମାନିବା ବା ବିଚାରରେ ସୀମିତ ରଖିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ସହିତ ପ୍ରକୃତିମାନଙ୍କର ଶୋଧନ, ପର୍ଯ୍ୟାବରଣର ସନ୍ତୁଳନ, ତଥା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାମାଜିକ ପରମ୍ପରାମାନଙ୍କ ବିସ୍ତାର ଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦୃଷ୍ଟି ସହିତ ଯୋଡ଼ିକରି ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ । ଯଜ୍ଞିୟ କର୍ମକାଣ୍ଡ ସହିତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବନା, ବିଚାର ଓ ପ୍ରେରଣା ମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡ଼ିକରି ଦେଖିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ଏହିସବୁ ବିଷୟମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣକରି 'ମୀମାଂସା ଦର୍ଶନ'ର ଅଷ୍ଟମ ପାଦର ସୂତ୍ର ୯.୧୦.୧୧ ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, - କେବଳ ଧନଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଯଜ୍ଞରେ ସିଦ୍ଧି ମିଳେ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ତପ ଆଦି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ବିଦ୍ୱାନମାନେ ମତ ଦିଅନ୍ତି ଯେ, ବିଧିବଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା

କରାଯାଉଥିବା ଯଜନ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ପ୍ରକୃତିର ସନ୍ତୁଳନ ଚକ୍ର (ଇକୋଲୋଜିକଲ୍ ସାଇକେଲ୍) କୁ ସହଯୋଗ ମିଳିଥାଏ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବେଦରେ ଯଜନ କର୍ମର ମହତ୍ତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ, -

"ଇୟଂ ବେଦିଃ ପରୋଅନ୍ତଃ ପୃଥିବ୍ୟାଃ ଅୟଂ ଯଜ୍ଞୋ ଭୁବନସ୍ୟ ନାଭିଃ" (ଯଜୁଃ - ୨୩.୨୨),

ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଯଜ୍ଞବେଦି ପୃଥିବୀର ଅନ୍ତ୍ରୀମ ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ ଓ ଏହି ଯଜ୍ଞ ଏହି ଭୁବନର ନାଭିକେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥଳ ଅଟେ । ଯଜ୍ଞବେଦି ପୃଥିବୀର ଅନ୍ତ୍ରୀମ ବିନ୍ଦୁ କେମିତି ? ଅନ୍ତ୍ରୀମ ବିନ୍ଦୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବା ପୁରୁଷାର୍ଥ ଉନ୍ନତତାର ସୂଚକ ଅଟେ । ପୃଥିବୀରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଯଜ୍ଞାନୁଷ୍ଠାନ ହିଁ ଅଟେ, ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ । ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସଂଚାଳନ ଯଜ୍ଞିୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଚାଲିଆସୁଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ଯଜ୍ଞକୁ ତାହାର ନାଭି (ଯଜ୍ଞୋ ଭୁବନସ୍ୟ ନାଭିଃ) କୁହାଯାଇଛି । ଯଜୁର୍ବେଦର ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯଜ୍ଞ ସହିତ ଯୋଡ଼ିକରି ଦେଖିବା ସମୟରେ ଏହିସବୁ ବ୍ୟାପକ ସନ୍ଦର୍ଭ ମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।

ଯଜୁର୍ବେଦରେ ଋଷି, ଦେବତା, ଛନ୍ଦର ମହତ୍ତ୍ୱ ଓ ତାହାର ନିର୍ଧାରଣ

ମନ୍ତ୍ରାର୍ଥ କରିବା ସମୟରେ ଯେଉଁଭଳି "ଯଜ୍ଞ"ର ବିଭିନ୍ନ ରୂପକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ, ସେହିଭଳି ମନ୍ତ୍ରସମୁହଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତିକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, - ଯିଏ ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ଆଦି ବିନିଯୋଗ ନ କରି ବେଦାଧ୍ୟୟନ, ଅଧ୍ୟାପନ ଆଦି କରେ, ସିଏ ଅତିଶୟ ପାପର ଭାଗୀଦାର ହୁଏ । ଅପର ପକ୍ଷରେ ଯିଏ ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ଆଦି ମାନଙ୍କର ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଜ୍ଞାନ ସହିତ ସ୍ୱାଧ୍ୟାୟ-ଅଧ୍ୟାପନ ଆଦି କରେ, ତାଙ୍କର ସକଳ ମନୋରଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ଏହା ସହିତ ଯଦି ଅର୍ଥବୋଧକ ପୂର୍ବକ ଅଧ୍ୟାୟନାଦି କରେ, ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ସଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି କଥା ଆଚାର୍ଯ୍ୟ କାଉଣ୍ଡନ ତାଙ୍କ ସର୍ବାନୁକ୍ରମସୂତ୍ର ୧.୧ ରେ କହିଛନ୍ତି । ସେହିଭଳି ମଧ୍ୟ ମହର୍ଷି ଶୌନକ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି (ବୃହଦେବତା ୮.୧୩୨) । ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ଆଦି ବେଦ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବାରେ ଯଥାର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ କହିଥାଏ ।

ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ -

ଋଷି - କୌଣସି କଥନ ବା ଉକ୍ତିର ବାସ୍ତବିକ ଭାବ ତାହାର ବକ୍ତାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଜାଣିବା ବିନା ବାହରକରିବା କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । "ମୋ ସମ କୌନ କୁଟିଲ ଖଲ କାମୀ" ଏହି ଉକ୍ତିକୁ ସାମାନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଦେଖିଲେ ଲାଗିବ ଯେ, କୌଣସି ଏକ ଅଧମ ବ୍ୟକ୍ତିର କଥନ; କିନ୍ତୁ ଏହି ବାକ୍ୟ "ସନ୍ତ ସୁରଦାସ"ଙ୍କର ଅଟେ, ଏହାର ଚତକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ହେବାପରେ ଏହି ଉକ୍ତି ଅତି ଗହନ ଆତ୍ମଚିନ୍ତନ ଯୁକ୍ତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ନିଆଯିବ । ତେଣୁ ଋଷିଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଓ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ତାଙ୍କର କଥନ ବା ଉକ୍ତିର ଅର୍ଥ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଦେବତା - ଋଷି କୌଣସି ସାମାନ୍ୟ କ୍ରିୟା ବା ସାମାନ୍ୟ ଉପକରଣ ପଛରେ ସନ୍ନିହିତ କୌଣସି ଦିବ୍ୟ ଚେତନ ଶକ୍ତିର ସକ୍ରିୟତା ଦେଖନ୍ତି । ସେହି ଦେବଶକ୍ତିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଅବଧାରଣା ନ ଥିଲେ, ସେହି ଉକ୍ତିର ଭାବ ଜାଣିବା ସହଜ ହେବ ନାହିଁ । "ସୋମେନାଦିତ୍ୟଃ ବଲିନଃ" ଏହି ଉକ୍ତିରୁ ଯଦି ସୋମଙ୍କୁ ସୋମବଲ୍ଲୀ ମାନି ନିଆଯାଏ, କେମିତି ଚଳିବ ? ଏଠି ସୋମଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରବାହର ସ୍ୱରୂପ ସ୍ୱଷ୍ଟହେବା ଦରକାର ଯେ, ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଅବିରଳ ଶକ୍ତି ବଳରେ ସୋମଙ୍କର ଦିବ୍ୟତା

କୋଟି ବର୍ଷରୁ ହୋଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବସ୍ତୁଆଦି ଅଥବା କ୍ରିୟାମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦେବ ପ୍ରବାହର ଅବଧାରଣା ବିନା ଠିକ୍ ଅର୍ଥ ବାହାର କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

ଛନ୍ଦ - ଅଭୀଷ୍ଟ ଭାବମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଥିବା ଶବ୍ଦମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ବିଶେଷ-ଅନୁଶାସନରେ ବାନ୍ଧି ଦେଲେ ତାହା ଛନ୍ଦ ହୁଏ । ସଂସ୍କୃତ ବଡ଼ ସମୃଦ୍ଧ ଭାଷା, ଏଥିରେ ଗୋଟିଏ ଭାବ ପାଇଁ ଅନେକ ଶବ୍ଦ ଉପଲବ୍ଧ, ତଥା ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦର ଅନେକ ଅର୍ଥ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଛନ୍ଦରେ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟଦା ଅନୁରୂପ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ଚୟନ କରାଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଅନେକାର୍ଥ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ଛନ୍ଦର ଭାବାନୁସାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଏ । ଛନ୍ଦ ରଚନାରେ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଅନେକଥର ବଦଳାଇବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଏପଟ ସେପଟ କରିଦିଆଯାଏ, ତେବେ ତାହାର ଭାବ ବଦଳିଯାଏ । ତେଣୁ ଛନ୍ଦର ମର୍ଯ୍ୟଦା ବୁଝି ନ ପାରିଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା କଠିନ । ପୁନଃ ଛନ୍ଦର ସମ୍ବନ୍ଧ ‘ଉଚ୍ଚାରଣ ଓ ଧ୍ବନି-ବିଜ୍ଞାନ’ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ଅଟେ । ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରୟୋଗରେ ଛନ୍ଦର ଭାବାନୁରୂପ ହିଁ ଉଚ୍ଚାରଣ ବା ପାଠ କରିବା ଦରକାର । ଏକ ବାକ୍ୟ "ମୁଁ ଧନ୍ୟ ହୋଇଗଲି", ଶ୍ରଦ୍ଧା ଭାବରେ, ପ୍ରସନ୍ନ ଭାବରେ, ଅଥବା ବ୍ୟଙ୍ଗ ଭାବରେ କୁହାଯାଇପାରେ । ସେଥିପାଇଁ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସାର୍ଥକ ପ୍ରୟୋଗରେ ଛନ୍ଦ ମର୍ଯ୍ୟଦାର ଜ୍ଞାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।

ଯଜୁର୍ବେଦ ରଚନାରେ ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ନିର୍ଧାରଣ କରିବା ଏକ ଶ୍ରମସାଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।
ଋଷି - ଆଚର୍ଯ୍ୟ ସାୟଣ ତାଙ୍କ ଭାଷ୍ୟରେ ଋଷିଙ୍କର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟକରି ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ - ମନ୍ତ୍ରର ପ୍ରବକ୍ତାଙ୍କୁ ଋଷି କୁହାଯାଏ - "ୟସ୍ୟ ବାକ୍ୟଂ ସ ଋଷିଃ" (ଋ-୧୦.୧୦, ସା.ଭା) । ଯଜୁର୍ବେଦ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଯେବେ ଋଷିମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚାର କରାଯାଏ, ସେଠାରେ ଋଷିମାନଙ୍କର ୩ଟି ରୂପ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ ।

୧ - ପ୍ରଥମଟି ଏହି ବେଦର ଆଦିଦ୍ରଷ୍ଟା-ପ୍ରତ୍ନଦ୍ରଷ୍ଟା "ଋଷି ବିବସ୍ବାନ୍" ଅଟନ୍ତି, ଏହା "ଯଜୁଃ ସର୍ବାନୁକ୍ରମସୂତ୍ର" ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି - "ଇଷେତ୍ସାଦି ଖଂ ବ୍ରହ୍ମାନ୍ତଂ ବିବସ୍ବାନ୍ ଅପଶ୍ୟତ୍" (ପୃଷ୍ଠା -୧) । ଏହି ବେଦଜ୍ଞାନ "ସୂର୍ଯ୍ୟ"ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କ୍ରମଶଃ ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ ଆଦିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ପ୍ରସାରିତ ହେଲେ - ଏହା ସର୍ବବିଦିତ ତଥ୍ୟ ଅଟେ ।

୨ - ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତରରେ ଏହି ବେଦର ସେହି ଋଷିମାନେ ଅଟନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ "ଦର୍ଶପୌର୍ଣ୍ଣମାସ" ଆଦି ପ୍ରକରଣ ବିଶେଷର ସାମୁହିକ ଋଷି ରୂପରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାୟଃ ଦେବସ୍ତ୍ରର ର ଅଟନ୍ତି । ଏହାର ଉଲ୍ଲେଖ ସର୍ବାନୁକ୍ରମସୂତ୍ରରେ ଅଛି - "ତତଃ ପ୍ରତିକର୍ମ-ବିଭାଗେନ

ବ୍ରାହ୍ମଣାନୁସାରେଣ ଋଷୟୋ ବେଦିତବ୍ୟାଃ" । ଏଠାରେ ଦେବସ୍ତ୍ରର ର ଋଷିମାନଙ୍କର ୨ଟି ଅପବାଦ ମଧ୍ୟ ଅଛି - (କ) ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ (ଖ) ଦଧ୍ୟାତ୍ ଆଧର୍ବଣ ।

୩. ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତ୍ରରରେ ସେହି ସମସ୍ତ ଋଷିମାନେ ଆସନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ବେଦମନ୍ତ୍ରକୁ ଦେବତାମାନଙ୍କ ସ୍ତୁତି-ପ୍ରାର୍ଥନା ଆଦି ରୂପରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିଛନ୍ତି ଓ ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ବୈୟାକ୍ତିକ ସ୍ତ୍ରରର ଯଥାବସର ସମ୍ବନ୍ଧ ଋଷି ରୂପରେ ମାନ୍ୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ଅଟନ୍ତି ।

ଏହି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯଜୁର୍ବେଦ ସଂହିତା (ମାଧ୍ୟାନ୍ଦିନ) ର ପ୍ରତ୍ୟକ ଅଧ୍ୟାୟର ଅନ୍ତିମ ଭାଗରେ ("ଋଷି, ଦେବାତା ଓ ଛନ୍ଦ ବିବରଣୀ") ୩ୟ ସ୍ତ୍ରରର ଋଷି ମାନଙ୍କର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତ୍ରରର ଋଷିମାନଙ୍କର ସୁଚୀ ନିମ୍ନ ପ୍ରକାରର -

ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରର - ଅଧ୍ୟାୟ ୧ ରୁ ୪୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅର୍ଥାତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦର ଋଷି ବିବସ୍ତାନୁ ଅଟନ୍ତି ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତ୍ରର -

ପ୍ରକରଣ	ଅଧ୍ୟାୟ-କଣ୍ଠିକା	ଋଷି ନାମ
ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସ		ପରମେଷ୍ଠୀ ପ୍ରଜାପତି ବା ଦେବଗଣ ପ୍ରଜାପତି
ପିତୃଯଜ୍ଞ		ପ୍ରଜାପତି
ଅଗ୍ନିଧ୍ୟାୟ		ପ୍ରଜାପତି, ଦେବଗଣ, ଅଗ୍ନି, ବା ଗନ୍ଧର୍ବ
ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର		ପ୍ରଜାପତି
ଯଜମାନାଗ୍ନି-ଉପସ୍ଥାନ		ଦେବଗଣ
ଆଗତୋପସ୍ଥାନ		ଆଦିତ୍ୟ
ଚାତୁର୍ମାସ୍ୟ		ପ୍ରଜାପତି
ଅଗ୍ନିଷ୍ଟୋମ		ପ୍ରଜାପତି
ସତ୍ରୋପସ୍ଥାନ		ଦେବଗଣ
ନୈମିତ୍ତିକ		ବସିଷ୍ଠ
ବାଜପେୟ		ବୃହସ୍ପତି, ଇନ୍ଦ୍ର
ରାଜସୂୟ		ବରୁଣ
ଚରକସୌତ୍ରାମଣୀ		ଅଶ୍ଵିନୀକୁମାର
ଅଗ୍ନିଚୟନ		ପ୍ରଜାପତି. ବା ସାଧ୍ୟଗଣ

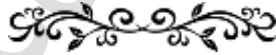
ସୌତ୍ରାମଣୀ		ପ୍ରଜାପତି, ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାର, ସରସ୍ୱତୀ
ଅଶ୍ୱମେଧ		ପ୍ରଜାପତି ପ୍ରଜାପତି
ଅଗ୍ନିକୋଧ୍ୟାୟ		ପ୍ରଜାପତି
ପୁରୁଷମେଧ		ନାରାୟଣପୁରୁଷ
ସର୍ବମେଧ		ବ୍ରହ୍ମ, ସ୍ୱୟଂଭୁ
ଅନାରଭ୍ୟାଧୀତ		ଆଦିତ୍ୟ, ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ
ପିତ୍ରେ୍ୟାଧ୍ୟାୟ		ଆଦିତ୍ୟ ଅଥବା ଦେବଗଣ
ପ୍ରବର୍ଗ୍ୟାଗ୍ନିକାଶ୍ୱ		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଥର୍ବଣ
ମେଧୋପନିଷତ୍ ମହାବୀର- ସମ୍ବରଣ		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଥର୍ବଣ
ପ୍ରେକ୍ଷଣାଦି ମହାବୀର-ନିରୂପଣେ		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଥର୍ବଣ
ଘର୍ମଧୂର୍-ଦୋହନମ୍-ପ୍ରବର୍ଗ୍ୟ- ଘର୍ମଭେଦେ-ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଥର୍ବଣ
ଇଶାବାସ୍ୟୋପନିଷତ୍		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଥର୍ବଣ

ଦେବତା - ମନ୍ତ୍ରଦ୍ରଷ୍ଟା ରକ୍ଷିଗଣ ନିଜର ସାକ୍ଷାତ୍ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଯାହାଙ୍କର ସ୍ମୃତି କରନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ମନ୍ତ୍ରର ଦେବତା ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ସାୟଣାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଭାଷ୍ୟରେ (ସା.ଭା - ୧୦.୧୦) ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି - "ୟଂ ତେନୋତ୍ୟତେ ସା ଦେବତା" । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଯେବେ ଯଜୁର୍ବେଦରେ ଦେବତା ନିର୍ଧାରଣ ଉପରେ ବିଚାର କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଅତିକମରେ ୨ଟି ବିଚାରଧାରା ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଥାଏ । ପ୍ରଥମଟି ସନାତନ ଧାରା ଅଟେ, ଯାହା ଯଜୁର୍ବେଦକୁ ଅଶ୍ୱମେଧାଦି ଯଜ୍ଞୀୟ ସମ୍ବର୍ତ୍ତରେ ମାନିଛନ୍ତି ଓ ତାହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି । ଦ୍ୱିତୀୟ ଧାରାଟି ଅତି ବିଚାରଶୀଳ ଅଟେ, ଯାହା ଯଜୁର୍ବେଦକୁ ଆଦର୍ଶ ସାମାଜିକ-ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସୂତ୍ରଧାର ମାନନ୍ତି ଓ ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରନ୍ତି । ଏହି କାରଣରୁ ସଂହିତା ମାନଙ୍କରେ ଏହି ଦୁଇଟି ବିଚାରଧାରା ପାଇଁ ଦୁଇପ୍ରକାର ର ଦେବତା ନିର୍ଧାରଣ ଉପଲବ୍ଧ ଦେଖାଯାଏ । ଏହି ବିଷୟରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଗବେଷଣାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏହି ସଂକଳନରେ ଉପଯୁକ୍ତ ସିଦ୍ଧି ତଥ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇ, ସେମାନଙ୍କର ତଥ୍ୟ ପ୍ରତିପାଦନ କରାଯାଇଛି । ଯଜୁର୍ବେଦର

ପ୍ରତିମନ୍ତ୍ର ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧ୍ୟାୟ ଶେଷରେ "ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ବିବରଣୀ"ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଛନ୍ଦ - ଛନ୍ଦମାନଙ୍କର ନିର୍ଧାରଣ କରିବାରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କଠିନତା ଆସିଥିଲା । ଯଦ୍ର-ତଦ୍ର ଛନ୍ଦମାନଙ୍କର ନିର୍ଧାରଣର ଯେଉଁ ସୂଚୀମାନ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ସେଥିରେ ମନ୍ତ୍ରସମୂହକୁ ଯେଉଁ ଛନ୍ଦରେ ନିର୍ଧାରଣ କରାଯାଇଛି, ସେମାନେ ଛନ୍ଦର ବ୍ୟାକରଣ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ମେଳ ଖାଉନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ହୋଇପାରେ ଯେ, ପୂର୍ବ ଆଚାର୍ଯ୍ୟମାନେ ପ୍ରଥମେ ଯଦ୍ରୁଷ୍ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ଛନ୍ଦମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସୂତ୍ର ନିର୍ଧାରିତ କରିଥିଲେ ? ଅଥବା ପରସମୟରେ ବ୍ୟାକରଣ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଧାରିତ ସୂତ୍ର ମାନଙ୍କରେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଗୀତ ତାଳ ଖାଇ ପାରୁନଥିଲା ।

ଉକ୍ତ ପ୍ରଭେଦ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଏହି ପ୍ରକରଣ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଶୋଧାତ୍ମକ ଅଧ୍ୟୟନ-ନିର୍ଧାରଣର ଅପେକ୍ଷା ରଖୁଛି । ଏହି ଭାଷାର୍ଥ ସହିତ ପରମ୍ପରା ଓ ବିବେକ ର ସଂଯୋଗ କରି ଛନ୍ଦମାନଙ୍କର ସୂଚନା ପରିଶ୍ରମପୂର୍ବକ ତିଆରି କରାଯାଇଛି, ଓ ସେମାନଙ୍କର ସୂଚନା ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷରେ "ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ବିବରଣୀ"ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଯଜୁର୍ବେଦରେ ମେଧ ପ୍ରକରଣ ! କିଛି ଭ୍ରମତା

ବେଦରେ "ମେଧ" ଶବ୍ଦ "ଯଜ୍ଞ"ର ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଅଟେ । ନିରୁକ୍ତର ନିୟମରେ ଯଜ୍ଞର ୨୫ଟି ନାମ ଦିଆଯାଇଛି । ସେଥିମଧ୍ୟରେ "ଅଧ୍ୱର" ତଥା "ମେଧ" ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଅଟେ । "ଅଧ୍ୱର"ର ଶାବ୍ଦିକ ଅର୍ଥ ଯଦି କରାଯାଏ, ଏହାର ଅର୍ଥ ହୁଏ "ଧୂରାତି ବଧକର୍ମା" "ନ ଧୂରଃ ଇତି ଅଧ୍ୱରଃ", ଅର୍ଥାତ୍ ହିଂସାର ନିଷେଧ କରିବାର କର୍ମ । "ମେଧ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ସ୍ୱଷ୍ଟ କରିବା ହେତୁ ଧାତୁକୋଷରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ - "ମେଧୁ-ମେଧା, ହିସନୟୋଃ ସଂଗମେ ଚ", ଅର୍ଥାତ୍ ମେଧ ଶବ୍ଦର ଉପଯୋଗ ଗୀତି ସଂଦର୍ଭରେ କରାଯାଇପାରେ । (୧) ମେଧା-ସଂବର୍ଧନ (୨) ହିଂସା (୩) ସଂଗମ, ସଂଗତିକରଣ, ଏକୀକରଣ, ସଂଗଠନ । ତେଣୁ ଯଜ୍ଞ ଯେତେବେଳେ "ଅଧ୍ୱର" ଅଟେ, ସେତେବେଳେ ସେହି ପ୍ରକରଣରେ "ମେଧ"ର ଅର୍ଥ ହିଂସା କେବେ ବି ହୋଇ ପାରେନା । "ମେଧା-ସଂବର୍ଧନ" ଏବଂ "ସଂଗତିକରଣ" ର ସଂଦର୍ଭରେ ହିଁ ନେବା ଉଚିତ୍ ହେବ ।

ଏହା ସର୍ବମାନ୍ୟ ଅଟେ ଯେ, "ବେଦବ୍ୟାସ" ବେଦକୁ ୪ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରିଥିଲେ । ସେ ଯଜ୍ଞରେ ହିଂସାର ନିଷେଧ କଥା ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ -

"ସୁରାମସ୍ୟା ମଧୁମାଂସମାସବଂ କୃସରୌଦନମ୍ ।

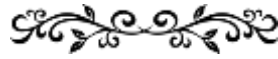
ଧୂର୍ତ୍ତେଃ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତଂ ହ୍ୟେତନ୍ନୈତଦ୍ ବେଦେଷୁ କଳ୍ପିତମ୍ ।।" (ମହାଭାରତ ଶାନ୍ତିପର୍ବ - ୨୬୫.୧) ।

ଅର୍ଥାତ୍, ଧୂର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଦ୍ୟ, ମସ୍ୟା, ପଶୁମାଂସ, ଦ୍ୱିଜାତିମାନଙ୍କର ବଳିଦାନ ଆଦି ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଅଛି, ବେଦ ମାନଙ୍କରେ ଏ ପ୍ରକାର ବିଧାନ ନାହିଁ । ତେଣୁ 'ମେଧ'ର ହିଂସାତ୍ମକ ଅର୍ଥ କୌଣସି ବିବେକଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତି କେବେ ହିଁ କରିବେ ନାହିଁ । ଯଜ୍ଞଭଳି ପାରମାର୍ଥିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଏହି ଲାଞ୍ଜିରୁ ଦୂରରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ।

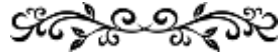
ଯଜୁର୍ବେଦକୁ ଯଜ୍ଞ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସ, ସୋମଯଜ୍ଞ, ଅଗ୍ନିଷ୍ଟୋମ, ବାଜପେୟ, ରାଜସୂୟ, ସୌତ୍ରାମଣୀ ଆଦି ଯଜ୍ଞମାନଙ୍କରେ ଯଜୁର୍ମନ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କର ବିନିଯୋଗ ହୋଇଥାଏ । "ମେଧ" ସମ୍ବୋଧନ ସହିତ ଯେଉଁ ଯଜ୍ଞମାନଙ୍କର ପ୍ରକରଣ କରାଯାଇଛି, ସେମାନେ ହେଲେ - ଅଶ୍ୱମେଧ, ପୁରୁଷମେଧ, ସର୍ବମେଧ, ତଥା ପିତୃମେଧ ଇତ୍ୟାଦି । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ "ମେଧ"ର ହିଂସାତ୍ମକ ଅର୍ଥ ସିଦ୍ଧ ହୁଏ ନାହିଁ । ଯଦି 'ମେଧ'ର ଅର୍ଥ ବଧ ହୁଏ, ତେବେ ପିତୃମେଧ କେମିତି ସମ୍ଭବ ? କାରଣ ପିତରମାନଙ୍କର ଶରୀର ତ ଆଗରୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ସେହିଭଳି

‘ସର୍ବମେଧ’ରେ ଆତ୍ମାକୁ ପରମାତ୍ମାରେ ସମର୍ପିତକରି ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି ।
‘ପୁରୁଷମେଧ’ରେ ଆଦର୍ଶ ସମାଜବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନ୍ତର୍ଗତରେ କିପରି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କେଉଁଠି
ନିୟୋଜନ କରାଯିବା କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୩୨ତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ "ଆଲଭନ" ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଅଛି । "ମେଧ" ଭଳି ଆଲଭନ ଶବ୍ଦର
ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ବଧ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତାହାର ମାନ୍ୟ ଅର୍ଥ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା, ଯୋଡିବା ଆଦି ମଧ୍ୟ
ଅଟେ । ତେଣୁ "ଅଧ୍ବର" ବଧଶୂନ୍ୟ ଯଜ୍ଞ କର୍ମରେ ତାହାର ହିଂସାତ୍ମକ ଅର୍ଥ ମାନଙ୍କୁ ଆଗ୍ରହ କରିବା
ଭରିତ୍ ନୁହେଁ ।

ଯଦକ୍ଷରପଦଭ୍ରଷ୍ଟଂ ମାତ୍ରାହିନଂ ତୁ ଯଦ୍-ଭବେତ୍ ।
 ତତ୍-ସର୍ବ ସମତାଂ ଦେବ ନରାୟଣ ନମୋଽସ୍ତୁତେ ॥
 ବିସର୍ଗବିନ୍ଦୁମାତ୍ରାଣି ପଦପାଦାକ୍ଷରାଣି ଚ ।
 ନ୍ୟୁନାନି ଚାତିରିକ୍ତାନି କ୍ଷମସ୍ବ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ॥
 ଓମ୍ ତତ୍ ସତ୍ । ସର୍ବମ୍ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣାର୍ପଣାମସ୍ତୁ ।
 ଓମ୍ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ।

Sources ସ୍ତ୍ରୋତ	• www.archive.org • www.vedicheritage.gov.in • www.academia.edu • IISH Global (Indian Institute of Scientific Heritage) • https://asi.nic.in/pages/Central-Archaeological-Library/HQ (Archaeological Survey of India) • Vedanta Spiritual Library — www.celextel.org • www.wikipedia.org
Send Corrections to ଭୁଲ ସୁଧାର ପାଇଁ ଯୋଗାଯୋଗ	prakash@scholarshoppe.com
Site access ବେବ ସାଇଟ୍	www.scholarshoppe.com/veda-odia/

ଏହି ‘ଦସ୍ତାବେଜ ବା ପୁସ୍ତକ’ ଟି ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ ଡିଜିଟାଲ୍
 ରୂପାନ୍ତର ଅଟେ ।

ଯଜୁର୍ବେଦ (ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପରିଚୟ)

ମନ୍ତ୍ରସମୁହର ଶୈଳୀର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ୩ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଯଥା, ଋକ୍, ଯଜୁଃ ଓ ସାମ । ଛନ୍ଦରେ ନିବଦ୍ଧ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "ଋକ୍ ବେଦ", ଗଦ୍ୟାତ୍ମକ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "ଯଜୁର୍ବେଦ", ଓ ଗାନମୟ (ଗୀତମୟ) ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "ସାମବେଦ" ନାମ ଦିଆଗଲା ।

"ଯଜୁଃ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ 'ଗଦ୍ୟ' ଓ "ଯଜୁସ୍"ର ଅର୍ଥ ପୂଜା କରିବା, ଅନ୍ୟ ଏକ ବାଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ - "ଯଜୁର୍ ଯଜତେଃ", ଅର୍ଥାତ ଏହା ଯଜ୍ଞ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କର୍ମ ଅଟେ, କାରଣ ଏ ସମସ୍ତ ଶବ୍ଦର ମୂଳ 'ଯଜ୍' ଅଟେ । ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଯକ୍ଷ ନିରୁକ୍ତରେ, "ଯଜୁଃ" ଶବ୍ଦ 'ଯଜ୍' ଧାତୁରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ବୋଲି କହିଛନ୍ତି, ସେହି ହିସାବରେ 'ଯଜୁର୍ବେଦ'ରୁ ଯଜ୍ଞର ସ୍ୱରୂପ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ହୋଇଥାଏ । 'ଋକ୍-ବେଦ' ଅନୁସାରେ, "ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ମାତ୍ରାଂ ବି ମିମୀତ ଉ ତ୍ୱଃ" (ଋ.ବେ - ୧୦.୭୧.୧୧), ଅତଃ, ଯାଜ୍ଞିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ 'ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଉପର ନାମ "ଅଧ୍ୟୟୁର୍ବେଦ" ମଧ୍ୟ ଅଟେ । 'ଋକ୍ ବେଦ' "ଜ୍ଞାନକାଣ୍ଡ" ରୂପେ ପରିଚିତ । 'ଋକ୍ ବେଦ' ଜ୍ଞାନର ବାସ୍ତବ ପ୍ରୟୋଗ ଓ ବିସ୍ତାର 'ଯଜୁର୍ବେଦ' ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ "କର୍ମକାଣ୍ଡ" କୁହାଯାଏ ।

'ଯଜୁର୍ବେଦ' ପ୍ରବନ୍ଧନ

ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଆଧାରକୁ ମୂଳ କରି 'ଯଜୁର୍ବେଦ'କୁ ୨ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଯଥା, "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ" ଓ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" । 'ଆଦିତ୍ୟ-ପରମ୍ପରା' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଚ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ" ଓ 'ବ୍ରହ୍ମ-ପରମ୍ପରା' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଚ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" କୁହାଯାଏ । ଅନେକ ବିଦେଶୀ ଏହାର ନାମକୁ ଭୁଲ ଅନୁବାଦ କରିଛନ୍ତି 'ବ୍ଲାକ୍ (black) ଓ ୱାଇଟ୍ (white) ଯଜୁର୍ବେଦ', ଯେଉଁଟାକି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ । ଏହା କେବଳ ୨ଟି ସୂତ୍ର ବା ପଦ୍ଧତି ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । ମହର୍ଷି ଯଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ, ଯାହା ସୁର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ଠାରୁ ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲେ ତାହା "ଆଦିତ୍ୟ ପରମ୍ପରା", ଅର୍ଥାତ ଆଦିତ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଚ୍ୟ; ଓ ଯାହା ବେଦରୁ ବା ବ୍ରହ୍ମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲା, ତାହା "ବ୍ରହ୍ମ ପରମ୍ପରା" । ତେଣୁ 'ଆଦିତ୍ୟ ପରମ୍ପରା' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଚ୍ୟ, "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ" ନାମରେ ଓ 'ବ୍ରହ୍ମ ପରମ୍ପରା' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଚ୍ୟ, "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" ନାମରେ ଜଣା ।

ଯଜୁର୍ବେଦ ସଂହିତା ଶାଖା

ମହାଭାଷ୍ୟକାର ପତଞ୍ଜଳିଙ୍କ ଅନୁସାରେ 'ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ସମୁଦାୟ ୧୦୧ଟି ଶାଖା ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୧୫ଟି 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଓ ୮୬ଟି 'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ମାତ୍ର ୨ଟି ଶାଖା ଓ 'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ୪ଟି ଶାଖା ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ

ମହର୍ଷି 'ଯଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ ବାଜସେନ୍ୟ'ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ଠାରୁ ଗ୍ରହୀତ ବେଦ ଶିକ୍ଷା "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ" ନାମରେ ଜଣା । ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏହି ଗୁରୁକୁଳର ହୋଇଥିବାରୁ, ସେମାନେ 'ବଜସେନ୍ୟା' ନାମରେ ଜଣାହେଲେ । ଯେହେତୁ ସେ, ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ଆରାଧନା କରି ଏହି ଯଜୁର୍ବେଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ ଓ ତାହାର ଅନୁସରଣକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ "ଆଦିତ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ" କୁହାଯାଉଥିଲା । ସେ, ସେହି ଯଜୁର୍ବେଦକୁ ତାଙ୍କର ୧୫ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ, ପର ସମୟରେ ସେହି ୧୫ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ନାମ ଅନୁସାରେ ୧୫ଟି ଶାଖା ରୂପେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେଲା । ସେହି ୧୫ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ନାମ 'ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଶାୟଣ'ଙ୍କ 'କାଣ୍ଡଭାଷ୍ୟ'ରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ସେମାନେ ହେଲେ, କାଣ୍ଡ, ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନ, ଗାଲବ, ଔଧେୟ, ଶାପେୟ, ତାପାୟନିୟ, କାପାଳ, ପୌଷ୍ଟବସ୍ତ୍ର, ଆବଟିକ, ପରମାବଟିକ, ପାରାଶର, ବୈନେୟ, ବୈଧେୟ, କାତ୍ୟାୟନ ଓ ବୈଜବା । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମାତ୍ର ୨ଟି ଶାଖା, ଯଥା, ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନ ଶାଖା ଓ କାଣ୍ଡ ଶାଖା, ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି । "ବାଜସେନ୍ୟା ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ ସଂହିତା" ଆଚାର୍ଯ୍ୟ 'ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନ'ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଓ "ବାଜସେନ୍ୟା କାଣ୍ଡ ସଂହିତା" ଆଚାର୍ଯ୍ୟ 'କାଣ୍ଡ'ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା ।

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଶାଖା ସଂହିତା, ତାହାର ଅଧ୍ୟାୟ, ଅନୁବାକ, ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ଓ କେଉଁ ଅଂଚଳ ମାନଙ୍କରେ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଆସୁଅଛି, ତାହାର ତାଲିକା ତଳେ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସଂହିତା ନାମ	ଅଧ୍ୟାୟ	ଅନୁବାକ	କଣ୍ଠିକା/ମନ୍ତ୍ର	ଅଂଚଳ
ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ	୪୦	୩୦୩	୧୯୭୫	ବିହାର, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ, ଗୁଜୁରାଟ, ଉତ୍ତର ଭାରତ
କାଣ୍ଡ	୪୦	୩୨୮	୨୦୬୮	ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, ଓଡ଼ିଶା, ତେଲଙ୍ଗାନା, ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ, କେରଳ, କର୍ଣ୍ଣାଟକ, ତାମିଲନାଡୁ

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ' ବିଷୟବସ୍ତୁ

'ମାଧ୍ୟାହ୍ନିନ ସଂହିତା' ଓ 'କାଶ୍ୟ ସଂହିତା'ର ବିଷୟବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ । ପାର୍ଥକ୍ୟ କହିଲେ କେବଳ ମନ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଓ ଅଧ୍ୟାୟ ମାନଙ୍କ କ୍ରମର ପ୍ରବନ୍ଧନ । ୪୦ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୩୧ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ମୁଖ୍ୟତଃ 'ଶ୍ରୌତକର୍ମକାଣ୍ଡ' ବିଷୟ ଅଟେ । ଅଧ୍ୟାୟ ମାନଙ୍କର ବିଷୟବସ୍ତୁ ତଳ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଗଲା ।

ଅଧ୍ୟାୟ	ବିଷୟବସ୍ତୁ
୧-୨	ଦଶ ପୂର୍ଣ୍ଣମାସ ଓ ପିଣ୍ଡପିତୃ ଯଜ୍ଞ
୩	ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର ଓ ଚାତୁର୍ମାସ୍ୟ
୪-୮	ସୋମ ସଂସ୍କାର ବର୍ଣ୍ଣନ ଓ ସୋମଯଜ୍ଞ
୯-୧୦	ବାଜପେୟ ଯଜ୍ଞ ଓ ରାଜସୁୟ ଯଜ୍ଞ
୧୧-୧୮	ଅଗ୍ନି ଚୟନ ବର୍ଣ୍ଣନ, ଶତରୁଦ୍ରିୟ ମନ୍ତ୍ର, ବସୋଧାରା ମନ୍ତ୍ର
୧୯-୨୧	ଶୌଚ୍ରାମଣି ଯଜ୍ଞ
୨୨-୨୫	ଅଶ୍ୱମେଧ ଯଜ୍ଞ
୨୬-୨୯	ଖିଳମନ୍ତ୍ର ସଂଗ୍ରହ
୩୦	ପୁରୁଷମେଧ ଯଜ୍ଞ
୩୧	ପୁରୁଷସୂକ୍ତ
୩୨-୩୩	ସର୍ବମେଧ ମନ୍ତ୍ର ଓ ହିରଣ୍ୟଗର୍ଭ ସୂକ୍ତ
୩୪	ଶିବସଂକଳ୍ପପୋନିଷଦ
୩୫	ପିତୃମେଧ ଯଜ୍ଞ
୩୬-୩୯	ଘର୍ମ, ପ୍ରବର୍ଗ୍ୟ, ସଂଭରଣ, ପ୍ରୋଶନ ଓ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ଇତ୍ୟାଦି ମନ୍ତ୍ର
୪୦	ଇଶୌପନିଷଦ

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ବ୍ରାହ୍ମଣ

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ଗୋଟିଏ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ଉଦୟ ମାଧ୍ୟାହ୍ନିନୀ ଓ କାଶ୍ୟ ଶାଖା ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ଯାହା "ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ" ନାମରେ ପରିଚିତ । ଏଥିରେ ୧୦୦ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ରହିଥିବାରୁ, ଏହା ଶତପଥ ନାମରେ ଜଣା । ସମସ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବାଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ବିପୁଳକାୟ ଓ ଯଜ୍ଞାନୁଷ୍ଠାନ ମାନଙ୍କର ସର୍ବୋତ୍ତମ ପ୍ରତିପାଦକ, ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ' ଅଟେ । ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମାଧ୍ୟାହ୍ନିନ ଓ କାଶ୍ୟ ୨ଟି ଶାଖାରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଯଦିଓ ଏହି ଦୁଇଟି ଶାଖାର

ବିଷୟବସ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନାକ୍ରମ ଓ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅନ୍ତର ରହିଅଛି । ଏହା ତଳ ଟେବୁଲରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ।

ଶାଖା	କାଣ୍ଡ	ଅଧ୍ୟାୟ	ବ୍ରାହ୍ମଣ ସୂତ୍ର	କଣ୍ଠିକା	ପ୍ରମାଠକ
ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ - ମାଧ୍ୟାନ୍ତନୀ	୧୪	୧୦୦	୪୩୮	୭୭୨୪	୬୮
ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ - କାଣ୍ଡ	୧୭	୧୦୪	୪୩୫	୬୮୦୭	୦

ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବିଷୟବସ୍ତୁ

୧ମ ରୁ ୯ମ କାଣ୍ଡରେ ପିତୃପିଣ୍ଡ-ଯଜ୍ଞର ବିଷୟକୁ ଛାଡିଦେଲେ, ଏହାର ବିଷୟକ୍ରମ, ସଂହିତାର ବିଷୟକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ରହିଅଛି । ସଂହିତାରେ, ଏହା ଦଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସ ସହିତ ରହିଅଛି, କିନ୍ତୁ ବ୍ରାହ୍ମଣରେ ଏହାର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଲଗା ରହିଅଛି । ଏହାକୁ ଛାଡିଦେଲେ, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ସଂହିତା ର ବିଷୟକ୍ରମ ସମାନ । ମାଧ୍ୟାନ୍ତନୀ ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ କାଣ୍ଡ ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ ମଧ୍ୟରେ, 'ଦଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସ ଯଜ୍ଞ'ର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଳ୍ପ ଭିନ୍ନ, ଏହା ମାଧ୍ୟାନ୍ତନୀ ଶାଖାରେ ୧ମ କାଣ୍ଡରେ ଥିବାବେଳେ, କାଣ୍ଡ ଶାଖାରେ ୨ୟ କାଣ୍ଡରେ ରହିଅଛି । ସେହିପରି ୨ୟ କାଣ୍ଡର ବିଷୟ ୧ମ କାଣ୍ଡରେ ଓ ୧ମ କାଣ୍ଡର ବିଷୟ ୨ୟ କାଣ୍ଡରେ ରହିଅଛି । ଏହା କେବଳ ଏହି ଦୁଇଟି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଶାଖା ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର ।

'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'ର ବିଶେଷତା, ଏଥିରେ ଯଜ୍ଞ ମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ରୂପ, ତଥା ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ମାନଙ୍କର, ଯେଉଁ ପ୍ରକାରର ଅସାଧାରଣ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ସହିତ ନିରୂପଣ କରାଯାଇଛି, ତାହା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ମିଳେ ନାହିଁ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଯଜ୍ଞ ମାନଙ୍କର ସ୍ୱରୂପ ନିରୂପଣ କରିବାର ଶ୍ରେୟ, 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । ଏହାର କାରଣ, 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'ରେ ଯଜ୍ଞ ମିମାଂସାର ପ୍ରାରମ୍ଭ, 'ହର୍ବିଯଜ୍ଞ'ରୁ ହୋଇଥାଏ, ଯାହାର ମୂଳ ଆଧାର 'ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର' ଅଟେ ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଦୁବେଦ ଆରଣ୍ୟକ

ଅଧିକାଂଶ 'ଆରଣ୍ୟକ', 'ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ'ର ଅନ୍ତିମ ଭାଗ ଅଟେ, ତେଣୁ ପ୍ରାୟତଃ 'ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ'ର ପ୍ରବଚନକର୍ତ୍ତା ହିଁ 'ଆରଣ୍ୟକ'ର ପ୍ରବଚନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଶୁକ୍ଳ ଯଦୁବେଦୀୟ

"ବୃହଦାରଣ୍ୟକ"ର ପ୍ରବଚନକର୍ତ୍ତା ମହର୍ଷି ଯଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଆରଣ୍ୟକ ଅଛି, ଯାହା "ବୃହଦାରଣ୍ୟକ" ନାମରେ ପରିଚିତ । ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'ର ମାଧ୍ୟାନ୍ଦିନୀ ଶାଖାର ୧୪ତମ ଅଧ୍ୟାୟ ତଥା କାଶ୍ୟ ଶାଖାର ୧୭ତମ ଅଧ୍ୟାୟ, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଆରଣ୍ୟକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ । 'ଆରଣ୍ୟକ'ର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଯଜ୍ଞ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯଜ୍ଞ ଭିତରେ ଥିବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ତତ୍ତ୍ୱର ମିମାଂସା ଅଟେ । ତେଣୁ ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ "ବୃହଦାରଣ୍ୟକ" ମଧ୍ୟ ଏହାର ପ୍ରତିପାଦନ କରିଥାଏ ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ଉପନିଷଦ

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ୧୮ଟି ଉପନିଷଦ ଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ଇଶ ଉପନିଷଦ" ଓ "ବୃହଦାରଣ୍ୟକ ଉପନିଷଦ" ପ୍ରମୁଖ ଅଟନ୍ତି । "ଇଶ ଉପନିଷଦ" କେବଳ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଉପନିଷଦ, ଯାହା 'ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ରଚିତ ରହିଅଛି । ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକରେ "ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା" ଓ "ଆତ୍ମବିଦ୍ୟା" ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ କଲ୍ପ ସୂତ୍ର, ଓ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ "କାତ୍ୟାୟନ ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର" ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଚଳିତ, ଓ ଏହା ଏକ ମାତ୍ର ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର ଅଟେ । ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର ଗୁଡ଼ିକର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଶୌତ୍ରଯଜ୍ଞ ମାନଙ୍କର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ, ସୁବ୍ୟବସ୍ଥିତ କ୍ରମବଦ୍ଧତାର ପ୍ରତିପାଦନ ଅଟେ । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କରେ ଉପଲବ୍ଧ ମୂଳ ସାମଗ୍ରୀକୁ କେଉଁଠି ବିସ୍ତାର କରି ଓ କେଉଁଠି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରି ରଚନା କରାଯାଇଛି । କାତ୍ୟାୟନଙ୍କ ରଚିତ ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର, ଉଭୟ ମାଧ୍ୟାନ୍ଦିନ ଓ କାଶ୍ୟ ଶାଖାର ପ୍ରତିନିଧୀତ୍ୱ କରିଥାଏ । ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁର କ୍ରମ, ମାଧ୍ୟାନ୍ଦିନ ଓ କାଶ୍ୟ ଶାଖାର ବିଷୟବସ୍ତୁର କ୍ରମ ଭଳି ରହିଥାଏ । ଏହି "କାତ୍ୟାୟନ ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର"ରେ ୨୬ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ରହିଅଛି । ଏଥିରେ 'ଶ୍ରାଦ୍ଧ' ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ।

ସେହିପରି "ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ୨ଟି ଗ୍ରନ୍ଥ ରହିଅଛି, ଯଥା, "କାତ୍ୟାୟନ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" ଓ "ପାରସ୍କାର ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ପାରସ୍କାର ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଚଳିତ । 'ପାରସ୍କାର ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର' ୩ଟି କାଣ୍ଡରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ୧ମ କାଣ୍ଡରେ,

ଅବସ୍ୟାୟନ, ବିବାହ, ଓ ଗର୍ଭାଧାନ ଆଦି ବିଷୟ, ୨ୟ କାଣ୍ଡରେ, ରୁଡାକରଣ, ଉପନୟନ, ସମାବର୍ତ୍ତନ, ପଞ୍ଚମହାଯଜ୍ଞ, ଶ୍ରବଣାକର୍ମ, ସୀତାଯଜ୍ଞ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟ, ଓ ୩ୟ କାଣ୍ଡରେ, ଅବକୀର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟ ରହିଅଛି ।

ସେହିପରି କାତ୍ୟାୟନଙ୍କ ରଚିତ ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ "ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର" ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଏହି "କାତ୍ୟାୟନ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର"ରେ ୨ଟି କାଣ୍ଡ ରହିଅଛି । ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁ, 'ଯଜ୍ଞଶାଳା'ର ମାପ, 'ଯଜ୍ଞମଣ୍ଡପ'ର ମାପ, 'ଯଜ୍ଞବେଦୀ'ର ମାପ, ଓ 'ଯଜ୍ଞକୁଣ୍ଡ'ର ମାପ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ଓ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ରହିଥାଏ ।

ସେହିପରି 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବେଦ-ପଠନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ସମୁହ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦର "ବାଜସନେୟୀ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟା" ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ଏହାର ରଚନା ଆଚାର୍ଯ୍ୟ କାତ୍ୟାୟନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଛି । ଏହା ୮ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ଓ ୭୩୪ଟି ସୂତ୍ର ରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟବସ୍ତୁ, ବର୍ଣ୍ଣ, ସ୍ଵର, ସନ୍ଧି, ପଦପାଠ ଓ କ୍ରମପାଠ ଇତ୍ୟାଦି ଅଟେ । ଏହାର ସୂତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୨ଟି ପରିଶିଷ୍ଟ ସୂତ୍ର ଅଛି । 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସ୍ଵରାଦି ନିୟମର ବିବରଣ "ପ୍ରତିଜ୍ଞାସୂତ୍ର"ରେ ଦିଆଯାଇଛି ଓ "ଭାଷିକସୂତ୍ର"ରେ 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'ର ସ୍ଵର ସଂଚାରଣର ବିଧାନ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସେହିପରି 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ପ୍ରାୟ ୩୩ ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବ 'ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରନ୍ଥ' ରହିଅଛି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ଯଜ୍ଞବଲ୍ଲ୍ୟ ଶିକ୍ଷା" ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଚଳିତ ।

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ, ଉପନିଷଦ, କଳ୍ପସୂତ୍ର, ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟା ଓ ଶିକ୍ଷା ଇତ୍ୟାଦି ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତାଲିକା ତଳେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ସଂହିତା	ବ୍ରାହ୍ମଣ	ଆରଣ୍ୟକ	ଉପନିଷଦ
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ, କାଶ୍ୟାପ	ଶତପଥ (ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ, କାଶ୍ୟାପ)	ବୃହଦାରଣ୍ୟକ	ଇଶ, ବୃହଦାରଣ୍ୟକ, ସୁବାଲ, ମନ୍ତ୍ରିକ, ନିରାଲମ୍ବ, ପୈଙ୍ଗଳ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମ, ମୁକ୍ତିକା, ଜାବାଲ, ଭିଷ୍ମକ, ତୁରୀୟାତୀତ ଅବଧୂତ, ଯୁଜ୍ଞବଲ୍ଲ୍ୟ, ଶାତ୍-ୟାୟନୀୟ, ତାରସାର, ଅଦ୍- ବୟ ତାରକ, ହଂସ, ତ୍ରିଶିଖ-ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମଣ୍ଡଳ-ବ୍ରାହ୍ମଣ

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ କଳ୍ପସୂତ୍ର ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର	ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର	ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର	ଧର୍ମସୂତ୍ର
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	କାତ୍ୟାୟନ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର,	କାତ୍ୟାୟନ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର,	ପାରସ୍କାର ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, କାତ୍ୟାୟନ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର,	ବିଷ୍ଣୁ ଧର୍ମସୂତ୍ର,

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଶିକ୍ଷା
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	ବାଜସନେୟୀ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଯଜ୍ଞବଲ୍ଲ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, ବାସିଷ୍ଠ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, କାତ୍ୟାୟନୀ ଶିକ୍ଷା, ପାରାଶରୀ ଶିକ୍ଷା, ମାଣ୍ଡୂକ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, ଅମୋଘାନନ୍ଦିନୀ ଶିକ୍ଷା, ଲଘୁ ଅମୋଘାନନ୍ଦିନୀ ଶିକ୍ଷା, ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ ଶିକ୍ଷା, ଲଘୁ ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ ଶିକ୍ଷା, ବର୍ଣ୍ଣରତ୍ନପ୍ରଦୀପିକା ଶିକ୍ଷା, କେଶବୀ ଶିକ୍ଷା, ହସ୍ତସ୍ୱରପ୍ରକ୍ରିୟା ଶିକ୍ଷା, ଅୟାବସାନନିର୍ଣ୍ଣୟ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱରଭକ୍ତିଲକ୍ଷଣପରିଶିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷା, କ୍ରମସନ୍ଧାନ ଶିକ୍ଷା, ମନଃସ୍ୱାର ଶିକ୍ଷା, ୟତ୍ତୁର୍ବିଧାନ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱରାଷ୍ଟକ ଶିକ୍ଷା, କ୍ରମକାରିକା ଶିକ୍ଷା, କୌଷିକ ଶିକ୍ଷା, ତ୍ରେୟାରୀୟ ଶିକ୍ଷା, ପରିଭାଷାଙ୍କସୂତ୍ର ଶିକ୍ଷା, ନବାଙ୍କସୂତ୍ର ଶିକ୍ଷା, କାରିକାବଳୀ ଶିକ୍ଷା, ବର୍ଣ୍ଣ ଭଜାରଣ ପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱରଭକ୍ତି ଶିକ୍ଷା, ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରବୋଧିନୀ ଶିକ୍ଷା, ବେଦପରିଭାଷାସୂତ୍ର ଶିକ୍ଷା, ବେଦପରିଭାଷାକାରିକା ଶିକ୍ଷା, କ୍ରମସନ୍ଧାନ ଶିକ୍ଷା, ମଲ୍ଲଗ୍ରମକୃତ ଶିକ୍ଷା, ଗଲ୍ଲଦୃଶ ଶିକ୍ଷା, ପଦ୍ମକାରିକାରତ୍ନମାଳା ଶିକ୍ଷା

॥ ଇତି ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ॥

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ

ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅନୁସାରେ 'ଯଜୁର୍ବେଦ'କୁ ୨ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଯାହା 'ବ୍ରହ୍ମ-ପରମ୍ପରା'ରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି , ତାହା "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" ଅଟେ । ଯେଉଁ 'ଯଜୁର୍ବେଦ' "ଋଷି ବୈଷମ୍ପାୟନ" "ବେଦବ୍ୟାସ"ଙ୍କ ଠାରୁ ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ତାହା "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" ଓ ଏହାର ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡିକ ମହାତ୍ମା ଋଷି ମାନଙ୍କ ଧ୍ୟାନ ଓ ତପ ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏହାକୁ 'ବ୍ରହ୍ମ ପରମ୍ପରା'ରେ ପ୍ରାପ୍ତ 'ଯଜୁର୍ବେଦ' କୁହାଯାଏ । 'ଶୁକ୍ଳ' ଓ 'କୃଷ୍ଣ' ଯଜୁର୍ବେଦ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ହେଉଛି, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ଆରଣ୍ୟକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଥିଲାବେଳେ, 'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ, ତା'ର ସଂହିତା ଭିତରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଓ ଆରଣ୍ୟକ ରହିଥାଏ।

ପତଞ୍ଜଳି ମହାଭାଷ୍ୟ ଓ ବାୟୁ ପୁରାଣ ଅନୁସାରେ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ୮୭ଟି ଶାଖା ଥିଲା । ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ଋଷି ବୈଷମ୍ପାୟନ ଏହି "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" ତାଙ୍କର ୮୭ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ ଓ ପର ସମୟରେ ଏହା ଶାଖା ରୂପରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ବୈଷମ୍ପାୟନ ଅନେକ ସ୍ଥାନ ଭ୍ରମଣ କରିଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ "ଚରକ" କୁହାଯାଉଥିଲା ଓ ସେ "ଚରକଧର୍ମ" ଉପାଧି ପାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ୮୭ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୪୩ ଜଣଙ୍କ ନାମ ବିଭିନ୍ନ ସୂତ୍ରରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିଛି । ସେମାନେ ଏହି "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ଶାଖା ମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଥିଲେ । ସେ ଶାଖା ଗୁଡିକ ହେଲେ, - ଚରକ ଶାଖା, ଆହ୍ୱରକ ଶାଖା, କଠ ଶାଖା, ପ୍ରାତ୍ୟ କଠ ଶାଖା, କପିଷ୍ଠଳ କଠ ଶାଖା, ଚାରାଣୀୟ ଶାଖା, ବାରାୟଣୀୟ ଶାଖା, ବାର୍ତ୍ତବୀକ ଶାଖା, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର ଶାଖା, ଉପମାନ୍ୟବ ଶାଖା, ପାତଶ୍ରୁନୀୟ ଶାଖା, ମୈତ୍ରେୟଣୀ ଶାଖା, ମାନବ ଶାଖା, ବରହା ଶାଖା, ଦୁଷ୍ମୁଭ ଶାଖା, ଛାଗଲେୟ ଶାଖା, ହାରିଦ୍ରବୀୟ ଶାଖା, ଶ୍ୟାମାୟନ ଶାଖା, ଶ୍ୟାମ ଶାଖା, ତୈଞ୍ଜିରୀୟ ଶାଖା, ଔଷେୟ ଶାଖା, ଖାଣ୍ଡିକେୟ ଶାଖା, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଶାଖା, ଭରଦ୍ୱାଜ ଶାଖା, ହିରଣ୍ୟକେଶିନ ଶାଖା, ବୌଦ୍ଧାୟନ ଶାଖା, ସତ୍ୟାଶାଢ଼ ଶାଖା, ଆତ୍ରେୟ ଶାଖା, ଆଳମ୍ବି ଶାଖା, ପଲଙ୍ଗା ଶାଖା, କମଳା ଶାଖା, ଋଚାଭ ଶାଖା, ଆରୁଣୀ ଶାଖା, ତଣ୍ଡି ଶାଖା, କଲ୍ଲାପ ଶାଖା, ତୁମ୍ବୁରୁ ଶାଖା, ଭଲପା ଶାଖା, ବୈଶାନସ ଶାଖା, ବାଧୂଳା ଶାଖା, ଆଗ୍ନିବେଶ୍ୟ ଶାଖା, କୌଣ୍ଡିନୟ ଶାଖା, ହାରୀତ ଶାଖା, ଓ ଐକେୟ ଶାଖା ।

ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଟି ଶାଖା ସଂହିତାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବା ଆଂଶିକ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି । ସେମାନେ ହେଲେ, ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା, କଠ ବା କାଠକ ଶାଖା, କଠ-କପିଷ୍ଠଲ ଶାଖା, ଓ ମୈତ୍ରେୟଶୀ ଶାଖା ।

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଶାଖା ସଂହିତା, ତାହାର କାଣ୍ଡ, ପ୍ରପାଠକ, ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ଓ କେଉଁ ଅଂଚଳ ମାନଙ୍କରେ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଆସୁଅଛି, ତାହାର ତାଲିକା ତଳେ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଶାଖା ସଂହିତା	କାଣ୍ଡ	ପ୍ରପାଠକ	ଅନୁବାକ	କାଣ୍ଡିକା/ମନ୍ତ୍ର	ଅଂଚଳ
ତୈତ୍ତିରୀୟ	୭	୪୪	୬୫୧	୧୨୦୦୦+	ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର
କାଠକ	୫	୪୦	୮୪୩	୩୦୯୩	କାଶ୍ମିର, ଉତ୍ତର ଓ ପୂର୍ବ ଭାରତ
କପିଷ୍ଠଲ	୬	୪୮	-	-	ହରିୟାଣା, ରାଜସ୍ଥାନ
ମୈତ୍ରେୟଶୀ	୪	୫୪	୬୫୪	୩୧୪୪	ପଶ୍ଚିମ ଭାରତ

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ବିଷୟବସ୍ତୁ

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବିଷୟବସ୍ତୁ, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବିଷୟବସ୍ତୁ ପରି ମଧ୍ୟ ସମାନ । ଏଥିରେ ଦଶ ପୂର୍ଣ୍ଣମାସ, ପିଣ୍ଡପିତୃ ଯଜ୍ଞ, ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର, ଚାତୁର୍ମାସ୍ୟ, ସୋମ ସଂସ୍କାର ବର୍ଣ୍ଣନ, ସୋମଯଜ୍ଞ, ବାଜପେୟ ଯଜ୍ଞ ଓ ରାଜସୂୟ ଯଜ୍ଞ, ଅଗ୍ନି ଚୟନ ବର୍ଣ୍ଣନ, ଶୌତ୍ରାମଣି ଯଜ୍ଞ, ଅଶ୍ୱମେଧ ଯଜ୍ଞ, ଖିଲମନ୍ତ୍ର ସଂଗ୍ରହ, ପୁରୁଷମେଧ ଯଜ୍ଞ, ପୁରୁଷସୂକ୍ତ, ସର୍ବମେଧ ମନ୍ତ୍ର, ପିତୃମେଧ ଯଜ୍ଞ, ଗ୍ରହଗ୍ରହଣ ଓ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟର ବିବରଣୀ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଅଛି ।

ଏବେ ଆମେ ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶାଖା ସଂହିତା ବିଷୟରେ ଅଳ୍ପ ବହୁତ ଜାଣିବା ।

ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା ସଂହିତା

'ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା'ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଋଷି "ତିତ୍ତିରି" ଓ ସେ, ଏହି ସଂହିତାର ପ୍ରକାତକ ଥିଲେ । କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ 'ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା' କେବଳ ଗୋଟିଏ ସଂହିତା, ଯାହାର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ, ଉପନିଷଦ, ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର, ଓ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର ଆଦି ଗ୍ରନ୍ଥ ଗୁଡିକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ରହିଅଛି । ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି । ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତ ଓ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର କିଛି

ସ୍ଥାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଆସୁଅଛି । 'ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା'ରେ ସାରସ୍ୱତ ଓ ଆଶ୍ୱେୟ ରୂପରେ ଦୁଇଟି ପାଠ-ଭେଦ ଅଛି । ସାରସ୍ୱତ ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ଏହାର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ଆରଣ୍ୟକ, ସଂହିତା ମଧ୍ୟରେ ରହିବା ଦରକାର, ଯାହା 'ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା'ରେ ମିଳେ, ତଥା, ଆଶ୍ୱେୟ ପରମ୍ପରାରେ ଏହାର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଓ ଆରଣ୍ୟକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରହିବା ଦରକାର, ଯାହା 'ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା'ରେ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ଅନ୍ୟ କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ ଶାଖା ମାନଙ୍କର, ସଂହିତା ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଓ ଆରଣ୍ୟକ ରହିଅଛି । ଏହାର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ର ନାମ "ତୈତ୍ତିରୀୟ" ।

ଏହି 'ଶାଖା ସଂହିତା'ରେ ୭ଟି କାଣ୍ଡ, ୪୪ଟି ପ୍ରପାଠକ ଓ ୬୫୧ଟି ଅନୁବାକ ରହିଅଛି । ଏହାର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ ଓ ଉପନିଷଦ ର ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ୧୨୦୦୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ରହିଅଛି । କାଣ୍ଡାନୁକ୍ରମାଣୀ ଅନୁସାରେ ଏହାକୁ ୫ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଏହାର କାଣ୍ଡ ଅନୁସାରେ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଗୁଡିକ ତଳେ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଣ୍ଡ	ବିଷୟ
୧	ପ୍ରାଜାପତ୍ୟ କାଣ୍ଡ
୨	ସୌମ୍ୟ କାଣ୍ଡ
୩	ଆଶ୍ୱେୟ କାଣ୍ଡ
୪	ବିଶ୍ୱଦେବ କାଣ୍ଡ
୫	ସ୍ୱାୟଂଭୁବ କାଣ୍ଡ

କଠ ଶାଖା ସଂହିତା

'କଠ ଶାଖା'ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଋଷି 'କଠ' ଅଟନ୍ତି ଓ ସେ, ଏହି ଶାଖା ସଂହିତାର ପ୍ରକାଚକ ଅଟନ୍ତି । ପତଞ୍ଜଳିଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଏହି ଶାଖା ଅତି ଲୋକପ୍ରିୟ ଥିଲା, ଏପରିକି ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମରେ ଏହାର ପାଠ କରାଯାଉଥିଲା । 'କଠ ଶାଖା' ବହୁତ ବଡ଼ ଓ ବିସ୍ତାରରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ, ଏହାର ୪୪ଟି ଉପଗ୍ରନ୍ଥ ଥିଲା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ 'କଠ ଶାଖା'ର ବେଦରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ରହିଅଛି । 'କଠ ଶାଖା' ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇ ପାରିନାହିଁ । ଏହାର ସଂହିତା ଉଦ୍ଧାର

ହୋଇପାରିଛି, କିନ୍ତୁ ଏହାର ବ୍ରାହ୍ମଣ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇ ପାରିନାହିଁ ଓ ଏହା ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ଏହାର ଆରଣ୍ୟକ ନାହିଁ ।

'କଠ ସଂହିତା'ରେ ୫ଟି କାଣ୍ଡ, ୪୦ଟି ସ୍ଥାନକ ବା ପ୍ରପାଠକ, ୮୪୩ଟି ଅନୁବାକ, ଓ ୩୦୯୩ଟି ମନ୍ତ୍ର ରହିଅଛି । ଏହାର ମନ୍ତ୍ର ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣକୁ ମିଶାଇଲେ, ଏହାର ସମୁଦାୟ ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ୧୯୦୦୦ରୁ ଅଧିକ ହେବ । ଏହାର ସଂହିତା ଓ ଉପନିଷଦର ନାମ "କଠ" ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣର ନାମ "କାଠକ" ଅଟେ । ଏହାର "କାଠକ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" ଅଛି ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ପାଇଁ "ତୈତ୍ତିରୀୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ" ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

ଏହାର କାଣ୍ଡ ଅନୁସାରେ ବିଷୟବସ୍ତୁ ତଳେ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଣ୍ଡ	ବିଷୟ
୧	ଇତିମିକା
୨	ମାଧ୍ୟମିକା
୩	ଓରିମିକା
୪	ଯାଜ୍ଞାନୁବାକ୍ୟା
୫	ଅଶ୍ୱମେଧ ଗ୍ରନ୍ଥ

କପିଷ୍ଠଲ ଶାଖା ସଂହିତା

'କପିଷ୍ଠଲ ଶାଖା'ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା 'ଋଷି କପିସ୍ଥଲ' ଥିଲେ, ଓ ଏହି ସଂହିତାର ପ୍ରଚାରକ ଥିଲେ । ନିରୁକ୍ତ ପ୍ରବଚନକାରୀ 'ଦୁର୍ଗାଚାର୍ଯ୍ୟ' ଏହି ଶାଖାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଥିଲେ । ଏହି ଶାଖା ଆଂଶିକ ଭାବେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି । ଏହାର ରଚନା ପ୍ରାୟ "କାଠକ ସଂହିତା" ଭଳି ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଅଛି । ଏହାର ସ୍ୱରାଜନ 'ଋକ୍ ବେଦ' ଭଳି, ତେଣୁ ଏହାର ବିଭାଜନ ମଧ୍ୟ 'ଋକ୍ ବେଦ' ପରି ଅଷ୍ଟକ ଓ ଅଧ୍ୟାୟ ପଦ୍ଧତିରେ ହୋଇଅଛି ।

ଏଥିରେ ୨ଟି ଅଷ୍ଟକ ଓ ୪୮ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ରହିଅଛି । ଏହାର ବିଭାଜନ ତଳ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅଷ୍ଟକ	ଅଧ୍ୟାୟ	ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟା
୧	୧-୮	ଉପଲବ୍ଧ
୨	୯-୧୭	ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ
୩	୧୭-୨୪	ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ
୪	୨୫-୩୨	୩୨, ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ
୫	୩୩-୪୦	ଉପଲବ୍ଧ
୬	୪୧-୪୮	୪୩, ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ

ଏହାର ଉପଲବ୍ଧ ଅଧ୍ୟାୟ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ନାହିଁ । ଏହାର ଏକ "ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର"ର ପାଣ୍ଡୁଲିପି ବାରଣାସୀର ସରସ୍ୱତୀ ଭବନ ଗ୍ରନ୍ଥାଳୟରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଏହି ଶାଖାର ବ୍ୟବହାର ହରିୟାଣା ଓ ରାଜସ୍ଥାନ ର କିଛି ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ହୋଇଆସୁଅଛି ।

ମୈତ୍ରୟଣୀ ଶାଖା ସଂହିତା

'ମୈତ୍ରୟଣୀ ଶାଖା', 'ରଷି ମିତ୍ରୟୁକ୍ତ' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଥିଲା, ଓ ସେ, ଏହି ସଂହିତାର ପ୍ରଚାରକ ଥିଲେ । ଏହାର ଅନୁସରଣକାରୀ, ସୌରାଷ୍ଟ୍ର, ଗୁଜୁରାଟ, ନାସିକ, ନାଗପୁର ଆଦି ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଆସୁଅଛି । ଏହାର ରଚନା ଗଦ୍ୟାତ୍ମକ ଶୈଳୀରେ କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ୪ଟି କାଣ୍ଡ, ୫୪ଟି ପ୍ରପାଠକ, ୬୫୪ଟି ଅନୁବାକ ଓ ୩୧୪୪ଟି ମନ୍ତ୍ର ରହିଅଛି ।

ଏହାର ରଚନାରେ, "ମୈତ୍ରୟଣୀ" ନାମକ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଓ "ମୈତ୍ରୟଣୀୟ" ନାମକ ଆରଣ୍ୟକ ରହିଅଛି, । ଏହାର, "ମୈତ୍ରୟଣୀୟ" ନାମକ ଉପନିଷଦ ଅଛି । ଏହାର ଅନେକ 'କଳ୍ପସୂତ୍ର' ରହିଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ 'ମାନବ', 'ବୌଦ୍ଧାୟନ', ଓ 'ବରାହ' ସୂତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଏହାର ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ 'ତୈତ୍ତିରିୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ' ଓ ଅନେକ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରନ୍ଥ ଗୁଡ଼ିକ ରହିଅଛି ।

ଏହି ଶାଖାର ବିଭାଜନ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ତଳ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଣ୍ଡ	ପ୍ରପାଠକ	ଅନୁବାକ	ମନ୍ତ୍ର
୧	୧୧ (ଆଦିମ)	୧୭୫	୬୯୫
୨	୧୩ (ମଧ୍ୟମ)	୧୫୧	୭୮୩
୩	୧୬ (ଉପରି)	୧୮୦	୪୮୫
୪	୧୪ (ଖିଲ)	୧୫୮	୧୧୮୧

ଅନ୍ୟ ଶାଖା ମାନଙ୍କ ପରି, ଏଥିରେ ଯାଜ୍ଞିକ ବର୍ଣ୍ଣନା, ବ୍ୟବସ୍ଥିତକ୍ରମରେ ରହିନାହିଁ । ଏଥିରେ ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଅତିରିକ୍ତ, 'ଗୋନାମିକ' ପ୍ରକରଣରେ (ମୈ. ସଂ ୪/୨) ଗାୟକ ବିଭିନ୍ନ ମନ୍ତ୍ରର ଉଲ୍ଲେଖକରି, ତାଙ୍କର ମହିମା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

କୃଷ୍ଣ ଯଦୁବେଦୀୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ

କୃଷ୍ଣ ଯଦୁବେଦୀୟ ଶାଖାରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପରେ ଉପଲବ୍ଧ ଓ ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱଶାଳୀ ଏକମାତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ, "ତୈତ୍ତିରିୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ" ଅଟେ । ଏହା ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ ଭାବରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଅନ୍ୟ ଶାଖା ମାନଙ୍କରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ଆରଣ୍ୟକ, ସଂହିତା ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ରହିଅଛି । "ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ" ପରି ଏହା ସସ୍ୱର ଅଟେ ।

'ତୈତ୍ତିରିୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ' ଗାତି କାଣ୍ଡରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଏହାକୁ ଅଷ୍ଟକ ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି । ଏଥିରେ ସମୁଦାୟ ୩୫୩ଟି ଅନୁବାକ ଅଛି । ଏହାର ବିଭାଜନ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ତଳ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଣ୍ଡ	ଅଧ୍ୟାୟ	ବିଷୟ
୧	୮	ଅଗ୍ନିଧ୍ୟାଧାନ ଯଜ୍ଞ, ଗବାମୟନ ଯଜ୍ଞ, ବାଜପେୟ ଯଜ୍ଞ, ନକ୍ଷତ୍ରେଷ୍ଟି ଯଜ୍ଞ, ଓ ରାଜସୂୟ ଯଜ୍ଞ ଆଦିର ବର୍ଣ୍ଣନା
୨	୮	ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର, ଉପହୋମ, ଶୌତ୍ରାମଣି, ଓ ବୃହସ୍ପତିସବ ପ୍ରଭୃତି ବିଭିନ୍ନ ସବର ନିରୂପଣ
୩	୧୨	ନକ୍ଷତ୍ରେଷ୍ଟି ଓ ପୁରୁଷମେଧ ସଂବନ୍ଧୀତ ବିବରଣ

ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଅତିରିକ୍ତ, ଏଥିରେ ଭରଦ୍ବାଜ, ନଚିକେତା, ପ୍ରହଲ୍ଲାଦ ଓ ଅଗସ୍ତ୍ୟ-ବିଷୟ ଇତ୍ୟାଦି ଆଖ୍ୟାନ ଗୁଡ଼ିକ ରହିଅଛି । ସତ୍ୟଭାଷଣ, ବାଣୀର ମଧୁରତା, ତପୋମୟ ଜୀବନ, ଅତିଥି ସନ୍ଧାର, ସଂପତ୍ତିର ପରୋପକାର ହେତୁ ବିନିଯୋଗ, ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ପାଳନ, ଆଚାର ଦର୍ଶନ ଓ ସୃଷ୍ଟି ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟର ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଅଛି ।

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ ଆରଣ୍ୟକ ଓ ଉପନିଷଦ

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ଦୁଇଟି ଆରଣ୍ୟକ ଅଛି, ସେଥିରୁ "ତୈତ୍ତିରିୟ ଆରଣ୍ୟକ" 'ତୈତ୍ତିରିୟ ଶାଖା'ର, ଓ ଏହା ସଂହିତା ମଧ୍ୟରେ ରହିବା ସହିତ, ଏହା ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । "ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ ଆରଣ୍ୟକ", 'ମୈତ୍ରାୟଣୀ ଶାଖା'ର, କିନ୍ତୁ ଏହା ତାହାର ସଂହିତା ମଧ୍ୟରେ ରଚିତ ଅଛି । ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ଶାଖାର ଆରଣ୍ୟକ ନାହିଁ ।

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ୩୨ଟି ଉପନିଷଦ ଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୪ଟି ଉପନିଷଦ ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦରେ ଗଣା ଯାଆନ୍ତି । ସେମାନେ ହେଲେ 'କଠ', 'ତୈତ୍ତିରିୟ', 'ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ' ଓ 'ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର' ।

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ କଳ୍ପସୂତ୍ର ଓ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ଅନେକ କଳ୍ପସୂତ୍ର ଅଛି, ଯଥା, ୧୧ଟି ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ୯ଟି ଶୌଚସୂତ୍ର, ୩ଟି ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର ଓ ୨ଟି ବ୍ରହ୍ମସୂତ୍ର । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବୌଦ୍ଧାୟନ, ମାନବ, ଭରଦ୍ବାଜ, ଆପସ୍ତମ୍ବ, ବରାହ, ଶୌଚସୂତ୍ର ଓ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର ପ୍ରମୁଖ ଅଟନ୍ତି, ସେହିପରି 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବୌଦ୍ଧାୟନ, ମାନବ ଓ ଆପସ୍ତମ୍ବ 'ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର' ପ୍ରମୁଖ ଓ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଏକ ମାତ୍ର 'ତୈତ୍ତିରିୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ' ଏହାର ୪ଟି ଶାଖାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥାଏ, ତଥା ଏହାର ୨୧ଟି ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଛି ଓ ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ 'ପାଣିନି ଶିକ୍ଷା' ଓ 'ଭରଦ୍ବାଜ ଶିକ୍ଷା' ଏହାର ୪ଟି ଶାଖାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥାଏ । ଏ ସମସ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥ 'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବର୍ଣ୍ଣ, ସ୍ୱର, ସନ୍ଧି, ପଦପାଠ, ଓ କ୍ରମପାଠ ର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଅଛି ।

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ, ଉପନିଷଦ, କଳ୍ପସୂତ୍ର, ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ଓ ଶିକ୍ଷା ଇତ୍ୟାଦି ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତାଲିକା ତଳେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ସଂହିତା	ବ୍ରାହ୍ମଣ	ଆରଣ୍ୟକ	ଉପନିଷଦ
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	ତୈତ୍ତିରୀୟ, କାଠକ, କଠ-କପିଷ୍ଠଲ, ମୈତ୍ରୟଣୀ	ତୈତ୍ତିରୀୟ, ମୈତ୍ରୟଣୀ, କାଠକ, କଠ-କପିସ୍ଥଳା	ତୈତ୍ତିରୀୟ, ମୈତ୍ରୟଣୀୟ	କଠ, ତୈତ୍ତିରୀୟ, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର, ମୈତ୍ରୟଣୀୟ, ସର୍ବସାର, ଶୁକରହସ୍ୟ, ସ୍ୱୟମ୍ଭୁ, ଗର୍ଭ, ଶାରୀରକ, ଏକାକ୍ଷର, ଅକ୍ଷି, ବ୍ରହ୍ମ, ଅବଧୂତ, କଠଶୁତି, ସରସ୍ୱତୀ ରହସ୍ୟ, ନାରାୟଣ, କଳି ସନ୍ତରଣ, କୈବଲ୍ୟ, କାଳାଗ୍ନି ରୁଦ୍ର, ଦକ୍ଷିଣାମୂର୍ତ୍ତି, ରୁଦ୍ରହୃଦୟ, ପଞ୍ଚବ୍ରହ୍ମ, ଅମୃତବିନ୍ଦୁ, ତେଜୋବିନ୍ଦୁ, ଅମୃତନାଦ, କ୍ଷୁଦ୍ଧିକା, ଧ୍ୟାନବିନ୍ଦୁ, ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା, ଯୋଗତତ୍ତ୍ୱ, ଯୋଗଶିଖା, ଯୋଗକୃଷ୍ଣାଳିନୀ, ବରାହ

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ କଲ୍ପସୂତ୍ର ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର	ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର	ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର	ଧର୍ମସୂତ୍ର
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	ବୌଦ୍ଧାୟନ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ବାଧୂଳା ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ମାନବ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ଭରଦ୍ବାଜ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ହିରଣ୍ୟକେଶି ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ବରାହ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ବୈଶାମନସ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର,	ବୌଦ୍ଧାୟନ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର, ମାନବ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର,	ବୌଦ୍ଧାୟନ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ବାଧୂଳା ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ମାନବ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ଭରଦ୍ବାଜ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ହିରଣ୍ୟକେଶି ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ବରାହ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ବୈଶାମନସ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ଆଗ୍ନିବେଶ୍ୟ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, କାଠକ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, କଠ-କପିସ୍ଥଳା ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର,	ବୌଦ୍ଧାୟନ ଧର୍ମସୂତ୍ର, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଧର୍ମସୂତ୍ର,

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଶିକ୍ଷା
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	ତୈତ୍ତିରୀୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଚାରାୟଣ ଶିକ୍ଷା, ଭାରଦ୍ବାଜ ଶିକ୍ଷା, ବ୍ୟାସ ଶିକ୍ଷା, ଶମ୍ଭୁ ଶିକ୍ଷା, ପାଣିନୀୟ ଶିକ୍ଷା (ୟଜୁସ୍), କୌତୁଲ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, ବୋଧାୟନ ଶିକ୍ଷା, ବାସିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷା, ବାଲ୍ଲୀକୀ ଶିକ୍ଷା, ହାରିତ ଶିକ୍ଷା, ଆତ୍ରେୟ ଶିକ୍ଷା, କୌଣ୍ଡିନୀୟ ଶିକ୍ଷା, ସର୍ବସମ୍ବତ ଶିକ୍ଷା, ଆରଣ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା, ଆପିଶଲି ଶିକ୍ଷା, କାଳନିର୍ଣ୍ଣୟ ଶିକ୍ଷା, ପାରି ଶିକ୍ଷା, ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା, ନବ ଶିକ୍ଷା, ଶିକ୍ଷାସମୁଦୟ

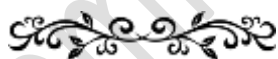
॥ ଇତି କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ॥

ଯଜୁର୍ବେଦ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଓ ଅନୁବାଦ

"ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ଅନେକ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଏବେବି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଏହାର ଅନେକ ପାଣ୍ଡୁଲିପି, 'ପୁନେ'ର ଭଣ୍ଡାରକର ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍, ରାଜସ୍ଥାନର ଅଲବର ରାଜକୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥାଳୟ , ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ ରେ ଓ ବାରଣାସୀର ସରସ୍ୱତୀ ଗ୍ରନ୍ଥାଳୟ ଇତ୍ୟାଦି ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି ।

"ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ଅନୁବାଦ ଅନେକ ଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ବିଦେଶୀ ଭାଷା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଇଂରାଜୀ, ଜର୍ମାନୀ, ଓ ରୁଷି ଭାଷାରେ, ତଥା ଭାରତୀୟ ଭାଷା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୁଜୁରାଟି, ତାମିଲ, ତେଲୁଗୁ, କନ୍ନଡ଼, ମାଲୟାଲମ ଓ ହିନ୍ଦି ଭାଷାରେ ଅନେକ ପଣ୍ଡିତ ମାନଙ୍କର ଭାଷ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଭାରତୀୟ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ପୁସ୍ତକ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ, ଦେବୀଚନ୍ଦ୍ର, ଦୟାନନ୍ଦ ସରସ୍ୱତୀ, ଆର୍ଯ୍ୟ ସମାଜ, ଓ ଜୟଦେବ ଶର୍ମା ଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରମୁଖ ଅଟନ୍ତି ।

॥ ଇତି ଯଜୁର୍ବେଦ ॥

Not For Commercial Use

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ
Vedic Literature of Ancient India

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା

(କୃଷ୍ଣା ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା)
(Krushna Yajurveda - Taittiriya Samhitaa)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ
Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ
Language – Sanskrit - Odia

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (Proofreading by)
ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା
ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ

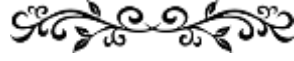
ଚିତ୍ର ଧୀ କାଳି

ବୈଶ୍ଵଦେବଂ କାଶ୍ଵମ୍

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ଚତୁର୍ଥଃ କାଣ୍ଡଃ ॥

॥ ଅଥ ଚତୁର୍ଥକାଣ୍ଡେ ପ୍ରଥମଃ ପ୍ରସଙ୍ଗଃ ॥

| ଅଗ୍ନିଚିତ୍ୟଙ୍ଗମନ୍ତ୍ରପାଠାଭିଧାନମ୍ |

(ଅଭ୍ୟାସନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିଋଷିଃ)

ଯୁଞ୍ଜାନଃ ପ୍ରଥମଂ ମନସ୍ତଦ୍ଭାୟ ସବିତା ଧୂୟଃ ।
ଅଗ୍ନିଂ ଜ୍ୟୋତିର୍ନିଚାୟଂ ପୃଥୁବ୍ୟା ଅଧ୍ୟାଭୃତଃ ॥
ଯୁକ୍ତ୍ୱାୟ ମନସା ଦେବାନ୍-ସୁବର୍ଣ୍ଣତୋ ଧୂୟା ଦିବମ୍ ।
ବୃହଜ୍ୟୋତିଃ କରିଷ୍ୟତଃ ସବିତା ପ୍ର ସୁବାତି ତାନ୍ ॥
ଯୁକ୍ତେନ ମନସା ବୟଂ ଦେବସ୍ୟ ସବିତୁଃ ସବେ । ସୁବର୍ଣ୍ଣୋୟାୟ ଶକ୍ତେୟଂ ॥
ଯୁଞ୍ଜାତେ ମନ ଉତ ଯୁଞ୍ଜାତେ ଧୂୟୋ ବିପ୍ରା ବିପ୍ରସ୍ୟ ବୃହତୋ ବିପ୍ରଶ୍ରିତଃ ।
ବି ହୋତ୍ରା ଦଧେ ବୟନାବିଦେକ୍ତ ଇନ୍ (୧) ମହୀ ଦେବସ୍ୟ ସବିତୁଃ ପରିଷ୍ପତିଃ ॥
ଯୁଜେ ବାଂ ବ୍ରହ୍ମ ପୂର୍ବ୍ୟଂ ନମୋଭିର୍ବି ଶ୍ଲୋକା ଯତି ପଥେୟବ ସୁରାଃ ।
ଶୁଶ୍ରୁତି ବିଶ୍ୱେ ଅମୃତସ୍ୟ ପୁତ୍ରା ଆ ଯେ ଧାମାନି ଦିବ୍ୟାନି ତସ୍ମୁଃ ॥
ୟସ୍ୟ ପ୍ରୟାଶମନ୍ତ୍ରନ୍ୟ ଇଦ୍ୟନ୍ତୁର୍ଦେବା ଦେବସ୍ୟ ମହିମାନମର୍ଚତଃ ।
ୟଃ ପାର୍ଥବାନି ବିମମେ ସ ଏତଶ୍ଚୋ ରଜାଂସି ଦେବଃ ସବିତା ମହିତ୍ୱନା ॥
ଦେବଂ ସବିତଃ ପ୍ର ସୁବ ଯୁଞ୍ଘଂ ପ୍ର ସୁବ (୨) ଯୁଞ୍ଘପତିଂ ଭଗାୟ ଦିବ୍ୟୋ ଗନ୍ଧର୍ବଃ ।
କେତପୁଃ କେତଂ ନଃ ପୁନାତୁ ବାଚସ୍ପତିର୍ବାଚମଦ୍ୟ ସ୍ୱଦାତି ନଃ ॥

ଇମଂ ନୋ ଦେବ ସବିତର୍ଯ୍ୟଂ ପ୍ର ସ୍ତବ ଦେବାୟୁବଂ ସଖୁବିଦଂ ସତ୍ରାଜିତଂ
ଧନୁଜିତଂ ସୁବର୍ଜିତମ୍ ॥

ରୁଚା ସ୍ତୋମଂ ସମର୍ଧୟ ଗାୟତ୍ରେଣ ରଥକ୍ରମମ୍ । ବୃହଦ୍-ଗାୟତ୍ରବର୍ତନି ॥

ଦେବସ୍ୟ ଓ ସବିତୁଃ ପ୍ରସବେଂଶିନୋର୍ବାହୁଭ୍ୟାଂ ପୁଷ୍ଟୋ ହସ୍ତାଭ୍ୟାଂ ଗାୟତ୍ରେଣ
ଛନ୍ଦସାଂଦେଂଜିରୁଷଦଭିରସି ନାରି (୩) ରସି ପୃଥୁବ୍ୟାଃ ସଧିଷ୍ଠାଦଗ୍ନିଂ ପୁରୀଷ୍ୟମଜିରୁଷଦା
ଭର ଶ୍ରେଷ୍ଠଭେନ ଓ ଛନ୍ଦସାଂଦେଂଜିରୁଷଦ୍-ବଭିରସି ନାରିରସି ଓୟା ବୟଂ ସଧିଷ୍ଠ
ଆଂଶିଂ ଶକେମ ଖନିତୁଂ ପୁରୀଷ୍ୟଂ ଜାଗତେନ ଓ ଛନ୍ଦସାଂଦେଂଜିରୁଷଦଂ ଆଧାୟ
ସବିତା ବିଭ୍ରଦଭିଂ ହିରଣ୍ୟୟାମ୍ ।

ତୟା ଜ୍ୟୋତିରଜସ୍ତମିଦଗ୍ନିଂ ଖାତ୍ୱା ନ ଆ ଭରାଂଂନୁଷ୍ଠଭେନ ଓ ଛନ୍ଦସା ଦେଂଜିରୁଷଦ୍
(୪) ॥ (ଇଦ୍ୟଂ ପ୍ର ସ୍ତବ ନାରିରାନ୍ତୁଷ୍ଠଭେନ ଓ ଛନ୍ଦସା ତ୍ରୀଣି ଚ) ॥ ୪। ୧। ୧॥

(ମୃଦାକ୍ରମଣମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଇମାମଗୃହ୍ମନ୍-ରଶନାମୁତସ୍ୟ ପୂର୍ବ ଆୟୁଷି ବିଦଥେଷୁ କବ୍ୟା ।

ତୟା ଦେବାଃ ସୁତମା ବଭୁବୁରୁତସ୍ୟ ସାମନ୍-ସୁରମାରପତୀ ॥

ପ୍ରତୁର୍ତଂ ବାଜିନା ଦ୍ରବ ବରିଷ୍ଠାମନୁ ସଂବତମ୍ ।

ଦିବି ତେ ଜହ୍ନ ପରମମନ୍ତରିଷ୍ଠେ ନାଭିଃ ପୃଥୁବ୍ୟାମୟ ଯୋନିଃ ॥

ୟୁଜାଥାଂ ରାସଭଂ ଯୁବମସ୍ମିନ୍ ଯାମେ ବୃଷଣସୁ । ଅଗ୍ନିଂ ଭରନ୍ତମସ୍ମନ୍ମୁମ୍ ॥

ଯୋଗେଯୋଗେ ତବସ୍ତରଂ ବାଜେବାଜେ ହବାମହେ । ସଖାୟ ଇନ୍ଦ୍ରମୁତୟେ ॥

ପ୍ରତୁର୍ବ- (୧) ନେ ହ୍ୟବକ୍ରାମନ୍ନଶସ୍ତୀ ରୁଦ୍ରସ୍ୟ ଗାଶପତ୍ୟାନ୍ନୟୋଭୁରେହି ।

ଭବନ୍ତରିକ୍ଷମନ୍ତୁହି ସ୍ତ୍ରସ୍ତଗବ୍ୟତିରଭୟାନି କୃଣନ୍ ॥

ପୁଷ୍ପା ସନ୍ଧୁଜା ସହ । ପୃଥୁବ୍ୟାଃ ସଧିକ୍ଷାଦଗ୍ନିଂ ପୁରୀଷ୍ୟମଜିରସ୍ପଦଚ୍ଛେଦ୍ୟଗ୍ନିଂ
ପୁରୀଷ୍ୟମଜିରସ୍ପଦଚ୍ଛେଦୋଽଗ୍ନିଂ ପୁରୀଷ୍ୟମଜିରସ୍ପଦ-ଭରିଷ୍ୟାମୋଽଗ୍ନିଂ
ପୁରୀଷ୍ୟମଜିରସ୍ପଦ-ଭରାମଃ ॥

ଅନ୍ତରିକ୍ଷସ୍ତ୍ରୀମଗ୍ରୀମଖ୍ୟଦନ୍ତୁହାନ୍ତି ପ୍ରଥମୋ ଜାତବେଦାଃ ।

ଅନ୍ତୁ ସୁର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ (୨) ପୁରୁତ୍ରା ଚ ରଶ୍ମୀନନ୍ତୁ ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବୀ ଆ ତତାନ ॥

ଆଗତ୍ୟ ବାଜ୍ୟଧ୍ବନଃ ସର୍ବା ମୃଧୋ ବି ଧୁନ୍ନୁତେ ।

ଅଗ୍ନିଃ ସଧିକ୍ଷେ ମହତି ଚକ୍ଷୁଷା ନି ଚିକୀଷତେ ॥

ଆକ୍ରମ୍ୟ ବାଜିନ୍-ପୃଥୁବୀମଗ୍ନିମିଚ୍ଛ ରୁଚା ଭମ୍ ।

ଭୂମ୍ୟା ବୁଢ଼ାୟ ନୋ ବୁହି ଯତଃ ଖନାମ ତଂ ବୁଢ଼ମ୍ ॥

ଦେଘିଷ୍ଠେ ପୁଷ୍ପଂ ପୃଥୁବୀ ସଧିକ୍ଷମାମୋଽଗ୍ନିକ୍ଷଂ ସମୁଦ୍ରସ୍ତେ ଯୋନିଃ ।

ବିଖ୍ୟାୟ ଚକ୍ଷୁଷା ଭମତି ତିଷ୍ଠ (୩) ପୃତନ୍ୟତଃ ॥

ଉତ୍-କ୍ରାମ ମହତେ ସୌଭଗାୟାସ୍ତାଦାସ୍ତାନାଦ୍ ଦ୍ରବିଣୋଦା ବାଜିନ୍ ।

ବୁଢ଼ଃ ସ୍ୟାମ ସୁମତୌ ପୃଥୁବ୍ୟା ଅଗ୍ନିଂ ଖନିଷ୍ୟନ୍ତ ଉପକ୍ଷେ ଅସ୍ୟାଃ ॥

ଉଦକ୍ରମାଦ୍ରବିଣୋଦା ବାଜ୍ୟର୍ବାଂକଃ ସ ଲୋକଃ ସୁକୃତଂ ପୃଥୁବ୍ୟାଃ ।

ତତଃ ଖନେମ ସୁପ୍ରତୀକମଗ୍ନିଃ ସୁବୋ ରୁହାଣା ଅଧୁ ନାକ ଉଭମେ ॥

ଅପୋ ଦେବୀରୁପ ସୃଜ ମଧୁମତୀରୟନ୍ତ୍ସ୍ନାୟ ପ୍ରଜାଭ୍ୟଃ ।

ତାସାଃ ସ୍ଥାନାଦୁଜ୍ଜିହତାମୋଷଧୟଃ ସୁପିସ୍ତଳାଃ ॥

ଜିହ୍ବମ୍ୟ (୪) ଗ୍ନିଂ ମନସା ଘୃତେନ ପ୍ରତିଷ୍ୟନ୍ତ ଭୁବନାନ୍ତି ବିଶ୍ବା ।

ପୃଥୁଂ ତିରୁଷ୍ଣା ବୟସା ବୁହନ୍ତଂ ବ୍ୟତିଷ୍ଠମନ୍ତଃ ରଭସଂ ବିଦାନମ୍ ॥

ଆ ଓ ଜିହ୍ଵା ବଚସା ଘୃତେନାଋକ୍ଷସ୍ତା ମନସ୍ତା ତଦ୍ଭୁଷସ୍ତ ।
ମୟଶ୍ରୀଃ ସ୍ଵହୃଦ୍ଵର୍ଗୋ ଅଗ୍ନିନାଭିମୃଶୋ ତନ୍ନୁବା ଜହ୍ଵଷାଣଃ ॥
ପରି ବାଜପତିଃ କବିରୁଗ୍ନିହ୍ଵ୍ୟାନ୍ୟକ୍ରମାତ୍ । ଦଧ୍ରଦ୍ଵାନି ଦାଶୁଷେ ॥
ପରି ଓଃଶ୍ଵେ ପୁରଂ ବୃକ୍ଷଂ ବିପ୍ରଂ ଶ୍ଵହସ୍ୟ ଧୀମହି ।
ଧୃଷଦ୍ଵର୍ଗଂ ଦିବେଦିବେ ଭେଭାରଂ ଭଙ୍ଗୁରାବତଃ ॥
ଭମଶ୍ଵେ ଦ୍ୟୁଭିସ୍ତମାଶୁଶ୍ଵକ୍ଷଣିସ୍ତମଦ୍-ଭ୍ୟସ୍ତମଶ୍ଵନସ୍ଵରି ।
ଓଂ ବନେଭ୍ୟସ୍ତମୋଷଧୀଭ୍ୟସ୍ତଂ ନୃଶଂ ନୃପତେ ଜାୟସେ ଶୁଚିଃ (୫) ॥
(ପ୍ରତୁର୍ବନ୍-ସୁୟସ୍ୟ ତିଷ୍ଠ ଜିହ୍ଵା ଭେଭାରଂ ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୪। ୧। ୨ ॥

(ମୃତ୍-ଖନନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରୁଷିଃ)

ଦେବସ୍ୟ ଓ ସବିତୁଃ ପ୍ରସବେଃଶ୍ଚିନୋର୍ବାହୁଭ୍ୟାଂ ପୁଷ୍ଟୋ ହସ୍ତାଭ୍ୟାଂ ପୃଥୁବ୍ୟାଃ ସ୍ଵଧସ୍ତେଃଶ୍ଚିଂ
ପୁରୀଷ୍ୟମଙ୍ଗିରସ୍ପତ୍-ଖନାମି ॥
ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତ୍ ଓଃଶ୍ଵେ ସୁପ୍ରତୀକ୍ରମଜସ୍ତେଶ ଭାନୁନା ଦୀଦ୍ୟାନମ୍ ।
ଶିବଂ ପ୍ରଜାଭ୍ୟାଃହିଂସକ୍ତଂ ପୃଥୁବ୍ୟାଃ ସ୍ଵଧସ୍ତେଃଶ୍ଚିଂ ପୁରୀଷ୍ୟମଙ୍ଗିରସ୍ପତ୍-ଖନାମି ॥
ଅପାଂ ପୁଷ୍ପମସି ସପ୍ରଥା ଭବଶ୍ଚିଂ ଭରିଷ୍ୟଦପରାବପିଷ୍ଠମ୍ ।
ବଧମାନଂ ମହ ଆ ତ ପୁଷ୍କରଂ ଦିବୋ ମାତ୍ରୟା ବରିଣା ପ୍ରଥସ୍ତ ॥
ଶମଂ ତ ଶ୍ଳୋ (୧) ବମଂ ତ ଶ୍ଳୋ ଅଚ୍ଛିଦ୍ରେ ବହୁଲେ ଭଭେ ।
ବ୍ୟଚସ୍ପତୀ ସଂ ବସାଥାଂ ଭର୍ତମଶ୍ଚିଂ ପୁରୀଷ୍ୟମ୍ ॥
ସଂ ବସାଥାଂ ସୁବର୍ଚିଦା ସମୀଚୀ ଭରସା ମନା ।
ଅଗ୍ନିମତ୍ତଭରିଷ୍ୟତ୍ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତ୍ତମଜସ୍ତମିତ୍ ॥

ପୁରୀଷୋଽସି ବିଶ୍ୱଭରାଃ । ଅଥର୍ବା ଓ ପ୍ରଥମୋ ନିରମଳବସ୍ତ୍ରେ ॥
 ଭାମସ୍ତେ ପୁଷ୍କରାଦଧର୍ବା ନିରମଳତ । ମୁର୍ଧ୍ନୋ ବିଶ୍ୱସ୍ୟ ବାଘତଃ ॥
 ତମ୍ନ ଓ ଦଧତ୍-ତ୍-ରଷିଃ ପୁତ୍ର ଈଧେ (୨) ଅଥର୍ବଣଃ । ବୃତ୍ରହଣଂ ପୁରନ୍ଦରମ୍ ॥
 ତମ୍ନ ଓ ପାଥେୟା ବୃଷା ସମା ଧେ ଦସ୍ୟୁହତ୍ତମମ୍ । ଧନଞ୍ଜୟଃ ରଣେରଣେ ॥
 ସୀଦ ହୋତଃ ସ ଓ ଲୋକେ ଚିକିତ୍ସାନ୍-ସାଦୟା ଯଜ୍ଞଃ ସୁକୃତସ୍ୟ ଯୋନୋ ।
 ଦେବାବୀର୍ଦ୍ଧେବାନ୍ ହବିଷା ଯଜ୍ଞାସ୍ୟସ୍ତେ ବୃହଦ୍ୟଜ୍ଞମାନେ ବୟୋ ଧାଃ ॥
 ନି ହୋତା ହୋତୃଷଦନ୍ତେ ବିଦାନସ୍ତେଷୋ ଦୀଦିବାଃ ଅସଦସ୍ତଦକ୍ଷଃ ।
 ଅଦକ୍ଷବ୍ରତପ୍ରମତିର୍ବସିଷଃ ସହସ୍ରନ୍ଦରଃ ଶୁଚିଜିହ୍ୱୋ ଅଗ୍ନିଃ ॥
 ସଃ ସୀଦସ୍ମ ମହାଃ ଅସି ଶୋଚସ୍ମ (୩) ଦେବୀବୀର୍ତମଃ ।
 ବି ଧୁମମସ୍ତେ ଅରୁଷଂ ମିଲେଧ ସୁଜ ପ୍ରଶସ୍ତ ଦର୍ଶତମ୍ ॥
 ଜନିଷ୍ଠା ହି ଜେନେୟା ଅଗ୍ନେ ଅହ୍ନାଃ ହିତୋ ହିତେଷ୍ଠରୁଷୋ ବନେଷୁ ।
 ଦମେଦମେ ସପ୍ତ ରତ୍ନା ଦଧାନୋଽଗ୍ନିହୋତା ନି ସିସାଦା ଯଜାୟାନ୍ (୪) ॥
 (ସ୍ତ ଈଧେ ଶୋଚସ୍ମ ସପ୍ତର୍ବିଂଶତିଷ୍ଠ) ॥ ୪। ୧। ୩॥

(ମୃଦାହରଣମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ସଂ ଡେ ବାୟୁର୍ମୀତ୍ରିଶ୍ୱା ଦଧାତୁଭାନାୟେ ହୃଦୟଂ ଯଦ୍ବିଲିଷ୍ଟମ୍ ।
 ଦେବାନାଂ ଯଶ୍ଵରତି ପ୍ରାଣଥେନ ତସ୍ମୈ ଚ ଦେବି ବସନ୍ତସ୍ତୁ ତୁଭ୍ୟମ୍ ॥
 ସୁଜାତୋ ଜ୍ୟୋତିଷା ସହ ଶର୍ମ ବରୁଥମାଽସଦଃ ସୁବଃ ।
 ବାସୋ ଅଗ୍ନେ ବିଶ୍ୱରୂପଃ ସଂ ବ୍ୟୟସ୍ମ ବିଭାବସୋ ॥
 ଉଦୁ ତିଷ୍ଠ ସ୍ୱଧିରାବା ନୋ ଦେବ୍ୟା କ୍ରପା ।

ଦୁଶେ ଚ ଭାସା ବୃହତା ସୁଶୁକ୍ତିରାଂଗେ ଯାହି ସୁଶୁକ୍ତିଃ ॥ (୧)

ଉର୍ଧ୍ବ ଉ ଷୁ ଶ ଉତୟେ ତିଷ୍ଠା ଦେବୋ ନ ସବିତା ।

ଉର୍ଧ୍ବୋ ବାଜସ୍ୟ ସନିତା ଯଦୁଞ୍ଜିର୍ଭିର୍ବାଘଦ୍-ଭିର୍ବିହ୍ନୟାମହେ ॥

ସ ଜାତୋ ଗର୍ଭୋ ଅସି ରୋଦସ୍ୟୋରଗ୍ରେ ଚାରୁବିଭୂତ ଓଷଧୀଷୁ ।

ଚିତ୍ରଃ ଶିଶୁଃ ପରି ତମାଂସ୍ୟାଞ୍ଚ ପ୍ର ମାତୃଭ୍ୟୋ ଅଧୁ କନିକ୍ରଦଦ୍-ଗାଃ ॥

ସ୍ଥିରୋ ଭବ ବୀଢ଼ଙ୍ଗ ଆଶୁଭବ ବାଜ୍ୟର୍ବନ୍ । ପୁଥୁଭବ ସୁଷଦସ୍ତମଗ୍ରେଃ ପୁରୀଷବାହନଃ ॥

ଶିବୋ ଭବ (୨) ପ୍ରଜାଭ୍ୟୋ ମାନୁଷୀଭ୍ୟସ୍ତମଙ୍ଗିରଃ ।

ମା ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବୀ ଅଭି ଶୁଶୁଚୋ ମାଂତରୀକ୍ଷଂ ମା ବନୁସ୍ତତୀନ୍ ॥

ପ୍ରେତୁ ବାଜୀ କନିକ୍ରଦନ୍ତାନଦଦ୍ରାସଭଃ ପଢ଼ା ।

ଭରନ୍ତୁଂ ପୁରୀଷ୍ୟଂ ମା ପାଦ୍ୟାୟୁଷଃ ପୁରା ॥

ରାସଭୋ ବାଂ କନିକ୍ରଦସ୍ତୁୟୁକ୍ତୋ ବୃଷଣା ରଥେ ।

ସ ବାମଂ ପୁରୀଷ୍ୟମାଶୁର୍ଦୁତୋ ବହାଦ୍ବିତଃ ॥

ବୃଷାଂଗଂ ବୃଷଣଂ ଭରନ୍ତୁପାଂ ଗର୍ଭଂ ସମୁଦ୍ରିୟମ୍ ।

ଅଗ୍ର ଆ ଯାହି (୩) ବୀତୟ ରୁତଂ ସତ୍ୟମ୍ ॥

ଓଷଧୟଃ ପ୍ରତି ଗୃହ୍ମୀତାଗ୍ନିମେତଂ ଶିବମାୟତମାୟତ୍ର ଯୁଷ୍ମାନ୍ ।

ବ୍ୟସ୍ୟନ୍-ବିଶ୍ୱା ଅମତୀରରାତୀନିଷୀଦନ୍ତେ ଅପ ଦୁର୍ମତିଂ ହନତ୍ ॥

ଓଷଧୟଃ ପ୍ରତି ମୋଦଧ୍ୟମେନଂ ପୁଷ୍ଟାବତୀଃ ସୁପିସ୍ତଳାଃ ।

ଅୟଂ ବୋ ଗର୍ଭ ରୁଦ୍ଧିୟଃ ପ୍ରଜଂ ସାଧୟାମାସଦଦ୍ (୪) ॥

(ସୁଶୁକ୍ତିଃ ଶିବୋ ଭବ ଯାହି ଷବ୍-ତ୍ରୈଂଶକ) ॥ ୪। ୧। ୪॥

(ଭସ୍ମାନିର୍ମାଣମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ବି ପାଜିସା ପୁଥୁନା ଶୋଶୁଚାନୋ ବାଧସ୍ବ ଦ୍ବିଷୋ ରକ୍ଷସୋ ଅମୀବାଃ ।
ସୁଶମୀଣୋ ବୃହତଃ ଶମୀଣି ସ୍ୟାମଗ୍ନେରହଃ ସୁହବସ୍ୟ ପ୍ରଣୀତୋ ॥
ଆପୋ ହି ଷ୍ଠା ମନ୍ତୋଭୁବସ୍ତା ନ ଉର୍ଜେ ଦଧାତନ । ମହେ ରଶୀନ୍ ଚକ୍ଷସେ ॥
ଯୋ ବଃ ଶିବତମୋ ରସସ୍ତସ୍ୟ ଭାଜୟତେହ ନଃ । ଭୃଗୁତୀରିବ ମାତରଃ ॥
ତସ୍ମା ଅରଂ ଗମାମ ବୋ ଯସ୍ୟ କ୍ଷୟାନ୍ ଜିହ୍ବଥ । ଆପୋ ଜନୟଥା ଚ ନଃ ॥
ମିତ୍ରଃ (୧) ସଂସୃଜ୍ୟ ପୃଥୁବୀଂ ଭୂମିଂ ଚ ଜ୍ୟୋତିଷା ସହ ।
ସୁଜାତଂ ଜାତବେଦସମଗ୍ନିଂ ବୈଶ୍ବାନରଂ ବିଭୁମ୍ ॥
ଅୟକ୍ଷ୍ମାୟ ଡା ସଂ ସୃଜାମି ପ୍ରଜାଭ୍ୟଃ ।
ବିଶ୍ବେ ଡା ଦେବା ବୈଶ୍ବାନରାଃ ସଂ ସୃଜନ୍ତାନ୍ତୁଷ୍ଟଭେନ ଛନ୍ଦସାଂଜିରସ୍ବତ୍ ॥
ରୁଦ୍ରାଃ ସମୃତ୍ୟ ପୃଥୁବୀଂ ବୃହଜ୍ୟୋତିଃ ସମୀଧ୍ରେ ।
ତେଷାଂ ଭାନୁରଜସ୍ବ ଇଚ୍ଛୁକ୍ରୋ ଦେବେଷୁ ରୋଚତେ ॥
ସଂସୃଷ୍ଟାଂ ବସୁଭୀ ରୁଦ୍ରେଧୀରେଃ କର୍ମଣ୍ୟାଂ ମୃଦମ୍ ।
ହସ୍ତାଭ୍ୟାଂ ମୃଦ୍ରୀଂ କୃତ୍ବା ସିନୀବାଲୀ କରୋତୁ (୨) ତାମ୍ ॥
ସିନୀବାଲୀ ସୁକପର୍ଦା ସୁକୁରୀରା ସୌପଶା ।
ସା ତୁଭ୍ୟମଦିତେ ମହ ଓଜାଂ ଦଧାତୁ ହସ୍ତୟୋଃ ॥
ଉଜାଂ କରୋତୁ ଶକ୍ତ୍ୟା ବାହୁଭ୍ୟାମଦିତିର୍ଯ୍ୟୟା ।
ମାତା ପୁତ୍ରଂ ଯଥୋପସ୍ଥେ ସାଂଗ୍ନିଂ ବିଭର୍ତୁ ଗର୍ଭ ଆ ॥
ମଖସ୍ୟ ଶିରୋଽସି ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ପଦେ କ୍ଷଃ ।

ବସବସ୍ତା କୃଷ୍ଣନ୍ତୁ ଗାୟତ୍ରେଣ ଛନ୍ଦସାଂଜିରସ୍ପଦ ପୃଥୁବ୍ୟସି ରୁଦ୍ରାସ୍ତା କୃଷ୍ଣନ୍ତୁ ତ୍ରେଷ୍ଟୁଭେନ
 ଛନ୍ଦସାଂଜିରସ୍ପଦତ୍ତରିକ୍ଷମସ୍ୟା (୩) ଯଦିତ୍ୟାସ୍ତା କୃଷ୍ଣନ୍ତୁ ଜାଗତେନ ଛନ୍ଦସାଂଜିରସ୍ପଦ୍ୟୋରସି
 ବିଶ୍ୱେ ଭା ଦେବା ବୈଶ୍ୱାନରାଃ କୃଷ୍ଣନ୍ତୁନ୍ତୁଭେନ ଛନ୍ଦସାଂଜିରସ୍ପଦିଶୋଽସି ଧୁବାଽସି
 ଧାରୟା ମୟି ପ୍ରଜାଂ ରାୟସ୍ତୋଷଂ ଗୌପତ୍ୟଂ ସୁବୀର୍ଯ୍ୟଂ ସଜାତାନ୍ ଯଜମାନାୟାଦିତ୍ୟେ
 ରାସ୍ତାଽସ୍ୟଦିତିସ୍ତେ ବିଲଂ ଗୃହ୍ଣାତୁ ପାଞ୍ଚେନ ଛନ୍ଦସାଂଜିରସ୍ପଦ ।

କୃତ୍ୱାୟ ସା ମହୀମୁଖାଂ ମୁକୁନ୍ଦାଂ ଯୋନିମଗ୍ନୟେ ।

ତାଂ ପୁତ୍ରେଭ୍ୟଃ ସମ୍ରାୟତ୍ତଦଦିତିଃ ଶ୍ରୀପୟାନ୍ତିତି (୪)॥

(ମିତ୍ରଃ କରୋତ୍ତ୍ତରିକ୍ଷମସି ପ୍ର ଚତ୍ୱାରି ଚ) ॥ ୪। ୧। ୫॥

(ଭଗାସଂସ୍କାରଃ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ବସବସ୍ତା ଧୂପୟନ୍ତୁ ଗାୟତ୍ରେଣ ଛନ୍ଦସାଂଜିରସ୍ପଦୁଦ୍ରାସ୍ତା ଧୂପୟନ୍ତୁ ତ୍ରେଷ୍ଟୁଭେନ
 ଛନ୍ଦସାଂଜିରସ୍ପଦାଦିତ୍ୟାସ୍ତା ଧୂପୟନ୍ତୁ ଜାଗତେନ ଛନ୍ଦସାଂଜିରସ୍ପଦିଶ୍ୱେ ଭା ଦେବା
 ବୈଶ୍ୱାନରା ଧୂପୟନ୍ତୁନ୍ତୁଭେନ ଛନ୍ଦସାଂଜିରସ୍ପଦିନ୍ଦ୍ରସ୍ତା ଧୂପୟନ୍ତୁରସ୍ପଦ ବିଷ୍ଣୁସ୍ତା
 ଧୂପୟନ୍ତୁରସ୍ପଦ ବରୁଣସ୍ତା ଧୂପୟନ୍ତୁରସ୍ପଦଦିତିସ୍ତା ଦେବା ବିଶ୍ୱଦେବ୍ୟାବତୀ ପୃଥୁବ୍ୟାଃ
 ସ୍ୱଧସ୍ତେଽଞ୍ଜିରସ୍ପଦ ଖନଭବତ ଦେବାନାଂ ଭା ପଢ଼ା (୧) ଦେବୀବିଶ୍ୱଦେବ୍ୟାବତୀଃ ପୃଥୁବ୍ୟାଃ
 ସ୍ୱଧସ୍ତେଽଞ୍ଜିରସ୍ପଦଧୂତୁଷେ ଧୂଷଣାସ୍ତା ଦେବୀବିଶ୍ୱଦେବ୍ୟାବତୀଃ ପୃଥୁବ୍ୟାଃ
 ସ୍ୱଧସ୍ତେଽଞ୍ଜିରସ୍ପଦଭୀକ୍ଷତାମୁଷେ ବ୍ରାହ୍ମା ଦେବୀବିଶ୍ୱଦେବ୍ୟାବତୀଃ ପୃଥୁବ୍ୟାଃ
 ସ୍ୱଧସ୍ତେଽଞ୍ଜିରସ୍ପଦ୍ଧୂପୟନ୍ତୁଷେ ବରୁତ୍ରୟୋ ଜନୟସ୍ତା ଦେବୀବିଶ୍ୱଦେବ୍ୟାବତୀଃ ପୃଥୁବ୍ୟାଃ
 ସ୍ୱଧସ୍ତେଽଞ୍ଜିରସ୍ପଦ ପିତୃବୁଃ ।

ମିତ୍ରେତାମୁଖାଂ ପଚୈଷା ମା ଭେଦି । ଏତାଂ ତେ ପରି ଦଦାମ୍ୟଭିତ୍ତ୍ୟେ ।

ଅଭୀମାଂ (୨) ମହିନା ଦିବଂ ମିତ୍ରୋ ବଭୂବ ସପ୍ରଥାଃ । ଉତ ଶ୍ରବଂସା ପୃଥୁବୀମ୍ ॥
 ମିତ୍ରସ୍ୟ ଚର୍ଷଣୀଧୃତଃ ଶ୍ରବୋ ଦେବସ୍ୟ ସାନସିମ୍ । ଦୁ୍ୟମ୍ ଚିତ୍ରଶ୍ରବସ୍ତମମ୍ ॥
 ଦେବସ୍ତା ସବିତୋଽପତୁ ସୁପାଣିଃ ସ୍ବଜ୍ଞୁରିଃ । ସୁବାହୁରୁତ ଶଙ୍ଖ୍ୟାଃ ॥
 ଅପଦ୍ୟମାନା ପୃଥୁବ୍ୟାଶ୍ଚା ଦିଶ୍ଚ ଆ ପୂଣ । ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବେ ବୃହତୀ ଭବୋର୍ଧ୍ବା ତିଷ୍ଠ ଧ୍ରୁବା ଭମ୍ ॥
 ବସବସ୍ତ୍ବାଃଽଞ୍ଜୟନ୍ତୁ ଗାୟତ୍ରେଶ୍ଚ ଛନ୍ଦସାଽଙ୍ଗିରସ୍ବଦ୍ ରୁଦ୍ରାସ୍ତ୍ବାଃଽଞ୍ଜୟନ୍ତୁ ତ୍ରେଷ୍ଟୁଭେନ
 ଛନ୍ଦସାଽଙ୍ଗିରସ୍ବଦାଦିତ୍ୟାସ୍ତ୍ବାଃଽଞ୍ଜୟନ୍ତୁ ଜାଗତେନ ଛନ୍ଦସାଽଙ୍ଗିରସ୍ବଦ୍ ବିଶ୍ବେ ଭା ଦେବା
 ବୈଶ୍ବାନରା ଆ ଞ୍ଜୟନ୍ତୁଷ୍ଟୁଭେନ ଛନ୍ଦସାଽଙ୍ଗିରସ୍ବଦ୍ (୩) ॥
 (ପଦ୍ମାରିମାଂ ରୁଦ୍ରାସ୍ତ୍ବାଽଞ୍ଜୟନ୍ତେକାନ୍ଦ ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୪। ୧। ୬॥

(ଅଗ୍ନିଚୟନାଙ୍ଗପଶୁସାମିଧେନୀଃ ॥ ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ସମାସ୍ତ୍ବାଽଗ୍ନ ରୁତବୋ ବଧନ୍ତୁ ସଂବହରା ରକ୍ଷୟୋ ଯାନି ସତ୍ୟା ।
 ସଂ ଦିବ୍ୟେନ ଦୀଦିହି ରୋଚନେନ ବିଶ୍ବା ଆ ଭାହି ପ୍ରଦିଶଃ ପୃଥୁବ୍ୟାଃ ॥
 ସଂ ଚେଧସ୍ବାଗ୍ନେ ପ୍ର ଚ ବୋଧୟେନମୁକ୍ତ ତିଷ୍ଠ ମହତେ ସୌଭଗାୟ ।
 ମା ଚ ରିଷଦୁପସଭା ତେ ଅଗ୍ନେ ବ୍ରହ୍ମାଣସ୍ତେ ଯଶସଃ ସନ୍ତୁ ମାଽନେ୍ୟ ॥
 ଭାମଗ୍ନେ ବୃଣତେ ବ୍ରାହ୍ମଣା ଇମେ ଶ୍ରୀବୋ ଅଗ୍ନେ (୧) ସଂ ବରଣେ ଭବା ନଃ ।
 ସପତ୍ରହା ନୋ ଅଭିମାତିଜିତ୍ତ ସ୍ବେ ଗୟେ ଜାଗ୍ରହ୍ୟପ୍ରୟୁଜ୍ଜନ୍ ॥
 ଇହୈବାଗ୍ନେ ଅଧି ଧାରୟା ରୟିଂ ମା ଭା ନି କ୍ରନ୍-ପୂର୍ବଚିତୋ ନିକାରିଣଃ ।
 କ୍ଷତ୍ରମଗ୍ନେ ସୁକ୍ଷମମସ୍ତୁ ତୁଭ୍ୟମୁପସଭା ବଧତାଂ ତେ ଅନିଷ୍ଟତଃ ॥
 କ୍ଷତ୍ରେଣାଗ୍ନେ ସ୍ବାୟଃ ସଂ ରଭସ୍ବ ମିତ୍ରେଣାଗ୍ନେ ମିତ୍ରଧେୟେ ଯତସ୍ବ ।
 ସଜାତାନାଂ ମଧ୍ୟମସ୍ତା ଏଧୁ ରାଜାମଗ୍ନେ ବିହବ୍ୟା ଦୀଦିହାହ ॥

ଅତି (୨) ନିହୋ ଅତି ସ୍ତ୍ରୀଧୋଃତ୍ୟଚିତ୍ତମତ୍ୟରାତିମଗ୍ନେ ।

ବିଶ୍ୱା ହ୍ୟଗ୍ନେ ଦୁରିତା ସହସ୍ରାଥାସ୍ନତ୍ୟଂ ସହବୀରାଂ ରୁଦ୍ଧିଂ ଦାଃ ॥

ଅନାଧୁଷ୍ୟା ଜାତବେଦା ଅନିଷ୍ଟତୋ ବିରାଡଗ୍ନେ କ୍ଷତ୍ରଭୃଦାଦିହାହ ।

ବିଶ୍ୱା ଆଶାଃ ପ୍ରମୁଞ୍ଚନ୍-ମାନୁଷୀର୍ଭିନ୍ନଃ ଶିବାଭିରୁଦ୍ୟ ପରି ପାହି ନୋ ବୃଧେ ॥

ବୃହସ୍ପତେ ସବିତର୍ବୋଧୟନ୍ତେଂ ସଂଶିତଂ ତିସ୍ରକ୍ରାଂ ସଂ ଶିଶାଧୁ ।

ବୃଧୟନ୍ତେନଂ ମହତେ ସୌଭଗାୟ (୩) ବିଶ୍ୱ ଏନମନ୍ତୁ ମଦକ୍ତୁ ଦେବାଃ ॥

ଅମୁତ୍ରଭୂୟାଦଧି ଯଦ୍ୟମସ୍ୟ ବୃହସ୍ପତେ ଅଭିଶସ୍ତେରମୁଞ୍ଚଃ ।

ପ୍ରତ୍ୟୌହତାମଶ୍ୱିନା ମୁତ୍ୟମସ୍ମାଦ୍ଦେବାନାମଗ୍ନେ ଭିଷଜା ଶତୀଭିଃ ॥

ଉଦ୍ବନ୍ଧଂ ତମସ୍ତସ୍ମି ପଶ୍ୟନ୍ତୋ ଜ୍ୟୋତିରୁଦ୍ଭରମ୍ ।

ଦେବଂ ଦେବତ୍ରା ସୂର୍ଯ୍ୟମଗନ୍ତୁ ଜ୍ୟୋତିରୁଦ୍ଭରମ୍ (୪) ॥

(ଇମେ ଶିବୋ ଅଗ୍ନେଃତି ସୌଭଗାୟ ଚତୁଷ୍ଟିଂଶଜ) ॥ ୪। ୧। ୭ ॥

(ଆପ୍ରିୟୋ ଯାଜ୍ୟାପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟାଃ ॥ ଅଗ୍ନିରଶିଃ)

ଭୂର୍ଧା ଅସ୍ୟ ସମିଧୋ ଭବନ୍ତ୍ୟୁର୍ଧା ଶୁକ୍ରା ଶୋଚୀଂଷ୍ୟଗ୍ନେଃ ।

ଦ୍ୟୁମଭମା ସୁପ୍ରତୀକସ୍ୟ ସୁନୋଃ ॥

ତନୁନପାଦସ୍ତୁରୋ ବିଶ୍ୱବେଦା ଦେବୋ ଦେବେଷ୍ଟୁ ଦେବଃ ।

ପଥ ଆନକ୍ତି ମଧ୍ୟା ଘୃତେନ ॥

ମଧ୍ୟା ଯଜ୍ଞଂ ନକ୍ଷସେ ପ୍ରାଣାନୋ ନରାଶଂସୋ ଅଗ୍ନେ ।

ସୁକୃଦ୍ଦେବଃ ସବିତା ବିଶ୍ୱବୀରଃ ॥

ଅଛ୍ଛାୟମେତି ଶବସା ଘୃତେନେତାନୋ ବହିର୍ନମସା । ଅଗ୍ନିଂ ସୁଚୋ ଅଧ୍ୱରେଷ୍ଟୁ ପ୍ରୟସ୍ତୁ ॥

ସ ଯନ୍ତ୍ରଦସ୍ୟ ମହିମାନମଗ୍ନେଃ ସ (୧) ଇ ମହାସ୍ତ୍ର ପ୍ରୟସଃ ।

ବସୁଶ୍ଚେତିଷ୍ଠୋ ବସୁଧାତମଶ୍ଚ ॥

ହାରୋ ଦେବୀରହ୍ନସ୍ୟ ବିଶ୍ଵେ ବ୍ରତା ଦଦନ୍ତେ ଅଗ୍ନେଃ ।

ଭରୁବ୍ୟଚସୋ ଧାମ୍ନା ପତ୍ୟମାନାଃ ॥

ତେ ଅସ୍ୟ ଘୋଷଣେ ଦିବ୍ୟେ ନ ଘୋନାବୁଷାସ୍ତାନଜ୍ଞା । ଇମଂ ଯଜ୍ଞମବତାମଧିରଂ ନଃ ॥

ଦୈବ୍ୟା ହୋତାରାବୁଧ୍ୟମଧିରଂ ନୋଽଗ୍ନେର୍ଜିହ୍ଵାମଭି ଗୁଣୀତମ୍ । କୃଣୁତଂ ନଃ ସ୍ଵିଷ୍ଟମ୍ ॥

ତିସ୍ରୋ ଦେବୀର୍ବହିରେଦଃ ସଦଞ୍ଜିତା ସରସ୍ଵତୀ (୨) ଭାରତୀ । ମହୀ ଗୁଣୀନା ॥

ତନ୍ନସ୍ତୁରୀପମଦ-ଭୂତଂ ପୁରୁଷୁ ଦକ୍ଷା ସୁବୀରମ୍ । ରାୟସ୍ତୋଷଂ ବି ଷ୍ୟତୁ ନାଭିମସ୍ମେ ॥

ବନସ୍ତତେଽବଂ ସୃଜା ରରାଶସ୍ତନା ଦେବେଷୁ । ଅଗ୍ନିର୍ହବ୍ୟଃ ଶମିତା ସୁଦୟାତି ॥

ଅଗ୍ନେ ସ୍ଵାହା କୃଣୁହି ଜାତବେଦ ଇନ୍ଦ୍ରାୟ ହବ୍ୟମ୍ । ବିଶ୍ଵେ ଦେବା ହବିରିଦଂ କୁଷଢାମ୍ ॥

ହିରଣ୍ୟଗର୍ଭଃ ସମବର୍ତ୍ତତାଗ୍ରେ ଭୂତସ୍ୟ ଜାତଃ ପତିରେକ ଆସୀତ୍ ।

ସ ଦାଧାର ପୃଥୁବୀଂ ଦ୍ୟା (୩) ମୁତେମାଂ କର୍ଣ୍ଣେ ଦେବାୟ ହବିଷା ବିଧେମ ॥

ୟଃ ପ୍ରାଶତୋ ନିମିଷତୋ ମହିତ୍ଵେକ ଇନ୍ଦ୍ରାଜା ଜଗତୋ ବଭୂବ ।

ୟ ଇଶୋ ଅସ୍ୟ ଦ୍ଵିପଦଶ୍ଚତୁଷ୍ପଦଃ କର୍ଣ୍ଣେ ଦେବାୟ ହବିଷା ବିଧେମ ॥

ୟ ଆଂଽମୁଦା ବଲୁଦା ଯସ୍ୟ ବିଶ୍ଵ ଉପାସତେ ପ୍ରଶିଷ୍ଠଂ ଯସ୍ୟ ଦେବାଃ ।

ୟସ୍ୟ ଛାୟାଽମୃତଂ ଯସ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁଃ କର୍ଣ୍ଣେ ଦେବାୟ ହବିଷା ବିଧେମ ॥

ୟସ୍ୟେମେ ହିମବନ୍ତୋ ମହିତ୍ଵା ଯସ୍ୟ ସମୁଦ୍ରଃ ରସୟା ସହା (୪) ଽହୁଃ ।

ୟସ୍ୟେମାଃ ପ୍ରଦିଶୋ ଯସ୍ୟ ବାହୁ କର୍ଣ୍ଣେ ଦେବାୟ ହବିଷା ବିଧେମ ॥

ୟଂ କ୍ରନ୍ଦସୀ ଅବସା ତସ୍ତଭାନେ ଅଭୈଷ୍ଠେତାଂ ମନସା ରେଜମାନେ ।

ଯତ୍ରାଧି ସୁର ଉଦିତୌ ବ୍ୟତି କର୍ଣ୍ଣେ ଦେବାୟ ହବିଷା ବିଧେନ ॥
 ଯେନ ଦୈତ୍ୟାଗ୍ରା ପୃଥୁବୀ ଚ ଦୃଢ଼େ ଯେନ ସୁବଃ ସ୍ଵଭିତଂ ଯେନ ନାକଃ ।
 ଯୋ ଅନ୍ତରିକ୍ଷେ ରଜସୋ ବିମାନଃ କର୍ଣ୍ଣେ ଦେବାୟ ହବିଷା ବିଧେନ ॥
 ଆପୋ ହ ଯନ୍ତ୍ରହତୀବିଶ୍ଵ (୫) ମାୟାୟଂ ଦଧାନା ଜନୟନ୍ତୀରଗ୍ନିମ୍ ।
 ତତୋ ଦେବାନାଂ ନିରବର୍ତ୍ତତାସୁରେକଃ କର୍ଣ୍ଣେ ଦେବାୟ ହବିଷା ବିଧେନ ॥
 ଯଶ୍ଚିଦାପୋ ମହିନା ପୂର୍ଣ୍ଣପାଣ୍ୟଂ ଦଧାନା ଜନୟନ୍ତୀରଗ୍ନିମ୍ ।
 ଯୋ ଦେବେଷ୍ଠ୍ୟୁ ଦେବ ଏକ ଆସୀତ୍ କର୍ଣ୍ଣେ ଦେବାୟ ହବିଷା ବିଧେନ (୬) ॥
 (ଅଗ୍ନେଃ ସ ସରସତୀ ଦ୍ୟାଃ ସହ ବିଶ୍ଵଂ ଚତୁର୍ବିଂଶତ) ॥ ୪। ୧। ୮ ॥

(ଅଗ୍ନିପ୍ରାଦନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଆକୃତିମଗ୍ନି-ପ୍ରୟୁଜଂ ସ୍ଵାହା ମନୋ ମେଧାମଗ୍ନିଂ ପ୍ରୟୁଜଂ ସ୍ଵାହା ଚିତ୍ତଂ ବିଜ୍ଞାତମଗ୍ନିଂ
 ପ୍ରୟୁଜଂ ସ୍ଵାହା ବାତୋ ବିଧୃତିମଗ୍ନିଂ ପ୍ରୟୁଜଂ ସ୍ଵାହାଃ ପ୍ରଜାପତିରେ ମନବେ
 ସ୍ଵାହାଃ ସ୍ଵାହାଂ ବୈଶ୍ଵାନରାୟ ସ୍ଵାହା ବିଶ୍ଵେ ଦେବସ୍ୟ ନେତୁର୍ମର୍ତ୍ତୋ ବୃଣୀତ ସ୍ଵର୍ଗ୍ୟଂ ବିଶ୍ଵେ
 ରାୟ ଇଷୁଧସି ଦ୍ୟୁମ୍ନଂ ବୃଣୀତ ପୁଷ୍ୟସ୍ଵେ ସ୍ଵାହା ମା ସୁ ଭିକ୍ତା ମା ସୁ ରିଷୋ ଦୃଂହସ୍ଵ
 ବୀତୟସ୍ଵ ସୁ ।
 ଅମ୍ନ ଧୃଷ୍ଣୁ ବୀରୟସ୍ଵା (୧) ଶିଶ୍ଵେଦଂ କରିଷ୍ୟଥଃ ॥
 ଦୃଂହସ୍ଵ ଦେବି ପୃଥ୍ଵି ସ୍ଵସ୍ତୟ ଆସୁରୀ ମାୟା ସ୍ଵଧୟା କୃତାୟି ।
 ଜୁଷ୍ଠଂ ଦେବାନାମିଦମସ୍ତୁ ହବ୍ୟମରିଷ୍ଟା ଦମୁଦିହି ଯଜ୍ଞେ ଅସ୍ମିନ୍ ॥
 ମିତ୍ରେତାମୁଖାଂ ତପୈଷା ମା ଭେଦି । ଏତାଂ ତେ ପରି ଦଦାମ୍ୟଭିତ୍ତୈ ।
 ଦ୍ରୁଂକଃ ସ୍ଵର୍ପିରାସୁତିଃ ପ୍ରଭୋ ହୋତା ବରେଣ୍ୟଃ । ସହସ୍ରସ୍ତ୍ରୋ ଅଦ-ଭୂତଃ ॥

ପରସ୍ୟା ଅଧି ସଂବତୋଽବରାଂ ଅଭ୍ୟା (୨) ତର । ଯତ୍ରାହମସ୍ମି ତାଂ ଅବ ॥

ପରମସ୍ୟାଃ ପରାବତୋ ରୋହିଦଶ୍ଚ ଇହାଽଗହି ।

ପୁରୀଷ୍ୟଃ ପୁରୁପ୍ରିୟୋଽଗ୍ନେ ଓଂ ତରା ମୃଧଃ ॥

ସୀଦ ଓଂ ମାତୁରସ୍ୟା ଉପସ୍ଥେ ବିଶ୍ୱାନ୍ୟଗ୍ନେ ବନ୍ଧୁନାନି ବିଦ୍ୱାନ୍ ।

ମୈନାମୂର୍ତ୍ତିଷ୍ଠା ମା ତପସ୍ୱାଽଭି ଶୁଶୁଚୋଽନ୍ତରସ୍ୟାଂ ଶୁକ୍ରଜ୍ୟୋତିର୍ବି ଭାହି ॥

ଅନ୍ତରଗ୍ନେ ରୁଚା ଉମୁଖାୟେ ସଦନ୍ତେ ସ୍ୱେ ।

ତସ୍ୟାସ୍ତଂ ହରସ୍ୱା ତପଞ୍ଜାତବେଦଃ ଶିବୋ ଭବ ॥

ଶିବୋ ଭୁଭା ମହ୍ୟମଗ୍ନୋଽଥୋ ସୀଦ ଶିବସ୍ତମ୍ ।

ଶିବାଃ କ୍ରତ୍ୱା ଦିଶଃ ସର୍ବାଃ ସ୍ୱାଂ ଯୋନିମିହାଽସଦଃ (୩) ॥

(ବୀରଯସ୍ତାଽତପନ୍ ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୪। ୧। ୯॥

(ଅଗ୍ନିଧାରଣମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ୟଦଗ୍ନେ ଯାନି କାନି ଚାଽତେ ଦାରୁଣି ଦଧ୍ମସି ।

ତଦସ୍ତୁ ତୁଭ୍ୟମିଦ୍-ଘୃତଂ ତଦ୍ଭୁଷସ୍ୱ ଯବିଷ୍ୟ ॥

ୟଦଭ୍ୟୁପଜିହ୍ୱିକା ଯଦ୍ଭ୍ରମୋ ଅତିସପତି । ସର୍ବଂ ତଦସ୍ତୁ ତେ ଘୃତଂ ତଦ୍ଭୁଷସ୍ୱ ଯବିଷ୍ୟ ॥

ରାତ୍ରିଂ ରାତ୍ରିମପ୍ରୟାବଂ ଭରନ୍ତୋଽଶ୍ୱାୟେବ ତିଷ୍ଠତେ ଘ୍ନାସମସ୍ତେ ।

ରାୟସ୍ତୋଷେଶ ସମିଷା ମଦନ୍ତୋଽଗ୍ନେ ମା ତେ ପ୍ରତିବେଶା ରିଷାମ ॥

ନାଭା (୧) ପୃଥୁବ୍ୟାଃ ସମିଧାନମଗ୍ନିଂ ରାୟସ୍ତୋଷାୟ ବୃହତେ ହବାମହେ ।

ଇରଂମଦଂ ବୃହଦୁକ୍-ଥଂ ଯଜତ୍ରଂ ଜେତାରମଗ୍ନିଂ ପୃତନାସୁ ସାସହିମ୍ ॥

ୟାଃ ସେନା ଅଭୀର୍ଦ୍ଧରୀରାବ୍ୟାଧ୍ୱନୀରୁଗଣା ଭୃତ ।

ଯେ ସ୍ତେନା ଯେ ତୁ ତଦ୍‌ଘରାସ୍ତାଂସ୍ତେ ଅଗ୍ନେଂପି ଦଧାମ୍ୟାସ୍ୟେ ॥

ଦଂଷ୍ଟ୍ରାଭ୍ୟାଂ ମଲିମ୍-ଲୁଞ୍ଜାୟୈସ୍ତଦ୍‌ଘରାଂ ଭୂତ ।

ହନୁଭ୍ୟାଂ ସ୍ତେନାନ୍ ଭଗବସ୍ତାଂସ୍ତଂ ଖାଦୁ ସୁଖାଦିତାନ୍ ॥

ଯେ ଜନେଷୁ ମଲିମ୍‌ବଃ ସ୍ତେନାସ୍ତଦ୍‌ଘରା ବନେ ।

ଯେ (୨) କର୍ଣ୍ଣେଷ୍ଠାୟାନ୍‌ବସ୍ତାଂସ୍ତେ ଦଧାମି ଜନ୍ମଯୋଃ ॥

ଯୋ ଅସ୍ମଭ୍ୟମରାତୀୟାଦ୍ୟଶ୍ଚ ନୋ ହେଷ୍ଠ ତେ ଜନଃ ।

ନିନ୍ଦାଦେଫା ଅସ୍ମାନ୍-ଦିସ୍ତାକ୍ତ ସର୍ବଂ ତଂ ମଞ୍ଜସା କୁରୁ ॥

ସଂଶ୍ଚିତଂ ମେ ବ୍ରହ୍ମ ସଂଶ୍ଚିତଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ବଳମ୍ ।

ସଂଶ୍ଚିତଂ କ୍ଷତ୍ରଂ ଜିଷ୍ଣୁ ଯସ୍ୟାହମସ୍ମି ପୁରୋହିତଃ ॥

ଭଦେଷାଂ ବାହୁ ଅତିରମୁସ୍ତର୍ଚ୍ଚ ଉଦୁ ବଳମ୍ ।

କ୍ଷିଣୋମି ବ୍ରହ୍ମଣାଂମିତ୍ରାନ୍‌ନୁନିୟାମି (୩) ସ୍ବାଂ ଅହମ୍ ।

ଦୃଶାମୋ ରୁକ୍ମ ଭବ୍ୟା ବ୍ୟଦ୍ୟୋଦ୍ଧର୍ମର୍ଷମାୟୁଃ ଶ୍ରିୟେ ରୁଚାନଃ ।

ଅଗ୍ନିରମୃତୋ ଅଭବହ୍ମୋଭିର୍ଯଦେନଂ ଦ୍ୟୌରଜନନସ୍ତୁରେତାଃ ॥

ବିଶ୍ବା ରୂପାଣି ପ୍ରତି ମୁଞ୍ଚିତେ କୃବିଃ ପ୍ରାସାବୀଦ୍-ଭଦ୍ରଂ ହୃଦଦେ ଚତୁଃସ୍ତଦେ ।

ବି ନାକମଖ୍ୟସ୍ତବିତା ବରେଣ୍ୟାଂନ୍ତୁ ପ୍ରୟାଶମୁଷସୋ ବି ରାଜତି ॥

ନକ୍ତୋଷାସା ସମନସା ବିରୂପେ ଧାପୟେତେ ଶିଶୁମେକଂ ସମୀତୀ ।

ଦ୍ୟାବା କ୍ଷାମା ରୁକ୍ମୋ (୪) ଅନ୍ତର୍ବି ଭାତି ଦେବା ଅଗ୍ନିଂ ଧାରୟନ୍ ଦ୍ରବିଣୋଦାଃ ॥

ସୁପଶୋଂସି ଗୁରୁମାନ୍ ତ୍ରିବୃତ୍ତେ ଶିରୋ ଗାୟତ୍ରଂ ଚକ୍ଷୁ ସ୍ତୋମଂ ଆତ୍ମା ସାମଂ ତେ

ତନ୍ମୁର୍ବାମଦେବ୍ୟଂ ବୃହଦ୍ରଥକ୍ତରେ ପ୍ରକ୍ଷୌ ଯଜ୍ଞାୟଜ୍ଞିୟଂ ପୁଞ୍ଚଂ ଛନ୍ଦାଂସ୍ୟଜାନ୍ତି ଧୂଷ୍ଣିୟାଃ ଶୂଫା
ୟଜ୍ଞୁଂଷି ନାମ ।

ସୁପ୍ରଶୌଃସି ଗୁରୁମ୍ବାନ୍ ଦିବଂ ଗଞ୍ଜ ସୁବଃ ପତ (୫)॥

(ନାଭା ବନେ ଯେ ନୟାମି ଯାମା ରୁକ୍ଷୋଂଷାତ୍ରିଂଶଜ) ॥ ୪। ୧। ୧୦॥

(ଚାତୁର୍ମାସ୍ୟଗତବୈଶ୍ଵଦେବପର୍ବଣି ବିହିତ ଯାଜ୍ୟାପୁରୋହଦ୍ବାକ୍ୟାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଗ୍ନେ ଯଂ ଯଜ୍ଞମଧୁରଂ ବିଶ୍ଵତଃ ପରିଭୁରସି । ସ ଇନ୍ଦ୍ରେବେଷୁ ଗଞ୍ଜତି ॥

ସୋମ ଯାସ୍ତେ ମୟୋଭୁବଂ ଉତୟଃ ସତି ଦାଶୁଷେ । ତାଭିର୍ନୋଽବିତା ଭବ ॥

ଅଗ୍ନିର୍ମୁଧା ଭୁବଃ ॥ ଓଂ ନଃ ସୋମ ଯା ତେ ଧାମାନି ॥

ତସ୍ତବିତୁର୍ବରେଣ୍ୟଂ ଭଗୌ ଦେବସ୍ୟ ଧୀମହି । ଧୂୟୋ ଯୋ ନଃ ପ୍ରଚୋଦୟାତ୍ ॥

ଅତିତ୍ତା ଯଜ୍ଞକ୍ରମା ଦୈବ୍ୟ ଜନେ ଦୀନୈର୍ଦକ୍ଷୈଃ ପ୍ରଭୂତୀ ପୁରୁଷଭୂତା । (୧)

ଦେବେଷୁ ଚ ସବିତ୍ରମାନୁଷେଷୁ ଚ ଓଂ ନୋ ଅତ୍ର ସୁବତାଦନାଗସଃ ॥

ଚୋଦୟିତ୍ରୀ ସୁନୃତାନାଂ ଚେତତୀ ସୁମତୀନାମ୍ । ଯଜ୍ଞଂ ଦଧ୍ୟେ ସରସ୍ବତୀ ॥

ପାବୀରବୀ କନ୍ୟା ଚିତ୍ରାୟଃ ସରସ୍ବତୀ ବୀରପତ୍ନୀ ଧୂୟଂ ଧାତ୍ ।

ଗ୍ଧାଭିରଞ୍ଜିତ୍ରଂ ଶରଣଂ ସଜୋଷା ଦୁରାଧର୍ଷଂ ଗୃଣତେ ଶମଂ ଯଂସତ୍ ॥

ପୁଷା ଗା ଅନ୍ଦୈତୁ ନଃ ପୁଷା ରକ୍ଷଭର୍ବତଃ । ପୁଷା ବାଜଂ ସନୋତୁ ନଃ ॥

ଶୁକ୍ରଂ ତେ ଅନ୍ୟଦ୍ୟଜ୍ଞତଂ ତେ ଅନ୍ୟ (୨) ଦ୍ଵିଷ୍ଟରୁପେ ଅହନୀ ଦ୍ୟୌର୍ନିବାସି ।

ବିଶ୍ଵା ହି ମାୟା ଅବସି ସ୍ଵଧାବୋ ଭଦ୍ରା ତେ ପୁଷନ୍ନିହ ରାତିରସ୍ତୁ ॥

ତେଽବଧିକ୍ତ ସ୍ଵତବସୋ ମହିତ୍ବନାଽନାକଂ ତସ୍ମିନୁରୁ ଚକ୍ରିରେ ସଦଃ ।

ବିଷ୍ଣୁର୍ଯଜାଽଽବଦ୍ଵଷଣଂ ମଦତୁ୍ୟତଂ ବୟୋ ନ ସୀଦନ୍ଧଧ୍ଵଂ ବହିଷି ପ୍ରିୟେ ।

ପ୍ର ଚିତ୍ରମର୍ଜଂ ଗୁଣତେ ତୁରାୟ ମାରୁତାୟ ସ୍ଵତବସେ ଭରସ୍ବମ୍ ।

ଋ ସହାଂସି ସହସା ସହନ୍ତେ (୩) ରେଜତେ ଅଗ୍ନେ ପୃଥୁବୀ ମଖେଭ୍ୟଃ ॥

ବିଶ୍ଵେ ଦେବା ବିଶ୍ଵେ ଦେବାଃ ॥

ଦ୍ୟାବା ନଃ ପୃଥୁବୀ ଜ୍ଞମଂ ସିଧମଦ୍ୟ ଦିବିସ୍ଵର୍ଗମ୍ । ଯଜ୍ଞଂ ଦେବେଷୁ ଯଜ୍ଞତାମ୍ ॥

ପ୍ର ପୂର୍ବଜେ ପିତରା ନବ୍ୟସୀଦିର୍ଗୀର୍ଜିଃ କୃଣୁଧ୍ଵଂ ସଦନେ ରୁତସ୍ୟା ।

ଆ ନୋ ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବୀ ଦୈବ୍ୟେନ ଜନେନ ଯାତଂ ମହି ବାଂ ବରୁଥମ୍ ॥

ଅଗ୍ନିଂ ସ୍ତୋମେନ ବୋଧୟ ସମିଧାନୋ ଅମର୍ତ୍ୟମ୍ । ହବ୍ୟା ଦେବେଷୁ ନୋ ଦଧତ୍ ॥

ସ ହବ୍ୟବାତମର୍ତ୍ୟ ଉଶିର୍-ଦୁତଶ୍ଚନୋହିତଃ । ଅଗ୍ନିର୍ଯ୍ୟୟା ସମୁଶ୍ଵତି ॥

ଶଂ ନୋ ଭବନ୍ତୁ ବାଜେବାଜେ (୪) ॥

(ପୁରୁଷଦତା ଯଜ୍ଞତଂ ତେ ଅନ୍ୟସହନ୍ତେ ଚ ନୋହିତୋଽଶ୍ଵୋ ଚ) ॥ ୪। ୧। ୧୧॥

=|| ୦ || =

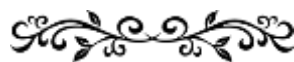
(ଯୁଜ୍ଞାନ ଜ୍ଞାନୀଗୁଡ଼-ଶନ୍ଦେବସ୍ୟ ସଂ ତେ ବି ପାଜସା ବସବସ୍ତୁ ସମାସ୍ତୋର୍ଧ୍ଵା ଅସ୍ୟାକୁତିଂ ଯଦଗ୍ନେ ଯାନ୍ୟଗ୍ନେ
ୟଂ ଯଜ୍ଞମେକାଦଶ ॥ ୧୧॥)

(ଯୁଜ୍ଞାନୋ ବର୍ମ ଚ ସ୍ଵ ଆଦିତ୍ୟାସ୍ତୁ ଭାରତୀ ସ୍ଵାଂ ଅହଂ ଷବ୍-ଚତ୍ଵାରିଂଶତ୍ ॥ ୪୭॥)

(ଯୁଜ୍ଞାନୋ ବାଜେବାଜେ ॥)

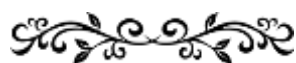
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତେଜିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ଚତୁର୍ଥକାଣ୍ଡେ ପ୍ରଥମଃ ପ୍ରସାଂକଃ ॥ ୧ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ଚତୁର୍ଥକାଣ୍ଡେ ଦ୍ଵିତୀୟଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥

| ଦେବଯଜନଗ୍ରହାଭିଧାନମ୍ |

(ଆସନ୍-କ୍ୟାମୁସ୍ତାଗ୍ନିସ୍ଥାପନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ବିଷ୍ଣୋଃ କ୍ରମୋଽସ୍ୟଭିମାତିହା ଗାୟତ୍ରୀ ଛନ୍ଦ ଆ ରୋହ ପୃଥୁବୀମନୁ ବି କ୍ରମସ୍ତ ନିର୍ଭଞ୍ଜ ସ
ୟଂ ହିଷ୍ମୋ ବିଷ୍ଣୋଃ କ୍ରମୋଽସ୍ୟଭିଶସ୍ତିହା ତ୍ରେଷ୍ଣୁଭଂ ଛନ୍ଦ ଆ ରୋହାନ୍ତରିକ୍ଷମନୁ ବି କ୍ରମସ୍ତ
ନିର୍ଭଞ୍ଜ ସ ଯଂ ହିଷ୍ମୋ ବିଷ୍ଣୋଃ କ୍ରମୋଽସ୍ୟରାତୀୟତୋ ହ୍ରତା ଜାଗତଂ ଛନ୍ଦ ଆ ରୋହ
ଦିବମନୁ ବି କ୍ରମସ୍ତ ନିର୍ଭଞ୍ଜ ସ ଯଂ ହିଷ୍ମୋ ବିଷ୍ଣୋଃ (୧) କ୍ରମୋଽସି ଶତ୍ରୁୟତୋ
ହ୍ରତାଽନ୍ତୁଷ୍ଣୁଭଂ ଛନ୍ଦ ଆ ରୋହ ଦିଶୋଽନ୍ତୁ ବି କ୍ରମସ୍ତ ନିର୍ଭଞ୍ଜ ସ ଯଂ ହିଷ୍ମଃ ।
ଅକ୍ରନ୍ଦଦଗ୍ନି ସ୍ତନୟନିବ ଦେଘାଃ କ୍ଷାମା ରେରିହସ୍ତୀରୁଧଃ ସମଞ୍ଜନ୍ ।
ସଦେଘା ଜଞ୍ଜାନୋ ବି ହୀମିଜ୍ଞୋ ଅଖ୍ୟଦା ରୋଦସୀ ଭାନୁନା ଭାତ୍ୟନ୍ତଃ ॥
ଅଗ୍ନେଽଭ୍ୟାବର୍ତ୍ତିନୁଭି ନ ଆ ବର୍ତ୍ତିସ୍ଵାଽଽୟୁଷା ବର୍ତସା ସନ୍ୟା ମେଧୟା ପ୍ରଜୟା ଧନେନ ॥
ଅଗ୍ନେ (୨) ଅଜିରଃ ଶ୍ରୀତଂ ତେ ସହ୍ନାବୃତଃ ସହସ୍ରଂ ତ ଉପାବୃତଃ ।
ତାସାଂ ପୋଷସ୍ୟ ପୋଷେଶ ପୁନର୍ନୋ ନୁଷ୍ଠମା କୃଧୁ ପୁନର୍ନୋ ରୁନ୍ଧିମା କୃଧୁ ॥
ପୁନରୁର୍ଜା ନି ବର୍ତସ୍ତ ପୁନରଗ୍ନ ଇଷାଽଽୟୁଷା । ପୁନର୍ନଃ ପାହି ବିଶ୍ଵତଃ ॥
ସହ ରୁନ୍ଧ୍ୟା ନି ବର୍ତସ୍ତାଗ୍ନେ ପିନ୍ଧୁସ୍ତ ଧାରୟା । ବିଶ୍ଵପ୍-ସ୍ନୟା ବିଶ୍ଵତସ୍ଵରି ॥
ଉଦୁଭିମଂ ବରୁଣ ପାଶମସ୍ତଦବାଧ୍ରମଂ (୩) ବି ମଧୁମଂ ଶ୍ରଥାୟ ।
ଅଥା ବୟମାଦିତ୍ୟ ବ୍ରତେ ତବାନାଗସୋ ଅଦିତୟେ ସ୍ୟାମ ॥
ଆ ଭାଽହାର୍ଷମନ୍ତରଭୂର୍ଭୁବସ୍ତ୍ରିଷ୍ଠାବିତାଚଲିଃ ।

ବିଶ୍ଵା ସର୍ବା ବାଞ୍ଛକୃଷ୍ଣିନ୍-ରାଷ୍ଟ୍ରମଧ୍ୟ ଶ୍ରୟ ॥

ଅଗ୍ରେ ବୃହନ୍ନକ୍ଷସାମୁଦ୍ୟୋ ଅସ୍ଥାନିର୍ଜଗ୍ନିବାନ୍ତମସୋ ଜ୍ୟୋତିଷାଃଶଗାତ୍ ।

ଅଗ୍ନିର୍ଭାନୁନା ରୁଶତା ସଙ୍ଗ ଆ ଜାତୋ ବିଶ୍ଵା ସଦ୍ଭାନ୍ୟପ୍ରାଃ ॥

ସୀଦ୍ ଓଂ ମାତୁରସ୍ୟା (୪) ଉପସ୍ଥେ ବିଶ୍ଵାନ୍ୟଗ୍ନେ ବନ୍ଧୁନାନି ବିଦ୍ଵାନ୍ ।

ମୈନାମର୍ତିଷ୍ଠା ମା ତପସାଂଭି ଶୁଶୁଚୋଂକ୍ତରସ୍ୟାଂ ଶୁକ୍ରଜ୍ୟୋତିର୍ବି ଭାହି ॥

ଅକ୍ତରଗ୍ନେ ରୁଚା ଉମୁଖାୟେ ସଦନ୍ନେ ସ୍ଵେ ।

ତସ୍ୟାସ୍ତଂ ହରସା ତପଞ୍ଜାତବେଦଃ ଶିବୋ ଭବ ॥

ଶିବୋ ଭୁଭା ମହ୍ୟମଗ୍ନେଂଥୋ ସୀଦ୍ ଶିବସ୍ତମ୍ ।

ଶିବାଃ କୃତ୍ଵା ଦିଶଃ ସର୍ବାଃ ସ୍ଵାଂ ଯୋନିମିହାଂଶସଦଃ ॥

ହଂସଃ ଶୁଚିଷସ୍ତସ୍ତୁରକ୍ତରିକ୍ତସଜ୍ଞୋତା ବେଦିଷଦତିଥୁର୍ଦୁରୋଶସତ୍ ।

ନୃଷସ୍ତରସଦୃତସସ୍ତେୟାମସଦଜ୍ଞା ଗୋଜା ରତଜା ଅଦ୍ଵିଜା ରତଂ ବୃହତ୍ (୫) ॥ (ଦିବମନୁ ବି

କ୍ରମସ୍ତ ନିର୍ଭଞ୍ଜଃ ସ ଯନ୍ତିଷ୍ଠୋ ବିଷ୍ଣୋର୍ଧନେନାଗ୍ନେଂଧମମସ୍ୟାଃ ଶୁଚିଷତ୍ ଷୋଡ଼ଶ ତ) ॥ ୪। ୨। ୧॥

(ଆସନ୍ୟାଂ ସ୍ଥାପିତସ୍ୟାଗ୍ନେରୁପସ୍ଥାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ଦିବସ୍ତରି ପ୍ରଥମଂ ଜଞ୍ଜେ ଅଗ୍ନିରସ୍ତଦ୍-ଦ୍ଵିତୀୟଂ ପରି ଜାତବେଦାଃ ।

ତୃତୀୟମପ୍-ସୁ ନୁମଶା ଅଜସ୍ତମିକ୍ଷାନ ଏନଂ ଜରତେ ସ୍ଵାଧୀଃ ॥

ବିଦ୍ଵା ତେ ଅଗ୍ନେ ତ୍ରେଧା ତୃୟାଶି ବିଦ୍ଵା ତେ ସଦ୍ଵ ବିଭୂତଂ ପୁରୁତ୍ରା ।

ବିଦ୍ଵା ତେ ନାମ ପରମଂ ଗୁହା ଯଦ୍ଵିଦ୍ଵା ତମୁହଂ ଯତ ଆଜଗନ୍ଧ ॥

ସମୁଦ୍ରେ ଭା ନୁମଶା ଅପ୍-ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତକ୍ଷା ଇଧେ ଦିବୋ ଅଗ୍ନ ଉଧନ୍ ।

ତୃତୀୟେ ଭା (୧) ରଜସି ତସ୍ମିବାଂ ସମୁତସ୍ୟ ଯୋନୋ ମହିଷା ଅହିନ୍ଦନ୍ ॥

ଅକ୍ରନ୍ଦଦଗ୍ଧଃ ସ୍ତନୟନିବ ଦେଘଃ କ୍ଷାମା ରେରିହସ୍ପରୁଧଃ ସମଞ୍ଜନ୍ ।
 ସଦେଘା ଜଞ୍ଜାନୋ ବି ହୀମିଜୋ ଅଖ୍ୟଦା ରୋଦସୀ ଭାନୁନା ଭାତ୍ୟନ୍ତଃ ॥
 ଭୃଶିକ୍-ପାବକୋ ଅରତିଃ ସୁମେଧା ମତେଷ୍ଠଗ୍ନିରମୃତୋ ନି ଧାନ୍ତି ।
 ଇନ୍ଦ୍ରି ଧୁମନିରୁଷଂ ଭରିତ୍ରଦୁଷ୍ଟକ୍ରେଶ ଶୋତିଷ୍ଠା ଦ୍ୟାମିନିକ୍ଷତ୍ ॥
 ବିଶ୍ଵସ୍ୟ କେତୁର୍ଭୁବନସ୍ୟ ଗର୍ଭ ଆ (୨) ରୋଦସୀ ଅପୃଣାଜାୟମାନଃ ।
 ବୀଡୁଂ ତ୍ରିଦନ୍ତମଭିନତ୍-ପରାୟଞ୍ଜନା ଯଦଗ୍ନିମୟଜନ୍ତୁ ପଞ୍ଚ ॥
 ଶ୍ରୀଶାମ୍ବଦାରୋ ଧରୁଣୋ ରୟଶୀଂ ମନିଷାଶୀଂ ପ୍ରାପଶଃ ସୋମଗୋପାଃ ।
 ବସୋଃ ସୁନୁଃ ସହସୋ ଅସ୍ତୁ ରାଜା ବି ଭାତ୍ୟଗ୍ର ଭଷସାମିଧାନଃ ॥
 ଯସ୍ତେ ଅଦ୍ୟ କୃଣବଦ୍-ଭଦ୍ରଶୋଚେଽପୁପଂ ଦେବ ଘୃତବନ୍ତମଗ୍ନେ ।
 ପ୍ର ତଂ ନୟ ପ୍ରତରାଂ ବସେଘା ଅଛାଭି ଦ୍ୟୁମ୍ନଂ ଦେବଭକ୍ତଂ ଯବିଷ୍ଠ ॥
 ଆ (୩) ତଂ ଭଜ ସୌଶ୍ରବସେଷ୍ଠଗ୍ନ ଭକ୍-ଧି ଭକ୍-ଧି ଆ ଭଜ ଶସ୍ୟମାନେ ।
 ପ୍ରିୟଃ ସୁୟେ ପ୍ରିୟୋ ଅଗ୍ନା ଭବାତ୍ୟଜ୍ଞାତେନ ଭିନଦଦୁଜ୍ଜନିଭୈଃ ॥
 ଭାମଗ୍ନେ ଯଜମାନା ଅନୁ ଦ୍ୟୁନ୍ ବିଶ୍ଵା ବସୁନି ଦଧ୍ଵରେ ବାୟାଶି ।
 ଭୟା ସହ ଦ୍ରବିଶମିଛମାନା ବ୍ରଜଂ ଗୋମନ୍ତମୁଶିଜୋ ବି ବବୁଃ ॥
 ଦୁଶାନୋ ରୁକ୍ମ ଭବ୍ୟା ବ୍ୟଦେଘୌଘ୍ନର୍ଘମାୟୁଃ ଶ୍ରିୟେ ରୁଚାନଃ ।
 ଅଗ୍ନିରମୃତୋ ଅଭବସ୍ତୟୋଭିନ୍ଦଦେନଂ ଦେଘୌରଜନୟତ୍-ସୁରେତାଃ (୪) ॥
 (ତୃତୀୟେ ଭା ଗର୍ଭ ଆ ଯବିଷ୍ଠାଃ ଯଜ୍ଞଭାରି ତ) ॥ ୪ । ୨ । ୨ ॥

(ଚୟନାର୍ଥସ୍ୟ ଦେବୟଜନସ୍ୟ ପରିଗ୍ରହଃ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଅନ୍ନପତେଽନ୍ନସ୍ୟ ନୋ ଦେହ୍ୟନମୀବସ୍ୟ ଶୁଷ୍ଠିଶଃ ।

ପ୍ର ପ୍ରଦାତାରଂ ତାରିଷ୍ଠ ଉର୍ଜଂ ନୋ ଧେହି ହିପଦେ ଚତୁଷ୍ପଦେ ॥
 ଉଦୁଂ ଭା ବିଶ୍ଵେ ଦେବା ଅଗ୍ନେ ଭରନ୍ତୁ ଚିତ୍ତଞ୍ଜିଃ ।
 ସ ନୋ ଭବ ଶିବତମଃ ସୁପ୍ରତୀକୋ ବିଭାବସୁଃ ॥
 ପ୍ରେଦଗ୍ନେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମାନ୍ ଯାହି ଶିବେଭିରୁଚିଭିଷ୍ମନ୍ ।
 ବୃହଦ୍-ଭିର୍ଭାନୁଭିର୍ଭାସ୍ରଜ୍ଞା ହିଂସୀସ୍ତନ୍ନୁବା ପ୍ରଜାଃ ॥
 ସମିଧାଂଗ୍ନିଂ ଦୁବସ୍ୟତ ଘୃତୈର୍ବୋଧୟତାତିଥ୍ୟନ୍ । ଆ (୧) ଶ୍ଵିନ୍ ହବ୍ୟା ଛୁହୋତନ ॥
 ପ୍ରପ୍ରାୟମଗ୍ନିର୍ଭରତସ୍ୟ ଶୃଣ୍ଢେ ବି ଯତ୍-ସୁର୍ଯ୍ୟୋ ନ ରୋଚତେ ବୃହଦ୍-ଭାଃ ।
 ଅଭି ଯଃ ପୁରଂ ପୃତନାସୁ ତସ୍ମୈ ଦୀଦାୟ ଦୈବ୍ୟା ଅତିଥଃ ଶିବୋ ନଃ ॥
 ଆପୋ ଦେବୀଃ ପ୍ରତି ଗୃହ୍ମାତ ଉଶ୍ଵୈତତ୍-ସ୍ୟାମେ କୃଶ୍ଣଧ୍ଵଂ ସୁରଭାରୁ ଲୋକେ ।
 ତସ୍ମୈ ନମନ୍ତାଂ ଜନୟଃ ସୁପତ୍ନୀମାତେବ ପୁତ୍ରଂ ବିଭୂତା ସ୍ଵେନମ୍ ॥
 ଅପ୍-ସଗ୍ନେ ସଧୁଷ୍ଟବ (୨) ସୌଷଧୀରନ୍ତୁ ରୁଧସେ । ଗର୍ଭେ ସଞ୍ଜାୟସେ ପୁନଃ ॥
 ଗର୍ଭୋ ଅସ୍ୟୋଷଧୀନାଂ ଗର୍ଭୋ ବନସ୍ତତୀନାମ୍ ।
 ଗର୍ଭୋ ବିଶ୍ଵସ୍ୟ ଭୂତସ୍ୟାଗ୍ନେ ଗର୍ଭୋ ଅପାମସି ॥
 ପ୍ରସଦ୍ୟ ଭସ୍ମନା ଯୋନିମପଶ୍ଵ ପୃଥୁବାମଗ୍ନେ ।
 ସଂସୃଜ୍ୟ ମାତୃଭିଷ୍ଠଂ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମାନ୍ ପୁନରାଂସଦଃ ॥
 ପୁନରାସଦ୍ୟ ସଦନମପଶ୍ଵ ପୃଥୁବାମଗ୍ନେ ।
 ଶେଷେ ମାତୃର୍ଯ୍ୟୋପସ୍ତେଽନ୍ତରସ୍ୟାଂ ଶିବତମଃ ॥
 ପୁନରୁର୍ଜା (୩) ନି ବର୍ତ୍ତସ୍ଵ ପୁନରଗ୍ନ ଇଷାଂଽୟୁଷା । ପୁନର୍ନଃ ପାହି ବିଶ୍ଵତଃ ॥
 ସହ ରୟା ନି ବର୍ତ୍ତସ୍ଵାଗ୍ନେ ପିନ୍ଧସ୍ଵ ଧାରୟା । ବିଶ୍ଵପ୍-ସ୍ନୟା ବିଶ୍ଵତସ୍ଵରି ॥

ପୁନଃସ୍ଥାପନଦିତ୍ୟା ରୁଦ୍ରା ବସବଃ ସମିକ୍ଷତାଂ ପୁନର୍ବୁଦ୍ଧାଣାଂ ବସୁନୀଥ ଯୁଜ୍ଞେଃ ।
 ଘୃତେନ ଓଂ ତନ୍ନୁବୋ ବଧିୟସ୍ଵ ସତ୍ୟାଃ ସନ୍ତୁ ଯଜ୍ଞମାନସ୍ୟ କାମାଃ ॥
 ବୋଧା ନୋ ଅସ୍ୟ ବଚସୋ ଯବିଷ୍ଠ ମଂହିଷସ୍ୟ ପ୍ରଭୃତସ୍ୟ ସ୍ଵଧାବଃ ।
 ପୀୟତ୍ତି ଘୋ ଅନ୍ତୁ ଘୋ ଗୁଣାତି ବନ୍ଦାରୁଷ୍ଠେ ତନ୍ନୁବଂ ବନ୍ଦେ ଅଗ୍ନେ ॥
 ସ ବୋଧୁ ସୁରିମିଦବା ବସୁଦାବା ବସୁପତିଃ । ଯୁଯୋଧିସ୍ତଦ୍-ହେଷାଂଂସି (୪)॥
 (ଆ ତବୋଜ୍ଞାନୁ ଷୋଡ଼ଶ ଚ) ॥ ୪ । ୨ । ୩॥

(ଗାର୍ହପତ୍ୟଚୟନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିଷ୍ଠିଷ୍ଠି)

ଅପେତ ବୀତ ବି ଚ ସର୍ପିତାତୋ ଯେତୁ ଶ୍ଚ ପୁରାଣା ଯେ ତ ନୂତନାଃ ।
 ଅଦାଦିଦଂ ଯୁଗୋଽବସାନଂ ପୃଥୁବ୍ୟା ଅକ୍ରନ୍ତିମଂ ପିତରୋ ଲୋକମସ୍ତେ ॥
 ଅଗ୍ନେର୍ଭସ୍ମାସ୍ୟଗ୍ନେଃ ପୁରୀଷମସି ସଂଜ୍ଞାନମସି କାମଧରଣଂ ମୟି ତେ କାମଧରଣଂ-ଭୂୟାତ୍ ॥
 ସଂ ଯା ବଃ ପ୍ରିୟାସ୍ତନ୍ନୁବଃ ସଂ ପ୍ରିୟା ହୃଦୟାନି ବଃ ।
 ଆତ୍ମା ବୋ ଅସ୍ତୁ (୧) ସଂପ୍ରିୟଃ ସଂପ୍ରିୟାସ୍ତନ୍ନୁବୋ ମମ ॥
 ଅୟଂ ସୋ ଅଗ୍ନିର୍ଯ୍ୟସ୍ମିନ୍-ହୋମମିନ୍ଦ୍ରଂ ସୁତଂ ଦଧେ ଜଠରେ ବାବଶାନଃ ।
 ସହସ୍ରିୟଂ ବାଜମତ୍ୟଂ ନ ସପ୍ତିଂ ସସବାନ୍-ସନ୍-ସ୍ତୃୟସେ ଜାତବେଦଃ ॥
 ଅଗ୍ନେ ଦିବୋ ଅର୍ଣମଜ୍ଞା ଜିଗାସ୍ୟଜ୍ଞା ଦେବାଂ ଉଚିଷ୍ଠେ ଧୂଷ୍ଣିୟା ଯେ ।
 ଯାଃ ପରସ୍ତାଦ୍ରୋଚନେ ସୁୟସ୍ୟ ଯାଶ୍ଚାବସ୍ତାଦୁପତିଷ୍ଠନ୍ତ ଆପଃ ॥
 ଅଗ୍ନେ ଯଜେ ଦିବି ବଚଃ ପୃଥୁବ୍ୟାଂ ଯଦୋଷଧୀଷ୍ଠ (୨) ପ୍-ସୁ ବା ଯଜତ୍ର ।
 ଯେନାନ୍ତରିକମୁର୍ବାତୁତନ୍ତ ଦ୍ଵେଷଃ ସ ଭାନୁରର୍ଣିବୋ ନୃତକ୍ଷାଃ ॥
 ପୁରୀଷ୍ୟାସୋ ଅଗ୍ନୟଃ ପ୍ରାବଶେଭିଃ ସଜୋଷସଃ ।

କୁଷଢ଼ାଂ ହବ୍ୟମାହୁତମନମୀବା ଇଷୋ ମହୀଃ ॥

ଇତାମଗ୍ନେ ପୁରୁଦଂ ସଂଂ ସୁନିଂ ଗୋଃ ଶଶ୍ଵଭ୍ରମଂ ହବମାନାୟ ସାଧ ।

ସ୍ୟାନ୍ନଃ ସୁନ୍ନୁଷ୍ଠନୟୋ ବିଜାବାଃଗ୍ନେ ସା ତେ ସୁମତିଭୁଭୁସ୍ନେ ॥

ଅୟଂ ତେ ଯୋନିରୁଦ୍ଧିୟୋ ଯତୋ ଜାତୋ ଅରୋଚଥାଃ ।

ତଂ ଜାନ (୩) ନିଗ୍ନ ଆ ରୋହାଥା ନୋ ବଧ୍ୟନ୍ତା ରୁନ୍ଧିମ୍ ॥

ଚିଦସି ତୟା ଦେବତୟାଃଜିରୁବଦ୍-ଧ୍ରୁବା ସୀଦ ପରିଚିଦସି ତୟା ଦେବତୟାଃଜିରୁସଦ୍-ଧ୍ରୁବା

ସୀଦ ଲୋକଂ ପୃଶ ଛିଦ୍ରଂ ପୁଶାଥୋ ସୀଦ ଶିବା ଦମ୍ ।

ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ଦ୍ଵା ବୃହସ୍ପତିରୁସ୍ମିନ୍ ଯୋନୀବସୀଷଦନ୍ ॥

ତା ଅସ୍ୟ ସୁଦଦୋହସଃ ସୋମଂଂ ଶ୍ରୀଶକ୍ତି ପୃଶ୍ନୟଃ ।

ଜହ୍ନୁହେବାନାଂ ବିଶ୍ଵସ୍ତ୍ରଷ୍ଟା ରୋଚନେ ଦିବଃ (୪) ॥

(ଅସ୍ତ୍ରୋଷଧୀଷ୍ଠ ଜାନନୁଷ୍ଠା ଚଦାରିଂଶଜ) ॥ ୪। ୨। ୪ ॥

(ଆହବନୀୟତୟନାର୍ଥେ ଭୁବଃକର୍ଷଣମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରୁଷିଃ)

ସମିତଂ ସଂ କଳ୍ପେଥାଂ ସଂପ୍ରିୟୋ ରୋଚିଷୁ ସୁମନସ୍ୟମାନୋ ।

ଇଷମୂର୍ଜମତି ସଂବସାନୋ ସଂ ବାଂ ମନାଂସି ସଂ ବ୍ରତା ସମୁ ଚିତ୍ତାନ୍ୟାଃକରମ୍ ॥

ଅଗ୍ନେ ପୁରୀଷ୍ୟାଧୁପା ଭବା ଦଂ ନଃ । ଇଷମୂର୍ଜଂ ଯଜମାନାୟ ଧେହି ॥

ପୁରୀଷ୍ୟସ୍ଵମଗ୍ନେ ରନ୍ଧିମାନ-ପୁଷ୍ଟିମାଂ ଅସି ।

ଶିବାଃ କୃତ୍ଵା ଦିଶଃ ସର୍ବାଃ ସ୍ଵାଂ ଯୋନିମିହାଃସଦଃ ॥

ଭବତଂ ନଃ ସମାନସୌ ସମୋକସା (୧) ବରେପସୌ ।

ମା ଯୁଜଂ ହିଂସିଷ୍ଠଂ ମା ଯୁଜପତିଂ ଜାତବେଦସୌ ଶିବୌ ଭବତମଦ୍ୟ ନଃ ॥

ମାତେବ ପୁତ୍ରଂ ପୃଥୁବୀ ପୁରୀଷ୍ୟମଗ୍ନିଃ ସେ ଯୋନୀବଭାରୁଖା ।
 ତାଂ ବିଶ୍ଵେଦେବୈରୁତୁଭିଃ ସଂବିଦାନଃ ପ୍ରଜାପତିର୍ବିଶ୍ଵକର୍ମା ବି ମୁଞ୍ଚିତୁ ॥
 ଯଦସ୍ୟ ପାରେ ରଜସଃ ଶୁକ୍ରଂ ଜ୍ୟୋତିରଜାୟତ ।
 ତନ୍ନଃ ପର୍ଷଦତି ଦ୍ଵିଷୋଽଗ୍ନେ ବୈଶ୍ଵାନର ସ୍ଵାହା ॥
 ନମଃ ସୁ ତେ ନିରୂତେ ବିଶ୍ଵରୂପେ (୨) ଯଜ୍ଞସ୍ତୁ ବି ତୃତା ବନ୍ଧମେତମ୍ ।
 ଯମେନ ଓଂ ଯମ୍ୟା ସଂବିଦାନୋଭ୍ୟୁନଂ ନାକ୍ରମଧି ରୋହୟେମମ୍ ॥
 ଯତ୍ତେ ଦେବୀ ନିରୂତିରାବବନ୍ଧ ଦାମ ଗ୍ରୀବାସ୍ତବିଚୂର୍ତ୍ତ୍ୟମ୍ ।
 ଇଦଂ ତେ ତଦ୍ଵିଷ୍ୟାମ୍ୟାୟୁଷୋ ନ ମଧ୍ୟାଦଥା ଜୀବଃ ପିତୃମାନ୍ତି ପ୍ରମୁକ୍ତଃ ॥
 ଯସ୍ୟାସ୍ତେ ଅସ୍ୟାଃ କୁର ଆସଞ୍ଜୁହୋମେଷାଂ ବନ୍ଧାନାମବସଜନାୟ ।
 ଭୂମିରିତି ଭା ଜନା ବିଦୁର୍ନିରୂତି (୩) ରିତି ଭାଽହଂ ପରି ବେଦ ବିଶ୍ଵତଃ ॥
 ଅସ୍ତୁନ୍ନତ୍ରମୟଜମାନମିକ୍ଷ ସ୍ତେନସ୍ୟେତ୍ୟାଂ ତଞ୍ଜରସ୍ୟାନ୍ଦୈଷି ।
 ଅନ୍ୟମସ୍ମଦିକ୍ଷ୍ଠ ସା ତ ଇତ୍ୟା ନମୋ ଦେବି ନିରୂତେ ତୁଭ୍ୟମସ୍ତୁ ॥
 ଦେବୀମହଂ ନିରୂତିଂ ବନ୍ଧମାନଃ ପିତେବ ପୁତ୍ରଂ ଦସୟେ ବଚୋଭିଃ ।
 ବିଶ୍ଵସ୍ୟ ଯା ଜାୟମାନସ୍ୟ ବେଦ ଶିରଃ ଶିରଃ ପ୍ରତି ସୁରୀ ବି ଚଷ୍ଟେ ॥
 ନିବେଶନଃ ସଂଗମନୋ ବସୁନାଂ ବିଶ୍ଵା ରୂପାଽଭି ଚଷ୍ଟେ (୪) ଶଚୀଭିଃ ।
 ଦେବ ଇବ ସବିତା ସତ୍ୟଧର୍ମେନ୍ଦ୍ରୋ ନ ତଶ୍ଚୈ ସମରେ ପଥୀନାମ୍ ॥
 ସଂ ବରୁତ୍ରା ଦଧାତନୁ ନିରାହାବାନ୍ କୃଣୋତନ ।
 ସିଞ୍ଚାମହା ଅବଚମୁଦ୍ରିଣଂ ବନ୍ଧଂ ବିଶ୍ଵାଽହାଽଦସ୍ତମକ୍ଷିତମ୍ ॥
 ନିଷ୍ପୃତାହାବମବଚଃ ସୁବରୁତ୍ରଃ ସୁଷେଚନମ୍ । ଭୂଦ୍ରିଣଃ ଶିଞ୍ଚେ ଅକ୍ଷିତମ୍ ॥

ସୀରା ମୁଞ୍ଚିତି କବୟୋ ମୁଗା ବି ତନ୍ମତେ ପୃଥକ୍ । ଧୀରା ଦେବେଷୁ ସୁମୁଦା ।
 ମୁନନ୍ତ ସୀରା ବି ମୁଗା ତନୋତ କୃତେ ଯୋନୌ ବପତେହ (୫) ବୀଜମ୍ ।
 ଗିରା ଚ ଶୁଷ୍କଃ ସଭରା ଅସନ୍ନେ ନେଦୀୟ ଇସ୍ତୁଣ୍ୟା ପଞ୍ଚମାଃକ୍ଷତ୍ ॥
 ଲାଙ୍ଗଲଂ ପବୀରବଃ ସୁଶେବଃ ଶ୍ଵମୁତିସ୍ତରୁ ।
 ଉଦିତ-କୃଷତି ଗାମବିଂ ପ୍ରଫର୍ବ୍ୟଂ ଚ ପୀବରୀମ୍ । ପୁଷ୍ପାବଦ୍ରଥବାହନମ୍ ॥
 ଶୁନଂ ନଃ ପାଲା ବି ତୁଦନ୍ତୁ ଭୂମିଂ ଶୁନଂ କୀନାଶା ଅଭି ଯନ୍ତୁ ବାହାନ୍ ।
 ଶୁନଂ ପୂର୍ଜନ୍ୟା ମଧୁନା ପୟୋଭିଃ ଶୁନାସୀରା ଶୁନମସ୍ତାସୁ ଧଉମ୍ ॥
 କାମଂ କାମଦୁଘେ ଧୁଷ୍ଟ ମିତ୍ରାୟ ବରୁଣାୟ ଚ ।
 ଇନ୍ଦ୍ରାୟାଗ୍ନୟେ ପୁଷ୍ଟ ଓଷଧୀଭ୍ୟଃ ପ୍ରଜାଭ୍ୟଃ ॥
 ଦୁତେନ ସୀତା ମଧୁନା ସମନ୍ତା ବିଶ୍ଵେଦେବୈରନ୍ତମତା ମରୁଦ-ଭିଃ ।
 ଉର୍ଜସ୍ଵତୀ ପୟସା ପିନ୍ଦୁମାନାଃସ୍ଥାନ-ସୀତେ ପୟସାଃଭ୍ୟାବବୃଷ୍ଟ (୬) ॥
 (ସମୋକସୌ ବିଶ୍ଵରୂପେ ବିଦୁର୍ନିରୂତିରୁଭି ଚଷ୍ଟ ଇହ ମିତ୍ରାୟ ହାବିଂଶତିଷ୍ଟ) ॥ ୪। ୨। ୫॥

(କୃଷ୍ଣାୟାଂ ଭୁବି ଓଷାଧିବାପଃ ॥ ଅଗ୍ନିରୂଷିଃ)

ଯା ଜାତା ଓଷଧିଯୋ ଦେବେଭ୍ୟସ୍ତ୍ରିମୁଗଂ ପୁରା ।
 ମନ୍ଦାମି ବଭୂଶାମହଃ ଶତଂ ଧାମାନି ସପ୍ତ ଚ ॥
 ଶତଂ ବୋ ଅମ୍ଭ ଧାମାନି ସହସ୍ରମୁତ ବୋ ରୁହଃ ।
 ଅଥା ଶତକ୍ରତ୍ଵୋ ମୁୟମିମଂ ମେ ଅଗ୍ରଦଂ କୃତ ॥
 ପୁଷ୍ପାବତୀଃ ପ୍ରସୂବତୀଃ ଫଳିନୀରଫଳା ଭୂତ ।
 ଅଶ୍ଵା ଇବ ସଜିତ୍ଵରୀର୍ବୀରୁଧଃ ପାରୟିଷ୍ଟବଃ ॥

ଓଷଧୀରିତି ମାତରସ୍ତଦ୍ଵା ଦେବୀରୁପ ଗୁପ୍ତେ ।
 ରପାଂସି ବିଚ୍ଛତୀରିତ ରପ (୧) ଶ୍ଵାତନ୍ତମାନାଃ ॥
 ଅଶ୍ଵସ୍ତେ ବୋ ନିଷଦନଂ ପୂର୍ଣ୍ଣେ ବୋ ବସ୍ତୁତିଃ କୃତା ।
 ଗୋଭାଜ୍ଞ ଇତ୍-କିଳାସଥ ଯସ୍ତନବଥ ପୁରୁଷମ୍ ॥
 ଯଦୁହଂ ବାଜୟନ୍ତିମା ଓଷଧୀର୍ହସ୍ତ ଆଦଧେ ।
 ଆତ୍ମା ଯସ୍ତସ୍ୟ ନଶ୍ୟତି ପୁରା ଜୀବଗୁଭୋ ଯଥା ॥
 ଯଦୋଷଧୟଃ ସଂଗଚ୍ଛନ୍ତେ ରାଜାନଃ ସମିତାବିବ ।
 ବିପ୍ରଃ ସ ଉଚ୍ୟତେ ଭିଷଗ୍ନିଷ୍ଠୋହାଂମୀବଚାତନଃ ॥
 ନିଷ୍ଠୁତିର୍ନାମ ବୋ ମାତାଂଥା ଯୁୟଂ ସ୍ତ ସଙ୍କୃତୀଃ ।
 ସୁରାଃ ପତ୍ତତ୍ରିଣୀଃ (୨) ସ୍ଥନ ଯଦାମୟତି ନିଷ୍ଠୁତ ॥
 ଅନ୍ୟା ବୋ ଅନ୍ୟାମବଦ୍ଵନ୍ୟାଂନ୍ୟସ୍ୟା ଉପାବତ ।
 ତାଃ ସର୍ବା ଓଷଧୟଃ ସଂବିଦ୍ଵାନା ଇଦଂ ମେ ପ୍ରାବତା ବଚଃ ॥
 ଉଚ୍ଛ୍ଵସ୍ତା ଓଷଧୀନାଂ ଗାବୋ ଗୋଷ୍ଠାଦିବେରତେ ।
 ଧନଂ ସନ୍ନିଷ୍ୟନ୍ତୀନାମାତ୍ମାନଂ ତବ ପୁରୁଷ ॥
 ଅତି ବିଶ୍ଵାଃ ପରିଷ୍ଠା ସ୍ତେନ ଇବ ବ୍ରଜମକ୍ରମୁଃ ।
 ଓଷଧୟଃ ପ୍ରାତୁଚ୍ୟବୁର୍ଯତ୍-କିଂ ତ ତନ୍ନୁବାଂ ରପଃ ॥
 ଯା (୩) ସ୍ତ ଆତସ୍ତୁରାତ୍ମାନଂ ଯା ଆବିବିଶୁଃ ପରୁଃପରୁଃ ।
 ତାସ୍ତେ ଯସ୍ମିନ୍ ବି ବାଧନ୍ତାମୁଗ୍ରୋ ମଧ୍ୟମଶୀରିବ ॥
 ସ୍ଵାକଂ ଯସ୍ମି ପ୍ର ପତ ଶ୍ୟେନେନ କିଳିଦାବିନା ।

ସ୍ଵାକଂ ବାଚସ୍ୟ ପ୍ରାଜ୍ୟା ସ୍ଵାକଂ ନଶ୍ୟ ନିହାକୟା ॥

ଅଶ୍ଵାବତୀଂ ସୋମବତୀମୁର୍ଜୟନ୍ତୀମୁଦୋଜସମ୍ ।

ଆ ବିସ୍ତ୍ର ସର୍ବା ଓଷଧୀରସ୍ମା ଅରିଷ୍ଟତାତୟେ ॥

ୟାଃ ପ୍ରଲିନୟା ଅପ୍ରଲା ଅପୁଷ୍ପା ଯାଶ୍ଵ ପୁଷ୍ପିଣୀଃ ।

ବୃହସ୍ପତି ପ୍ରସୂତାସ୍ତା ନୋ ମୁଞ୍ଚନ୍ତୁଃ ସ୍ତବଃ ॥

ୟା (୪) ଓଷଧୟଃ ସୋମରାଜୀଃ ପ୍ରବିଷ୍ଟାଃ ପୃଥୁବୀମନ୍ତୁ ।

ତାସାଂ ଭ୍ରମସ୍ୟାଭିମା ପ୍ର ଶୋ ଜୀବାତବେ ସୁବ ॥

ଅବପତନ୍ତୀରବଦନ୍ତିବ ଓଷଧୟଃ ପରି । ଯଂ ଜୀବମଶ୍ଵବାମହୈ ନ ସ ରିଷ୍ୟାତି ପୂରୁଷଃ ॥

ୟାଶ୍ଚେଦମୁପଶୁଶ୍ଵନ୍ତି ଯାଶ୍ଚ ଦୁରଂ ପରାଗତାଃ ।

ଇହ ସଂଗତ୍ୟ ତାଃ ସର୍ବା ଅସ୍ତେ ସଂଦତ୍ତ ଭେଷଜମ୍ ॥

ମା ବୋ ରିଷତ୍-ଖନିତା ଯସ୍ତେ ଚାହଂ ଖନାମି ବଃ ।

ଦ୍ଵିପଚତୁଷ୍ପଦସ୍ମାକଂ ସର୍ବମସ୍ତନାତୁରମ୍ ॥

ଓଷଧୟଃ ସଂ ବଦନ୍ତେ ସୋମେନ ସୁହ ରାଜା ।

ୟସ୍ତେ କରୋତି ବ୍ରାହ୍ମଣସ୍ତଂ ରାଜନ୍ ପାରୟାମସି (୫)॥

(ରପଃ ପତନ୍ତିଶୟା ଅଂସ୍ରସୋ ଯାଃ ଖନାମି ବୋଂଷାଦଶ ଚ) ॥ ୪। ୨। ୬॥

(ଲୋଷ୍ଠକ୍ଷେପାଦିକମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ମା ନୋ ହିଂସୀଜନିତା ଯଃ ପୃଥୁବ୍ୟା ଯୋ ବା ଦିବଂ ସ୍ଵତ୍ୟଧିମା ଜୁଜାନ ।

ୟଶ୍ଚାପଶୁୟା ବୃହତୀଜ୍ଞାନ କସ୍ତେ ଦେବାୟ ହବିଷା ବିଧେମ ॥

ଅଭ୍ୟାବର୍ତ୍ତସ୍ୟ ପୃଥ୍ଵି ଯୁଜେନ୍ ପୟସା ସୁହ । ବପାଂ ତେ ଅଗ୍ନିରିଷ୍ଠିତୋଽବ ସର୍ପତୁ ॥

ଅଗ୍ନେ ଯତ୍ତେ ଶୁକ୍ରଂ ଯଜ୍ଞସ୍ରଂ ଯତ୍-ପୁତ୍ରଂ ଯଦ୍ୟଜ୍ଞିୟମ୍ । ତଦ୍ଦେବେଭ୍ୟାଂ ଭରାମସି ॥
 ଇଷମୁଜ୍ଜମହମିତ ଆ (୧) ଦଦ ରୁତସ୍ୟ ଧାମ୍ନୋ ଅମୃତସ୍ୟ ଘୋନେଃ ।
 ଆ ନୋ ଗୋଷ୍ଠି ବିଶ୍ଵଘୌଷଧୀଷୁ ଜହାମି ସ୍ଵେଦିମନିରାମନୀବାମ୍ ॥
 ଅଗ୍ନେ ତବ ଶିବୋ ବୟୋ ମହି ଭ୍ରାଜନ୍ତ୍ୟର୍ଚ୍ଚୟୋ ବିଭାବସୋ ।
 ବୃହଦ୍-ଭାନୋ ଶବସା ବାଜମୁକ୍-ଧ୍ୟଂ ଦଧାସି ଦାଶୁଷେ କବେ ॥
 ଇରଜ୍ୟନ୍ତଗ୍ନେ ପ୍ରଥୟସ୍ଵ ଜୁହୁତିରୁଷ୍ଠେ ରାୟୋ ଅମର୍ତ୍ୟ ।
 ସ ଦର୍ଶିତସ୍ୟ ବପୁଷୋ ବି ରାଜସି ପୁଣକ୍ଷି ସାନସିଃ ରୟିମ୍ ॥
 ଉଜ୍ଜୋ ନପାଜାତବେଦଃ ସୁଶସ୍ତିଭିର୍ମନ୍ଦସ୍ଵ (୨) ଧୀତିର୍ଭିହିତଃ ।
 ଦେ ଇଷଃ ସଂ ଦଧୁର୍ଭୂରି ରେତସଶ୍ଚିତ୍ରୋତୟୋ ବାମଜାତାଃ ॥
 ପାବକବର୍ତ୍ତାଃ ଶୁକ୍ରବର୍ତ୍ତା ଅନୁନବର୍ତ୍ତା ଉଦିୟର୍ଷି ଭାନୁନା ।
 ପୁତ୍ରଃ ପିତରା ବିଚରନ୍ତୁପାବସ୍ୟୁଭେ ପୂଣକ୍ଷି ରୋଦସୀ ॥
 ରୁତାବାନଂ ମହିଷଂ ବିଶ୍ଵଚର୍ଷଣିମଗ୍ନିଃ ସୁମ୍ନାୟ ଦଧ୍ଵରେ ପୁରୋ ଜନାଃ ।
 ଶୁଭ୍ର-କର୍ଣଃ ସପ୍ରଥସ୍ତମଂ ଭା ଗିରା ଦୈବ୍ୟଂ ମାନୁଷା ଯୁଗା ॥
 ନିଷ୍ଠର୍ତାରମଧୁରସ୍ୟ ପ୍ରଚେତସଂ କ୍ଷୟନ୍ତଃ ରାଧସେ ମହେ ।
 ରାତିଂ ଭୃଗୁଶାମୁଶିଜଂ କବିକ୍ରତୁଂ ପୁଣକ୍ଷି ସାନସିଃ (୩) ରୟିମ୍ ॥
 ଚିତଃ ସ୍ଵ ପରିଚିତଂ ଉଧ୍ଵଚିତଂ ଶ୍ରୟଧ୍ଵଂ ତୟା ଦେବତୟାଃ କିରସ୍ଵଦ୍-ଧୁବାଃ ସୀଦତ ॥
 ଆ ପ୍ୟାୟସ୍ଵ ସମେତୁ ତେ ବିଶ୍ଵତଃ ସୋମ ବୃଷ୍ଟିୟମ୍ । ଭବା ବାଜସ୍ୟ ସଂଗ୍ରଥେ ॥
 ସଂ ତେ ପୟାଃସି ସମୁ ଯଜୁ ବାଜାଃ ସଂ ବୃଷ୍ଟିୟାନ୍ୟଭିମାତିଷାହଃ ।
 ଆପ୍ୟାୟମାନୋ ଅମୃତାୟ ସୋମ ଦିବି ଶ୍ରବାଃ ସୁଧୁମାନି ଧୂସ୍ଵ (୪) ॥

(ଆ ମନ୍ଦସ୍ତ୍ର ସାନ୍ତସିମେକାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାରିଂଶକ) ॥ ୪। ୨। ୭॥

(ଅଶ୍ଵାକ୍ରମଣପୁଷ୍ପରପର୍ଣ୍ଣୋପଧାନରୁକ୍ମୋପଧାନାଦି ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଅଭ୍ୟାସାଦ୍ଵିଶ୍ଵାଃ ପୃତନା ଅରାତୀସ୍ତଦ୍ଵିରାହ ତଦ୍ଵ ସୋମ ଆହ ।
 ବୃହସ୍ପତିଃ ସବିତା ତନ୍ନ ଆହ ପୁଷା ମାଧ୍ୟାତ୍-ସୁକ୍ରତସ୍ୟ ଲୋକେ ॥
 ଯଦକ୍ରନ୍ଧଃ ପ୍ରଥମଂ ଜାୟମାନ ଉଦ୍ୟନ୍-ସ୍ତମୁଦ୍ରାଦୁତ ବା ପୁରୀଷାତ୍ ।
 ଶ୍ୟେନସ୍ୟ ପୁଷା ହରିଶସ୍ୟ ବାହୁ ଉପସ୍ତୁତଂ ଜନିମ ତତ୍ତେ ଅର୍ବନ୍ ॥
 ଅପାଂ ପୁଷ୍ପମସି ଯୋନିରଗ୍ନେଃ ସମୁଦ୍ରମଭିତଃ ପିନ୍ଦୁମାନମ୍ ।
 ବର୍ଧମାନଂ ମହ (୧) ଆ ତ ପୁଷ୍ପରଂ ଦିବୋ ମାତ୍ରନ୍ୟା ବରିଣା ପ୍ରଥସ୍ତ ॥
 ବ୍ରହ୍ମ ଜଞ୍ଜାନଂ ପ୍ରଥମଂ ପୁରସ୍ତାଦ୍ଵି ସାମତଃ ସୁରୁଚୋ ବେନ ଆବଃ ।
 ସ ବୁଧୁୟା ଉପମା ଅସ୍ୟ ବିଷ୍ଠାଃ ସତଶ୍ଚ ଯୋନିମସତଶ୍ଚ ବିବଃ ॥
 ହିରଣ୍ୟଗ୍ରଭଃ ସମବର୍ତ୍ତତାଗ୍ରେ ଭୂତସ୍ୟ ଜାତଃ ପତିରେକ ଆସୀତ୍ ।
 ସ ଦାଧାର ପୃଥୁବୀଂ ଦ୍ୟାମୁତେମାଂ କର୍ଣ୍ଣେ ଦେବାୟ ହବିଷା ବିଧେମ ॥
 ଦୁସ୍ପଶ୍ଚକ୍ଵନ୍ଦ ପୃଥୁବୀମନୁ (୨) ଦ୍ୟାମିମଂ ତ ଯୋନିମନୁ ଯଶ୍ଚ ପୂର୍ବଃ ।
 ତୃତୀୟଂ ଯୋନିମନୁ ସଞ୍ଚରନ୍ତଂ ଦୁଷ୍ମଂ କୁହୋମ୍ୟନୁ ସପ୍ତ ହୋତ୍ରାଃ ॥
 ନମୋ ଅସ୍ତୁ ସର୍ପେଭ୍ୟା ଯେ କେ ଚ ପୃଥୁବୀମନୁ ।
 ଯେ ଅନ୍ତରିକ୍ଷେ ଯେ ଦିବି ତେଭ୍ୟଃ ସର୍ପେଭ୍ୟା ନମଃ ॥
 ଯେଽଦୋ ରୋଚନେ ଦିବୋ ଯେ ବା ସୁର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ ରଶ୍ମିଷୁ ।
 ଯେଷାମସ୍ତୁ ସଦଃ କୃତଂ ତେଭ୍ୟଃ ସର୍ପେଭ୍ୟା ନମଃ ॥
 ଯା ଇଷବୋ ଯାତୁଧାନାନାଂ ଯେ ବା ବନସ୍ପତୀଂରନୁ ।

ଯେ ବାଂଞ୍ଚେଷୁ ଶେରତେ ତେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵର୍ପେଭ୍ୟା ନମଃ (୩) ॥

(ମହୋଦଧି ଯାଜୁରୀୟାମେକାଦଶ ଚ) ॥ ୪। ୨। ୮ ॥

(ସ୍ଵୟମାତ୍ମଭାବପ୍ରାପ୍ତିଃ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଧୂବାଂସି ଧୂରୁଣାଂସ୍ତୃତା ବିଶ୍ଵକର୍ମଣା ସୁକୃତା ।

ମା ଭା ସମୁଦ୍ର ଉଦ୍‌ଧୂୟାନ୍ତା ସୁପ୍ରଶୋଂସ୍ୟଥମାନା ପୃଥୁବୀଂ ଦୃଂହ ॥

ପ୍ରଜାପତିସ୍ତା ସାଦନ୍ୟତୁ ପୃଥୁବ୍ୟାଃ ପୁଷ୍ଟେ ବ୍ୟଚ୍‌ସ୍ତତାଂ ପ୍ରଥସ୍ତତାଂ ପ୍ରଥୋଂସି ପୃଥୁବ୍ୟସି

ଭୂରସି ଭୂମିରସ୍ୟଦିତିରସି ବିଶ୍ଵଧାୟା ବିଶ୍ଵସ୍ୟ ଭୂବନସ୍ୟ ଧୂର୍ତ୍ତୀ ପୃଥୁବୀଂ ଯଜ୍ଞ ପୃଥୁବୀଂ

ଦୃଂହ ପୃଥୁବୀଂ ମା ହିଂସାବିଶ୍ଵେଷ୍ଠେ ପ୍ରାଣାୟାପାନାୟ ବ୍ୟାନାୟୋଦାନାୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାୟେ (୧)

ଚରିତ୍ରାୟାଗ୍ନିସ୍ତାଂଭି ପାତୁ ମହ୍ୟା ସୁସ୍ତ୍ୟା ଛର୍ଦ୍ଦିଷା ଶକ୍ତମେନ ତୟା ଦେବତୟାଂଜିରସ୍ଵଦ୍‌-ଧୂବା

ସାଦ ॥

କାଶ୍ଠାତ୍‌-କାଶ୍ଠାତ୍‌ ପ୍ରରୋହନ୍ତୀ ପରୁଷଃପରୁଷଃ ପରି ।

ଏବା ନୋ ଦୂର୍ବେ ପ୍ର ତନ୍ନୁ ସହସ୍ରେଣ ଶତେନ ଚ ॥

ୟା ଶତେନ ପ୍ରତନୋଷ୍ଠି ସହସ୍ରେଣ ବିରୋହସି ।

ତସ୍ୟାସ୍ତେ ଦେବାଷ୍ଟକେ ବିଧେମି ହବିଷା ବୟମ୍ ॥

ଅଷାଢ଼ାଂସି ସହମାନା ସହସ୍ରାରାତାଃ ସହସ୍ରାରାତାୟତଃ ସହସ୍ର-ପୃତନାଃ-ସହସ୍ର ପୃତନ୍ୟତଃ ।

ସହସ୍ରବୀର୍ଯ୍ୟା (୨) ଂସି ସା ମା ଜିହ୍ଵ ॥

ମଧୁ ବାତା ରତାୟତେ ମଧୁ କ୍ଷରନ୍ତି ସିନ୍ଧବଃ । ମାଧ୍ଵୀର୍ନଃ ସନ୍ତୋଷଧୀଃ ॥

ମଧୁ ନକ୍ତମୁତୋଷସି ମଧୁମତ୍‌-ପାର୍ଥବଂ ରଜଃ । ମଧୁ ଦ୍ୟୌରସ୍ତୁ ନଃ ପ୍ରିତା ॥

ମଧୁମାନ୍ତୋ ବନସ୍ପତିର୍ମଧୁମାଂ ଅସ୍ତୁ ସୁୟଃ । ମାଧ୍ଵୀର୍ଗାବୋ ଭବନ୍ତୁ ନଃ ॥

ମହା ଦେବୀଃ ପୃଥୁବୀ ଚ ନ ଇମଂ ଯୁଜ୍ୟା ମିମିକ୍ଷତାମ୍ । ପ୍ରିୟତାଂ ନେ ଭରୀମଭିଃ ॥
 ତଦ୍ଵିଷ୍ଣୋଃ ପରମଂ (୩) ପ୍ରଦଂ ସଦା ପଶ୍ୟତି ସୁରୟଃ । ଦିବୀବ୍ ଚକ୍ଷୁରାତତମ୍ ॥
 ଧୂବାଃସି ପୃଥ୍ଵି ସହସ୍ର ପୃତନ୍ୟତଃ । ସ୍ୟୁତା ଦେବେଭିରମୃତେନାଃଃଗାଃ ॥
 ଯାସ୍ତେ ଅଗ୍ନେ ସୁର୍ଯ୍ୟେ ରୁଚ ଉଦ୍ୟତୋ ଦିବମାତୃନ୍ଦୁତି ରଶ୍ମିଭିଃ ।
 ତାଭିଃ ସର୍ବାଭୀ ରୁଚେ ଜନାୟ ନଷ୍ଟୁ ॥
 ଯା ବୋ ଦେବାଃ ସୁର୍ଯ୍ୟେ ରୁଚୋ ଗୋଷ୍ଠଶ୍ଚେଷ୍ଠ ଯା ରୁଚଃ ।
 ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ତାଭିଃ ସର୍ବାଭୀ ରୁଚଂ ନୋ ଧତ୍ଵ ବୃହସ୍ପତେ ॥
 ବିରାଡ୍ (୪) ଜ୍ୟୋତିରଧାରୟତ୍ ସମ୍ରାଡ୍ ଜ୍ୟୋତିରଧାରୟତ୍ ସ୍ଵରାଡ୍ ଜ୍ୟୋତିରଧାରୟତ୍ ॥
 ଅଗ୍ନେ ଯୁକ୍ତା ହି ଯେ ତବାଶ୍ଵାସୋ ଦେବ ସାଧବଃ । ଅରଂ ବହନ୍ତ୍ୟାଶବଃ ॥
 ଯୁକ୍ତା ହି ଦେବହୃତମାଂ ଅଶ୍ଵାଂଂ ଅଗ୍ନେ ରଥୀରିବ । ନି ହୋତା ପୁର୍ୟଃ ସଦଃ ॥
 ଦୁସ୍ତଶ୍ଚକ୍ଵନ୍ ପୃଥୁବୀମନ୍ମ ଦ୍ୟାମିମଂ ଚ ଯୋନିମନ୍ମ ଯଶ୍ଚ ପୁରଃ ।
 ତୃତୀୟଂ ଯୋନିମନ୍ମ ସଞ୍ଚରନ୍ତଂ ଦୁଷ୍ମଂ କୁହୋମ୍ୟନ୍ମ ସପ୍ତ (୫) ହୋତ୍ରାଃ ॥
 ଅଭୂଦିଦଂ ବିଶ୍ଵସ୍ୟ ଭୁବନସ୍ୟ ବାଜିନମଗ୍ନେର୍ବେଶ୍ଵାନୁରସ୍ୟ ଚ ।
 ଅଗ୍ନିର୍ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠା ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠାନ୍ ରୁକ୍ଳୋ ବଚସ୍ଵା ବଚସ୍ଵାନ୍ ॥
 ରୁଚେ ଭା ରୁଚେ ଭା ସମିତ୍-ସ୍ରବନ୍ତି ସରିତୋ ନ ଧେନାଃ ।
 ଅନ୍ତର୍ହୃଦା ମନସା ପୁୟମାନାଃ ॥
 ଘୃତସ୍ୟ ଧାରା ଅଭି ଚାକଶୀମି । ହିରଣ୍ୟୟୋ ବେତସୋ ମଧ୍ୟ ଆସାମ୍ ॥
 ତସ୍ମିନ୍-ସୁପ୍ରଣୋ ମଧୁକୃତ୍-କୁଲୀୟା ଭଜନ୍ତାସ୍ତେ ମଧୁ ଦେବତାଭ୍ୟଃ ।
 ତସ୍ୟାଃଃସତେ ହରୟଃ ସପ୍ତ ତୀରେ ସ୍ଵଧାଂ ଦୁହୀନା ଅମୃତସ୍ୟ ଧାରାମ୍ (୬) ॥

(ପ୍ରତିଷ୍ଠାୟେ ସୁହସ୍ରବୀର୍ଯ୍ୟା ପରମଂ ବିରାଟ ସ୍ତୁତୀ ତୀରେ ତଦ୍ଭାରି ତ) ॥ ୪। ୨। ୯॥

(ପଶୁଶୀର୍ଷୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ଆଦିତ୍ୟଂ ଗର୍ଭଂ ପୟସା ସମଞ୍ଜନ୍-ସୁହସ୍ରସ୍ୟ ପ୍ରତିମାଂ ବିଶ୍ଵରୂପମ୍ ।
 ପରି ବୃଜ୍-ଧୁ ହରସା ମାଂତି ମୃକ୍ଷଃ ଶତାୟୁଷଂ କୃଣୁହି ତୀୟମାନଃ ॥
 ଇମଂ ମା ହିଂସୀର୍ହିପାଦଂ ପଶୁନାଂ ସହସ୍ରାକ୍ଷ ମେଧ ଆ ତୀୟମାନଃ ।
 ମୟୁମାରୁଣ୍ୟମନୁ ତେ ଦିଶାମି ତେନଂ ଚିନ୍ତାନସ୍ତନ୍ନୁବୋ ନି ସୀଦ ॥
 ବାତସ୍ୟ ଧ୍ରାଜିଂ ବରୁଣସ୍ୟ ନାଭିମଶ୍ଵଂ ଜଞ୍ଜାନଂ ସରିରସ୍ୟ ମଧ୍ୟେ ।
 ଶିଶୁଂ ନଦୀନାଂ ହରିମନ୍ତ୍ରୁରୁକ୍ମମଗ୍ନେ ମା ହିଂସୀଃ (୧) ପରମେ ବ୍ୟୋମନ୍ ॥
 ଇମଂ ମା ହିଂସୀରେକଶପଂ ପଶୁନାଂ କନିକ୍ରଦଂ ବାଜିନଂ ବାଜିନେଷୁ ।
 ଗୌରମାରୁଣ୍ୟମନୁ ତେ ଦିଶାମି ତେନଂ ଚିନ୍ତାନସ୍ତନ୍ନୁବୋ ନି ସୀଦ ॥
 ଅଜସ୍ରମିନ୍ଦୁମରୁଷଂ ଭୂରଣ୍ୟମଗ୍ନିମୀତେ ପୁର୍ବଚିତ୍ତୌ ନମୋଭିଃ ।
 ସ ପର୍ବତୃତୁଶଃ କଳ୍ପମାନୋ ଗାଂ ମା ହିଂସୀରଦିତିଂ ବିରାଜମ୍ ॥
 ଇମଂ ସମୁଦ୍ରଂ ଶତଧାରମୁସ୍ରଂ ବ୍ୟତ୍ୟମାନଂ ଭୁବନସ୍ୟ ମଧ୍ୟେ ।
 ଘୃତଂ ଦୁହାନାମଦିତିଂ ଜନାୟାଗ୍ନେ ମା (୨) ହିଂସୀଃ ପରମେ ବ୍ୟୋମନ୍ ।
 ଗବୟମାରୁଣ୍ୟମନୁ ତେ ଦିଶାମି ତେନଂ ଚିନ୍ତାନସ୍ତନ୍ନୁବୋ ନି ସୀଦ ॥
 ବରୁତ୍ରଂ ଭୃଷ୍ଣବରୁଣସ୍ୟ ନାଭିମବିଂ ଜଞ୍ଜାନାଂ ରଜସଃ ପରସ୍ମାତ୍ ।
 ମହୀଂ ସାହସ୍ରାମସ୍ତୁରସ୍ୟ ମାୟାମଗ୍ନେ ମା ହିଂସୀଃ ପରମେ ବ୍ୟୋମନ୍ ॥
 ଇମାମୂର୍ତ୍ତୀୟଂ ବରୁଣସ୍ୟ ମାୟାଂ ଭୃତଂ ପଶୁନାଂ ହିପଦାଂ ଚତୁଷ୍ପଦାମ୍ ।
 ଭୃଷ୍ଣଂ ପ୍ରଜାନାଂ ପ୍ରଥମଂ ଜନିତ୍ରୁମଗ୍ନେ ମା ହିଂସୀଃ ପରମେ ବ୍ୟୋମନ୍ ।

ଉଷ୍ଣମାରୁଣ୍ୟମନ୍ତୁ (୩) ତେ ଦିଶାମି ତେନ ଚିନ୍ତାମସ୍ତନ୍ତୁବୋ ନି ସୀଦ ॥
 ଯୋ ଅଗ୍ନିରଗ୍ନେଷ୍ଠପସୋଃଧି ଜାତଃ ଶୋଚାତ୍-ପୃଥୁବ୍ୟା ଭୂତ ବା ଦିବସ୍ତରୀ ।
 ଯେନ ପ୍ରଜା ବିଶ୍ଵକର୍ମା ବ୍ୟାହତ୍-ତମାଗ୍ନେ ହେତଃ ପରି ତେ ବୃଣକ୍ତୁ ॥
 ଅଜା ହ୍ୟଗ୍ନେରଜନିଷ୍ଠ ଗର୍ଭାସା ବା ଅପଶ୍ୟଜନ୍ତିତାରମଗ୍ନେ ।
 ତୟା ରୋହମାୟନ୍ତୁପ ମେଧାସ୍ତୟା ଦେବା ଦେବତାମଗ୍ନ ଆୟନ୍ ।
 ଶରଭମାରୁଣ୍ୟମନ୍ତୁ ତେ ଦିଶାମି ତେନ ଚିନ୍ତାମସ୍ତନ୍ତୁବୋ ନି ସୀଦ (୪) ॥
 (ଅଗ୍ନେ ମା ହିଂସୀରଗ୍ନେ ମୋଷ୍ଟମାରୁଣ୍ୟମନ୍ତୁ ଶରଭଂ ନବ ଚ) ॥ ୪। ୨। ୧୦ ॥

(ଯୋଜ୍ୟାନୁବାକ୍ୟାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ରୋଚନା ଦିବଃ ପରି ବାଜେଷୁ ଭୂଷଥଃ । ତଦ୍ଵାଂ ଚେତି ପ୍ର ବୀର୍ଯ୍ୟମ୍ ॥
 ଶ୍ଵଥୃତ୍ରମୁତ ସନୋତି ବାଜମିନ୍ଦ୍ରା ଯୋ ଅଗ୍ନୀ ସହୁରୀ ସପର୍ଯ୍ୟାତ୍ ।
 ଇରଜ୍ୟତା ବସବ୍ୟସ୍ୟ ଭୂରେଃ ସହସ୍ରମା ସହସା ବାଜୟତା ॥
 ପ୍ର ଚର୍ଷଣିଭ୍ୟଃ ପୃତନା ହବେଷୁ ପ୍ର ପୃଥୁବ୍ୟା ରିରିତାଥେ ଦିବଶ୍ଵ ।
 ପ୍ର ସିନ୍ଧୁଭ୍ୟଃ ପ୍ର ଗିରିଭ୍ୟା ମହିତା ପ୍ରେନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ବିଶ୍ଵା ଭୁବନାତ୍ୟନ୍ୟା ॥
 ମରୁତୋ ଯସ୍ୟ ହି (୧) କ୍ଷୟେ ପାଥା ଦିବୋ ବିମହସଃ । ସ ସୁଗୋପାତମୋ ଜନଃ ॥
 ଯଜ୍ଞେର୍ବା ଯଜ୍ଞବାହସୋ ବିପ୍ରସ୍ୟ ବା ମତୀନାମ୍ । ମରୁତଃ ଶୃଣୁତା ହବମ୍ ॥
 ଶ୍ଵିୟସେ କଂ ଭାନୁଭିଃ ସଂ ମିମିକ୍ଷିରେ ତେ ରଶ୍ମିଭିଃ ରକ୍ତଭିଃ ସୁଖାଦୟଃ ।
 ତେ ବାଶୀମନ୍ତ ଇନ୍ଧ୍ରିଣୋ ଅଭୀରବୋ ବିଦ୍ରେ ପ୍ରିୟସ୍ୟ ମାରୁତସ୍ୟ ଧାମ୍ନଃ ॥
 ଅବ ତେ ହେତ୍ଵ ଉଦୁଭମମ୍ । କୟା ନଶ୍ଵିତ୍ର ଆ ଭୁବଦୁତୀ ସଦାବୃଧଃ ସଖା ।
 କୟା ଶଚିଷ୍ଠୟା ବୃତା ॥ (୨)

କୋ ଅଦ୍ୟ ଯୁକ୍ତେ ଧୁରି ଗା ରୁତସ୍ୟ ଶିମୀବତୋ ଭାମିନୋ ଦୁର୍ହଣାୟୁନ୍ ।
 ଆସନ୍ନିଷୁନ୍ ହୁସ୍ଵସୋ ମୟୋଭୁନ୍ ଯ ଏଷାଂ ଭୃତ୍ୟାମୁଶଧିଃ ଜୀବାତ୍ ॥
 ଅଗ୍ନେ ନୟାଃଃଦେବାନାଂ ଶଂ ନୋ ଭବନ୍ତୁ ବାଜେବାଜେ ।
 ଅପ୍-ସ୍ଵଗ୍ନେ ସଧୁଷ୍ଠବ୍ ସୌଷଧୀରନ୍ତୁ ରୁଧସେ । ଗର୍ଭେ ସଞ୍ଜାୟସ୍ଵେ ପୁନଃ ॥
 ବୃଷା ସୋମ ଦ୍ୟୁମାଂ ଅସି ବୃଷା ଦେବ ବୃଷବ୍ରତଃ । ବୃଷା ଧର୍ମାଶି ଦଧୂଷେ ॥
 ଇମଂ ମେ ବରୁଣ ତତ୍ତ୍ଵା ଯାମି ଓଂ ନୋ ଅଗ୍ନେ ସ ଓଂ ନୋ ଅଗ୍ନେ (୩) ॥
 (ହି ବୃତା ମ ଏକାଦଶ ଚ) ॥ ୪। ୨। ୧୧ ॥

=|| ୦ ||=

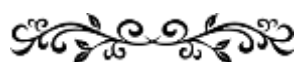
(ବିଷ୍ଣୋଃ କ୍ରମୋସି ଦିବସ୍ଵର୍ଲ୍ଲପତେଃପେତ ସମିତଂ ଯା ଜାତା ମା ନୋ ହିଂସୀଦୃଭ୍ୟସ୍ମାଦ୍-ଧୁବାସି
 ଧରୁଣାଦିତ୍ୟଂ ଗର୍ଭମିନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ରୋଚନୈକାଦଶ ॥ ୧୧ ॥)

(ବିଷ୍ଣୋ ରସ୍ମିନ୍ ହବ୍ୟେତି ଭାଃହଂ ଧୀତିଭିର୍ ହୋତ୍ରା ଅଷ୍ଟାଚ୍ଚଦାରିଂଶତ୍ ॥ ୪୮ ॥)

(ବିଷ୍ଣୋଃ କ୍ରମୋସି ଭନୋ ଅଗ୍ନେ ସ ଭନୋ ଅଗ୍ନେ ॥)

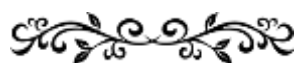
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ଚତୁର୍ଥକାଣ୍ଡେ ଦ୍ଵିତୀୟଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥ ୨ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ଚତୁର୍ଥକାଣ୍ଡେ ତୃତୀୟଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥

| ଚିତିବର୍ଣ୍ଣନମ୍ |

(ପ୍ରଥମଚିତୌ ଅପସ୍ୟାଦିଧାନେଷ୍ଟକୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଅପାଂ ଦ୍ଵେମନ୍-ସାଦନ୍ୟାମ୍ୟପାଂ ଦ୍ଵୋଦ୍ଧମନ୍-ସାଦନ୍ୟାମ୍ୟପାଂ ଭୂ ଭସ୍ମନ୍-ସାଦନ୍ୟାମ୍ୟପାଂ ଭୂ
ଜ୍ୟୋତିଷି ସାଦନ୍ୟାମ୍ୟପାଂ ଭୂଃକ୍ଷେନେ ସାଦନ୍ୟାମ୍ୟର୍ଣ୍ଣବେ ସଦନେ ସୀଦ ସମୁଦ୍ରେ ସଦନେ
ସୀଦ ସଲିଲେ ସଦନେ ସୀଦାପାଂ କ୍ଷୟେ ସୀଦାପାଂ ସଧୂଷି ସୀଦାପାଂ ଭୂ ସଦନେ
ସାଦନ୍ୟାମ୍ୟପାଂ ଭୂ ସୁଧସ୍ଥେ ସାଦନ୍ୟାମ୍ୟପାଂ ଭୂ ପୁରୀଷେ ସାଦନ୍ୟାମ୍ୟପାଂ ଭୂ ଯୋନୌ
ସାଦନ୍ୟାମ୍ୟପାଂ ଭୂ ପାଥସି ସାଦନ୍ୟାମି ଗାୟତ୍ରୀ ଛନ୍ଦସ୍ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍-ଛନ୍ଦୋ ଜଗତୀ
ଛନ୍ଦୋଽନୁଷ୍ଟୁପ୍-ଛନ୍ଦଃ ପଞ୍ଚୁଷ୍ଟନ୍ଦଃ (୧) ॥ (ଯୋନୌ ପଞ୍ଚଦଶ ଚ) ॥ ୪। ୩। ୧॥

(ପ୍ରଥମଚିତୌ ପ୍ରାଣଭୃଦିଷ୍ଟକୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଅୟଂ ପୁରୋ ଭୁବସ୍ତସ୍ୟ ପ୍ରାଣୋ ଭୌବାୟନୋ ବସନ୍ତଃ ପ୍ରାଣାୟନୋ ଗାୟତ୍ରୀ ବାସନ୍ତୀ
ଗାୟତ୍ରିୟେ ଗାୟତ୍ରୀ ଗାୟତ୍ରୀ ଦୁପାଂଶୁରୁପାଂଶୋସ୍ତ୍ରିବୃତ୍ ତ୍ରିବୃତୋ ରଥନ୍ତରଂ
ରଥନ୍ତରାହସ୍ୟେଷ୍ଠ ରକ୍ଷିଃ ପ୍ରଜାପତିଗୃହୀତୟା ଭୟା ପ୍ରାଣଂ ଗୃହ୍ଣାମି ପ୍ରଜାଭ୍ୟୋଽୟଂ ଦକ୍ଷିଣା
ବିଶ୍ଵକର୍ମା ତସ୍ୟ ମନୋ ବୈଶ୍ଵକର୍ମଣଂ ଗ୍ରୀଷ୍ମୋ ମାନସସ୍ତ୍ରିଷ୍ଟୁର୍-ଗ୍ରେଷ୍ମୀ ତ୍ରିଷ୍ଟୁଭ୍
ଏତମ୍ବୈତାଦନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୋଽନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମାତ୍-ପଞ୍ଚଦଶଃ ପଞ୍ଚଦଶାଦ୍-ବୃହଦ୍-ବୃହତୋ ଭରଦ୍ଵାଜ ରକ୍ଷିଃ
ପ୍ରଜାପତିଗୃହୀତୟା ଭୟା ମନୋ (୧) ଗୃହ୍ଣାମି ପ୍ରଜାଭ୍ୟାୟଂ ପଶୁବିଶ୍ଵବ୍ୟଂଚାସ୍ତସ୍ୟ
ଚକ୍ଷୁର୍ବୈଶ୍ଵବ୍ୟଚ୍ଵସଂ ବର୍ଷାଣି ଚାକ୍ଷୁଷାଣି ଜଗତୀ ବାର୍ଷୀ ଜଗତ୍ୟା ରକ୍ଷମ୍ବୃକ୍ଷମାଛୁକ୍ରଃ
ଶୁକ୍ରାସ୍ତପ୍ତଦଶଃ ସପ୍ତଦଶାହ୍ନୈରୂପଂ ବୈରୂପାଦ୍ବିଶ୍ଵାମିତ୍ର ରକ୍ଷିଃ ପ୍ରଜାପତିଗୃହୀତୟା ଭୟା

ଚକ୍ଷୁର୍ଗୃହ୍ଣାମି ପ୍ରଜାଭ୍ୟାଂ ଇନ୍ଦ୍ରମୁଦରାତ୍-ସୁବସ୍ତସ୍ୟ ଶ୍ରୋତ୍ରଂ ସୌବଂ
 ଶରଚ୍ଛୌତ୍ର୍ୟନ୍ତୁଷ୍ପ-ଛାରଦ୍ୟନ୍ତୁଷ୍ପଭଃ ସ୍ଵାରଂ ସ୍ଵାରାହୁକ୍ଷୀ ମଞ୍ଜିନଂ ଏକବିଂଶ
 ଏକବିଂଶାଦ୍-ବୈରାଜଂ ବୈରାଜାଞ୍ଜମଦଗ୍ନିରୂଷିଃ ପ୍ରଜାପତିଗୃହୀତୟା (୨) ଉୟା ଶ୍ରୋତ୍ରଂ
 ଗୃହ୍ଣାମି ପ୍ରଜାଭ୍ୟାଂ ଇନ୍ଦ୍ରମୁପରି ମତିସ୍ତସ୍ୟୈ ବାଞ୍-ମାତୀ ହେମନ୍ତୋ ବାତ୍ୟାୟନଃ
 ପଞ୍ଜିହେମନ୍ତୀ ପଞ୍ଜ୍ୟେ ନିଧନବନ୍ଧିଧନବତ ଆଗ୍ରୟଣ ଆଗ୍ରୟଣାଭିଶବତ୍ରୟସ୍ତ୍ରଂଶୌ
 ତ୍ରିଶବତ୍ରୟସ୍ତ୍ରଂଶାଭ୍ୟାଂ ଶାଘରରେବତେ ଶାଘରରେବତାଭ୍ୟାଂ ବିଶ୍ଵକର୍ମାସିଃ
 ପ୍ରଜାପତିଗୃହୀତୟା ଉୟା ବାତଂ ଗୃହ୍ଣାମି ପ୍ରଜାଭ୍ୟାଂ (୩)॥
 (ଉୟା ମନୋ ଜମଦଗ୍ନି ରୂଷିଃ ପ୍ରଜାପତିଗୃହୀତୟା ତ୍ରିଂଶଚ୍ଚ) ॥ ୪। ୩। ୨ ॥

(ପ୍ରଥମଚିତୌ ଅପାନଭୃଦିଷ୍ଟକୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରୂଷିଃ)

ପ୍ରାଚୀ ଦିଶାଂ ବସନ୍ତ ଋତୁନାମଗ୍ନିର୍ଦେବତା ବ୍ରହ୍ମ ଦ୍ରବିଶଂ ତ୍ରିବୃତ୍-ସ୍ତୋମଃ ସ ଉ
 ପଞ୍ଚଦଶବର୍ତ୍ତନିସ୍ତ୍ୟବିର୍ବୟଃ କୃତମୟାନାଂ ପୁରୋବାତୋ ବାତଃ ସାନଗ ରକ୍ଷିର୍ଦକ୍ଷିଣା ଦିଶାଂ
 ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁନାମିନ୍ଦ୍ରୋ ଦେବତା ଯତ୍ରଂ ଦ୍ରବିଶଂ ପଞ୍ଚଦଶଃ ସ୍ତୋମଃ ସ ଉ
 ସପ୍ତଦଶବର୍ତ୍ତନିର୍ଦିତ୍ୟବାହୁୟସ୍ତୋତାୟନାଂ ଦକ୍ଷିଣାସ୍ତୋତୋ ବାତଃ ସନାତନ ରକ୍ଷିଃ ପ୍ରତୀଚୀ
 ଦିଶାଂ ବର୍ଷା ଋତୁନାଂ ବିଶ୍ଵେ ଦେବା ଦେବତା ବିଚ୍ (୧) ଦ୍ରବିଶଂ ସପ୍ତଦଶଃ ସ୍ତୋମଃ ସ ଉ
 ଏକବିଂଶବର୍ତ୍ତନିସ୍ତ୍ରବସୋ ବୟୋ ହାପୁରୋୟନାଂ ପଶ୍ଚାତ୍ତୋ ବାତୋହୁଭୁନ
 ରକ୍ଷିରୁଦୀଚୀ ଦିଶାଂ ଶରଦୃତୁନାଂ ମିତ୍ରାବରୁଣୌ ଦେବତା ପୁଷ୍ଟଂ ଦ୍ରବିଶମେକବିଂଶଃ
 ସ୍ତୋମଃ ସ ଉ ତ୍ରିଶବର୍ତ୍ତନିସ୍ତୁୟବାହ୍-ବୟ ଆସ୍ତୟୋୟନାମୁଦରାସ୍ତୋତୋ ବାତଃ ପ୍ରଭ
 ରକ୍ଷିରୁଧା ଦିଶାଂ ହେମନ୍ତଶିଶିରାବୃତୁନାଂ ବୃହସ୍ପତିର୍ଦେବତା ବର୍ତ୍ତୋ ଦ୍ରବିଶଂ ତ୍ରିଶବଃ ସ୍ତୋମଃ
 ସ ଉ ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରଂଶବର୍ତ୍ତନିଃ ପଞ୍ଚବାହୁୟୋଭିଭୁରୟନାଂ ବିଷ୍ଠସ୍ତୋତୋ ବାତଃ ସୁପର୍ଣ ରକ୍ଷିଃ

ପିତରଃ ପିତାମହାଃ ପରେବରେ ତେ ନଃ ପାତୁ ତେ ନୋଽବହୁସ୍ମିନ୍ ବ୍ରହ୍ମନୁସ୍ମିନ୍
 ଶତ୍ରୈଃସ୍ୟାମାଶିଷ୍ୟସ୍ୟାଂ ପୁରୋଧାୟାମସ୍ମିନ୍ କର୍ମନୁସ୍ୟାଂ ଦେବହୂତ୍ୟାମ୍ (୨)॥

(ବିଚ୍-ପଞ୍ଚବାହୁଲ୍ୟୋଽଷ୍ଟା ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୪। ୩। ୩॥

(ଦ୍ଵିତୀୟଚିତାବାଶ୍ଵିନ୍ୟାଦୀଷ୍ଟକୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଧୁବକ୍ଷିତିଧୁବକ୍ଷୋନିଧୁବାଽସି ଧୁବାଂ ଶୋନିମା ସୀଦ ସାଧା ।
 ଉତ୍ୟାସ୍ୟ କେତୁଂ ପ୍ରଥମଂ ପୁରସ୍ତାଦଶ୍ଵିନାଽଧୁର୍ଯ୍ୟୁ ସୀଦକ୍ଷତାମିହ ଭା ॥
 ସ୍ଵେ ଦକ୍ଷେ ଦକ୍ଷପିତେହ ସୀଦ ଦେବତ୍ରା ପୃଥୁବୀ ବୃହତୀ ରରାଶା ।
 ସ୍ଵାସ୍ରସ୍ତା ତନ୍ନୁବା ସଂ ବିଶସ୍ଵ ପିତେବୈଧୁ ସୁନବ ଆସୁଶେବାଽଶ୍ଵିନାଧୁର୍ଯ୍ୟୁ ସୀଦକ୍ଷତାମିହ ଭା॥
 କୁଲାନିନୀ ବସୁମତୀ ବକ୍ଷୋଧା ରକ୍ଷିଂ ନୋ ବଧି ବହୁଲଂ ସୁବୀରମ୍ । (୧)
 ଅପାମତିଂ ଦୁର୍ମତିଂ ବାଧମାନା ରାକ୍ଷକ୍ଷୋଷେ ଯଜ୍ଞପତିମାଭଜନ୍ତୁ ସୁବର୍ଧେହି ଯଜମାନାୟ
 ପୋଷମଶ୍ଵିନାଽଧୁର୍ଯ୍ୟୁ ସୀଦକ୍ଷତାମିହ ଭା ॥
 ଅଗ୍ନେଃ ପୁରୀଷମସି ଦେବନ୍ୟାନୀ ତାଂ ଭା ବିଶ୍ଵେ ଅଭି ଗୃଣନ୍ତୁ ଦେବାଃ ।
 ଶ୍ରୋମପୃଷ୍ଠା-ଘୃତବତୀହ-ସୀଦ ପୂଜାବଦସ୍ତେ ଦ୍ରବିଣାଽଽକ୍ଷସ୍ଵାଶ୍ଵିନାଽଧୁର୍ଯ୍ୟୁ ସୀଦକ୍ଷତାମିହ ଭା॥
 ଦିବୋ ମୁଧାଽସି ପୃଥୁବ୍ୟା ନାଭିବିଷ୍ଣୁମନୀ ଦିଶାମଧିପତ୍ନୀ ଭୁବନାନାମ୍ ॥ (୨)
 ଉର୍ମିଦୁସ୍ତୋ ଅପାମସି ବିଶ୍ଵକର୍ମା ତ ରକ୍ଷିରଶ୍ଵିନାଽଧୁର୍ଯ୍ୟୁ ସୀଦକ୍ଷତାମିହ ଭା ॥
 ସଜ୍ଞରୁଦ୍ରଭିଃ ସଜ୍ଞବିଧାଭିଃ ସଜ୍ଞବସୁଭିଃ ସଜ୍ଞ ରୁଦ୍ରୈଃ ସଜ୍ଞରାଦିତୈଃ ସଜ୍ଞବିଶ୍ଵେଦୈବୈଃ
 ସଜ୍ଞଦୈବୈଃ ସଜ୍ଞଦୈବୈବିଶ୍ଵୋନାପୈରଗ୍ନୟେ ଭା ବିଶ୍ଵାନୁରାୟାଶ୍ଵିନାଽଧୁର୍ଯ୍ୟୁ ସୀଦକ୍ଷତାମିହ
 ଭା ॥

ପ୍ରାଣଂ ମେ ପାହ୍ୟପାନଂ ମେ ପାହି ବ୍ୟାନଂ ମେ ପାହି ଚକ୍ଷୁର୍ମ ଭବ୍ୟା ବି ଭାହି ଶ୍ରୋତ୍ରଂ

ମେ ଶ୍ଳୋକନ୍ୟାପସ୍-ପିନ୍ଧୋଷଧୀର୍ଜିନ୍ଦ୍ର ହ୍ରିପାତ୍-ପାହି ଚତୁଷ୍ପାଦବ ଦିବୋ ବୃଷ୍ଟିମେରନ୍ ॥ (୩) ॥

(ସୁବୀରଂ ଭୁବନାନ୍ତର୍ବ୍ୟା ସ୍ବପ୍ରଦଂଶ ଚ) ॥ ୪। ୩। ୪ ॥

(ତୃତୀୟଚିତୌ ବୟସ୍ୟାଶ୍ୟୋଷ୍ଟକୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ତ୍ର୍ୟବିର୍ବନ୍ଧସ୍ତ୍ରିଷ୍ଟପ୍-ଛନ୍ଦୋ ଦିତ୍ୟବାତ୍-ବନ୍ଦୋ ବିରାଟ୍-ଛନ୍ଦଃ ପଞ୍ଚାବିର୍ବନ୍ଦୋ ଗାୟତ୍ରୀ
ଛନ୍ଦସ୍ତ୍ରିବନ୍ଦୋ ବନ୍ଧ ଉଷିହ୍ନ ଛନ୍ଦସ୍ତୁର୍ଯ୍ୟବାତ୍-ବନ୍ଦୋଽନୁଷ୍ଟପ୍-ଛନ୍ଦଃ ପଞ୍ଚବାଦ୍ବନ୍ଦୋ ବୃହତୀ ଛନ୍ଦ
ଉଷା ବନ୍ଧଃ ସ୍ବତୋବୃହତୀ ଛନ୍ଦ ରଷଭୋ ବନ୍ଧଃ କକୁଜ୍ଜନ୍ଦୋ ଧ୍ବେନୁର୍ବନ୍ଦୋ ଜଗତୀ
ଛନ୍ଦୋଽନୁଦ୍ଭାନ୍ ବନ୍ଧଃ ପଞ୍ଜିଛନ୍ଦୋ ବସ୍ତୋ ବନ୍ଦୋ ବିବଲଂ ଛନ୍ଦୋ ବୃଷ୍ଟିର୍ବନ୍ଦୋ ବିଶାଲଂ
ଛନ୍ଦଃ ପୁରୁଷୋ ବନ୍ଧସ୍ତନ୍ତ୍ରଂ ଛନ୍ଦୋ ବ୍ୟାଘ୍ରୋ ବନ୍ଦୋଽନାଧୃଷ୍ଟଂ ଛନ୍ଦଃ ସିଂହୋ
ବନ୍ଧଃ କୁଦିଛନ୍ଦୋ ବିଷ୍ଣୁନ୍ଦୋ ବନ୍ଦୋଽଧିପତିଛନ୍ଦଃ କ୍ଷତ୍ରଂ ବନ୍ଦୋ ମନ୍ଥନ୍ ଛନ୍ଦୋ ବିଶ୍ବକର୍ମା
ବନ୍ଧଃ ପରମେଷ୍ଠୀ ଛନ୍ଦୋ ମୂର୍ଧା ବନ୍ଧଃ ପ୍ରଜାପତିଛନ୍ଦଃ (୧) ॥

(ପୁରୁଷୋ ବନ୍ଧଃ ଷଡ୍-ବିଂଶତିଷ୍ଟ) ॥ ୪। ୩। ୫ ॥

(ତୃତୀୟଚିତୌ ସ୍ବୟମାତୃଷ୍ଣାଦ୍ୟପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ଅବ୍ୟଥମାନାମିଷ୍ଟକାଂ ଦୃଃହତଂ ନୁବମ୍ ।
ପୁଷ୍ପେନ ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ ଅନ୍ତରିକ୍ଷଂ ଚ ବି ବାଧତାମ୍ ॥
ବିଶ୍ବକର୍ମା ଓଽ ସାଦନ୍ୟତ୍ବନ୍ତରିକ୍ଷସ୍ୟ ପୁଷ୍ପେ ବ୍ୟଚ୍ଚତୀଂ ପ୍ରଥସ୍ବତୀଂ ଭାସ୍ବତୀଂ ସୁରିମତୀମା
ନ୍ୟା ଦ୍ୟାଂ ଭାସ୍ୟା ପୃଥିବୀମୋର୍ବନ୍ତରିକ୍ଷମନ୍ତରିକ୍ଷଂ ଯଜ୍ଞାନ୍ତରିକ୍ଷଂ ଦୃଃହାନ୍ତରିକ୍ଷଂ ମା
ହିଂସାବିଶ୍ବେଷ୍ଟେ ପ୍ରାଣାନ୍ୟାପାନାନ୍ଦ ବ୍ୟାନାନ୍ୟୋଦାନାନ୍ଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ୍ୟେ ଚରିତ୍ରାନ୍ଦ ବାୟୁସ୍ତାଽଭି
ପାତୁ ମହ୍ୟା ସ୍ବସ୍ତ୍ୟା ଛର୍ଦିଷ୍ଟା (୧) ଶକ୍ତମେନ ତନ୍ୟା ଦେବତନ୍ୟାଽଙ୍ଗିରସ୍ବଦ୍-ଧ୍ରୁବା ସୀଦ ।
ରାଜ୍ୟସି ପ୍ରାଚୀ ଦିଗ୍-ବିରାଡସି ଦକ୍ଷିଣା ଦିକ୍-ସ୍ବପ୍ରାଡସି ପ୍ରତୀଚୀ ଦିକ୍-ସ୍ବରାଡସ୍ୟାଦୀଚୀ

ଦିଗଧିପଦ୍ୟସି ବୃହତୀ ଦିଗାନ୍ତର୍ଦ୍ଧେ ପାହି ପ୍ରାଣଂ ମେ ପାହ୍ୟପାନଂ ମେ ପାହି ବ୍ୟାନଂ ମେ
ପାହି ଚକ୍ଷୁର୍ଦ୍ଧେ ପାହି ଶ୍ରୋତ୍ରଂ ମେ ପାହି ମନୋ ମେ ଜିହ୍ଵା ବାଚଂ ମେ ପିତ୍ତାଂଶ୍ଵାନଂ ମେ
ପାହି ଜ୍ୟୋତିର୍ଦ୍ଧେ ଯଜ୍ଞ (୨) ॥ (ଛର୍ଦ୍ଦସାଂ ପିତ୍ତ ଷଟ୍ ଚ) ॥ ୪। ୩। ୬॥

(ତୃତୀୟଚିତୌ ବୃହତ୍ୟାଦ୍ୟପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ମା ଛନ୍ଦଃ ପ୍ରମା ଛନ୍ଦଃ ପ୍ରତିମା ଛନ୍ଦୋଽସ୍ତ୍ରାବିଚ୍ଛନ୍ଦଃ ପଞ୍ଚିଚ୍ଛନ୍ଦ ଉଷିହା ଛନ୍ଦୋ ବୃହତୀ
ଛନ୍ଦୋଽନୁଷ୍ଟୁପ୍-ଛନ୍ଦୋ ବିରାଟ୍-ଛନ୍ଦୋ ଗାୟତ୍ରୀ ଛନ୍ଦସ୍ତ୍ରିଷ୍ଟୁପ୍-ଛନ୍ଦୋ ଜଗତୀ ଛନ୍ଦଃ ପୃଥୁବୀ
ଛନ୍ଦୋଽନ୍ତରିକ୍ଷଂ ଛନ୍ଦୋ ଦେଘିଚ୍ଛନ୍ଦଃ ସମାଚ୍ଛନ୍ଦୋ ନକ୍ଷତ୍ରାଣି ଛନ୍ଦୋ ମନୁଚ୍ଛନ୍ଦୋ ବାକ୍-ଛନ୍ଦଃ
କୃଷିଚ୍ଛନ୍ଦୋ ହିରଣ୍ୟଂ ଛନ୍ଦୋ ଗୌଚ୍ଛନ୍ଦୋଽଜା ଛନ୍ଦୋଽଶ୍ଵଚ୍ଛନ୍ଦଃ ॥

ଅଗ୍ନିର୍ଦେବତା (୧) ବାତୋ ଦେବତା ସୂର୍ଯ୍ୟୋ ଦେବତା ଚନ୍ଦ୍ରମା ଦେବତା ବସବୋ ଦେବତା
ରୁଦ୍ରା ଦେବତାଽଽଦିତ୍ୟା ଦେବତା ବିଶ୍ଵେ ଦେବା ଦେବତା ମରୁତୋ ଦେବତା
ବୃହସ୍ପତିର୍ଦେବତେନ୍ଦ୍ରୋ ଦେବତା ବରୁଣୋ ଦେବତା ମୁର୍ଧାଽସି ରାତ୍-ଧ୍ରୁବାଽସି ଧରୁଣା
ୟନ୍ଧ୍ୟାସି ଯମିତ୍ରୀସେ ଭୌଜେ ଭା କୃଷ୍ୟେ ଭା କ୍ଷେମାୟ ଭା ଯଜ୍ଞା ରାତ୍-ଧ୍ରୁବାଽସି ଧରଣୀ
ଧର୍ତ୍ତାସି ଧରିତ୍ର୍ୟାୟାସେ ଭା ବର୍ଚ୍ଚସେ ଭୌଜସେ ଭା ବଳାୟ ଭା (୨)॥

(ଦେବତାଂସ୍ତେଷେ ଭା ଷଟ୍ ଚ) ॥ ୪। ୩। ୭॥

(ଚତୁର୍ଥଚିତୌ ସ୍ତୋମୀୟାଣ୍ୟଷ୍ଟକାସୁ କାସାଞ୍ଜିତୁପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଆଶୁସ୍ତ୍ରିବୃତ୍-ଭାନ୍ତଃ ପଞ୍ଚଦଶୋ ବ୍ୟୋମ ସପ୍ତଦଶଃ ପ୍ରତୁର୍ତ୍ତରକ୍ଷାଦଶସ୍ତପୋ ନବଦଶୋଽଭିବର୍ତ୍ତଃ
ସବିଂଶୋ ଧରୁଣ ଏକବିଂଶୋ ବର୍ତ୍ତୋ ଦ୍ଵାବିଂଶଃ ସାୟରଣସ୍ତୟୋବିଂଶୋ
ୟୋନିଶ୍ଚତୁର୍ବିଂଶୋ ଗର୍ଭାଃ ପଞ୍ଚବିଂଶ ଓଜସ୍ତ୍ରାବଃ କ୍ରତୁରେକତ୍ରିଂଶଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶୋ
ବ୍ରହ୍ମସ୍ୟ ବିଷ୍ଠପଂ ଚତୁସ୍ତ୍ରିଂଶୋ ନାକଃ ଷଟ୍-ତ୍ରିଂଶୋ ବିବର୍ତ୍ତୋଽଷ୍ଟାତଦ୍ଵାରିଂଶୋ

ଧୃତଶତ୍ରୁଘ୍ନୋମଃ (୧) ॥ (ଆଶୁଃ ସପ୍ତ ତ୍ରିଂଶତ୍) ॥ ୪। ୩। ୮ ॥

(ଅବଶିଷ୍ଟସ୍ତୋମୀୟୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଅଗ୍ନେର୍ଭାଗୋଽସି ଦୀକ୍ଷାୟା ଆଧିପତ୍ୟଂ ବ୍ରହ୍ମ ସ୍ମୃତଂ ତ୍ରିବୃତ୍-ସ୍ତୋମଂ ଜନ୍ତ୍ରସ୍ୟ ଭାଗୋଽସି
 ବିଷ୍ଣୋରାଧିପତ୍ୟଂ କ୍ଷତ୍ରଂ ସ୍ମୃତଂ ପଞ୍ଚଦଶଃ ସ୍ତୋମୋ ନୃଚକ୍ଷସାଂ ଭାଗୋଽସି
 ଧାତୁରାଧିପତ୍ୟଂ ଜନିତ୍ରଂ ସ୍ମୃତଂ ସପ୍ତଦଶଃ ସ୍ତୋମୋ ମିତ୍ରସ୍ୟ ଭାଗୋଽସି
 ବରୁଣସ୍ୟାଽଧିପତ୍ୟଂ ଦିବୋ ବୃଷ୍ଟିର୍ବାତାଃ ସ୍ମୃତା ଏକବିଂଶଃ ସ୍ତୋମୋଽଦିତ୍ୟୋ ଭାଗୋଽସି
 ପୁଷ୍ଟ ଆଧିପତ୍ୟମୋଜଃ ସ୍ମୃତଂ ତ୍ରିଶବଃ ସ୍ତୋମୋ ବସୁନାଂ ଭାଗୋଽସି (୧)
 ରୁଦ୍ରାଶ୍ମାଧିପତ୍ୟଂ ଚତୁଷ୍ପାଦ-ସ୍ମୃତଂ ଚତୁର୍ବିଂଶଃ ସ୍ତୋମଂ ଆଦିତ୍ୟାନାଂ ଭାଗୋଽସି
 ମରୁତାଧିପତ୍ୟଂ ଗର୍ଭାଃ ସ୍ମୃତାଃ ପଞ୍ଚବିଂଶଃ ସ୍ତୋମୋ ଦେବସ୍ୟ ସବିତୁର୍ଭାଗୋଽସି
 ବୃହସ୍ପତେରାଧିପତ୍ୟଂ ସମୀଚୀର୍ଦିଶଃ ସ୍ମୃତାଶ୍ଚତୁଷ୍ଟୋମଃ ସ୍ତୋମୋ ଯାବାନାଂ
 ଭାଗୋଽସ୍ୟୟାମାଧିପତ୍ୟଂ ପ୍ରଜାଃ ସ୍ମୃତାଶ୍ଚତୁଷ୍ଟୋତ୍ତରିଂଶଃ ସ୍ତୋମଂ ରତ୍ନଶାଂ ଭାଗୋଽସି
 ବିଶ୍ୱେଷାଂ ଦେବାନାମାଧିପତ୍ୟଂ ଭୂତଂ ନିଶାନ୍ତଂ ସ୍ମୃତଂ ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶଃ ସ୍ତୋମଃ (୨) ॥
 (ବସୁନାଂ ଭାଗୋଽସି ଷଟ୍ପୁରୀଂଶଜ) ॥ ୪। ୩। ୯ ॥

(ସ୍ୱଷ୍ଟୟତିଧେୟେଷ୍ଟକୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଏକୟାଂସ୍ତୁବତ ପ୍ରଜା ଅଧୀୟନ୍ତ ପ୍ରଜାପତିରଧିପତିରାସାଦ୍ଭିସ୍ତୈରସ୍ତୁବତ ବ୍ରହ୍ମାସୃଜ୍ୟତ୍
 ବ୍ରହ୍ମଶସ୍ତିରଧି ପତିରାସାତ୍ ପଞ୍ଚତୈରସ୍ତୁବତ ଭୂତାନ୍ୟସୃଜ୍ୟନ୍ତ ଭୂତାନାଂ ପତିରଧିପତିରାସାତ୍-
 ସପ୍ତତୈରସ୍ତୁବତ ସପ୍ତର୍ଷୟୋଽସୃଜ୍ୟନ୍ତ ଧାତାଧିପତିରାସାନ୍ନବତୈରସ୍ତୁବତ
 ପିତରୋଽସୃଜ୍ୟନ୍ତାଦିତିରଧି
 ପଦ୍ମାସୀଦେକାଦଶତୈରସ୍ତୁବତ୍ତବୋଽସୃଜ୍ୟନ୍ତାଽଽତ୍ତବୋଽଧିପତିରାସୀନ୍ନବତୈରସ୍ତୁବତ୍

ମାସା ଅସୃଜ୍ୟତ ସଂବସ୍ତ୍ରୋଽଧିପତି (୧) ରାସୀତ୍-ପଞ୍ଚଦଶର୍ଥରସ୍ତୁବତ
 ଶ୍ଚତ୍ରମସୃଜ୍ୟତେନ୍ଦ୍ରୋଽଧିପତିରାସୀତ୍-ସପ୍ତଦଶର୍ଥରସ୍ତୁବତ ପ୍ରଶବୋଽସୃଜ୍ୟତ୍
 ବୃହସ୍ପତିରଧିପତିରାସୀତ୍-ବଦଶର୍ଥରସ୍ତୁବତ ଶୁକ୍ରାୟାବସୃଜ୍ୟତାମହୋରାତ୍ରେ ଅଧିପତ୍ନୀ
 ଆସ୍ତ୍ରାମେକବିଂଶତ୍ୟାସ୍ତୁବତୈକଶଫାଃ ପ୍ରଶବୋଽସୃଜ୍ୟତ୍
 ବରୁଣୋଽଧିପତିରାସୀତ୍-ଦ୍ଵୟୋବିଂଶତ୍ୟାସ୍ତୁବତ ଶୁକ୍ରାଃ ପ୍ରଶବୋଽସୃଜ୍ୟତ୍ ପୁଷାଽଧିପତିରାସୀତ୍
 ପଞ୍ଚବିଂଶତ୍ୟାସ୍ତୁବତାଽଽରୁଣ୍ୟାଃ ପ୍ରଶବୋଽସୃଜ୍ୟତ୍ ବାୟୁରଧିପତିରାସୀତ୍-
 ସପ୍ତବିଂଶତ୍ୟାସ୍ତୁବତ ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ ବୈଧି (୨) ତାଂ ବସବୋ ରୁଦ୍ରା ଆଦିତ୍ୟା ଅନୁ
 ବ୍ୟାୟାନ୍ତେଷ୍ଠାମାଧିପତ୍ୟମାସୀନ୍ନବବିଂଶତ୍ୟାସ୍ତୁବତ ବନସ୍ପତିନ୍ଦୋଽସୃଜ୍ୟତ୍
 ସୋମୋଽଧିପତିରାସୀତ୍-ଦେକତିଂଶତ୍ୟାସ୍ତୁବତ ପ୍ରଜା ଅସୃଜ୍ୟତ୍ ଯାବାନାଂ ତାୟାବାନାଂ
 ତାଽଽଧିପତ୍ୟମାସୀତ୍-ଦ୍ଵୟୋବିଂଶତ୍ୟାସ୍ତୁବତ ଭୂତାନ୍ୟଶାମ୍ୟନ୍ ପ୍ରଜାପତିଃ
 ପରମେଷ୍ଠ୍ୟାଧିପତିରାସୀତ୍ (୩) ॥ (ସଂବସ୍ତ୍ରୋଽଧିପତିର୍ବି ପଞ୍ଚତିଂଶତ୍) ॥ ୪। ୩। ୧୦ ॥

(ଚତୁର୍ଥତିତୌ ବ୍ୟୁଷ୍ଟିସଂଜ୍ଞକେଷ୍ଠକୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଇନ୍ଦ୍ରମେବ ସା ଯା ପ୍ରଥମା ବ୍ୟୋଷ୍ଠିଦନ୍ତରସ୍ୟାଂ ଚରତି ପ୍ରବିଷ୍ଟା ।
 ବଧୂର୍ଜ୍ଜାନ ନବଗଜନିତ୍ରୀ ତ୍ରୟ ଧନାଂ ମହିମାନଃ ସଚନ୍ତେ ॥
 ଛନ୍ଦସ୍ବତୀ ଭୃଷସ୍ତା ପେପିଶାନେ ସମାନଂ ଯୋନିମନ୍ତୁ ସଞ୍ଚରନ୍ତୀ ।
 ସୂର୍ଯ୍ୟପତ୍ନୀ ବି ଚରତଃ ପ୍ରଜାନ୍ତୀ କେତୁଂ କୃଣ୍ଠାନେ ଅଜରେ ଭୂରିରେତସା ॥
 ରତସ୍ୟ ପଞ୍ଚାମନ୍ତୁ ତ୍ରିସ୍ର ଆଶ୍ଵସ୍ତୟୋ ଘର୍ମାସୋ ଅନୁ ଜ୍ୟୋତିଷାଽଽରୁଃ ।
 ପ୍ରଜାମେକା ରକ୍ଷତ୍ୟୁର୍ଜମେକା (୧) ବ୍ରତମେକା ରକ୍ଷତି ଦେବଯୁନାମ୍ ॥
 ଚତୁଷ୍ଟୋମୋ ଅଭବଦ୍ୟା ଦୁରୀୟା ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ପ୍ରକ୍ଷାବୃଷୟୋ ଭବନ୍ତୀ ।

ଗାୟତ୍ରୀଂ ତ୍ରିଷ୍ଟୁଭଂ ଜଗତୀମନୁଷ୍ଟୁଭଂ ବୃହଦ୍‌କଂ ଯୁଞ୍ଜାମାଃ ସୁବରାଽଭରନ୍ତିଦମ୍ ॥
 ପଞ୍ଚଭିର୍ଧାତା ବି ଦଧାବିଦଂ ଯଜାସ୍ତାଂ ସ୍ବସ୍ବରଜନୟତ୍-ପଞ୍ଚପଞ୍ଚ ।
 ତାସାମ୍ ଯନ୍ତି ପ୍ରୟବେଶ ପଞ୍ଚ ନାନା ରୂପାଣି କ୍ରତବୋ ବସାନାଃ ॥
 ତ୍ରିଂଶତ୍-ସ୍ବସାରୁ ଉପ ଯନ୍ତି ନିଷ୍ପତଂ ସମାନଂ କେତୁଂ ପ୍ରତିମୁଞ୍ଚମାନାଃ । (୨)
 ରତୁଂ ସ୍ବହୃତେ କବୟଃ ପ୍ରଜାନୁତୀର୍ମଧ୍ୟେ ଛନ୍ଦସଃ ପରି ଯନ୍ତି ଭାସ୍ବତୀଃ ॥
 ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତ୍ ପ୍ରତି ମୁଞ୍ଚତେ ନଭୋ ରାତ୍ରୀ ଦେବୀ ସୁର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ ବ୍ରତାନି ।
 ବି ପଶ୍ୟନ୍ତି ପଶବୋ ଜାୟମାନା ନାନାରୂପା ମାତୁରସ୍ୟା ଉପସ୍ଥେ ॥
 ଏକାଷ୍ଟକା ତପସ୍ବା ତପ୍ୟମାନା ଜ୍ଞାନ ଗର୍ଭଂ ମହିମାନମିନ୍ଦ୍ରମ୍ ।
 ତେନ ଦସ୍ୟୁନ୍-ବ୍ୟସହନ୍ତ ଦେବୀ ହତାଽସୁରାଶାମଭବଛତୀଭିଃ ॥
 ଅନାନୁଜାମନୁଜାଂ ମାମକର୍ତ୍ତ ସ୍ବତ୍ୟଂ ବଦନ୍ତ୍ୟନ୍ତିଛ ଏତତ୍ ।
 ଭୂୟାସ୍ (୩) ମସ୍ୟ ସୁମତୋ ଯଥା ଯୁୟମନ୍ୟା ବୋ ଅନ୍ୟାମତି ମା ପ୍ର ଯୁକ୍ତ ॥
 ଅଭୂକ୍ତମ୍ ସୁମତୋ ବିଶ୍ବବେଦା ଆଷ୍ଟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାମବିଦନ୍ତି ଗାଧମ୍ ।
 ଭୂୟାସ୍ମସ୍ୟ ସୁମତୋ ଯଥା ଯୁୟମନ୍ୟା ବୋ ଅନ୍ୟାମତି ମା ପ୍ର ଯୁକ୍ତ ॥
 ପଞ୍ଚ ବ୍ୟଂଶ୍ମରନ୍ତୁ ପଞ୍ଚ ଦୋହା ଗାଂ ପଞ୍ଚନାମ୍ନୀମୁତବୋଽନ୍ତୁ ପଞ୍ଚ ।
 ପଞ୍ଚ ଦିଶଃ ପଞ୍ଚଦଶେନ କ୍-ଲୁପ୍ତାଃ ସମାନମୁର୍ଧ୍ନୀରୁଭି ଲୋକମେକମ୍ ॥ (୪)
 ରତସ୍ୟ ଗର୍ଭଃ ପ୍ରଥମା ବ୍ୟୁଷ୍ମସ୍ୟପାମେକା ମହିମାନଂ ବିଭର୍ତ୍ତି ।
 ସୁର୍ଯ୍ୟସ୍ୟେକା ଚରତି ନିଷ୍ପତେଷ୍ଟୁ ଘର୍ମସ୍ୟେକା ସବିତୈକାଂ ନି ଯକ୍ଷତି ॥
 ଯା ପ୍ରଥମା ବ୍ୟୌଛ୍ଛସା ଧେନୁରଭବଦ୍ୟମେ ।
 ସା ନଃ ପୟସ୍ବତୀ ଧୁଞ୍ଚୋଭରାମୁଭରାଂ ସମାମ୍ ॥

ଶୁକ୍ରର୍ଷଭା ନଭଂସା ଜ୍ୟୋତିଷାଃ ଗାନ୍ଧିଶ୍ଚରୂପା ଶବ୍ଦଲୀରଗ୍ନିକେତୁଃ ।
 ସମାନମର୍ଥଃ ସ୍ବପ୍ରସ୍ୟମାନା ବିଭ୍ରତୀ ଜରାମଜର ଉଷ ଆଂଗାଃ ॥
 ରତୁନାଂ ପଦ୍ମା ପ୍ରଥମେୟମାଂଗାଦହ୍ନାଂ ନେତ୍ରୀ ଜନିତ୍ରୀ ପ୍ରଜାନାମ୍ ।
 ଏକା ସ୍ବତୀ ବହୁଧୋଷୋ ବ୍ୟୁଞ୍ଜସ୍ୟଜୀର୍ଣ୍ଣା ଓଂ ଜରୟସି ସର୍ବମନ୍ୟତ୍ (୫) ॥
 (ଉର୍ଜମେକା ପ୍ରତିମୁଞ୍ଚମାନା ଭୂୟାସମେକଂ ପଦ୍ୟେକାନ୍ନ ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୪। ୩। ୧୧ ॥

(ପଞ୍ଚମଚିତାବସପଦ୍ମାଦ୍ୟେଷ୍ଟକୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ଅଗ୍ନେ ଜାତାନ୍ ପ୍ର ଶୁଦା ନଃ ସ୍ବପଦ୍ମାନ୍ ପ୍ରତ୍ୟଜାତାଞ୍ଜାତବେଦୋ ନୁଦସ୍ବ ।
 ଅସ୍ନେ ଦୀଦିହି ସୁମନା ଅହେତୁତ୍ବଂ ସ୍ୟାଂ ଶମନ୍ ତ୍ରିବରୂପ ଉଦ୍-ଭିତ୍ ॥
 ସହସା ଜାତାନ୍ ପ୍ର ଶୁଦା ନଃ ସ୍ବପଦ୍ମାନ୍ ପ୍ରତ୍ୟଜାତାଞ୍ଜାତବେଦୋ ନୁଦସ୍ବ ।
 ଅଧି ନୋ ବୁହି ସୁମନସ୍ୟମାନୋ ବୟଃ ସ୍ୟାମ୍ ପ୍ର ଶୁଦା ନଃ ସ୍ବପଦ୍ମାନ୍ ॥
 ଚତୁଷ୍ପଦ୍ଭାରିଂଶଃ ଷୋମୋ ବର୍ଚ୍ଚୋ ଦ୍ରବିଶଂ ଷୋଡ଼ଶଃ ଷୋମ ଓଜୋ ଦ୍ରବିଶଂ ପୃଥୁବ୍ୟାଃ
 ପୁରୀଷମସ୍ୟ (୧) ପ-ସୋ ନାମ୍ ।
 ଏବଂୟୋ ବରିବଂୟଃ ଶମ୍ଭୁୟଃ ପରିଭୁୟଃ ଆଞ୍ଜୟୋ ମନଂୟୋ ବ୍ୟଚଂୟଃ
 ସିନ୍ଧୁୟଃ ସମୁଦ୍ରଂ ଛୟଃ ସଲିଳଂ ଛୟଃ ସଂୟଞ୍ଜୟୋ ବିୟଞ୍ଜୟୋ ବୁହଞ୍ଜୟୋ ରଥନ୍ତ୍ରଂ
 ଛୟୋ ନିକାୟଞ୍ଜୟୋ ବିବଧଂୟୋ ଗିରଂୟୋ ଭ୍ରଜଂୟଃ ସଞ୍ଜୁପ୍-ଛୟୋଽନୁଞ୍ଜୁପ୍-ଛୟଃ
 କକୁଞ୍ଜୟଃ କକୁଞ୍ଜୟଃ କାବ୍ୟଂ ଛୟୋଽତ୍-କୁପଂ ଛୟଃ (୨) ପଦପଞ୍ଜିୟୋଽକ୍ଷରପଞ୍ଜିୟୋ
 ବିଷ୍ଣୁରପଞ୍ଜିୟଃ କ୍ଷୁରୋ ଭୃଜ୍-ବାନ୍-ଛୟଃ ପୁଞ୍ଜୟଃ ପକ୍ଷୟ ଏବଂୟୋ ବରିବଂୟୋ
 ବୟଂୟୋ ବୟଂୟୋ ବିଶାଳଂ ଛୟୋ ବିଷ୍ଣୁୟଂୟୋ ଦୂରୋହଶଂ ଛୟସ୍ତ୍ରୟଂ
 ଛୟୋଽତ୍-କାତ୍-କଂ ଛୟଃ (୩) ॥ (ଅସ୍ୟତ୍ତୁକ୍ତଂ ଛୟସ୍ତ୍ରୟଂଶକ) ॥ ୪। ୩। ୧୨ ॥

(ସାକମେଧାଦିୟାଜ୍ୟାନୁବାକ୍ୟାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଗ୍ନିର୍ବୁଦ୍ରାଣି ଜଘନନ୍-ଦ୍ରବିଶସ୍ତ୍ୟର୍ବପ୍ରନ୍ୟୟା । ସମିଜଃ ଶୁକ୍ର ଆହୁତଃ ॥
 ଉଂ ସୋମାସି ସପ୍ତିଷ୍ଠଂ ରାଜୋତ ବୃତ୍ରହା । ଉଂ ଭଦ୍ରୋ ଅସି କ୍ରତୁଃ ॥
 ଭଦ୍ରା ତେ ଅଗ୍ନେ ସ୍ୱନୀକ ସଂହୃତ୍-ଘୋରସ୍ୟ ସତୋ ବିଷ୍ଣୁଶସ୍ୟ ଚାରୁଃ ।
 ନ ଯଜେ ଶୋଚିଷ୍ଠମସ୍ୟା ବରନ୍ତ୍ର ନ ଧୂମ୍ନାନସ୍ତନ୍ନୁବି ରେପ ଆ ଧୁଃ ॥
 ଭଦ୍ରଂ ତେ ଅଗ୍ନେ ସହସିନୀକମୁପାକ ଆ ରୋଚତେ ସୁୟସ୍ୟ । (୧)
 ରୁଶିଘ୍ନୁଶେ ଦୃଶେ ନକ୍ତୟା ଚିଦରୁକ୍ଷିତଂ ଦୃଶ ଆ ରୂପେ ଅନମ୍ ॥
 ସୈନାଽନୀକେନ ସୁବିଦତ୍ରୋ ଅସ୍ମେ ଯଷ୍ଟା ଦେବାଃ ଆୟଜିଷ୍ଠଃ ସୁସ୍ତି ।
 ଅଦଂଶୋ ଗୋପା ଭୂତ ନଃ ପରସ୍ତା ଅଗ୍ନେ ଦ୍ୟୁମଦୁତ ରେବଜିଦୀହି ॥
 ସୁସ୍ତି ନୋ ଦିବୋ ଅଗ୍ନେ ପୃଥୁବ୍ୟା ବିଶ୍ୱାୟୈର୍ଯେହି ଯଜଥାୟା ଦେବ ।
 ଯତ୍-ସାମହି ଦିବିଜାତ ପ୍ରଶସ୍ତଂ ତଦସ୍ମାସୁ ଦ୍ରବିଶଂ ଧେହି ଚିତ୍ରମ୍ ॥
 ଯଥା ହୋତ୍ରମ୍ନୁଷୋ (୨) ଦେବତା ତା ଯଜେଭିଃ ସୁନୋ ସହସୋ ଯଜାସି ।
 ଏବା ନୋ ଅଦ୍ୟ ସମନା ସମାନାନୁଶନଂ ଉଶତୋ ଯକ୍ଷି ଦେବାନ୍ ॥
 ଅଗ୍ନିମାତେ ପୁରୋହିତଂ ଯଜସ୍ୟା ଦେବମୁଦିଜମ୍ । ହୋତାରଂ ରତ୍ନଧାତମମ୍ ॥
 ବୃଷା ସୋମ ଦ୍ୟୁମାଂ ଅସି ବୃଷା ଦେବ ବୃଷବ୍ରତଃ । ବୃଷା ଧର୍ମାଣି ଦଧୂଷେ ॥
 ସାତପନା ଇଦଂ ହବିର୍ମରୁତସ୍ତଜ୍ଜୁଷ୍ଟନ । ଯୁଷ୍ମାକୋତୀ ରିଶାଦସଃ ॥
 ଯୋ ନୋ ମର୍ତ୍ତୋ ବସବୋ ଦୁର୍ହଣାୟୁସ୍ତିରଃ ସତ୍ୟାନି ମରୁତୋ (୩) ଜିଘାଂସାତ୍ ।
 ଦୁହଃ ପାଶଂ ପ୍ରତି ସ ମୃତୀଷ୍ଠ ତପିଷ୍ଠେନ ତପସା ହନ୍ତନା ତମ୍ ॥
 ସଂବହରୀଣା ମରୁତଃ ସ୍ୱକା ଉରୁକ୍ଷୟାଃ ସଗଣା ମାନୁଷେଷୁ ।

ଚେଃସ୍ମତ୍-ପାଶାନ୍ ପ୍ର ମୁଞ୍ଚିତ୍ଵଃ ହଂସଃ ସାନ୍ତପନା ମଦିରା ମାଦୟିଷ୍ଠବଃ ॥
 ପିପ୍ରାହି ଦେବାଃ ଉଶତୋ ଯବିଷ ବିଦ୍ଵାଃ ରୁଦୁଃ ରୁଦୁପତେ ଯଜ୍ଞେହ ।
 ଯେ ଦୈବ୍ୟା ରୁଦ୍ଧିଜ୍ଞସ୍ତେର୍ଭିରଗ୍ନେ ଉଃ ହୋତୃଶାମସ୍ୟାୟିଜିଷଃ ॥
 ଅଗ୍ନେ ଯଦଦ୍ୟ ବିଶୋ ଅଧିରସ୍ୟ ହୋତଃ ପାବକ (୪) ଶୋଚେ ବେଷ୍ମଂ ହି ଯଜ୍ଞା ।
 ରତା ଯଜାସି ମହିନା ବି ଯଦ୍-ଭୂର୍ହବ୍ୟା ବହ ଯବିଷ୍ଠ ଯା ତେ ଅଦ୍ୟ ॥
 ଅଗ୍ନିନା ରୁଦ୍ଧିମଶ୍ଵବତ୍-ପୋଷମେବ ଦିବେଦିବେ । ଯଶସଂ ବୀରବତ୍ତମା ॥
 ଗୟିଷ୍ଠାନୋ ଅମୀବହା ବସୁବିତ୍-ପୁଷ୍ଟିବଧନଃ । ସୁମିତ୍ରଃ ସୋମ ନୋ ଭବ ॥
 ଗୃହମେଧାସ୍ତ ଆ ଗତ ମରୁତୋ ମା ଧୂମ ଭୂତନ । ପ୍ରମୁଞ୍ଚିତୋ ନୋ ଅଂହଂସଃ ॥
 ପୁର୍ବାଭିହି ଦଦାଶିମ ଶ୍ରବଦ୍-ଭିର୍ମରୁତୋ ବୟମ୍ । ମହୋଭି (୫) ଶୃତର୍ଷଶୀନାମ୍ ॥
 ପ୍ର ବୁଧୁୟା ଈରତେ ବୋ ମହାଂସି ପ୍ର ଶାମାନି ପ୍ରୟଜ୍ୟବସ୍ତିରଧମ୍ ।
 ସହସ୍ତ୍ରୟଂ ଦମ୍ୟଂ ଭାଗମେତଂ ଗୃହମେଧାୟଂ ମରୁତୋ ବୁଷଧମ୍ ॥
 ଉପ ଯମେତି ଯୁବତିଃ ସୁଦକ୍ଷଂ ଦୋଷା ବସ୍ତୋର୍ହବିଷ୍ଣୁତୀ ଘୃତାତୀ ।
 ଉପ ସ୍ଵେନମରମତିର୍ବସୁୟଃ ॥
 ଲମୋ ଅଗ୍ନେ ବୀତତମାନି ହବ୍ୟାଂଜସ୍ତୋ ବକ୍ଷି ଦେବତାତିମଞ୍ଚ ।
 ପ୍ରତି ନ ଈଂ ସୁରଭୀଶି ବିୟନ୍ତୁ । କ୍ରୀତଂ ବଃ ଶର୍ଯୋ ମାରୁତମନର୍ବାଶଂ ରଥେଶୁଭମ୍ ।
 (୬) କଶା ଅଭି ପ୍ର ଗାୟତ ॥
 ଅତ୍ୟାସୋ ନ ଯେ ମରୁତଃ ସ୍ଵସ୍ତୋ ଯନ୍ତଦୃଶୋ ନ ଶୁଭୟନ୍ତ ମର୍ୟାଃ ।
 ତେ ହର୍ମ୍ୟେଷ୍ଠାଃ ଶିଶବୋ ନ ଶୁଭ୍ରା ବସାସୋ ନ ପ୍ରକ୍ରୀତିନଃ ପୟୋଧାଃ ॥
 ପ୍ରେଷ୍ଠାମକ୍ଳେଷୁ ବିଧୁରେବ ରେଜତେ ଭୂମିର୍ଯାମେଷୁ ଯଦ୍ ଯୁଜାତେ ଶୁଭେ ।

ତେ କ୍ରୀତୟୋ ଧୂନୟୋ ଭ୍ରାଜଦୃଷ୍ଟୟଃ ସ୍ବୟଂ ମହିତଂ ପାନୟନ୍ତି ଧୂତୟଃ ॥

ଉପସ୍ତରେଷୁ ଯଦତିଧଂ ଯୁୟିଂ ବୟଂ ଇବ ମରୁତଃ କେନ (୭) ଚିତ୍-ପଥା ।

ଶ୍ଳୋଚନ୍ତି କୋଶା ଉପ ବୋ ରଥେଷ୍ଠା ଘୃତମୁଷତା ମଧୁବର୍ଣ୍ଣମର୍ଚ୍ଚତେ ॥

ଅଗ୍ନିମଗ୍ନିଃ ହବୀମଭିଃ ସଦା ହବନ୍ତି ବିଶ୍-ପତିମ୍ । ହବ୍ୟବାହଂ ପୁରୁପ୍ରିୟମ୍ ॥

ତଃ ହି ଶଶନ୍ତି ଇତତେ ସୁତା ଦେବଂ ଘୃତଶୁତା । ଅଗ୍ନିଃ ହବ୍ୟାୟ ବୋଢବେ ॥

ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ରୋଚନା ଦିବଃ ଶ୍ପଥଦ୍ବୁତ୍ରମିନ୍ଦ୍ରଂ ବୋ ବିଶ୍ବତ୍ସରୀନ୍ଦ୍ରଂ ନରୋ ବିଶ୍ବକର୍ମନ୍ ହବିଷା

ବାବୃଧାନୋ ବିଶ୍ବକର୍ମନ୍ ହବିଷା ବଧନେନ (୮) ॥

(ସୁୟସ୍ୟ ମନୁଷୋ ମରୁତଃ ପାବକ୍ ମହୋଭୀ ରଥେ ଶୁଭଂ କେନ ଷତ୍-ଚତ୍ବାରିଂଶଚ) ॥ ୪ । ୩ । ୧୩ ॥

=|| ୦ || =

(ଅପାହ୍ନେମନ୍ୟଂ ପୁରଃ ପ୍ରାଚୀ ଧୁବକ୍ଷିତିସ୍ୟାବିରିନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ମା ଛନ୍ଦ ଆଃଶୁସ୍ତିବୃଦ୍ଧେର୍ଭାଗୋସ୍ୟକ୍ଲେ ଯମେବ

ସା ଯାଃଶ୍ଚେ ଜାତାନୁଷ୍ଠିର୍ବୁଦ୍ରାଶି ତ୍ରୟୋଦଶ ॥ ୧୩ ॥)

(ଅପାଂ ଦେନ୍ଦ୍ରାଃସ୍ମା ଇନ୍ଦମେବ ସା ଦେବତା ତା ଷତ୍-ତ୍ରୈଂଶଚ ॥ ୩୭ ॥)

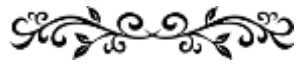
(ଅପାଂ ଦେମନ୍ ହବିଷା ବଧନେନ ॥)

॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ଚତୁର୍ଥକାଣ୍ଡେ ତୃତୀୟଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥ ୩ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ଚତୁର୍ଥକାଣ୍ଡେ ଚତୁର୍ଥଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥

| ପଞ୍ଚମଚିତିଶେଷନିରୂପଣମ୍ |

(ପଞ୍ଚମଚିତିଶେଷସ୍ତୋମଭାଗାଙ୍ଗେଷୁକୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିଋଷିଃ)

ରଶ୍ମିରସି ଶୟାୟା ଭା ଶୟାୟା ଜିହ୍ଵା ପ୍ରେତରସି ଧର୍ମାୟା ଭା ଧର୍ମାୟା ଜିହ୍ଵାଦ୍ଵିତରସି ଦିବେ ଭା
ଦିବଂ ଜିହ୍ଵା ସୁନ୍ଦରସ୍ୟାନ୍ତରୀକ୍ଷାୟା ଭାନ୍ତରୀକ୍ଷଂ ଜିହ୍ଵା ପ୍ରତିଧରସି ପୃଥୁବ୍ୟେ ଭା ପୃଥୁବୀଂ ଜିହ୍ଵା
ବିଷ୍ଠୁକ୍ଷୋଭସି ବୃଷ୍ଟ୍ୟେ ଭା ବୃଷ୍ଟିଂ ଜିହ୍ଵା ପ୍ରବାହସ୍ୟହ୍ନେ ଭାହ୍ନଃସ୍ଵର୍ଗାନ୍ତରୀକ୍ଷାୟା ରାତ୍ରୀୟେ ଭା
ରାତ୍ରିଂ ଜିହ୍ଵାଶିରସି (୧) ବସୁଭ୍ୟସ୍ତୁ ବସୁଭ୍ୟାମ୍ ପ୍ରକ୍ରେତୋଽସି ରୁଦ୍ରେଭ୍ୟସ୍ତୁ ରୁଦ୍ରାଭ୍ୟାମ୍
ସୁଦୀତିରସ୍ୟାଦିତ୍ୟେଭ୍ୟସ୍ତୁଽଽଦିତ୍ୟାଭ୍ୟାମ୍ ଯଜ୍ଞୋଜୋଽସି ପିତୃଭ୍ୟସ୍ତୁ ପିତୃଭ୍ୟାମ୍ ତତ୍ତ୍ଵରସି ପୂଜାଭ୍ୟସ୍ତୁ
ପୂଜା ଜିହ୍ଵା ପୃତନାସାତସି ପଶୁଭ୍ୟସ୍ତୁ ପଶୁଭ୍ୟାମ୍ ରେବଦସ୍ୟୋଷଧୀଭ୍ୟସ୍ତୁଷଧୀଭ୍ୟାମ୍ ଜିହ୍ଵାଭିଜିହ୍ଵାସି
ୟଜ୍ଞଗ୍ରାବେନ୍ଦ୍ରାୟା ଦେନ୍ଦ୍ରଂ ଜିହ୍ଵାଧୃପତିରସି ପ୍ରାଣାୟା (୨) ଭା ପ୍ରାଣଂ ଜିହ୍ଵା ଯଜ୍ଞାହସ୍ୟପାନାୟା
ଭାହସ୍ୟାମ୍ ଜିହ୍ଵା ସଂ ସର୍ପୋଽସି ଚକ୍ଷୁଷେ ଭା ଚକ୍ଷୁର୍ଜିହ୍ଵା ବଲ୍ଲୋଧା ଅସି ଶ୍ରୋତ୍ରାୟା ଭା
ଶ୍ରୋତ୍ରଂ ଜିହ୍ଵା ତ୍ରିବୃଦସି ପ୍ରବୃଦସି ସଂବୃଦସି ବିବୃଦସି ସଂ ରୋହୋଽସି ନୀରୋହୋଽସି
ପ୍ରରୋହୋଽସ୍ୟନ୍ତୁରୋହୋଽସି ବସୁକୋଽସି ବେଷଶ୍ଵିରସି ବସ୍ୟଶ୍ଵିରସି (୩) ॥ (ଭୂଶିରସି
ପ୍ରାଣାୟା ତ୍ରି ଚନ୍ଦ୍ରିଂଶଜ) ॥ ୪। ୪। ୧॥

(ନାକସଦାଙ୍ଗେଷୁକୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିଋଷିଃ)

ରାଜ୍ୟସି ପ୍ରାଚୀ ଦିଗ୍ଵସବସ୍ତେ ଦେବା ଅଧୃପତୟୋଽଗ୍ନିହେତୀନାଂ ପ୍ରତିଧୃତା ତ୍ରିବୃତ୍ତା ସ୍ତୋମଃ
ପୃଥୁବ୍ୟାଂ ଶ୍ରୀୟତାୟାମୁକ୍-ଧମବ୍ୟଧୟତ୍-ସ୍ତୁତ୍ଵାତୁ ରଥନ୍ତରଂ ସାମ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟେ ବିରାଡସି
ଦକ୍ଷିଣା ଦିଗ୍ଵଦ୍ରାସ୍ତେ ଦେବା ଅଧୃପତୟା ଜନ୍ତୋ ହେତୀନାଂ ପ୍ରତିଧୃତା ପଞ୍ଚଦଶସ୍ତୁ ସ୍ତୋମଃ

ପୃଥୁବ୍ୟାଂ ଶ୍ରୀୟତୁ ପ୍ର-ଉଗମୁକ୍-ଅମବ୍ୟଥୟତ୍-ସ୍ତଭ୍ନାତୁ ବୃହସ୍ପାତ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀତାତ୍ସି
 ପ୍ରତୀତୀ ଦି (୧) ଗାଦିତ୍ୟାସ୍ତେ ଦେବା ଅଧିପତୟଃ ସୋମୋ ହେତୀନାଂ ପ୍ରତିଧୃତୀ
 ସପ୍ତଦଶସ୍ତ୍ରା ସୋମାଃ ପୃଥୁବ୍ୟାଂ ଶ୍ରୀୟତୁ ମରୁତୁତୀୟାମୁକ୍-ଅମବ୍ୟଥୟତ୍-ସ୍ତଭ୍ନାତୁ ବୈରୂପଂ
 ସାମ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀତାତ୍ସି ଦିଗ୍ବିଶ୍ବେ ତେ ଦେବା ଅଧିପତୟୋ ବରୁଣୋ ହେତୀନାଂ
 ପ୍ରତିଧୃତୈକବିଂଶସ୍ତ୍ରା ସୋମାଃ ପୃଥୁବ୍ୟାଂ ଶ୍ରୀୟତୁ ନିଷ୍ଠେବଲ୍ୟମୁକ୍-ଅମବ୍ୟଥୟତ୍-ସ୍ତଭ୍ନାତୁ
 ବୈରାଜଂ ସାମ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା ଅଧିପତ୍ୟସି ବୃହତୀ ଦିଃ-ମରୁତସ୍ତେ ଦେବା ଅଧିପତୟୋ
 (୨) ବୃହସ୍ପତିର୍ହେତୀନାଂ ପ୍ରତିଧୃତୀ ତ୍ରିଶବତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶୋ ଭା ସୋମୋ ପୃଥୁବ୍ୟାଂ ଶ୍ରୀୟତାଂ
 ବୈଶ୍ବଦେବାଗ୍ନିମାରୁତେ ଭୁକ୍-ଥେ ଅବ୍ୟଥୟତୀ ସ୍ତଭ୍ନାତାଂ ଶାବ୍ଦରୈବତେ ସାମ୍ନୀ
 ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା ଅନ୍ତରିକ୍ଷାୟାୟା ପ୍ରଥମଜା ଦେବେଷୁ ଦିବୋ ମାତ୍ରୟା ବରିଣା ପ୍ରଥମ୍ବ ବିଧୃତୀ
 ଚାୟମଧିପତିଷ୍ଠ ତେ ଭା ସବେ ସଂବିଦାନା ନାକସ୍ୟ ପୁଷ୍ଠେ ସୁବର୍ଗେ ଲୋକେ ଯଜମାନଂ
 ଚ ସାଦୟନ୍ତୁ (୩) ॥ (ପ୍ରତୀତୀ ଦିଃ-ମରୁତସ୍ତେ ଦେବା ଅଧିପତୟଃଭାରିଂଶକ୍) ॥ ୪। ୪। ୨ ॥

(ଚୋଡାଶ୍ୟେଷ୍ଠକୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଅୟଂ ପୁରୋ ହରିକେଶଃ ସୁର୍ଯ୍ୟରଶ୍ମିସ୍ତସ୍ୟ ରଥଗ୍ରହଣ୍ଟ ରଥୌଜାଣ୍ଟ ସେନାନିଗ୍ରାମଣ୍ୟୌ
 ପୁଞ୍ଜିକସ୍ଥଲା ଚ କୃତସ୍ଥଲା ଚାପ୍-ସରସୌ ଯାତୁଧାନା ହେତୀ ରକ୍ଷାଂସି ପ୍ରହେତିରୁନ୍ଧଂ
 ଦକ୍ଷିଣା ବିଶ୍ବକର୍ମା ତସ୍ୟ ରଥସ୍ତନଶ୍ଚ ରଥେତିତ୍ରଶ୍ଚ ସେନାନିଗ୍ରାମଣ୍ୟୌ ମେନୁକା ଚ
 ସହଜନ୍ୟା ଚାପ୍-ସରସୌ ଦୃଢ୍-କ୍ଷ-ଶବଃ ପଶବୋ ହେତିଃ ପୌରୁଷେୟୋ ବଧଃ
 ପ୍ରହେତିରୁନ୍ଧଂ ପୁଷ୍ଟାଦ୍ବିଶ୍ବବ୍ୟାସ୍ତସ୍ୟ ରଥପ୍ରୋତଶ୍ଚାସମରଥଶ୍ଚ ସେନାନି ଗ୍ରାମଣ୍ୟୌ
 ପୁଲ୍ଲୋଚନୀ ଚା (୧) ଧନୁଲ୍ଲୋଚନୀ ଚାପ୍-ସରସୌ ସୂର୍ଯ୍ୟା ହେତିର୍ବ୍ୟାଘ୍ରାଃ
 ପ୍ରହେତିରୁନ୍ଧମୁତ୍ତରାସ୍ତଂ ଯଦ୍ବସୁସ୍ତସ୍ୟ ସେନଜିକ୍ ସୁଷେଶଶ୍ଚ ସେନାନିଗ୍ରାମଣ୍ୟୌ ବିଶ୍ବାଚା ଚ

ଘୃତାତୀ ଚାପ-ସରସାବାପୋ ହେତିବାତଃ ପ୍ରହେତିରନ୍ୟପର୍ଯ୍ୟାୟସୁସ୍ତସ୍ୟ
 ତାକ୍ଷ୍ୟଶ୍ଚାର୍ଣ୍ଣନେମିଶ୍ଚ ସେନାନିଗ୍ରାମଣ୍ୟାବୁର୍ବଣୀ ଚ ପୁର୍ବଚୈତିଶ୍ଚାପ-ସରସୋ
 ବିଦ୍ୟୁଜ୍ଵେତିରବସ୍ତୁର୍ଜନ୍ ପ୍ରହେତିସ୍ତେଭ୍ୟା ନମସ୍ତେ ନୋ ମୃତୟନ୍ତୁ ତେ ଯଂ (୨) ତ୍ରିଷ୍ଟୋ ଯଶ୍ଚ
 ନୋ ହେଷ୍ଟି ତଂ ବୋ ଜନ୍ତେ ଦଧାମ୍ୟାୟୋଷ୍ଟା ସଦନେ ସାଦୟାମ୍ୟବତଶ୍ଚାୟାୟାଂ ନମଃ
 ସମୁଦ୍ରାୟ ନମଃ ସମୁଦ୍ରସ୍ୟ ଚକ୍ଷସେ ପରମେଷ୍ଠୀ ଓ ସାଦୟନ୍ତୁ ଦିବଃ ପୁଷ୍ଟେ ବ୍ୟଚସ୍ପତୀଂ
 ପ୍ରଥସ୍ପତୀଂ ବିଭୁମତୀଂ ପ୍ରଭୁମତୀଂ ପରିଭୁମତୀଂ ଦିବଂ ଯଜ୍ଞ ଦିବଂ ଦୃଃସ୍ତ ଦିବଂ ମା
 ହିଂସ୍ରାବିଶ୍ଵେଷ୍ଟେ ପ୍ରାଣାୟାପାନାୟ ବ୍ୟାନାୟୋଦାନାୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାୟେ ଚରିତ୍ରାୟ ସୁୟସ୍ତାଽଭି
 ପାତୁ ମହ୍ୟା ସୁସ୍ୟା ଛର୍ଦିଷ୍ଠା ଶକ୍ତିମେନ ତୟା ଦେବତୟାଽଙ୍ଗିରସ୍ପଦ-ଧ୍ରୁବା ସୀଦ ॥
 ପ୍ରୋଥଦଶ୍ଵୋ ନ ଯବସେ ଅବିଷ୍ୟନ୍ ଯଦା ମହଃ ସଂବରଣାଦ୍-ବ୍ୟସ୍ଥାତ୍ ।
 ଆଦସ୍ୟ ବାତୋ ଅନ୍ନୁ ବାତି ଶୋଚିରଧି ସ୍ଥ ତେ ବ୍ରଜନଂ କୃଷ୍ଣମସ୍ତି (୩)॥
 (ପ୍ରମୋଚନ୍ତୀ ଚ ଯଃ ସୁସ୍ୟାଽଷ୍ଟା ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୪। ୪। ୩॥

(ଛନ୍ଦୋଦିଧେଷ୍ଠକୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିଋଷିଃ)

ଅଗ୍ନିର୍ମୁଧା ଦିବଃ କକୁତ୍-ପତିଃ ପୃଥୁବ୍ୟା ଅୟମ୍ । ଅପାଂ ରେତାଂସି ଜିହ୍ଵତି ॥
 ଓମାଗ୍ନେ ପୁଷ୍ଟରାଦଧର୍ଯା ନିରମକ୍ଷତ । ମୁର୍ଧ୍ୟୋ ବିଶ୍ଵସ୍ୟ ବାଘତଃ ॥
 ଅୟମଗ୍ନିଃ ସହସ୍ତ୍ରିଣୋ ବାଜସ୍ୟ ଶତିନୁସ୍ଵତିଃ । ମୁଧା କବୀ ରୟାଶାମ୍ ॥
 ଭୁବୋ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ରଜସଶ୍ଚ ନେତା ଯତ୍ରା ନିୟୁଦ୍-ଭିଃ ସଚସେ ଶିବାଭିଃ ।
 ଦିବି ମୁଧାନଂ ଦଧ୍ଵେ ସୁବର୍ଣ୍ଣାଂ ଜିହ୍ଵାମାଗ୍ନେ ଚକୃଷେ ହବ୍ୟବାହମ୍ ॥
 ଅବୋଧୁଗ୍ନିଃ ସମିଧା ଜନାନାଂ (୧) ପ୍ରତି ଧେନୁମିବାଽୟତୀମୁଷାସମ୍ ।
 ଯହ୍ନା ଇବ ପ୍ର ବୟାମୁଜ୍ଜିହ୍ଵାନାଃ ପ୍ର ଭାନବଃ ସିସ୍ରତେ ନାକମକ୍ଷ୍ମ ॥

ଅବୋଚାମ କବଲେ ମେଧାୟ ବଚୋ ବନ୍ଦାରୁ ବୃଷଭାୟ ବୃଷେ ।
 ଗର୍ବିଷ୍ଠରୋ ନମସ୍ତା ସ୍ତୋମମଗ୍ନୋ ଦିବୀବ ରୁକ୍ମମୁର୍ବ୍ୟଞ୍ଜମଶ୍ରେତ୍ ॥
 ଜନସ୍ୟ ଗୋପା ଅଜନିଷ୍ଠ ଜାଗୃବିରୁଷ୍ଟଃ ସୁଦକ୍ଷଃ ସୁବିତାୟ ନବ୍ୟସେ ।
 ଘୃତପ୍ରତୀକୋ ବୃହତା ଦିବି ସ୍ଵଶା ଦ୍ୟୁମନ୍ତି ଭାତି ଭରତେଭ୍ୟଃ ଶୁଚିଃ ॥
 ଭାମଗ୍ନେ ଅଜିରସୋ (୨) ଗୁହା ହିତମନ୍ଦିବିନ୍ଦଞ୍ଚିଶ୍ଚିୟାଶଂ ବନେବନେ ।
 ସ ଜାୟସେ ମଥ୍ୟମାନଃ ସହୋ ମହଭାମାହୁଃ ସହସନ୍ନତ୍ରମଜିରଃ ॥
 ଯଜ୍ଞସ୍ୟ କ୍ରେତୁଂ ପ୍ରଥମଂ ପୁରୋହିତମଗ୍ନିଂ ନରସ୍ତ୍ରଷଧୁଲ୍ଲେ ସମିନ୍ଦତେ ।
 ଇନ୍ଦ୍ରୋଽଗ ଦେବୈଃ ସରଥଃ ସ ବହିଷ୍ଠି ସୀଦନ୍ତି ହୋତା ଯଜଥାୟ ସୁକ୍ରତୁଃ ॥
 ଭାଂ ଚିତ୍ରଶ୍ରବସ୍ତମ ହବତେ ବିନ୍ଧୁ ଜୁତବଃ ।
 ଶୋଚିଷ୍ଠେଶଂ ପୁରୁପ୍ରିୟାଗ୍ନେ ହବ୍ୟାୟ ବୋଢବେ ॥
 ସଖାୟଃ ସଂ ବଃ ସମ୍ୟଞ୍ଜମିଷ୍ଠଃ (୩) ସ୍ତୋମଂ ଚାଗ୍ନୟେ ।
 ବର୍ଷିଷ୍ଠାୟ ଶ୍ରିତୀନାମୁର୍ଜୋ ନପ୍ତେ ସହସ୍ପ ତେ ॥
 ସଂ ସମିଦ୍ୟାବସେ ବୃଷଜଗ୍ନେ ବିଶ୍ଵାନ୍ୟୟ ଆ ।
 ଇତସ୍ତଦେ ସମିଧସେ ସ ନୋ ବସୁନ୍ୟା ଭିର ॥
 ଏନା ବୋ ଅଗ୍ନିଂ ନମସୋର୍ଜୋ ନପାତମା ହୁବେ ।
 ପ୍ରିୟଂ ଚେତିଷ୍ଠମରୁତିଃ ସ୍ଵଧୁରଂ ବିଶ୍ଵସ୍ୟ ଦୁତମମୃତମ୍ ॥
 ସ ଯୋଜତେ ଅରୁଷୋ ବିଶ୍ଵଭୋଜସା ସ ଦୁଦ୍ରବତ୍-ସ୍ଵାହୁତଃ ।
 ସୁବ୍ରହ୍ମା ଯଜ୍ଞଃ ସୁଶମୀ (୪) ବସୁନାଂ ଦେବଃ ରାଧ୍ୟୋ ଜନାନାମ୍ ॥
 ଉଦସ୍ୟ ଶୋଚିରସ୍ଥାଦାଜୁହ୍ଵାନସ୍ୟ ମୀଜୁଷଃ ।

ଉଦ୍ଭୁମାସୋଂ ଅରୁଷାସୋଂ ଦିବିଶ୍ଵଶଃ ସମଗ୍ନିମିନ୍ଦ୍ରତେ ନରଃ ॥
 ଅଗ୍ନେ ବାଜସ୍ୟ ଗୋମତ ଇଶାନଃ ସହସୋ ଯହୋ ।
 ଅଗ୍ନେ ଧେହି ଜାତବେଦୋ ମହି ଶ୍ରବଃ ॥
 ସ ଇଧାନୋ ବସୁଷ୍ଠବିରୁଗ୍ନିରୁତେନୋଂ ଗିରା । ରେବଦୁସ୍ମଭ୍ୟଂ ପୁର୍ବଶୀକ ଦୀଦିହି ॥
 କ୍ଷପୋ ରାଜନ୍ଦ୍ରତ ମନାଃଗ୍ନେ ବସୋରୁତୋଷସଃ । ସ ତିଗ୍ମଜନ୍ତଃ (*) ରୁକ୍ଷସୋଂ ଦହ ପ୍ରତି ॥
 ଆ ତେ ଅଗ୍ନ ଇଧାମହି ଦ୍ୟୁମନ୍ତଂ ଦେବାଜରମ୍ ।
 ଯଜ୍ଞ ସ୍ୟା ତେ ପନୀୟସୀ ସମିଦ୍ଵଦୟତି ଦ୍ୟବୀଷଂ ଶ୍ଵୋତୃଭ୍ୟ ଆ ଭର ॥
 ଆ ତେ ଅଗ୍ନ ରୁଚା ହବିଃ ଶୁକ୍ରସ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିଷସ୍ତେ ।
 ସୁଶ୍ଵନ୍ତ ଦସ୍ତ ବିଶ୍ଵତେ ହବ୍ୟାବାର୍-ତୁଭ୍ୟଂ ହୃୟତ ଇଷଂ ଶ୍ଵୋତୃଭ୍ୟ ଆ ଭର ॥
 ଉ ଭେ ସୁଶ୍ଵନ୍ତ ସର୍ପିଷୋ ଦର୍ବା ଶ୍ରୀଶୀଷ ଆସନି ।
 ଉତୋ ନ ଉତ୍-ପୁପୂର୍ଯା (୧) ଉକ୍-ଥେଷ୍ଠ ଶବସସ୍ତ ଇଷଂ ଶ୍ଵୋତୃଭ୍ୟ ଆ ଭର ॥
 ଅଗ୍ନେ ତମଦ୍ୟାଶ୍ଵଂ ନ ଶ୍ଵୋମୈଃ କ୍ରତୁଂ ନ ଭଦ୍ରଂ ହୃଦିଶ୍ଵଶମ୍ । ରଧାମା ତ ଓହ୍ରେଃ ॥
 ଅଧା ହ୍ୟଗ୍ନେ କ୍ରତୋର୍ଭଦ୍ରସ୍ୟ ଦକ୍ଷସ୍ୟ ସାଧୋଃ । ରଥୀରୁତସ୍ୟ ବୃହତୋ ବଭୁଧି ॥
 ଆଭିଷ୍ଠେ ଅଦ୍ୟ ଗୀର୍ଭଗୁଣତୋଃଗ୍ନେ ଦାଶେମ । ପ୍ର ତେ ଦିବୋ ନ ସ୍ତନୟନ୍ତି ଶୁଶ୍ମାଃ ॥
 ଏଭିନୌ ଅକ୍ୱେର୍ଭବା ନୋ ଅର୍ବାତ୍ (୨) ସୁବର୍ନ ଜ୍ୟୋତିଃ ।
 ଅଗ୍ନେ ବିଶ୍ଵେଭିଃ ସୁମନା ଅନୀକୈଃ ॥
 ଅଗ୍ନିଂ ହୋତାରଂ ମନେ ଦାସ୍ତନ୍ତଂ ବସୋଃ ସୁନ୍ତଂ ସହସୋ ଜାତବେଦସମ୍ ।
 ବିପ୍ରଂ ନ ଜାତବେଦସମ୍ ॥
 ଯ ଉର୍ଧ୍ଵୟା ସ୍ଵଧୁରୋ ଦେବୋ ଦେବାତ୍ୟା କୃପା ।

ଦ୍ରୁତସ୍ୟ ବିଭ୍ରାଷ୍ଟିମନ୍ତୁ ଶୁକ୍ରଶୋଚିଷ ଆଜୁହ୍ନସ୍ୟ ସ୍ୱର୍ପିଷଃ ॥

ଅଗ୍ନେ ଓଂ ନୋ ଅକ୍ତମଃ । ଉତ ତ୍ରାତା ଶିବୋ ଭବ ବରୁଧ୍ୟଃ ॥

ତଂ ଓଂ ଶୋଚିଷ ଦୀଦିବଃ । ସୁମାନ୍ତ ନୁନମୀମହେ ସର୍ଗ୍ଗଭ୍ୟଃ ॥

ବସୁରଗ୍ନିର୍ବସୁଶ୍ରବାଃ । ଅଛା ନକ୍ଷି ଦ୍ୟୁମଉମୋ ରୁନ୍ଧିଂ ଦାଃ (୮) ॥

(ଜନାନାମଜିରସ ଇଷଃ ସୁଶମା ତିଗ୍ମଜନ୍ତ ପୁପୁର୍ଯା ଅର୍ବାଞ୍ ବସୁଶ୍ରବାଃ ପଞ୍ଚ ତ) ॥ ୪। ୪। ୪॥

(ସମୁଦାଦୀଷ୍ଟକୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନିଭ୍ୟାଂ ଓଂ ସ୍ୱୟଜା ଯୁଜା ଯୁନକ୍ତ୍ୟାଘ୍ରାଭାଭ୍ୟାଂ ତେଜସ୍ୱା ବଚସୋକ୍-ଥେଭିଃ
ସୋମେଭିଶ୍ଚନ୍ଦୋଭୀ ରୁନ୍ଧ୍ୟୋ ପୋଷାନ୍ତ ସଜାତାନାଂ ମଧ୍ୟମଶ୍ରେୟାନ୍ତ ମନ୍ତା ଓଂ ସ୍ୱୟଜା
ଯୁଜା ଯୁନକ୍ତ୍ୟାମ୍ ଦୁଲାନିତୁଢ୍ଗିରୁଭ୍ରୟନ୍ତୀ ମେଘୟନ୍ତୀ ବର୍ଷୟନ୍ତୀ ତୁପୁଶୀକା ନାମାସି
ପ୍ରଜାପତିନା ଓଂ ବିଶ୍ୱାଭିର୍ଧୀଭିରୁପ ଦଧାମି ପୃଥୁବ୍ୟଦପୁରମନ୍ତେନ ବିଷ୍ଟା ମନ୍ତୁଷ୍ୟାସ୍ତେ
ଗୋପ୍ତାରୋଽଗ୍ନିର୍ବିନ୍ଦଭୋଽସ୍ୟାଂ ତାମହଂ ପ୍ର ପଦ୍ୟେ ସା (୧) ମେ ଶମ ଚ ବମ
ଚାସ୍ତୁଧ୍ୟୈଦ୍ୟୌରୁକ୍ତରିକ୍ଷଂ ବ୍ରହ୍ମଣା ବିଷ୍ଟା ମରୁତସ୍ତେ ଗୋପ୍ତାରୋ ବାୟୁର୍ବିନ୍ଦଭୋଽସ୍ୟାଂ ତାମହଂ
ପ୍ର ପଦ୍ୟେ ସା ମେ ଶମ ଚ ବମ ଚାସ୍ତୁ ଦ୍ୟୌରପରାଜିତାଽମୃତେନ ବିଷ୍ଟାଽଽଦିତ୍ୟାସ୍ତେ
ଗୋପ୍ତାରଃ ସୁର୍ଯ୍ୟୋ ବିନ୍ଦଭୋଽସ୍ୟାଂ ତାମହଂ ପ୍ର ପଦ୍ୟେ ସା ମେ ଶମ ଚ ବମ ଚାସ୍ତୁ(୨) ॥
(ସାଂଷ୍ଟା ଚତ୍ୱାରିଂଶଜ) ॥ ୪। ୪। ୫॥

(ବିଶ୍ୱଜ୍ୟୋତିରାଦୀଷ୍ଟକୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ବୃହସ୍ପତିସ୍ତ୍ୱା ସାଦୟତୁ ପୃଥୁବ୍ୟାଃ ପୁଷେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତୀଂ ବିଶ୍ୱେଷ୍ଟେ ପ୍ରାଶାନ୍ତାପାନାନ୍ତ ବିଶ୍ୱଂ
ଜ୍ୟୋତିର୍ଯଜ୍ଞାଗ୍ନିସ୍ତେଽଧିପତିର୍ବିଶ୍ୱକର୍ମା ଓଂ ସାଦୟତୁକ୍ତରିକ୍ଷସ୍ୟ ପୁଷେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତୀଂ ବିଶ୍ୱେଷ୍ଟେ
ପ୍ରାଶାନ୍ତାପାନାନ୍ତ ବିଶ୍ୱଂ ଜ୍ୟୋତିର୍ଯଜ୍ଞ ବାୟୁସ୍ତେଽଧିପତିଃ ପ୍ରଜାପତିସ୍ତ୍ୱା ସାଦୟତୁ ଦିବଃ ପୁଷେ

ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠତାଂ ବିଶ୍ୱେ ପ୍ରାଣାୟାନାୟ ବିଶ୍ୱଂ ଜ୍ୟୋତିର୍ଲକ୍ଷ ପରମେଷ୍ଠୀ ତେଧୁପତିଃ
 ପୁରୋବାତ ସନିରସ୍ୟଭୁସନିରସି ବିଦ୍ୟୁସନି (୧) ରସି ସ୍ଥନନ୍ଦିଭୁସନିରସି
 ବୃଷ୍ଟିସନିରସ୍ୟଗ୍ନେୟାନସି ଦେବାନାମଗ୍ନେୟାନସି ବାୟୋୟାନସି ଦେବାନାଂ
 ବାୟୋୟାନସ୍ୟହରିକ୍ଷସ୍ୟ ଯାନସି ଦେବାନାମହରିକ୍ଷୟାନସ୍ୟହରିକ୍ଷମସ୍ୟହରିକ୍ଷାୟ ଭା
 ସଲିଳାୟ ଭା ସର୍ଗାକାୟ ଭା ସତୀକାୟ ଭା କେତୀୟ ଭା ପ୍ରଚେତସେ ଭା ବିବସ୍ୱତେ ଭା
 ଦିବସ୍ତ୍ରା ଜ୍ୟୋତିଷ ଆଦିତ୍ୟେଭ୍ୟସ୍ତର୍ଚେ ଭା ରୁଚେ ଭା ଦ୍ୟୁତେ ଭା ଭାସେ ଭା ଜ୍ୟୋତିଷେ
 ଭା ଯଶୋଦାଂ ଭା ଯଶସି ତେଜୋଦାଂ ଭା ତେଜସି ପୟୋଦାଂ ଭା ପୟସି ବର୍ଚୋଦାଂ ଭା
 ବର୍ଚସି ଦ୍ରବିଶୋଦାଂ ଭା ଦ୍ରବିଶେ ସାଦୟାମି ତେନଷିଶା ତେନ ବ୍ରହ୍ମଶା ତୟା
 ଦେବତୟାଽଙ୍ଗିରସ୍ୱଦ୍ ଧ୍ରୁବା ସୀଦ (୨)॥ (ବିଦ୍ୟୁସନିର୍ଦ୍ୟୁତେ ଭୈକାୟ ତ୍ରିଂଶତ୍)॥ ୪। ୪। ୬॥

(ଭୂୟସ୍ତଦାଦୀଷ୍ଟକୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରୂଷିଃ)

ଭୂଲ୍ଲକ୍ଷ୍ମଦସି ବରିବକ୍ଷ୍ମଦସି ପ୍ରାଚ୍ୟସ୍ୟଧ୍ୱାଂସ୍ୟକ୍ତରିକ୍ଷସଦସ୍ୟକ୍ତରିକ୍ଷେ ସୀଦାପ୍-ସୁଷଦସି
 ଶ୍ୟାମସଦସି ଗୃଧ୍ରସଦସି ସୁପର୍ଣ୍ଣସଦସି ନାକସଦସି ପୃଥୁବ୍ୟାସ୍ତୁ ଦ୍ରବିଣେ
 ସାଦୟାମ୍ୟକ୍ତରିକ୍ଷସ୍ୟ ଓ ଦ୍ରବିଣେ ସାଦୟାମି ଦିବସ୍ତୁ ଦ୍ରବିଣେ ସାଦୟାମି ଦିଶାଂ ଓ
 ଦ୍ରବିଣେ ସାଦୟାମି ଦ୍ରବିଣୋଦାଂ ଓ ଦ୍ରବିଣେ ସାଦୟାମି ପ୍ରାଣଂ ମେ ପାହ୍ୟପାନଂ ମେ
 ପାହି ବ୍ୟାନଂ ମେ (୧) ପାହ୍ୟାୟୁର୍ମେ ପାହି ବିଶ୍ୱାୟୁର୍ମେ ପାହି ସର୍ବାୟୁର୍ମେ ପାହ୍ୟଗ୍ନେ ଯଜ୍ଞେ
 ପରଂ ହୃନ୍ନାମ ତାବେହି ସଂ ରତାବହେ ପାଞ୍ଚିଜନ୍ମେଷ୍ଟପେଧଗ୍ନେ ଯାବ୍ ଅୟାବ୍ ଏବ୍
 ଉମାଃ ସଭଃ ସଗରଃ ସୁମେକଃ (୨)॥

(ବ୍ୟାନ୍ ମେ ହାଡ଼ିଂଶଜ) ॥ ୪। ୪। ୭॥

(ଇନ୍ଦ୍ରତନ୍ତ୍ରାଖ୍ୟାୟକୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିଋଷିଃ)

ଅଗ୍ନିନାଁ ବିଶ୍ୱାସାର୍ ସୁର୍ଯ୍ୟେଣ ସ୍ୱରାତ୍-କ୍ରତ୍ୱା ଶତ୍ରୀପତିରୂପଭେଶଂ ଦକ୍ଷାଂ ଯୁଜ୍ଞେନ
ମଘବାନ୍ଦକ୍ଷିଣୟା ସୁବର୍ଗୋ ମନ୍ୟୁନାଁ ବୃତ୍ରହା ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟେନ ତନ୍ମୁଧା ଅନ୍ଧେନ ଗୟଃ
ପୃଥୁବ୍ୟାସନୋଦୁର୍-ଭିରନ୍ତ୍ରାଦୋ ବଂଷତ୍-କାରେଣର୍ଦ୍ଧଃ ସାମ୍ନା ତନ୍ମୁପା ବିରାଜା ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମାନ୍
ବ୍ରହ୍ମଣା ସୋମପା ଗୋର୍ଭିର୍ଯୁଜ୍ଞଂ ଦାଧାର ଯତ୍ରେଣ ମନ୍ତ୍ରସ୍ୟାନଶ୍ୱେନ ତୁ ରଥେନ ତ
ବକ୍ରାଦୁଭିଃ ପ୍ରଭୁଃ ସଂବସ୍ତରେଣ ପରିଭୁଷ୍ଟପ୍ରସାଂନାଧୃଷ୍ଟଃ ସୁର୍ଯ୍ୟଃ ସନ୍ତନୁଭିଃ (୧)॥

(ଅଗ୍ନିନୈକାନ୍ନ ପଞ୍ଚାଶତ୍) ॥ ୪। ୪। ୮॥

(ୟଜ୍ଞତନ୍ତ୍ରାଖ୍ୟାୟକୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିଋଷିଃ)

ପ୍ରଜାପତିର୍ମନସାନ୍ଧୋଃକ୍ଷେତୋ ଧାତା ଦୀକ୍ଷାୟାଂ ସବିତା ଭୂତ୍ୟାଂ ପୁଷା ସୋମକ୍ରୟଣ୍ୟାଂ
ବରୁଣ ଉପନକ୍ଷୋଃସ୍ୱରଃ କ୍ରୀୟମାଣୋ ମିତ୍ରଃ କ୍ରୀତଃ ଶିପିବିଷ୍ଣୁ ଆସାଦିତୋ ନରଂ ଧୂଷଃ
ପ୍ରୋହ୍ୟମାଣୋଽଧିପତିରାଗତଃ ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଣୀୟମାନୋଽଗ୍ନିରାଗ୍ରୀଧ୍ରୋ ବୃହସ୍ପତିରାଗ୍ରୀଧ୍ରାତ୍
ପ୍ରଣୀୟମାନ୍ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ହବିର୍ଧାନେଽଦିତିରାସାଦିତୋ ବିଷ୍ଣୁରୁପାବହ୍ନିୟମାଣୋଽଧିବୋପୋଭୋ
ୟମୋଽଭିଷ୍ଣୁତୋଽପୁତ୍ରପା ଆଧିୟମାନୋ ବାୟୁଃ ପୁୟମାନୋ ମିତ୍ରଃ କ୍ଷୀରଶ୍ରୀର୍ମକ୍ଷୀ
ସଂକ୍ରଶ୍ରୀବୈଶ୍ୱଦେବ ଉନ୍ନୀତୋ ରୁଦ୍ର ଆହୁତୋ ବାୟୁରାବୃତ୍ତୋ ନୃତକ୍ଷାଃ ପ୍ରତିଖ୍ୟାତୋ ଭକ୍ଷ
ଆଗତଃ ପିତୃଣାଂ ନୀରାଶ୍ରଂ ସୋଽସୁରାଭ୍ୟଃ ସିନ୍ଧୁରବଭୂଥମବପ୍ରୟନ୍-ସମୁଦ୍ରୋଽବଗତଃ
ସଲିଲଃ ପ୍ରପ୍-ଲୁତଃ ସୁବରୁଦୃତଂ ଗତଃ (୧) ॥ (ରୁଦ୍ର ଏକବିଂଶତିଷ୍ଠ) ॥ ୪। ୪। ୯॥

(ନକ୍ଷତ୍ରେଷୁକୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିଋଷିଃ)

କୃତ୍ତିକା ନକ୍ଷତ୍ରମଗ୍ନିର୍ଦ୍ଦେବତାଂଗ୍ନେ ରୁଚଃ କ୍ଷ ପ୍ରଜାପତିର୍ଥ୍ୟାତୁଃ ସୋମସ୍ୟର୍ଚେ ଥା ରୁଚେ ଥା
ଦ୍ୟୁତେ ଥା ଭାସେ ଥା ଜ୍ୟୋତିଷେ ଥା ରୋହିଣୀ ନକ୍ଷତ୍ରଂ ପ୍ରଜାପତିର୍ଦ୍ଦେବତା ମୃଗଶିର୍ଷଂ

ନକ୍ଷତ୍ରଂ ସୋମୋ ଦେବତାଃଽର୍ଦ୍ରା ନକ୍ଷତ୍ରଂ ରୁଦ୍ରୋ ଦେବତା ପୁନର୍ବସୁ
 ନକ୍ଷତ୍ରମଦିତିର୍ଦେବତା ତିଷ୍ଠେ୍ୟା ନକ୍ଷତ୍ରଂ ବୃହସ୍ପତିର୍ଦେବତାଃଽଶ୍ୱେଷା ନକ୍ଷତ୍ରଂ ସୂର୍ଯ୍ୟା ଦେବତା
 ମୃତ୍ୟୁ ନକ୍ଷତ୍ରଂ ପିତରୋ ଦେବତା ଫଲ୍ଗୁନୀ ନକ୍ଷତ୍ର (୧) ମର୍ତ୍ତ୍ୟମା ଦେବତା ଫଲ୍ଗୁନୀ ନକ୍ଷତ୍ରଂ
 ଭରୋ ଦେବତା ହସ୍ତୋ ନକ୍ଷତ୍ରଂ ସବିତା ଦେବତା ଚିତ୍ରା ନକ୍ଷତ୍ରମିନ୍ଦ୍ରୋ ଦେବତା ସ୍ୱାତୀ
 ନକ୍ଷତ୍ରଂ ବାୟୁର୍ଦେବତା ବିଶାଖୋ ନକ୍ଷତ୍ରମିନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ଦେବତାଽନୁରାଧା ନକ୍ଷତ୍ରଂ ମିତ୍ରୋ ଦେବତା
 ରୋହିଣୀ ନକ୍ଷତ୍ରମିନ୍ଦ୍ରୋ ଦେବତା ବିଚିତ୍ରୋ ନକ୍ଷତ୍ରଂ ପିତରୋ ଦେବତାଽଷ୍ଟାଭା ନକ୍ଷତ୍ରମାପୋ
 ଦେବତାଽଷ୍ଟାଭା ନକ୍ଷତ୍ରଂ ବିଶ୍ୱେ ଦେବା ଦେବତା ଶ୍ରୋଣା ନକ୍ଷତ୍ରଂ ବିଷ୍ଣୁର୍ଦେବତା ଶ୍ରବିଷ୍ଟା
 ନକ୍ଷତ୍ରଂ ବସବୋ (୨) ଦେବତା ଶୁଭଜିଷ୍ଠଃ-ନକ୍ଷତ୍ରମିନ୍ଦ୍ରୋ ଦେବତା ପ୍ରୋଷ୍ଠପଦା ନକ୍ଷତ୍ରମଜ
 ଏକପାଦେବତା ପ୍ରୋଷ୍ଠପଦା ନକ୍ଷତ୍ରମହିର୍ବୃଧ୍ନୋ ଦେବତା ରେବତୀ ନକ୍ଷତ୍ରଂ ପୁଷା
 ଦେବତାଽଶ୍ୱିନୁଜ୍ଞୋ ନକ୍ଷତ୍ରମଶ୍ୱିନୋ ଦେବତାଽପଭରଣୀନକ୍ଷତ୍ରଂ ଯମୋ ଦେବତା ପୁର୍ଣ୍ଣା
 ପୂର୍ଣ୍ଣାଦ୍ୟଭେ ଦେବା ଅଦଧୁଃ (୩) ॥ (ନକ୍ଷତ୍ରଂ ବସବସ୍ତୟଃଶଜ) ॥ ୪। ୪। ୧୦॥

(ଉତବ୍ୟେଷ୍ଟକୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ମଧୁଂ ମାଧବଂ ବାସନ୍ତିକାବୁତୁ ଶୁକ୍ରଂ ଶୁଚିଂ ଗ୍ରିଷ୍ମାବୁତୁ ନଭିଂ ନଭସ୍ୟଂ ବାଷ୍ପିକାବୁତୁ
 ଇଷଶ୍ଲୋଜିଂ ଶାରଦାବୁତୁ ସହଂ ସହସ୍ୟଂ ହୈମନ୍ତିକାବୁତୁ ତପଂ ତପସ୍ୟଂ
 ଶୈଶିରାବୁତୁ ଅଗ୍ନେରନ୍ତଃ ଶ୍ଳେଷୋଽସି କଳ୍ପେତାଂ ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବୀ କଳ୍ପନ୍ତାମାପ ଓଷଧୀଃ
 କଳ୍ପନ୍ତାମଗ୍ନୟଃ ପୃଥୁଃ-ମମ ଜ୍ୟୈଷ୍ଠ୍ୟାୟ ସବ୍ରତା (୧) ଯେଽଗ୍ନୟଃ ସମନସୋଽକ୍ରତା
 ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବୀ ଶୈଶିରାବୁତୁ ଅଭି କଳ୍ପମାନା ଇନ୍ଦ୍ରମିବ ଦେବା ଅଭି ସଂ ବିଶନ୍ତୁ ସଂ ଯଜ
 ପ୍ରଚେତାଶ୍ଚାଗ୍ନେଃ ସୋମସ୍ୟ ସୁୟସ୍ୟାଗ୍ରା ଚ ଭୀମା ଚ ପିତୃଣାଂ ଯମସ୍ୟେନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ଧୁବା ଚ
 ପୃଥୁବୀ ଚ ଦେବସ୍ୟ ସବିତୁର୍ମରୁତାଂ ବରୁଣସ୍ୟ ଧର୍ତ୍ତୀ ଚ ଧରତ୍ରୀ ଚ

ମିତ୍ରାବରୁଣଘୋର୍ମିତ୍ରସ୍ୟ ଧାତୁଃ ପ୍ରାଚୀ ଚ ପ୍ରତୀଚୀ ଚ ବସୁନାଃ ରୁଦ୍ରାଣାଃ (୨) ମାହିତ୍ୟାନାଂ
 ତେ ତେଧ୍ୟପତନ୍ନସ୍ତେଭ୍ୟା ନମସ୍ତେ ନୋ ମୃତୟନ୍ତୁ ତେ ଯଂ ହିଷ୍ମୋ ଯଶ୍ନଂ ନୋ ହେଷ୍ଟି
 ତଂ ବୋ ଜନ୍ତେ ଦଧାମି ସହସ୍ରସ୍ୟ ପୁମା ଅସି ସହସ୍ରସ୍ୟ ପ୍ରତିମା ଅସି ସହସ୍ରସ୍ୟ ବିମା
 ଅସି ସହସ୍ରସ୍ୟୋହ୍ନା ଅସି ସାହସ୍ରୋଽସି ସହସ୍ରାୟ ହେମା ମେ ଅଗ୍ନ ଇଷ୍ଟକା ଧେନବଃ
 ସହେକା ଚ ଶତଂ ଚ ସହସ୍ରଂ ଚାୟତଂ ଚ (୩) ନିୟତଂ ଚ ପ୍ରୟତଂ ଚାବୁଦଂ ଚ ନ୍ୟବୁଦଂ
 ଚ ସମୁଦ୍ରଶ୍ଚ ମଧ୍ୟଂ ଚାନ୍ତଶ୍ଚ ପରାଧିଶ୍ଚେମା ମେ ଅଗ୍ନ ଇଷ୍ଟକା ଧେନବଃ ସହୁ ଶ୍ପଷିଃ
 ସହସ୍ରମୟୁତମକ୍ଷୀୟମାଣା ରତସ୍ନାଃ ଶର୍ତ୍ତାବୃଧୋ ଘୃତଶୁତୋ ମଧୁଶୁତ ଉର୍ଜସ୍ବତୀଃ
 ସ୍ବଧାବିନୀସ୍ତା ମେ ଅଗ୍ନ ଇଷ୍ଟକା ଧେନବଃ ସହୁ ବିରାଜୋ ନାମ କାମଦୁଘା
 ଅମୁତାମୁଷ୍ଟିଲ୍ଲୋକେ (୪) ॥ (ସବ୍ରତା ରୁଦ୍ରାଣାମୟୁତଂ ଚ ପଞ୍ଚ ଚତ୍ବରିଂଶଚ) ॥ ୪। ୪। ୧୧॥

(ଅଶ୍ବମେଧଗତଦଶହବିଷ୍ଣେଷ୍ଟିୟାଜ୍ୟାନୁବାକ୍ୟାଃ ॥ ବିଶ୍ବେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସମିଦ୍ବିଶାମାଶୟା ନଃ ସୁବର୍ବିହଧୋରତୋ ମାଧବଃ ପାଦୁସ୍ନାନ ।
 ଅଗ୍ନିର୍ଦେବୋ ଦୁଷ୍ପରୀତୁରଦାଭ୍ୟ ଇଦଂ କ୍ଷତ୍ରଂ ରକ୍ଷତୁ ପାଦୁସ୍ନାନ ॥
 ରଥକ୍ରତଃ ସାମଜିଃ ପାଦୁସ୍ନାନ ଗାୟତ୍ରୀ ଛନ୍ଦସାଂ ବିଶ୍ବରୂପା ।
 ତ୍ରିବୃକ୍ଳୋ ବିଷୟା ସ୍ତୋମୋ ଅହ୍ନାଂ ସମୁଦ୍ରୋ ବାତ ଇଦମୋଜଃ ପିପର୍ତୁ ॥
 ଭଗ୍ରା ଦିଶାମଭିଭୂତିର୍ବୟୋଧାଃ ଶୁଚିଃ ଶୁକ୍ରେ ଅହନେଯାଜ୍ଞସୀନା ।
 ଇନ୍ଦ୍ରାଧିପତିଃ ପିପୃତାଦତୋ ନୋ ମହି (୧) କ୍ଷତ୍ରଂ ବିଶ୍ବତୋ ଧାରୟେଦମ୍ ॥
 ବୃହସାମ କ୍ଷତ୍ରଭୁବୁଜବୃଷ୍ଟିୟଂ ତ୍ରିଷ୍ଟୌଭିଜଃ ଶୁଭିତମୁଗ୍ରବାିରମ୍ ।
 ଇନ୍ଦ୍ର ସ୍ତୋମେନ ପଞ୍ଚଦଶେନ ମଧ୍ୟମିଦଂ ବାତେନ ସଗରେଣ ରକ୍ଷ ॥
 ପ୍ରାଚୀ ଦିଶାଃ ସହୟଶ୍ଚା ଯଶସ୍ବତୀ ବିଶ୍ବେ ଦେବାଃ ପ୍ରାବୃଷାଽହ୍ନାଂ ସୁବର୍ବତୀ ।

ଇଦଂ କ୍ଷତ୍ରଂ ଦୁଷ୍ଟରମସ୍ତୋଜୋନାଧୃଷ୍ଟଃ ସହସ୍ରିନ୍ଦ୍ରଃ ସହସ୍ରତ୍ ॥
 ବୈରୂପେ ସାମନ୍ତିହ ତଚ୍ଛକେମ ଜଗତ୍ୟେନଂ ବିକ୍ଷା ବେଶୟାମଃ ।
 ବିଶ୍ୱେ ଦେବାଃ ସପ୍ତଦଶେନ (୨) ବଚଂ ଇଦଂ କ୍ଷତ୍ରଃ ସଲିଳବାତମୁଗ୍ରମ୍ ॥
 ଧର୍ତ୍ତା ଦିଶାଂ କ୍ଷତ୍ରମିଦଂ ଦାଧାରୋପସ୍ଥାଂଶାନାଂ ମିତ୍ରବଦସ୍ତୋଜଃ ।
 ମିତ୍ରାବରୁଣା ଶ୍ରୀରଦାଂହ୍ନାଂ ଚିକିତ୍ସୁ ଅସ୍ତେ ରାଷ୍ଟ୍ରାୟ ମହି ଶମଂ ଯଚ୍ଛତମ୍ ॥
 ବୈରାଜେ ସାମନ୍ତଧିଂ ମେ ମନୀଷାନ୍ନୁଷ୍ଠୁଭା ସମ୍ବତଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ସହଃ ।
 ଇଦଂ କ୍ଷତ୍ରଂ ମିତ୍ରବଦାଦ୍ରଦାନୁ ମିତ୍ରାବରୁଣା ରକ୍ଷତମାଧିପତ୍ୟେଃ ॥
 ସମ୍ରାଟ୍-ଦିଶାଃ ସହସାମ୍ନୀ ସହସ୍ରତ୍ୟୁତୁହେମତୋ ବିଷୟାଂ ନଃ ପିପର୍ତୁ ।
 ଅବସ୍ୟବାତା (୩) ବୃହତୀନ୍ନୁ ଶଙ୍କରୀରିମଂ ଯଜ୍ଞମବକ୍ତୁ ନୋ ଘୃତାତୀଃ ॥
 ସୁବର୍ବତୀ ସୁଦୁଘାଂ ନଃ ପୟସ୍ବତୀ ଦିଶାଂ ଦେବ୍ୟବତୁ ନୋ ଘୃତାତୀ ।
 ଇଂ ଗୋପାଃ ପୁର ଏତୋତ ପଶ୍ଚାଦ୍-ବୃହସ୍ପତେ ଯାମ୍ୟାଂ ଯୁତ୍-ସ୍ତ୍ରୀ ବାଚମ୍ ॥
 ଉର୍ଧ୍ୱା ଦିଶାଃ ରକ୍ତିରାଶୌଷଧୀନାଃ ସଂବସ୍ତରେଶ ସବିତା ନୋ ଅହ୍ନାମ୍ ।
 ରେବତ୍-ସାମାତିଚ୍ଛନ୍ଦା ଭୁ ଛନ୍ଦୋଽଜାତଶତ୍ରୁଃ ସ୍ୟାମା ନୋ ଅସ୍ତୁ ॥
 ଷ୍ଟୋମତ୍ରୟଂଶ୍ଚେ ଭୁବନସ୍ୟ ପତ୍ନି ବିବସ୍ବଦାତେ ଅଭି ନୋ (୪) ଗୃଣାହି ।
 ଘୃତବତୀ ସବିତରାଧିପତ୍ୟେଃ ପୟସ୍ବତୀ ରକ୍ତିରାଶୀ ନୋ ଅସ୍ତୁ ॥
 ଧୂବା ଦିଶାଂ ବିଷ୍ଣୁପଦ୍ମ୍ୟଘୋରାଂସ୍ୟେଶାନା ସହସ୍ରୋ ଯା ମନୋତୀ ।
 ବୃହସ୍ପତିର୍ମାତରିଶ୍ୱୋତ ବାୟୁଃ ସନ୍ଧୁବାନା ବାତା ଅଭି ନୋ ଗୃଣାନ୍ତୁ ॥
 ବିଷ୍ଣୁସ୍ତେ ଦିବୋ ଧରୁଣଃ ପୃଥୁବ୍ୟା ଅସ୍ୟେଶାନା ଜଗତୋ ବିଷ୍ଣୁପଦ୍ମୀ ।
 ବିଶ୍ୱବ୍ୟତା ଇଷୟତୀ ସୁଭୂତିଃ ଶିବା ନୋ ଅସ୍ତୁଦିତିରୂପସ୍ତେ ॥

ବୈଶ୍ଵାନରୋ ନ ଉତ୍ୟା ପୁଷ୍ଟୋ ଦିବ୍ୟନ୍ତନୋଽଦ୍ୟାନ୍ତୁ ମତିରନ୍ଦିଦନ୍ତମତେ ଓଂ କୟା ନଶ୍ନିତ୍ର
ଆ ଭୁବତ୍-କୋ ଅଦ୍ୟ ଯୁକ୍ତେ (୫)॥

(ମହି ସପ୍ତଦଶେନାଽବସ୍ଥାପାତା ଅଭି ନୋନ୍ତୁ ନ ଶ୍ଵତୁର୍ଦଶ ଚ) ॥ ୪। ୪। ୧୨॥

=॥ ୦ ॥=

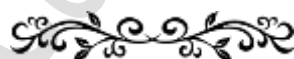
(ରଶ୍ମିରସି ରାଜ୍ୟସ୍ୟ ଯଂ ପୁରୋହରକେଶୋଽଗ୍ନିର୍ମୁଧ୍ୟୋହାଗ୍ନିଭ୍ୟାଂ ବୃହସ୍ପତିର୍ଭୂୟସ୍ବଦସ୍ୟଗ୍ନିନା ବିଶ୍ଵାସାର
ପ୍ରଜାପତିର୍ମନସା କୃତ୍ତିକା ମଧୁଃ ସମିଦ୍ଵିଶାଂ ହାଦଶ ॥ ୧୨॥)

(ରଶ୍ମିରସି ପ୍ରତିଧେନୁମସି ସ୍ତନୟିତ୍ଵ ସନିରସ୍ୟାଦିତ୍ୟାନାଂ ସପ୍ତତ୍ରିଂଶତ୍ ॥ ୩୭॥)

(ରଶ୍ମିରସି କୋ ଅଦ୍ୟଯୁକ୍ତେ ॥)

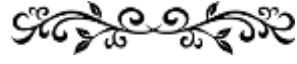
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ଚତୁର୍ଥକାଣ୍ଡେ ଚତୁର୍ଥଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥ ୪ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ଚତୁର୍ଥକାଣ୍ଡେ ପଞ୍ଚମଃ ପ୍ରାଠକଃ ॥

| ହୋମବିଧିନିରୂପଣମ୍ |

(ଚିତ୍ୟଶ୍ଳୋରୁଦ୍ରହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ [ରୁଦ୍ରାଧ୍ୟାୟଃ] ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ନମଃସ୍ତେ ରୁଦ୍ର ମନ୍ୟବଂ ଭୂତୋ ତୁ ଇଷବେ ନମଃ ।
ନମଃସ୍ତେ ଅସ୍ତ୍ର ଧନ୍ବନେ ବାହୁଭ୍ୟାମୁତ ତେ ନମଃ ॥
ୟା ତୁ ଇଷୁଃ ଶିବତମା ଶିବଂ ବଭୁବ ତେ ଧନୁଃ ।
ଶିବା ଶରବ୍ୟା ଯା ତବ ତୟା ନୋ ରୁଦ୍ର ମୃତୟ ॥
ୟା ତେ ରୁଦ୍ର ଶିବା ତନ୍ମୁରଘୋରାଽପାପକାଶିନୀ ।
ତୟା ନସ୍ତନ୍ନୁବା ଶାନ୍ତମୟା ଗିରିଶନ୍ତାଭି ଚାକଶାହି ॥
ୟାନିଷ୍ଠୁଂ ଗିରିଶନ୍ତ ହସ୍ତେ (୧) ବିଭର୍ଷ୍ୟସ୍ତବେ ।
ଶିବାଂ ଗିରିତ୍ର ତାଂ କୁରୁ ମା ହିଂସାଃ ପୁରୁଷଂ ଜଗତ୍ ॥
ଶିବେନ ବଚସା ଭୂ ଗିରିଶାଞ୍ଜା ବଦାମସି ।
ୟଥା ନଃ ସର୍ବମିଜ୍ଜଗଦୟନ୍ତ୍ସଂ ସୁମନା ଅସତ୍ ॥
ଅଧବୋଚଦଧୃବକ୍ତା ପ୍ରଥମୋ ଦୈବ୍ୟା ଭିଷକ୍ ।
ଅହୀଂଶୁ ସର୍ବାନ୍-ଜନ୍ତୁନ୍-ସର୍ବାଣ୍ ଯାତୁଧାନ୍ୟଃ ॥
ଅସୌ ଯସ୍ମାମ୍ନୋ ଅରୁଣ ଭୂତ ବଭୁଃ ସୁମଙ୍ଗଲଃ ।
ୟେ ତେମାଂ ରୁଦ୍ରା ଅଭିତୋ ଦିକ୍ଷୁ (୨) ଶ୍ରୀତାଃ ସହସ୍ରଶୋଽବୈଷ୍ଟାଂ ହେତଂ ଜମହେ ॥
ଅସୌ ଯୋଽବସର୍ପତି ନୀଳଗ୍ରୀବୋ ବିଲୋହିତଃ ।

ଉଚ୍ଚୈନଂ ଗୋପା ଅଦୃଶନ୍ନଦୃଶନ୍ନୁଦହ୍ୟାୟଃ ।
 ଉଚ୍ଚୈନଂ ବିଶ୍ୱା ଭୂତାନି ସ ଦୃଷ୍ଟୋ ମୃତୟାତି ନଃ ॥
 ନମୋ ଅସ୍ତୁ ନୀଳଗ୍ରୀବାୟ ସହସ୍ରାକ୍ଷାୟ ମାତୁଷେ ।
 ଅଥୋ ଯେ ଅସ୍ୟ ସଦାନୋଽହଂ ତେଭ୍ୟୋଽକରଂ ନମଃ ॥
 ପ୍ର ମୁଞ୍ଚି ଧନ୍ୱନ୍ତସ୍ତମୁଭୟୋରାତ୍ମନ୍ୟୋର୍ଜ୍ୟାମ୍ ।
 ଯାଶ୍ଚ ତେ ହସ୍ତ ଇଷବଃ (୩) ପରା ତା ଭଗବୋ ବପ ॥
 ଅବତତ୍ୟ ଧନୁସ୍ତଃ ସହସ୍ରାକ୍ଷ ଶତେଷୁଧେ ।
 ନିଶୀୟ ଶଲ୍ୟାନାଂ ମୁଖା ଶିବୋ ନଃ ସୁମନା ଭବ ॥
 ବିଜ୍ୟଂ ଧନୁଃ କପର୍ଦିନୋ ବିଶଲ୍ୟୋ ବାଶିବାଃ ଭୂତ ।
 ଅନେଶନ୍ନସ୍ୟେଷିବ ଆଭୁରସ୍ୟ ନିଷ୍ପଞ୍ଚଥଃ ॥
 ଯା ତେ ହେତିର୍ମାତୁଷ୍ଟମ ହସ୍ତେ ବଭୂବ ତେ ଧନୁଃ ।
 ତୟାଽସ୍ମାନ୍ ବିଶ୍ୱତସ୍ତମୟଶ୍ଚୟା ପରିବ-ଭୁଜ ॥
 ନମସ୍ତେ ଅସ୍ତ୍ରାୟୁଧାୟାନାତତାୟ ଧୃଷ୍ଟବେ ।
 ଉଭାଭ୍ୟାମୁତ ତେ ନମୋ ବାହୁଭ୍ୟାଂ ତବ ଧନ୍ୱନେ ॥
 ପରି ତେ ଧନ୍ୱନୋ ହେତିରସ୍ମାନ୍-ବୃଶଜ୍ଞୁ ବିଶ୍ୱତଃ ।
 ଅଥୋ ଯ ଇଷୁଧୃସ୍ତବାରେ ଅସ୍ମନ୍ତି ଧେହି ତମ୍ (୪) ॥
 (ହସ୍ତେ ଦିକ୍ଷିଷିବ ଉଭାଭ୍ୟାଂ ହା ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୪। ୫। ୧॥

(ଚିତ୍ୟଗ୍ନୌ ହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ନମୋ ହିରଣ୍ୟବାହବେ ସେନାନେଧି ଦିଶାଂ ତ ପତନ୍ତେ ନମୋ ନମୋ ବୃକ୍ଷେଭ୍ୟା
 ହରିକେଶେଭ୍ୟଃ ପଶୁନାଂ ପତନ୍ତେ ନମୋ ନମଃ ସ୍ତ୍ରୀଞ୍ଜରାୟ ଦିଷୀମତେ ପଥୀନାଂ
 ପତନ୍ତେ ନମୋ ନମୋ ବଭ୍ରୁଶାୟ ବିବ୍ୟାଧିନେଃକାନାଂ ପତନ୍ତେ ନମୋ ନମୋ
 ହରିକେଶାୟୋପବୀତିନେ ପୁଷ୍ପାନାଂ ପତନ୍ତେ ନମୋ ନମୋ ଭବସ୍ୟ ହେତ୍ୟେ ଜଗତାଂ
 ପତନ୍ତେ ନମୋ ନମୋ ରୁଦ୍ରାୟାଃତତାବିନେ କ୍ଷେତ୍ରାଣାଂ ପତନ୍ତେ ନମୋ ନମଃ
 ସୁତାୟାହତ୍ୟାୟ ବନାନାଂ ପତନ୍ତେ ନମୋ ନମୋ (୧) ରୋହିତାୟ ସ୍ତପତନ୍ତେ ବୃକ୍ଷାଣାଂ
 ପତନ୍ତେ ନମୋ ନମୋ ମନ୍ତ୍ରିଣେ ବାଶିଜାୟ କକ୍ଷାଣାଂ ପତନ୍ତେ ନମୋ ନମୋ ଭୁବନ୍ତନ୍ତେ
 ବାରିବନ୍ଧୁତାୟୌଷଧୀନାଂ ପତନ୍ତେ ନମୋ ନମଃ ଭୂଜୈର୍ଯ୍ୟୋଷାୟାଃକ୍ରନ୍ତନ୍ତେ ପଥୀନାଂ
 ପତନ୍ତେ ନମୋ ନମଃ କୃଷ୍ଣବୀତାୟ ଧାବତେ ସର୍ବନାଂ ପତନ୍ତେ ନମଃ (୨)॥

(ବନାନାଂ ପତନ୍ତେ ନମୋ ନମଃ ଏକାନ୍ତ ତ୍ରିଂଶଚ୍ଚ) ॥ ୪। ୫। ୨॥

(ଚିତ୍ୟଗ୍ନୌ ହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ନମଃ ସହମାନାୟ ନିବ୍ୟାଧିନ ଆବ୍ୟାଧିନାନାଂ ପତନ୍ତେ ନମୋ ନମଃ କକୁଭାୟ ନିଷ୍ପତ୍ତିଣେ
 ସ୍ତେନାନାଂ ପତନ୍ତେ ନମୋ ନମୋ ନିଷ୍ପତ୍ତିଣ ଇଷ୍ପଧିମତେ ତତ୍ସରାଣାଂ ପତନ୍ତେ ନମୋ
 ନମୋ ବଞ୍ଚତେ ପରିବଞ୍ଚତେ ସ୍ତାୟୁନାଂ ପତନ୍ତେ ନମୋ ନମୋ ନିତେରବେ
 ପରିତରାୟାରଣ୍ୟାନାଂ ପତନ୍ତେ ନମୋ ନମଃ ସୃକାବିଭ୍ୟୋ ଜିହ୍ଵାଂ ସଦ୍-ଭ୍ୟୋ ମୁଷ୍ଟତାଂ
 ପତନ୍ତେ ନମୋ ନମୋଃସିମଦ୍-ଭ୍ୟୋ ନକ୍ତଂ ଚରଦ୍-ଭ୍ୟଃ ପ୍ରକୃତାନାଂ ପତନ୍ତେ ନମୋ ନମଃ
 ଉଷ୍ଠୀଷିଣେ ଗିରିତରାୟ କୁଳୁଆନାଂ ପତନ୍ତେ ନମୋ ନମୋ (୧) ଇଷ୍ପଧିମଦ୍-ଭ୍ୟୋ ଧନ୍ୟାବିଭ୍ୟଶ୍ଚ
 ବୋ ନମୋ ନମଃ ଆତନ୍ୟାନେଭ୍ୟଃ ପ୍ରତିଦଧାନେଭ୍ୟଶ୍ଚ ବୋ ନମୋ ନମଃ ଆୟକ୍ଷ୍ମଦ୍-ଭ୍ୟୋ

ବିସ୍ତୃତଦ୍-ଭ୍ୟଃ ବୋ ନମୋ ନମୋଃସ୍ୟଦ୍-ଭ୍ୟା ବିଧିଦ୍-ଭ୍ୟଃ ବୋ ନମୋ ନମ
ଆସୀନେଭ୍ୟଃ ଶୟାନେଭ୍ୟଃ ବୋ ନମୋ ନମଃ ସ୍ୱପଦ୍-ଭ୍ୟା ଜାଗ୍ରଦ୍-ଭ୍ୟଃ ବୋ ନମୋ
ନମସ୍ତ୍ରିଷ୍ଟଦ୍-ଭ୍ୟା ଧାବଦ୍-ଭ୍ୟଃ ବୋ ନମୋ ନମଃ ସ୍ୱଭାଭ୍ୟଃ ସ୍ୱଭାପତିଭ୍ୟଃ ବୋ ନମୋ
ନମୋ ଅଶ୍ୱେଭ୍ୟାଃଶ୍ୱପତିଭ୍ୟଃ ବୋ ନମଃ (୨)॥

(କୁଳୁଞ୍ଜ-ଚାନାଂ ପତନ୍ତେ ନମୋ ନମୋଃଶ୍ୱପତିଭ୍ୟସ୍ତ୍ରୀଣି ତ) ॥ ୪। ୫। ୩॥

(ଚିତ୍ୟଗ୍ନୌ ହୋମମନ୍ତ୍ରଃ ॥ ଅଗ୍ନିଋଷିଃ)

ନମ ଆବ୍ୟାଧୁନୀଭ୍ୟା ବିବିଧିତ୍ରାଭ୍ୟଃ ବୋ ନମୋ ନମ ଉଗାଣାଭ୍ୟସ୍ତୁଃସ୍ତୃତାଭ୍ୟଃ ବୋ
ନମୋ ନମୋ ଗୁହେଭ୍ୟା ଗୁହପତିଭ୍ୟଃ ବୋ ନମୋ ନମୋ ବ୍ରାତେଭ୍ୟା ବ୍ରାତପତିଭ୍ୟଃ
ବୋ ନମୋ ନମୋ ଗୁଣେଭ୍ୟା ଗୁଣପତିଭ୍ୟଃ ବୋ ନମୋ ନମୋ ବିରୂପେଭ୍ୟା
ବିଶ୍ୱରୂପେଭ୍ୟଃ ବୋ ନମୋ ନମୋ ମହଦ୍-ଭ୍ୟଃ କ୍ଷୁଳ୍ଲକେଭ୍ୟଃ ବୋ ନମୋ ନମୋ
ରଥ୍-ଭ୍ୟାଃରଥେଭ୍ୟଃ ବୋ ନମୋ ନମୋ ରଥେଭ୍ୟା (୧) ରଥପତିଭ୍ୟଃ ବୋ ନମୋ
ନମଃ ସେନାଭ୍ୟଃ ସେନାନିଭ୍ୟଃ ବୋ ନମୋ ନମଃ କ୍ଷତ୍ରଭ୍ୟଃ ସଂଗ୍ରହୀତୃଭ୍ୟଃ ବୋ
ନମୋ ନମସ୍ତକ୍ଷିଭ୍ୟା ରଥକାରୋଭ୍ୟଃ ବୋ ନମୋ ନମଃ କୁଳାଲେଭ୍ୟଃ କର୍ମାରୋଭ୍ୟଃ
ବୋ ନମୋ ନମଃ ପୁଞ୍ଜିଷ୍ଠେଭ୍ୟା ନିଷ୍ପାଦେଭ୍ୟଃ ବୋ ନମୋ ନମ ଇଷ୍ଟକୃଦ୍-ଭ୍ୟା
ଧନ୍ୱକୃଦ୍-ଭ୍ୟଃ ବୋ ନମୋ ନମୋ ମୃଗୟାଭ୍ୟଃ ଶ୍ୱନିଭ୍ୟଃ ବୋ ନମୋ ନମଃ ଶ୍ୱଭ୍ୟଃ
ଶ୍ୱପତିଭ୍ୟଃ ବୋ ନମଃ (୨) ॥ (ରଥେଭ୍ୟଃ ଶ୍ୱପତିଭ୍ୟଃ ହେ ତ) ॥ ୪। ୫। ୪॥

(ଚିତ୍ୟଗ୍ନୌ ହୋମମନ୍ତ୍ରଃ ॥ ଅଗ୍ନିଋଷିଃ)

ନମୋ ଭବାନ୍ ତ ରୁଦ୍ରାନ୍ ତ ନମଃ ଶର୍ବାନ୍ ତ ପଶୁପତନ୍ତେ ତ ନମୋ ନୀଲଗ୍ରୀବାନ୍ ତ
ଶିତିକଣ୍ଠାନ୍ ତ ନମଃ କପର୍ଦିନେ ତ ବ୍ୟଂସକେଶାନ୍ ତ ନମଃ ସହସ୍ରାକ୍ଷାନ୍ ତ ଶତଧନ୍ୱନେ

ତୁ ନମୋ ଗିରିଶାୟ ଚ ଶିପିବିଷ୍ଣାୟ ତୁ ନମୋ ମାତୁଷ୍ଠମାୟ ଚେଷ୍ଟମତେ ତୁ ନମୋ
 ହୁଷ୍ମାୟ ଚ ବାମନାୟ ତୁ ନମୋ ବୃହତେ ତୁ ବର୍ଷାୟସେ ତୁ ନମୋ ବୁଦ୍ଧାୟ ଚ ସଂବୃଧ୍ନେ
 ତୁ (୧) ନମୋ ଅଗ୍ନିୟାୟ ଚ ପ୍ରଥମାୟ ତୁ ନମୋ ଆଶବେ ଚାଜିରାୟ ତୁ ନମଃ ଶୀଘ୍ରୀୟାୟ
 ତୁ ଶୀତ୍ୟାୟ ତୁ ନମୋ ଭୂର୍ମ୍ୟାୟ ଚାବସ୍ତ୍ରନ୍ୟାୟ ତୁ ନମଃ ସ୍ରୋତ୍ରନ୍ୟାୟ ତୁ ହୀପ୍ୟାୟ ଚ (୨)॥
 (ସଂବୃଧ୍ନେ ତୁ ପଞ୍ଚ ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୪। ୫। ୫॥

(ଚିତ୍ୟଗ୍ନୌ ହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ନମୋ ଜ୍ୟେଷ୍ଠାୟ ଚ କନ୍ତିଷ୍ଠାୟ ତୁ ନମଃ ପୂର୍ବଜାୟ ଚାପରଜାୟ ତୁ ନମୋ ମଧ୍ୟମାୟ
 ଚାପଗଲ୍-ଭାୟ ତୁ ନମୋ ଜଘନ୍ୟାୟ ତୁ ବୁଧ୍ନାୟ ତୁ ନମଃ ସୋଭ୍ୟାୟ ଚ ପ୍ରତିସ୍ନାୟ
 ତୁ ନମୋ ଯାମ୍ୟାୟ ଚ କ୍ଷେମ୍ୟାୟ ତୁ ନମୋ ଭର୍ବନ୍ୟାୟ ଚ ଖଲ୍ୟାୟ ତୁ ନମଃ ଶ୍ଳୋକ୍ୟାୟ
 ଚାବସ୍ତ୍ରନ୍ୟାୟ ତୁ ନମୋ ବନ୍ୟାୟ ଚ କନ୍ୟାୟ ତୁ ନମଃ ଶ୍ରୀବାୟ ଚ ପ୍ରତିଶ୍ରୀବାୟ ତୁ (୧)
 ନମୋ ଆଶୁଷେଶାୟ ଚାଃଃଶୁରଥାୟ ତୁ ନମଃ ଶୂରାୟ ଚାବଭିନ୍ନତେ ତୁ ନମୋ ବର୍ମଣେ ଚ
 ବରୁଧ୍ନେ ତୁ ନମୋ ବିକ୍ଳନ୍ତେ ଚ କବଚିନ୍ତେ ତୁ ନମଃ ଶୁଭାୟ ଚ ଶୁଭସେନାୟ ଚ (୨)॥
 (ପ୍ରତିଶ୍ରୀବାୟ ତୁ ପଞ୍ଚ ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୪। ୫। ୬॥

(ଚିତ୍ୟଗ୍ନୌ ହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ନମୋ ଦୁନ୍ଧୁଭ୍ୟାୟ ଚାଃଃହନନ୍ୟାୟ ତୁ ନମୋ ଧୂଷ୍ଟବେ ଚ ପ୍ରମୁଖାୟ ତୁ ନମୋ ଦୁତାୟ ତୁ
 ପ୍ରହୃତାୟ ତୁ ନମୋ ନିଷ୍ପଞ୍ଜିଣେ ଚେଷ୍ଟଧୂମତେ ତୁ ନମଃ ସ୍ତ୍ରୀକ୍ଷେଷବେ ଚାଃଃସ୍ତୁଧ୍ନେ ତୁ
 ନମଃ ସ୍ବାୟଧାୟ ଚ ସୁଧନ୍ତେ ତୁ ନମଃ ସୁତ୍ୟାୟ ତୁ ପଥ୍ୟାୟ ତୁ ନମଃ କାଟ୍ୟାୟ ଚ
 ନୀପ୍ୟାୟ ତୁ ନମଃ ସୁଦ୍ୟାୟ ଚ ସରସ୍ୟାୟ ତୁ ନମୋ ନାଦ୍ୟାୟ ଚ ବୈଶିନ୍ଦାୟ ତୁ (୧)
 ନମଃ କୂପ୍ୟାୟ ଚାବତ୍ୟାୟ ତୁ ନମୋ ବର୍ଷ୍ୟାୟ ଚାବର୍ଷ୍ୟାୟ ତୁ ନମୋ ମେଘ୍ୟାୟ ଚ

ବିଦ୍ୟୁତ୍ୟାୟ ଚ ନମଃ ଇନ୍ଦ୍ରାୟାୟ ଚାଃତ୍ରପ୍ୟାୟ ଚ ନମୋ ବାତ୍ୟାୟ ଚ ରେଷ୍ମିନ୍ଦ୍ରାୟ ଚ
ନମୋ ବାସ୍ତବ୍ୟାୟ ଚ ବାସ୍ତୁପାୟ ଚ (୨) ॥ (ବୈଶ୍ଣବାୟ ଚ ତ୍ରିଂଶତ୍) ॥ ୪। ୫। ୭॥

(ଚିତ୍ୟଗ୍ନୌ ହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ନମଃ ସୋମାୟ ଚ ରୁଦ୍ରାୟ ଚ ନମଃସ୍ତ୍ରାଗ୍ରାୟ ଚାରୁଣାୟ ଚ ନମଃ ଶୂଙ୍ଗାୟ ଚ ପଶୁପତୟେ
ଚ ନମଃ ଭୃଗୁାୟ ଚ ଭୀମାୟ ଚ ନମୋ ଅଗ୍ରେବ୍ୟାୟ ଚ ଦୁରେବ୍ୟାୟ ଚ ନମୋ ହନ୍ତେ
ଚ ହନୀୟସେ ଚ ନମୋ ବୃକ୍ଷେଭ୍ୟା ହରିକେଶେଭ୍ୟା ନମଃସ୍ତ୍ରାରାୟ ନମଃ ଶୂନ୍ୟବେ ଚ
ମୟୋଭବେ ଚ ନମଃ ଶଙ୍କରାୟ ଚ ମୟସ୍କରାୟ ଚ ନମଃ ଶିବାୟ ଚ ଶିବତରାୟ ଚ (୧)
ନମଃସ୍ତୀର୍ଥ୍ୟାୟ ଚ କୂଳ୍ୟାୟ ଚ ନମଃ ପାର୍ଯ୍ୟାୟ ଚାବାର୍ଯ୍ୟାୟ ଚ ନମଃ ପ୍ରତରଣାୟ
ଚୋତ୍ତରଣାୟ ଚ ନମଃ ଆତାର୍ଯ୍ୟାୟ ଚାଃତ୍ରାଦ୍ୟାୟ ଚ ନମଃ ଶଷ୍ପ୍ୟାୟ ଚ ଫେନ୍ୟାୟ ଚ
ନମଃ ସିକ୍ତ୍ୟାୟ ଚ ପ୍ରବାହ୍ୟାୟ ଚ (୨) ॥ (ଶିବତରାୟ ଚ ତ୍ରିଂଶତ୍) ॥ ୪। ୫। ୮॥

(ଚିତ୍ୟଗ୍ନୌ ହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ନମଃ ଇରିଣ୍ୟାୟ ଚ ପ୍ରପଥ୍ୟାୟ ଚ ନମଃ କିଂଶିଳାୟ ଚ କ୍ଷୟଣାୟ ଚ ନମଃ କପର୍ଦ୍ଦିନେ
ଚ ପୁଲସ୍ତୟେ ଚ ନମୋ ଗୋଷ୍ୟାୟ ଚ ଗୃହ୍ୟାୟ ଚ ନମଃସ୍ତଲ୍ୟାୟ ଚ ଗେହ୍ୟାୟ ଚ ନମଃ
କାତ୍ୟାୟ ଚ ଗନ୍ଧରେଷ୍ଠାୟ ଚ ନମୋ ହୃଦୟାୟ ଚ ନିବେଷ୍ୟାୟ ଚ ନମଃ ପାଂସ୍ରବ୍ୟାୟ
ଚ ରଜସ୍ୟାୟ ଚ ନମଃ ଶୁଷ୍କ୍ୟାୟ ଚ ହରିତ୍ୟାୟ ଚ ନମୋ ଲୋପ୍ୟାୟ ଚୋଲପ୍ୟାୟ ଚ
(୧) ନମଃ ଭୂର୍ବ୍ୟାୟ ଚ ସୁର୍ବ୍ୟାୟ ଚ ନମଃ ପୂର୍ଣ୍ୟାୟ ଚ ପର୍ଣଶୂଦ୍ୟାୟ ଚ
ନମୋଽପଗୁରମାଣାୟ ଚାଭିଭୂତେ ଚ ନମଃ ଆକ୍-ଶୂଦ୍ରତେ ଚ ପ୍ରକ୍-ଶୂଦ୍ରତେ ଚ ନମୋ ବଃ
କିରିକେଭ୍ୟା ଦେବାନାଂ ହୃଦୟେଭ୍ୟା ନମୋ ବିକ୍ଷୀଣକେଭ୍ୟା ନମୋ
ବିଚିନ୍ତୁତ୍-କେଭ୍ୟା ନମଃ ଆନିହୂତେଭ୍ୟା ନମଃ ଆମୀବୃତ୍-କେଭ୍ୟା (୨) ॥

(ଉଲ୍ଲପ୍ୟାନ୍ତ ଚିତ୍ରମ୍ଭିଃଶକ) ॥ ୪। ୫। ୯॥

(ଚିତ୍ୟଗ୍ନୌ ହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ଦ୍ରାପେ ଅକ୍ଷସନ୍ଧତେ ଦରିଦ୍ରନ୍ନୀଳଲୋହିତ ।

ଏଷାଂ ପୁରୁଷାଣାମେଷାଂ ପଶୁନାଂ ମା ଭେର୍ମାଃରେ ମୋ ଏଷାଂ କିଂ ତ୍ୱନାଃଃମମତ୍ ॥

ୟା ତେ ରୁଦ୍ର ଶିବା ତନ୍ମୁଃ ଶିବା ବିଶ୍ୱାହଭେଷଜୀ ।

ଶିବା ରୁଦ୍ରସ୍ୟ ଭେଷଜୀ ତୟା ନୋ ମୃତ ଜୀବସେ ॥

ଜ୍ୱମାଃ ରୁଦ୍ରାୟ ତବସେ କପର୍ଦ୍ଦିନେ କ୍ଷୟନ୍ତୀରାୟ ପ୍ର ଭରାମହେ ମତିମ୍ ।

ୟଥା ନଃ ଶମସଦ୍ଭିପଦେ ଚତୁଷ୍ପଦେ ବିଶ୍ୱଂ ପୁଷ୍ଠଂ ଗ୍ରାମେ ଅସ୍ମି (୧) ନନୀତୁରମ୍ ॥

ମୃତା ନୋ ରୁଦ୍ରୋତ ନୋ ମୟ୍ସ୍କ୍ୟୁ କ୍ଷୟନ୍ତୀରାୟ ନମସା ବିଧେମ ତେ ।

ୟଞ୍ଚଂ ଚ ଯୋଶୁ ମନୁରାୟଜେ ପିତା ତଦଶ୍ୟାମ ତବ ରୁଦ୍ର ପ୍ରଣୀତୌ ॥

ମା ନୋ ମହାନ୍ତମୃତ ମା ନୋ ଅଭିକଂ ମା ନ ଉକ୍ଷନ୍ତମୃତ ମା ନ ଉକ୍ଷିତମ୍ ।

ମା ନୋ ବଧୀଃ ପିତରଂ ମୋତ ମାତରଂ ପ୍ରିୟା ମା ନସ୍ତନ୍ନୁବୋ (୨) ରୁଦ୍ର ରୀରିଷଃ ॥

ମା ନସ୍ତୋକେ ତନୟେ ମା ନ ଆୟୁଷି ମା ନୋ ଗୋଷୁ ମା ନୋ ଅଶ୍ୱେଷୁ ରୀରିଷଃ ।

ବୀରାହା ନୋ ରୁଦ୍ର ଭାମିତୋ ବଧୀହ୍ୱବିଶ୍ୱନ୍ତୋ ନମସା ବିଧେମ ତେ ॥

ଆରାଭେ ଗୋଞ୍ଚ ଉତ ପୁରୁଷନ୍ନେ କ୍ଷୟନ୍ତୀରାୟ ସୁମ୍ନମ୍ନେ ତେ ଅସ୍ତୁ ।

ରକ୍ଷା ତ ନୋ ଅଧି ତ ଦେବ ବ୍ରହ୍ମ୍ୟଧା ତ ନଃ ଶମଂ ଯଞ୍ଚ ଦ୍ୱିବର୍ହୀଃ ॥

ସୁହି (୩) ଶୁତଂ ଗର୍ତ୍ତସଦଂ ଯୁବାନଂ ମୃଗଂ ନ ଭୀମମୁପହତ୍ସୁମୁଗ୍ରମ୍ ।

ମୃତା ଜରିତ୍ରେ ରୁଦ୍ର ସ୍ତବାନୋ ଅନ୍ୟଂ ତେ ଅସ୍ମନ୍ନି ବପନ୍ତୁ ସେନାଃ ॥

ପରି ଶୋ ରୁଦ୍ରସ୍ୟ ହୃତିବୃଣକ୍ତୁ ପରି ହେଷସ୍ୟ ଦୁର୍ମତିରଘ୍ନାୟୋଃ ।

ଅବଂ ସ୍ଥିରା ମୁଦବଦ୍-ଭ୍ୟସ୍ତନ୍ନୁଷ୍ଠ ମୀଢ଼ସ୍ତୋକାୟ ତନୟାୟ ମୃତୟ ॥
 ମୀଢ଼ସ୍ତମ ଶିବତମ ଶିବୋ ନଃ ସୁମନା ଭବ ।
 ପରମେ ବୃକ୍ଷ ଆୟୁଧଂ ନିଧାୟ କୃତ୍ତିଂ ବସାନୁ ଆ ଚରଂ ପିନାକଂ (୪) ବିଭ୍ରୁଦା ଗହି ॥
 ବିକିରିଦ୍ ବିଲୋହିତ ନମସ୍ତେ ଅସ୍ତୁ ଭଗବଃ ।
 ଯାସ୍ତେ ସହସ୍ରଂ ହେତୟୋଽନ୍ୟମସ୍ମନ୍ନି ବପନ୍ତୁ ତାଃ ॥
 ସହସ୍ରାଣି ସହସ୍ରଧା ବାହୁବୋସ୍ତବ ହେତୟଃ ।
 ତାସାମୀଶାନୋ ଭଗବଃ ପରାତୀନା ମୁଖା କୃଧ୍ (୫) ॥
 (ଅସ୍ମିଂ ସ୍ତନ୍ନୁବଃ ସୁହି ପିନାକମେକାନ୍ନ ତ୍ରିଂଶତ୍) ॥ ୪। ୫। ୧୦ ॥

(ଚିତ୍ୟଗ୍ନୌ ହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ସହସ୍ରାଣି ସହସ୍ରଶୋ ଯେ ରୁଦ୍ରା ଅଧୁ ଭୂମ୍ୟାମ୍ ।
 ତେଷାଂ ସହସ୍ରଯୋଜନେଽବଂ ଧନ୍ୱାନି ତନ୍ନସି ॥
 ଅସ୍ମିନ୍-ମହତ୍ୟର୍ଣ୍ଣବେଽନ୍ତରିକ୍ଷେ ଭବା ଅଧୁ ।
 ନୀଲଗ୍ରୀବାଃ ଶିତିକଣ୍ଠାଃ ଶର୍ବା ଅଧଃ, କ୍ଷମାତୁରାଃ ॥
 ନୀଲଗ୍ରୀବାଃ ଶିତିକଣ୍ଠା ଦିବଂ ରୁଦ୍ରା ଉପଶ୍ରୀତାଃ ।
 ଯେ ବୃକ୍ଷେଷୁ ସନ୍ନିଞ୍ଜିରା ନୀଲଗ୍ରୀବା ବିଲୋହିତାଃ ।
 ଯେ ଭୂତାନାମଧିପତୟୋ ବିଶିଖାସଃ କପର୍ଦ୍ଦିନଃ ।
 ଯେ ଅନ୍ତେଷୁ ବିବିଧକ୍ତି ପାତ୍ରେଷୁ ପିବତୋ ଜନାନ୍ ।
 ଯେ ପଥାଂ ପଥୁରକ୍ଷୟ ଐଲବୃଦା ଯୁଦ୍ଧଧୀଃ ।
 ଯେ ତୀର୍ଥାନି (୧) ପ୍ରଚରନ୍ତି ସୁକାବତୋ ନିଷ୍ପତ୍ତିଶଃ ।

ୟ ଶତାବ୍ଦିଶ୍ଚ ଭୂୟାଂଂସଶ୍ଚ ଦିଶୋ ରୁଦ୍ରା ବିତସ୍ଥିରେ ।

ତେଷାଂଂ ସହସ୍ରଯୋଜନେଂବ ଧନ୍ଦାନି ତଦ୍ଭବି ॥

ନମୋ ରୁଦ୍ରେଭ୍ୟା ଯେ ପୃଥୁବ୍ୟାଂ ଯେଂକ୍ତରିଂସ୍ତେ ଯେ ଦିବି ଯେଷ୍ଟାମନ୍ଂ ବାତୋ

ବର୍ଷମିଷବସ୍ତେଭ୍ୟା ଦଶ ପ୍ରାଚୀର୍ଦଶ ଦକ୍ଷିଣା ଦଶ ପ୍ରତୀଚୀର୍ଦଶୋଦୀଚୀର୍ଦଶୋର୍ଧ୍ବାସ୍ତେଭ୍ୟା

ନମସ୍ତେ ନୋ ମୃତୟନ୍ତୁ ତେ ଯଂ ହିଷ୍ମୋ ଯଶ୍ଚ ନୋ ହେଷ୍ଟି ତଂ ବୋ ଜୟେ ଦଧାମି (୨) ॥

(ତୀର୍ଥାନି ଯଶ୍ଚ ଷବ୍ ଚ) ॥ ୪। ୫। ୧୧ ॥

=|| ୦ ||=

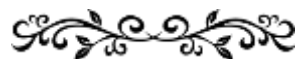
(ନମସ୍ତେ ରୁଦ୍ର ନମୋ ହିରଣ୍ୟବାହବେ ନମଃ ସହମାନାୟ ନମ ଆବ୍ୟାଧୁନୀଭ୍ୟା ନମୋ ଭୂବାୟ ନମୋ
ଜ୍ୟେଷ୍ଠାୟ ନମୋ ଦୁନ୍ଧୁଭ୍ୟାୟ ନମଃ ସୋମାୟ ନମ ଇରିଣ୍ୟାୟ ଦ୍ରାପେ ସହସ୍ରାଣ୍ୟକାଦଶ ॥ ୧୧ ॥)

(ନମସ୍ତେ ରୁଦ୍ର ନମୋ ଭୂବାୟ ଦ୍ରାପେ ସପ୍ତବିଂଶତିଃ ॥ ୨୭ ॥)

(ନମସ୍ତେ ରୁଦ୍ର ତଂ ବୋ ଜୟେ ଦଧାମି ॥)

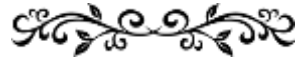
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ଚତୁର୍ଥକାଣ୍ଡେ ପଞ୍ଚମଃ ପ୍ରାଠକଃ ॥ ୫ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ଚତୁର୍ଥକାଣ୍ଡେ ଷଷ୍ଠ ପ୍ରପାଠକଃ ॥

| ପରିଷେଚନସଂସ୍କାରାଭିଧାନମ୍ |

(ଅଗ୍ନିସଂସ୍କାରେଷୁ ପରିଷେଚନାଦି ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଅଗ୍ନିନ୍ଦୁର୍ଜଂ ପର୍ବତେ ଶିଶିମ୍ବାଣାଂ ବାତେ ପୂର୍ଜନ୍ୟେ ବରୁଣସ୍ୟ ଶୁଷ୍ଣେ ।

ଅଦ୍-ଭ୍ୟ ଓଷଧୀଭ୍ୟା ବନସ୍ପତିଭ୍ୟାଃସ୍ତୁ ସମ୍ବତାଂ ତାଂ ନ ଇଷମୂର୍ଜଂ ଧତ୍ତ ମରୁତଃ ସଂ
ରରାଣାଃ ॥

ଅଶ୍ନଂସ୍ତେ କ୍ଷୁଦ୍ରମ୍ ତେ ଶୁଚୈଃକ୍ରତୁ ଯଂ ହିଷ୍ମଃ ॥

ସମୁଦ୍ରସ୍ୟ ଭୂଽବାକ୍ତୟାଃସ୍ତେ ପରି ବ୍ୟୟାମସି । ପାବକୋ ଅସ୍ମଭ୍ୟଂ ଶିବୋ ଭବ ॥

ହିମସ୍ୟ ଭା ଜରାୟୁଶାଃସ୍ତେ ପରି ବ୍ୟୟାମସି । ପାବକୋ ଅସ୍ମଭ୍ୟଂ ଶିବୋ ଭବ ॥

ଉପ (୧) ଜନ୍ମୁପ ବେତସେଽବତ୍ତରଂ ନଦୀଷ୍ଠା । ଅଗ୍ନେ ପିତୃମପାମସି ॥

ମଣ୍ଡୁକି ତାଭିରା ଗହି ସେମଂ ନୋ ଯୁଜ୍ଞମ୍ । ପାବକର୍ବଣଂ ଶିବଂ କୃଧ୍ ॥

ପାବକ ଆ ଚିତୟନ୍ତ୍ୟା କୃପା । କ୍ଷାମନ୍-ରୁରୁତ ଉଷସୋ ନ ଭାନ୍ତୁନାଂ ॥

ତୃର୍ବନ ଯାମନ୍ତେତଶସ୍ୟ ନୁ ରଣ ଆ ଯୋ ଘୃଣେ । ନ ତତୃଷ୍ଣାଣୋ ଅଜରଃ ॥

ଅଗ୍ନେ ପାବକ ରୋଚିଷା ମନ୍ତ୍ରୟା ଦେବ ଜିହ୍ଵୟା । ଆ ଦେବାନ୍ (୨) ବକ୍ଷି ଯକ୍ଷି ତ ॥

ସ ନଃ ପାବକ ଦୀଦିବୋଽଗ୍ନେ ଦେବାଂ ଇହାଽବହ । ଉପ ଯୁଜ୍ଞଂ ହବିଷ୍ଠଂ ନଃ ॥

ଅପାମିଦଂ ନ୍ୟୟନଂ ସମୁଦ୍ରସ୍ୟ ନିବେଶନମ୍ ।

ଅନ୍ୟଂ ତେ ଅସ୍ମଭପକ୍ତୁ ହେତୟଃ ପାବକୋ ଅସ୍ମଭ୍ୟଂ ଶିବୋ ଭବ ॥

ନମସ୍ତେ ହରସେ ଶୋଚିଷ୍ଠେ ନମସ୍ତେ ଅସ୍ତୁଚିଷ୍ଠେ ।

ଅନ୍ୟଂ ତେ ଅସ୍ମଦ୍ପଦଂ ହେତୟଃ ପାବକୋ ଅସ୍ମଦ୍ୟଂ ଶିବୋ ଭବ ॥
 ନୃଷଦେ ବଡ଼ (୩) ସୁଷଦେ ବଡ଼-ବନ୍ଦସଦେ ବଡ଼-ବନ୍ଧିଷଦେ ବଡ଼-ସୁବର୍ବଦେ ବଡ଼ ॥
 ଯେ ଦେବା ଦେବାନାଂ ଯଜ୍ଞିୟା ଯଜ୍ଞିୟାନାଂ ସଂବହରାଶ୍ରମପାଦ ଭାଗମାସତେ ।
 ଅହୁତାଦୋ ହବିଷୋ ଯଜ୍ଞେ ଅସ୍ମିନ୍-ସ୍ବୟଂ ଜୁହୁଧ୍ଵଂ ମଧୁନୋ ଘୃତସ୍ୟ ॥
 ଯେ ଦେବା ଦେବେଷ୍ୟୁ ଦେବତ୍ବମାୟନ୍ତୁ ଯେ ବ୍ରହ୍ମଣଃ ପୁର ଏତାରୋ ଅସ୍ୟ ।
 ଯେଭ୍ୟା ନର୍ତ୍ତେ ପବତେ ଧାମ କିଂ ତୁ ନ ତେ ଦିବୋ ନ ପୃଥୁବ୍ୟା ଅଧୁ ସୁଷ୍ଠୁ ॥
 ପ୍ରାଶଦା (୪) ଅପାନଦା ବ୍ୟାନଦାଶ୍ଵିନ୍ଦା ବର୍ତ୍ତୋଦା ବରିବୋଦାଃ ।
 ଅନ୍ୟଂ ତେ ଅସ୍ମଦ୍ପଦଂ ହେତୟଃ ପାବକୋ ଅସ୍ମଦ୍ୟଂ ଶିବୋ ଭବ ॥
 ଅଗ୍ନିସ୍ତ୍ରିଗ୍ନେନ ଶୋଚିଷା ଯଃ ସଦ୍ବିଶ୍ଵଂ ନ୍ୟତ୍ରିଶମ୍ । ଅଗ୍ନିନୋ ବଂସତେ ରୁଦିମ୍ ॥
 ସୈନାଽନୀକେନ ସୁବିଦତ୍ରୋ ଅସ୍ତେ ଯଷ୍ଟା ଦେବାଂ ଆୟଜିଷଃ ସୁଷ୍ଠି ।
 ଅଦଂଷ୍ଟୋ ଗୋପା ଭୃତ ନଃ ପରସ୍ତା ଅଗ୍ନେ ଦ୍ୟୁମଦୁତ ରେବଦିଦୀହି (୫) ॥
 (ଉପ ଦେବାନ୍ ବଡ଼-ପ୍ରାଶଦାଶ୍ଵିନ୍ଦୁଶ୍ଵଦାରିଂଶଜ) ॥ ୪। ୬। ୧ ॥

(ବୈଶ୍ଵକର୍ମଣହୋମଃ ॥ ଅଗ୍ନିରଷିଃ)

ଯ ଜ୍ଞମା ବିଶ୍ଵା ଭୁବନାନ୍ତି ଜୁହୁଦୃଷିର୍ହୋତା ନିଷ୍ଠସାଦା ପିତା ନଃ ।
 ସ ଆଶିଷା ଦ୍ରବିଶମିଜ୍ଞମାନଃ ପରମଜ୍ଞଦୋ ବର ଆ ବିବେଶ ॥
 ବିଶ୍ଵକର୍ମା ମନସା ଯଦ୍ବିହାୟା ଧାତା ବିଧାତା ପରମୋତ ସ୍ବୟଂ ।
 ତେଷାମିଷ୍ଠାନି ସମିଷା ମଦନ୍ତି ଯତ୍ର ସପ୍ତର୍ଷୀନ୍-ପୁର ଏକମାହୁଃ ॥
 ଯୋ ନଃ ପିତା ଜନିତା ଯୋ ବିଧାତା ଯୋ ନଃ ସତୋ ଅଭ୍ୟା ସଜ୍ଜଜାନି । (୧)
 ଯୋ ଦେବାନାଂ ନାମଧା ଏକ ଏବ ତଃ ସଂ ପୁଶ୍ନଂ ଭୁବନା ଯତ୍ୟନ୍ୟା ॥

ତ ଆଃକ୍ଷତ୍ର ଦ୍ରବିଶଃ ସମସ୍ତା ରକ୍ଷନ୍ତି ପୂର୍ବେ ଜରିତାରୋ ନ ଭୁନା ।
 ଅସୂର୍ତ୍ତା ସୂର୍ତ୍ତା ରଜସୋ ବିମାନେ ଯେ ଭୂତାନି ସମକୃଷ୍ଣନ୍ତିମାନି ॥
 ନ ତଂ ବିଦାଥ ଯ ଇଦଂ ଜ୍ଞାନାନ୍ୟଦ୍ୟୁଷ୍ମାକ୍ରମନ୍ତରଂ ଭବାତି ।
 ନୀହାରେଣ ପ୍ରାବୃତ୍ତା ଜଲ୍ପ୍ୟା ତାସ୍ମତ୍ତପ ଉକ୍-ଥଶାସଂଶ୍ଚରନ୍ତି ॥
 ପରୋ ଦିବା ପର ଏନା (୨) ପୃଥୁବ୍ୟା ପରୋ ଦେବେଭିରସ୍ତୁରୈର୍ଗୁହା ଯତ୍ ।
 କଂ ସ୍ଥିତ୍-ଗର୍ଭଂ ପ୍ରଥମଂ ଦଧୁ ଆପୋ ଯତ୍ ଦେବାଃ ସମଗଞ୍ଜନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱେ ॥
 ତମିତ୍-ଗର୍ଭଂ ପ୍ରଥମଂ ଦଧୁ ଆପୋ ଯତ୍ ଦେବାଃ ସମଗଞ୍ଜନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱେ ।
 ଅଜସ୍ୟ ନାଭାବଧେକ୍ରମପିତଂ ଯସ୍ମିନ୍ନିଦଂ ବିଶ୍ୱଂ ଭୁବନମଧି ଶ୍ରିତମ୍ ॥
 ବିଶ୍ୱକର୍ମା ହ୍ୟଜନିଷ୍ଠ ଦେବ ଆଦିତ୍-ଗନ୍ଧର୍ବୋ ଅଭବତ୍-ସ୍ତୃତୀୟଃ ।
 ତୃତୀୟଃ ପିତା ଜନିତୌଷଧୀନା (୩) ମପାଂ ଗର୍ଭଂ ବ୍ୟବଧାତ୍-ପୁରୁତ୍ରା ॥
 ଚକ୍ଷୁଷଃ ପିତା ମନସା ହି ଧୀରୋ ଘୃତମୈନେ ଅଜନନ୍ନନମାନେ ।
 ଯଦେଦନ୍ତା ଅଦତ୍ତଃ ହନ୍ତ ପୂର୍ବ ଆଦିତ୍-ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ ଅପ୍ରଥେତାମ୍ ॥
 ବିଶ୍ୱତଶ୍ଚକ୍ଷୁରୁତ ବିଶ୍ୱତୋମୁଖୋ ବିଶ୍ୱତୋହସ୍ତ ଉତ ବିଶ୍ୱତସ୍ତାତ୍ ।
 ସଂ ବାହୁଭ୍ୟାଂ ନମତି ସଂ ପତତ୍ତୈର୍ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ ଜନୟନ୍ଦେବ ଏକଃ ॥
 କିଂ ସ୍ୱିଦାସୀଦଧୁଷ୍ମାନମାରୟଣଂ କତମତ୍-ସ୍ଥିତ୍-କିମାସୀତ୍ ।
 ଯଦା ଭୂମିଂ ଜନୟନ୍ (୪) ବିଶ୍ୱକର୍ମା ବି ଦ୍ୟାମୌଣୀଂହୁହିନା ବିଶ୍ୱତକ୍ଷାଃ ॥
 କିଂ ସ୍ୱିଦନଂ କ ଉ ସ ବୃକ୍ଷ ଆସୀଦ୍ୟତୋ ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ ନୈଷ୍ଠତକ୍ଷୁଃ ।
 ମନାସିଣୋ ମନସା ପୁଞ୍ଜତେସୁ ତଦ୍ୟଦଧିତସ୍ତଦ୍-ଭୁବନାନି ଧାରୟନ୍ ॥
 ଯା ତେ ଧାମାନି ପରମାଣି ଯାଃବିମା ଯା ମଧୁନା ବିଶ୍ୱକର୍ମନ୍ନୁତେମା ।

ଶିକ୍ଷା ସଂଭାଷ୍ୟା ହବିଷି ସ୍ଵଧାବଃ ସ୍ଵୟଂ ଯଜସ୍ଵ ତନ୍ନବଂ ଜୁଷାଣଃ ॥
 ବାଚସ୍ପତିଂ ବିଶ୍ଵକର୍ମାଣାମୁତୟେ (୫) ମନୋଯୁଜଂ ବାଜେ ଅଦ୍ୟା ହୁବେମ ।
 ସ ନୋ ନେଦିଷ୍ଠା ହବନାନି ଜୋଷତେ ବିଶ୍ଵଶିମ୍ଭୁରବସେ ସାଧୁକର୍ମା ॥
 ବିଶ୍ଵକର୍ମନ୍ ହବିଷା ବାବୃଧାନଃ ସ୍ଵୟଂ ଯଜସ୍ଵ ତନ୍ନବଂ ଜୁଷାଣଃ ।
 ମୁହ୍ୟନ୍ତୁନେ୍ୟ ଅଭିତଃ ସପତ୍ନା ଇହାସ୍ନାକଂ ମଘବା ସୁରିରସ୍ତୁ ॥
 ବିଶ୍ଵକର୍ମନ୍ ହବିଷା ବଧନେନ ତ୍ରାତାରମିନ୍ଦ୍ରମକୃଣୋରବଧମ୍ ।
 ତସ୍ମୈ ବିଶଃ ସମନମତ୍ର ପୁର୍ବୀରୟମୁଗ୍ରୋ ବିହବ୍ୟୋ ଯଥାଽସତ୍ ॥
 ସମୁଦ୍ରାୟ ବୟନାୟ ସିନ୍ଧୁନାଂ ପତୟେ ନମଃ ।
 ନଦୀନାଂ ସର୍ବାସାଂ ପିତ୍ରେ ଜୁହୁତା ବିଶ୍ଵକର୍ମଣୋ ବିଶ୍ଵାଽହାଽମର୍ତ୍ୟଂ ହବିଃ (୬)॥
 (ଜ୍ଞାନେନୌଷଧୀନାଂ ଭୂମିଂ ଜନୟନ୍ତୁତୟେ ନମୋ ନବ ଚ) ॥ ୪। ୬। ୭॥

(ଅଗ୍ନିପ୍ରଣୟନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରଷିଃ)

ଉଦେନମୁଭୁରାଂ ନୟାଗ୍ନେ ଘୃତେନାଽଽହୁତ ।
 ରାୟସ୍ତୋଷେଣ ସଂ ସୃଜ ପ୍ରଜୟା ଚ ଧନେନ ଚ ॥
 ଇନ୍ଦ୍ରେମଂ ପ୍ରତରାଂ କୃଧ୍ଵ ସଜାତାନାମସବୁଶୀ ।
 ସମେନଂ ବର୍ତ୍ତସା ସୃଜ ଦେବେଭ୍ୟା ଭାଗଧା ଅସତ୍ ॥
 ଯସ୍ୟ କୁର୍ମୋ ହବିର୍ଗୁହେ ତମଗ୍ନେ ବଧୟା ଭମ୍ ।
 ତସ୍ମୈ ଦେବା ଅଧି ବ୍ରବନ୍ତୟଂ ଚ ବ୍ରହ୍ମଣସ୍ପତିଃ ॥
 ଉଦୁ ଭା ବିଶ୍ଵେ ଦେବା (୧) ଅଗ୍ନେ ଭରନ୍ତୁ ଚିତ୍ତଭିଃ ।
 ସ ନୋ ଭବ ଶିବତମଃ ସୁପ୍ରତୀକୋ ବିଭାବସୁଃ ॥

ପଞ୍ଚ ଦିଶୋ ଦୈବୀର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞମବନ୍ଧୁ ଦେବୀରୁପାମତିଂ ଦୁର୍ଗତିଂ ବାଧମାନାଃ ।
 ରାୟସ୍ତୋଷେ ଯଜ୍ଞପତିମାଭଜନ୍ତଃ ॥
 ରାୟସ୍ତୋଷେ ଅଧି ଯଜ୍ଞୋ ଅସ୍ମାତ୍-ସମିଜ୍ଞେ ଅଗ୍ନାବଧି ମାନହୀନଃ ।
 ଭୁକ୍-ଅପତ୍ର ଇତ୍ୟାମି ଗୃହୀତସ୍ତ୍ରପ୍ତଂ ଘର୍ମଂ ପରିଗୃହ୍ୟାୟଜନ୍ତଃ ॥
 ଭୂଜା ଯଦ୍ୟଜ୍ଞମଶମନ୍ତ ଦେବା ଦୈବ୍ୟାୟ ଧର୍ତ୍ତେ ଜୋଷ୍ଟେ ।
 ଦେବଗ୍ରୀଃ ଶ୍ରୀମଶୀଃ ଶତପୟାଃ (୨) ପରିଗୃହ୍ୟ ଦେବା ଯଜ୍ଞମାୟନ୍ ॥
 ସୁର୍ଯ୍ୟରଶ୍ମିର୍ହରିକେଶଃ ପୁରସ୍ତାତ୍-ସବିତା ଜ୍ୟୋତିରୁଦୟାଃ ଅଜସ୍ରମ୍ ।
 ତସ୍ୟ ପୁଷା ପ୍ରସବଂ ଯାତି ଦେବଃ ସମ୍ପଶ୍ୟନ୍-ବିଶ୍ୱା ଭୁବନାନି ଗୋପାଃ ॥
 ଦେବା ଦେବେଭ୍ୟା ଅଧିର୍ଯଜ୍ଞୋ ଅସ୍ତର୍ବୀତଃ ଶମିତ୍ରେ ଶମିତା ଯଜଧ୍ୟେ ।
 ତୁରୀୟୋ ଯଜ୍ଞୋ ଯତ୍ର ହବ୍ୟମେତି ତତଃ ପାବକା ଆଶିଷୋ ନୋ ଭୁଷନ୍ତାମ୍ ॥
 ବିମାନଂ ଏଷ ଦିବୋ ମଧ୍ୟ ଆସ୍ତ ଆପପ୍ତିବାନ୍-ରୋଦସୀ ଅନ୍ତରିକ୍ଷମ୍ ।
 ସ ବିଶ୍ୱାତୀରୁଭି (୩) ଚଷ୍ଟେ ଘୃତାତୀରକ୍ତରା ପୂର୍ବମପରଂ ଚ କ୍ରେତୁମ୍ ॥
 ଭୂକ୍ଷା ସମୁଦ୍ରୋ ଅରୁଣଃ ସୁପର୍ଣ୍ଣଃ ପୂର୍ବସ୍ୟ ଯୋନିଂ ପିତୁରା ବିବେଶ ।
 ମଧ୍ୟେ ଦିବୋ ନିହୈତଃ ପୃଶ୍ନିରଶ୍ୱା ବି ଚକ୍ରମେ ରଜସଃ ପାତ୍ୟନ୍ତୋ ॥
 ଇନ୍ଦ୍ରଂ ବିଶ୍ୱା ଅବୀବୃଧନ୍-ସମୁଦ୍ରବ୍ୟଚସ୍ୟଂ ଗିରଃ ।
 ରଥୀତମଃ ରଥୀନାଂ ବାଜାନାଃ ସପ୍ତତିଂ ପତିମ୍ ॥
 ସୁମୁହୁର୍ଯଜ୍ଞୋ ଦେବାଃ ଆ ଚ ବକ୍ଷ୍ୟନ୍ୟକ୍ଷଦ୍ବିର୍ଦେବୋ ଦେବାଃ ଆ ଚ ବକ୍ଷତ୍ ।
 ବାଜସ୍ୟ ମା ପ୍ରସବେନୋଦ୍ ଗ୍ରାଭେଶୋଦଗ୍ରଭୀତ୍ ।
 ଅଥା ସପତ୍ନାଃ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ମେ ନିଗ୍ରାଭେଶାଧିରାଃ ଅକଃ ॥

ଉଦ-ଗ୍ରାଭଂ ଚ ନିଗ୍ରାଭଂ ତୁ ବ୍ରହ୍ମ ଦେବା ଅବୀବୃଧନ୍ ।

ଅଥା ସପତ୍ନାନିନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ମେ ବିଷ୍ଣୁଚାନାନୁ ବ୍ୟସ୍ୟତାମ୍ (୪) ॥

(ବିଶ୍ୱେଦେବାଃ ଶତପଥା ଅଭି ବାଜସ୍ୟ ଷଡ୍-ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୪। ୬। ୩॥

(ଅଗ୍ନିପ୍ରଣୟନାଙ୍କମପ୍ରତିରଥସୁକ୍ରମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରଷିଃ)

ଆଶୁଃ ଶିଶାନୋ ବୃଷଭୋ ନ ଯୁଧ୍ୟୋ ଘନାଘନଃ ଶୋଭଣଶ୍ଚର୍ଷଣୀନାମ୍ ।

ସଂକ୍ରନ୍ଦନୋଽନିମିଷ ଏକବୀରଃ ଶତଂ ସେନା ଅଜୟତ୍-ସାକମିନ୍ଦ୍ରଃ ॥

ସଂକ୍ରନ୍ଦନେନାନିମିଷେଶ ଜିଷୁନା ଯୁତ୍-କାରେଶ ଦୁଷ୍ପବନେନ ଧୁଷୁନା ।

ତଦିନ୍ଦ୍ରେଶ ଜୟତୁ ତସ୍ମହଧୁଂ ଯୁଧୋ ନର ଇଷ୍ମହସ୍ତେନ ବୃଷ୍ଟା ॥

ସ ଇଷ୍ମହସ୍ତେଃ ସ ନିଷଜିତ୍ବିଶୀ ସଂ ସ୍ରଷ୍ଟା ସ ଯୁଧ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ଗୁଣେନ ।

ସଂସୁଷ୍ଟଜିତ୍-ସୋମପା ବାହୁଶର୍ଯ୍ୟଧିଧା ପ୍ରତିହିତାଭିରସ୍ତା ॥

ବୃହସ୍ପତେ ପରି ଦୀୟା (୧) ରଥେନ ରକ୍ଷୋହାଽନିତ୍ରାଂ ଅପବାଧମାନଃ ।

ପ୍ରଭଞ୍ଜନ୍-ସେନାଃ ପ୍ରମୁଣୋ ଯୁଧା ଜୟନ୍ତସ୍ନାକମୋଧବିତା ରଥାନାମ୍ ॥

ଗୋତ୍ରଭିଦଂ ଗୋବିଦଂ ବଜ୍ରବାହୁଂ ଜୟନ୍ତମଙ୍ଗ ପ୍ରମୁଣତ୍ରମୋଜସା ।

ଇମଂ ସଞ୍ଜାତା ଅନୁ ବୀରୟଧିମନ୍ତଂ ସଖାୟୋଽନୁ ସଂ ରଭଧମ୍ ॥

ବଲବିଜ୍ଞାୟଃ ଛବିରଃ ପ୍ରବୀରଃ ସହସ୍ରାନ୍ ବାଜୀ ସହମାନ ଉଗ୍ରଃ ।

ଅଭିବାରେ ଅଭିସଦା ସହୋଜା ଜୈତ୍ରମିନ୍ଦ୍ର ରଥମା ତିଷ୍ଠ ଗୋବିତ୍ ॥

ଅଭି ଗୋତ୍ରାଶି ସହସ୍ରା ଗାହମାନୋଽଦାୟୋ (୨) ବୀରଃ ଶତମନ୍ତୁରିନ୍ଦ୍ରଃ ।

ଦୁଷ୍ପବନଃ ପୃତନାଷାତ୍ଯୁଧୋଽସ୍ନାକଂ ସେନା ଅବତୁ ପ୍ର ଯୁସ୍ତୁ ॥

ଇନ୍ଦ୍ର ଆସାଂ ନୈତା ବୃହସ୍ପତିର୍ଦକ୍ଷିଣା ଯୁଜଃ ପୁର ଏତୁ ସୋମଃ ।

ଦେବସେନାନାମଞ୍ଜି ଭଞ୍ଜତୀନାଂ ଜୟନ୍ତୀନାଂ ମୁରୁତୋ ଯୁକ୍ତଗ୍ରେ ॥
 ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ବୃଷ୍ଣୋ ବରୁଣସ୍ୟ ରାଜ୍ଞି ଆଦିତ୍ୟାନାଂ ମୁରୁତାଃ ଶର୍ପ ଉଗ୍ରମ୍ ।
 ମହାମନସାଂ ଭୁବନତ୍ୟବାନାଂ ଘୋଷୋ ଦେବାନାଂ ଜୟନ୍ତାମୁଦଂଶାତ୍ ॥
 ଅସ୍ମାକ୍ମିନ୍ଦ୍ରଃ ସମୃତେଷୁ ଧୃଜେଷ୍ଠସ୍ମାକଂ ଯା ଇଷବସ୍ତା ଜୟନ୍ତୁ । (୩)
 ଅସ୍ମାକଂ ବୀରା ଉତ୍ତରେ ଭବନ୍ତୁସ୍ମାନ୍ତୁ ଦେବା ଅବତା ହବେଷୁ ॥
 ଉଦ୍ଧର୍ଷୟ ମଘବନ୍ଧାୟୁଧ୍ୟାନ୍ୟତ୍-ସଦନାଂ ମାମକାନାଂ ମହାଂସି ।
 ଉଦ୍-ବୃତ୍ରହନ୍-ବାଜିନାଂ ବାଜିନାନ୍ୟଦ୍ରଥାନାଂ ଜୟନ୍ତାମେତୁ ଘୋଷଃ ॥
 ଉପ ପ୍ରେତ ଜୟନ୍ତା ନରଃ ସ୍ଥିରା ବଃ ସନ୍ତୁ ବାହବଃ ।
 ଇନ୍ଦ୍ରୋ ବଃ ଶର୍ମ ଯଜ୍ଞଦନାଧିଷ୍ୟା ଯଥାଂସଥ ॥
 ଅବସୃଷ୍ଟା ପରା ପତ ଶରବ୍ୟେ ବ୍ରହ୍ମ ସଂ ଶିତା ।
 ଗଞ୍ଜାମିତ୍ରାନ୍ ପ୍ର (୪) ବିଶ୍ଵ ମୈଷାଂ କଂ ଚନୋଞ୍ଜିଷଃ ॥
 ମର୍ମାଶି ତେ ବର୍ମଭିଷ୍ମାଦୟାମି ସୋମସ୍ତା ରାଜାଂମୃତେନାଭିଂବସ୍ତାମ୍ ।
 ଉରୋର୍ବରୀୟୋ ବରୀବସ୍ତେ ଅସ୍ତୁ ଜୟନ୍ତଂ ଦାମନ୍ତୁ ମଦନ୍ତୁ ଦେବାଃ ॥
 ଯତ୍ର ବାଶାଃ ସମ୍ପତନ୍ତି କୁମାରା ବିଶ୍ଵିଷା ଲବ ।
 ଇନ୍ଦ୍ରୋ ନସ୍ତତ୍ର ବୃତ୍ରହା ବିଶ୍ଵାହା ଶର୍ମ ଯଜ୍ଞତୁ (୫)॥
 (ଦୀକ୍ଷାଦୀୟୋ ଜୟନ୍ତୁମିତ୍ରାନ୍ ପ୍ର ଚତ୍ଵାରିଂ ଶଳଂ) ॥ ୪। ୬। ୪॥

(ଚିତ୍ୟାମଗ୍ନିସ୍ଥାପନାଦିମାରୁତହୋମାକ୍ତମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିଋଷିଃ)

ପ୍ରାଚୀମନ୍ତୁ ପ୍ରଦିଶଂ ପ୍ରେହି ବିଦ୍ଵାନଗ୍ନେରଗ୍ନେ ପୁରୋ ଅଗ୍ନିର୍ଭବେହ ।
 ବିଶ୍ଵା ଆଶା ଦୀଦ୍ୟାମ୍ନୋ ବି ଭାହ୍ୟର୍ଜଂ ନୋ ଧେହି ଦ୍ଵିପଦେ ଚତୁଷ୍ପଦେ ॥

କ୍ରମେଧମଗ୍ନିନା ନାକମୁଖ୍ୟଃ ହସ୍ତେଷୁ ବିଭ୍ରତଃ ।
 ଦିବଃ ପୁଷ୍ପଃ ସୁବର୍ଣ୍ଣଦା ମିଶ୍ରା ଦେବେଭିରାଧମ୍ ॥
 ପୃଥୁବ୍ୟା ଅହମୁଦନ୍ତରିକ୍ଷମାଃରୁହମନ୍ତରିକ୍ଷାଦିବମାଃରୁହମ୍ ।
 ଦିବୋ ନାକସ୍ୟ ପୁଷ୍ପାତ୍-ସୁବର୍ଜ୍ୟୋତିରଗା (୧) ମହମ୍ ॥
 ସୁବର୍ଜ୍ୟକ୍ତୋ ନାପେକ୍ଷନ୍ତ ଆ ଦ୍ୟାଃ ରୋହନ୍ତି ରୋଦସୀ ।
 ଯଜ୍ଞଂ ଯେ ବିଶ୍ୱତୋଧାରଃ ସୁବିଦ୍ବାଃସୋ ବିତେନିରେ ॥
 ଅଗ୍ନେ ପ୍ରେହି ପ୍ରଥମୋ ଦେବୟତାଂ ତନ୍ନୁଦ୍ଦେବାନାମୁତ ମର୍ତ୍ତ୍ୟାନାମ୍ ।
 ଇନ୍ଦ୍ରକ୍ଷମାଶା ଭୃଗୁଭିଃ ସଜୋଷାଃ ସୁବର୍ଜ୍ୟକ୍ତୁ ଯଜମାନାଃ ସୁସ୍ତି ॥
 ନକ୍ତୋଷାସା ସମନସା ବିରୂପେ ଧାପୟେତେ ଶିଶୁମେକଃ ସମୀତୀ ।
 ଦ୍ୟାବା ଶ୍ଚାମା ରୁକ୍ତୋ ଅନ୍ତର୍ଭି ଭାତି ଦେବା ଅଗ୍ନିଂ ଧାରୟନ୍-ଦ୍ରବିଣୋଦାଃ ॥
 ଅଗ୍ନେ ସହସ୍ରାକ୍ଷ (୨) ଶତମୂର୍ଧଞ୍ଚିତଂ ତେ ପ୍ରାଣାଃ ସହସ୍ରମପାନାଃ ।
 ଭଃ ସାହସ୍ରସ୍ୟ ରାୟ ଈଶିଷ୍ଠେ ତସ୍ମୈ ତେ ବିଧେମ୍ ବାଜାୟ ସ୍ୱାହା ॥
 ସୁପ୍ରଶୋଃସି ଗୁରୁମାନ୍-ପୃଥୁବ୍ୟାଃ ସୀଦ ପୁଷ୍ପେ ପୃଥୁବ୍ୟାଃ ସୀଦ ଭାସାଃତରିକ୍ଷମା ପୃଶ୍ନ
 ଜ୍ୟୋତିଷା ଦିବମୁଭିଭାନୁ ତେଜସ୍ୱା ଦିଶି ଉଦ୍-ଦୃଃହ ॥
 ଆଜୁହ୍ୱାନଃ ସୁପ୍ରତୀକଃ ପୁରସ୍ତାଦଗ୍ନେ ସ୍ୱାଂ ଯୋନିମା ସୀଦ ସାଧା ।
 ଅସ୍ମିନ୍-ସ୍ୱଧୟେ ଅଧ୍ୟୁଭିରସ୍ମିନ୍ ବିଶ୍ୱେ ଦେବା (୩) ଯଜମାନଶ୍ଚ ସୀଦତ ॥
 ପ୍ରେକ୍ଷୋ ଅଗ୍ନେ ଦୀଦିହି ପୁରୋ ନୋଃଜସ୍ରୟା ସୁର୍ମ୍ୟା ଯବିଷ୍ଠ ।
 ଭାଃ ଶଶ୍ୱନ୍ତ ଉପ ଯନ୍ତି ବାଜାଃ ॥
 ବିଧେମ୍ ତେ ପରମେ ଜହ୍ନନ୍ତଗ୍ନେ ବିଧେମ୍ ଷ୍ଟୋମୈରବରେ ସ୍ୱଧୟେ ।

ଯସ୍ମାଦ୍ୟୋନେରୁଦାରିଥା ଯଜ୍ଞେ ତଂ ପ୍ର ଘେ ହୁବୀଂଷି ବୁଧୁରେ ସମିଧେ ॥
 ତାଂ ସବିତୁର୍ବରେଣ୍ୟସ୍ୟ ତିତ୍ରାମାଂହଂ ବୃଣେ ସୁମତିଂ ବିଶ୍ଵଜନ୍ୟାମ୍ ।
 ଯାମସ୍ୟ କଣ୍ଠୋ ଅଦୁହତ୍-ପ୍ରପୀନାଂ ସହସ୍ରଧାରାଂ (୪) ପୟସା ମହୀଂ ଗାମ୍ ॥
 ସପ୍ତ ଡେ ଅଗ୍ନେ ସମିଧାଂ ସପ୍ତ ଜିହ୍ଵାଃ ସପ୍ତଷଣ୍ଠଃ ସପ୍ତ ଧାମ ପ୍ରିୟାଣି ।
 ସପ୍ତ ହୋତ୍ରାଂ ସପ୍ତଧା ଦ୍ଵା ଯଜତି ସପ୍ତ ଯୋନୀରା ପୃଣସ୍ଵା ଘୃତେନ ॥
 ଈଦୃଢ଼ ଚାନ୍ୟାଦୃଢ଼ ଚୈତାଦୃଢ଼ ଚ ପ୍ରତିଦୃଢ଼ ଚ ମିତଶ୍ଚ ସମ୍ନିତଶ୍ଚ ସଭରାଃ ।
 ଶୁକ୍ରଜ୍ୟୋତିଶ୍ଚ ତିତ୍ରଜ୍ୟୋତିଶ୍ଚ ସତ୍ୟଜ୍ୟୋତିଶ୍ଚ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠାଂଶ୍ଚ ସତ୍ୟଶ୍ଚୂର୍ତ୍ତପାଶ୍ଵାତ୍ୟଂହାଃ ॥
 (୫) ରତଜିତ୍ ସତ୍ୟଜିତ୍ ସେନଜିତ୍ ସୁଷେଶଶ୍ଵାତ୍ୟମିତ୍ରଶ୍ଚ ଦୁରେ ଅମିତ୍ରଶ୍ଚ ଗୁଣଃ ।
 ରତଶ୍ଚ ସତ୍ୟଶ୍ଚ ଧ୍ରୁବଶ୍ଚ ଧରୁଶଶ୍ଚ ଧର୍ତ୍ତା ଚ ବିଧର୍ତ୍ତା ଚ ବିଧାରୟଃ ।
 ଈଦୃକ୍ଷାସ ଏତାଦୃକ୍ଷାସ ଉ ଷ୍ଠ ଶଃ ସଦୃକ୍ଷାସଃ ପ୍ରତିସଦୃକ୍ଷାସ ଏତେନ ।
 ମିତାସଶ୍ଚ ସମ୍ନିତାସଶ୍ଚ ନ ଉତୟେ ସଭରସୋ ମରୁତୋ ଯଜ୍ଞେ ଅସ୍ମିନ୍ନିନ୍ଦ୍ରଂ ଦୈବୀବିଶୋ
 ମରୁତୋଽନୁବର୍ମାନୋ ଯଥେନ୍ଦ୍ରଂ ଦୈବୀବିଶୋ ମରୁତୋଽନୁବର୍ମାନ ଏବମିମଂ ଯଜମାନଂ
 ଦୈବୀଶ୍ଚ ବିଶୋ ମାନୁଷୀଶ୍ଚାନୁବର୍ମାନୋ ଭବନ୍ତୁ (୬)॥
 (ଅଗ୍ରାଂ ସହସ୍ରାକ୍ଷ ଦେବାଃ ସହସ୍ରଧାରା ମତ୍ୟଂହା ଅନୁବର୍ମାନଃ ଷୋଡ଼ଶ ଚ) ॥ ୪। ୬। ୫॥

(ଅଶ୍ଵମେଧକର୍ତ୍ତୃଃ କବଚାଦିସନ୍ନାହଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଜୀମୁତସ୍ୟେବ ଭବତି ପ୍ରତୀକଂ ଯଦ୍ଵର୍ମା ଯାତି ସମଦାମୁପସ୍ଥେ ।
 ଅନାବିଜୟା ତନ୍ନୁବା ଜୟ ଉଂ ସ ଦ୍ଵା ବର୍ମଣୋ ମହିମା ପିପର୍ତୁ ॥
 ଧନ୍ୱନା ଗା ଧନ୍ୱନାଂଽଞ୍ଜି ଜୟେମ ଧନ୍ୱନା ତୀବ୍ରାଃ ସମଦୋ ଜୟେମ ।
 ଧନ୍ଵଃ ଶତ୍ରୋରପକାମଂ କୃଣୋତି ଧନ୍ୱନା ସର୍ବାଂ ପ୍ରଦିଶୋ ଜୟେମ ॥

ବୃକ୍ଷାନ୍ତ୍ରାବେଦା ଗନ୍ତାଗତି କର୍ଣ୍ଣଂ ପ୍ରିୟଂ ସଖାୟଂ ପରିଷସ୍ପଜାନା ।
 ଯୋଷେବ ଶିଞ୍ଜେ ବିତତାୟୁ ଧନ୍ୱନ୍ (୧) ଜ୍ୟା ଲୟଂ ସମନେ ପାରୟନ୍ତୀ ॥
 ତେ ଆଚରନ୍ତୀ ସମନେବ ଯୋଷା ମାତେବ ପୁତ୍ରଂ ବିଭୃତାମୁପସ୍ଥେ ।
 ଅପ ଶତ୍ରୁନ୍ ବିଧତାଂ ସଂବିଦାନେ ଆର୍ତ୍ତା ଲମେ ବିଷ୍ଣୁରନ୍ତୀ ଅମିତ୍ରାନ୍ ॥
 ବହ୍ନୀନାଂ ପିତା ବହ୍ନୁରସ୍ୟ ପୁତ୍ରଶ୍ଚିଶ୍ମା କୃଣୋତି ସମନାବଗତ୍ୟ ।
 ଲକ୍ଷ୍ମଧଃ ସଙ୍କାଃ ପୃତନାଶ୍ଚ ସର୍ବାଃ ପୁଷ୍ପେ ନିନିଦୋ ଜୟତି ପ୍ରସୂତଃ ॥
 ରଥେ ତିଷ୍ଠନ୍ନତି ବାଜିନଃ ପୁରୋ ଯତ୍ରୟତ୍ର କାମୟତେ ସୁଷାରୁଧଃ ।
 ଅଭୀଶୁନାଂ ମହିମାନଂ (୨) ପନାୟତ ମନଃ ପଶ୍ଚାଦନ୍ତୁ ଯଜ୍ଞତି ରଶ୍ମୟଃ ॥
 ତୀବ୍ରାନ୍ ଘୋଷାନ୍ କୃଣ୍ୱତେ ବୃଷପାଶାୟୋଽଶ୍ୱା ରଥେଭିଃ ସହ ବାଜୟନ୍ତଃ ।
 ଅବକ୍ରାମନ୍ତଃ ପ୍ରପଦୈରମିତ୍ରାନ୍ କ୍ଷିଣନ୍ତି ଶତ୍ରୁଂ ରନପବ୍ୟୟନ୍ତଃ ॥
 ରଥବାହନଂ ହବିରସ୍ୟ ନାମ ଯତ୍ରାଽୟନ୍ତ୍ୟଂ ନିହିତମସ୍ୟ ବର୍ମ ।
 ତତ୍ରା ରଥମୁପ ଶଶ୍ମଂ ସଦେମ ବିଶ୍ୱାହା ବୟଂ ସୁମନସ୍ୟମାନାଃ ॥
 ସ୍ୱାଦୁଷ୍ଟଂ ସଦଃ ପିତରୋ ବୟୋଧାଃ କୃଚ୍ଛେନ୍ନିତଃ ଶକ୍ତୀବନ୍ତୋ ଗଭୀରାଃ ।
 ଚିତ୍ରସେନା ଲକ୍ଷ୍ମବଲ୍ଲା ଅମୃଧ୍ରାଃ ସତୋବାଂରା ଭରବୋ ବ୍ରାତସାହାଃ ॥
 ବ୍ରାହ୍ମଣାସଃ (୩) ପିତରଃ ସୋମ୍ୟାସଃ ଶିବେ ନେ ଦ୍ୟାବାପୃଥ୍ୱବୀ ଅନେହସା ।
 ପୁଷା ନଃ ପାତୁ ଦୁରିତାଦୃତାବୃଧ୍ୟୋ ରକ୍ଷା ମାକିର୍ନୋ ଅଘଶଂ ସ ଲଗତ ॥
 ସୁପର୍ଶଂ ବଞ୍ଚେ ମୁଗୋ ଅସ୍ୟା ଦନ୍ତୋ ଗୋଭିଃ ସନ୍ନିଦା ପତତି ପ୍ରସୂତା ।
 ଯତ୍ରା ନରଃ ସଂ ତୁ ବି ତୁ ଦ୍ରବନ୍ତି ତତ୍ରାସ୍ତଭ୍ୟମିଷିବଃ ଶର୍ମ ଯଂସନ୍ ॥
 ରଜାତେ ପରି ବୃହ୍-ଶ୍ଚି ନୋଽଶ୍ୱା ଭବତୁ ନସ୍ତନୁଃ ।

ସୋମୋ ଅଧି ବ୍ରବାତୁ ନୋଽଦିତିଃ (୪) ଶମଂ ଯଜ୍ଞତୁ ॥

ଆ ଜଞ୍ଜି ସାନ୍ଦେଷାଂ ଜଘନାଂ ଉପ ଜିଞ୍ଜତେ ।

ଅଶ୍ୱାଜନ୍ତି ପ୍ରଚେତସୋଽଶ୍ୱାନ-ସ୍ତମସ୍ତୁ ଚୋଦୟ ॥

ଅହିରିବ ଭୋଗୈଃ ପୟେତି ବାହୁଂ ଜ୍ୟାୟା ହେତିଂ ପରିବାଧମାନଃ ।

ହସ୍ତନ୍ନୋ ବିଶ୍ୱା ବନ୍ଧୁନାନି ବିହାନ ପୁମାନ ପୁମାଂସଂ ପରି ପାତୁ ବିଶ୍ୱତଃ ॥

ବନଂସତେ ବୀଢ଼ଙ୍ଗୋ ହି ଭୂୟା ଅସ୍ମତ୍-ସଂଖା ପ୍ରତରଣଃ ସୁବୀରଃ ।

ଗୋଭିଃ ସନ୍ନଙ୍ଗୋ ଅସି ବୀତୟସ୍ତାଂଽସ୍ତାତା ତେ ଜୟତୁ ଜେହାନି ॥

ଦିବଃ ପୃଥୁବ୍ୟାଃ ପୟୋ (୫) ଜ ଉଦ୍-ଭୂତଂ ବନଂସତୈଭ୍ୟଃ ପୟାଭୂତଂ ସହଃ ।

ଅପାମୋଜ୍ଞାନଂ ପରି ଗୋଭିରାବୃତମିନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ବଜ୍ରଂ ହବିଷା ରଥଂ ଯଜ ॥

ଜନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ବଜ୍ରୋ ମରୁତାମନୀକଂ ମିତ୍ରସ୍ୟ ଗର୍ଭୋ ବରୁଣସ୍ୟ ନାଭିଃ ।

ସେମାଂ ନୋ ହବ୍ୟଦୀତିଂ କୁଷାଣୋ ଦେବ ରଥ ପ୍ରତି ହବ୍ୟା ଗୃଭାୟ ॥

ଉପ ଶ୍ୱାସୟ ପୃଥୁବୀମୁତ ଦ୍ୟାଂ ପୁରୁତ୍ରା ତେ ମରୁତାଂ ବିଷ୍ଣିତଂ ଜଗତ୍ ।

ସ ଦୁନ୍ଧୁଭେ ସଜ୍ଜୁରିନ୍ଦ୍ରେଣ ଦେବୈର୍ଦୁରା (୬) ଇବାୟୋ ଅପ ସେଧ ଶତ୍ରୁନ୍ ॥

ଆ କ୍ରନ୍ଦୟ ବଲମୋଜୋ ନ ଆ ଧା ନିଷ୍ଠନିହି ଦୁରିତା ବାଧମାନଃ ।

ଅପ ପ୍ରୋଥ ଦୁନ୍ଧୁଭେ ଦୁଞ୍ଛନାଂ ଇତ ଜନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ମୁଷ୍ଟିରସି ବୀତୟସ୍ତୁ ॥

ଆଂମୁରଞ୍ଜ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତୟେଂମାଃ କେତୁମଦ୍ଭୁଭିର୍ବାବଦୀତି ।

ସମଶ୍ୱପର୍ଣ୍ଣାଶ୍ୱରଞ୍ଜି ନୋ ନରୋଽସ୍ମାକମିନ୍ଦ୍ର ରଥନୋ ଜୟତୁ (୭)॥

(ଧନ୍ୱନ୍ନହିମାନଂ ବ୍ରାହ୍ମଣାସୋଽଦିତିଃ ପୃଥୁବ୍ୟାଃ ପରି ଦୁରାଦେକ ଚତ୍ୱରିଂଶଜ) ॥ ୪। ୬। ୭॥

(ଅଶ୍ୱସ୍ତୋମୀୟା ହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଯଦକ୍ରନ୍ଧଃ ପ୍ରଥମଂ ଜାୟମାନ ଉଦ୍ୟନ୍-ସ୍ତମୁଦ୍ରାଦୁତ ବା ପୁରୀଷାତ୍ ।
 ଶ୍ୟେନସ୍ୟ ପକ୍ଷା ହରିଶସ୍ୟ ବାହୁ ଉପସ୍ତୁତ୍ୟ ମହି ଜାତଂ ତେ ଅବନ୍ ॥
 ଯମେନଂ ଦୃଢ଼ଂ ତ୍ରିତ ଏନମାୟନଗିନ୍ଦ୍ରଂ ଏଣଂ ପ୍ରଥମୋ ଅଧିଷ୍ଠତ୍ ।
 ଗନ୍ଧର୍ବୋ ଅସ୍ୟ ରଶ୍ମନାମଗୃଭ୍-ଶାତ୍-ସୁରାଦଶ୍ଚଂ ବସବୋ ନିରତଷ୍ଠ ॥
 ଅସି ଯମୋ ଅସ୍ୟାଦିତ୍ୟୋ ଅବିନ୍ଦସି ତ୍ରିତୋ ଗୁହ୍ୟେନ ବ୍ରତେନଂ ।
 ଅସି ସୋମେନ ସମୟା ବିପୃଢ଼ (୧) ଆହୁଷ୍ତେ ତ୍ରୀଣି ଦିବି ବନ୍ଧନାନି ॥
 ତ୍ରୀଣି ତ ଆହୁର୍ଦିବି ବନ୍ଧନାନି ତ୍ରୀଣ୍ୟପ୍-ସୁ ତ୍ରୀଣ୍ୟତଃ ସମୁଦ୍ରେ ।
 ଉତେବଂ ମେ ବରୁଣଛନ୍-ସ୍ୟର୍ବନ୍ ଯତ୍ରା ତ ଆହୁଃ ପରମଂ ଜନିତ୍ରମ୍ ॥
 ଇମା ତେ ବାଜିନ୍ଦ୍ରମାଜନାନୀମା ଶୂଫାନାଃ ସନ୍ତିତୁର୍ନ୍ଧାନାଂ ।
 ଅତ୍ରା ତେ ଭଦ୍ରା ରଶ୍ମନା ଅପଶ୍ୟମୁତସ୍ୟ ଯା ଅଭିରକ୍ଷତି ଗୋପାଃ ॥
 ଆତ୍ମାନଂ ତେ ମନସାଃଃରାଦଜାନାମବୋ ଦିବା (୨) ପତୟନ୍ତଂ ପତଙ୍ଗମ୍ ।
 ଶିରୋ ଅପଶ୍ୟଂ ପୃଥିଃ ସୁଗେଭିରରେଶୁଭିର୍ଜେହମାନଂ ପତନ୍ତି ॥
 ଅତ୍ରା ତେ ରୂପମୁଭ୍ରମମପଶ୍ୟଂ ଜିଗୀଷମାଶମିଷ ଆ ପଦେ ଗୋଃ ।
 ଯଦା ତେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟୋ ଅନ୍ତୁ ଭୋଗମାନୁଜାଦିଦ୍-ଗ୍ରସିଷ୍ଠ ଓଷଧୀରଜୀଗଃ ॥
 ଅନ୍ତୁ ଭା ରଥୋ ଅନ୍ତୁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟୋ ଅବିନ୍ଦନ୍ତୁ ଗାବୋଃନ୍ତୁ ଭଗଃ କ୍ରନନାମ୍ ।
 ଅନ୍ତୁ ବ୍ରାତାସ୍ତବଂ ସ୍ୱଖ୍ୟମୀୟୁରନ୍ତୁ ଦେବା ମମିରେ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ (୩) ତେ ॥
 ହିରଣ୍ୟଶୁଙ୍ଗୋଃଘ୍ନୋ ଅସ୍ୟ ପାଦା ମନୋଜବା ଅବରଂ ଇନ୍ଦ୍ରଂ ଆସୀତ୍ ।
 ଦେବା ଇଦମସ୍ୟ ହବିରଦ୍ୟମାୟନ୍ତୁ ଯୋ ଅବିନ୍ତଂ ପ୍ରଥମୋ ଅଧିଷ୍ଠତ୍ ॥

କ୍ରିମୀକ୍ଷାୟଃ ସିଲିକମଧ୍ୟମାୟଃ ସଂ ଶୂରଣାସୋ ଦିବ୍ୟାସୋ ଅତ୍ୟାଃ ।
 ହଂସା ଲବ ଶ୍ରେଣିଶୋ ଯତନ୍ତେ ଯଦାକ୍ଷିଷୁର୍ଦିବ୍ୟମକ୍ତମଶ୍ୱାଃ ॥
 ତବ ଶରୀରଂ ପତନ୍ତିଷ୍ଟର୍ବନ୍ତବଂ ତିରଂ ବାତଂ ଲବଂ ଧ୍ରୁଜୀମାନଂ ।
 ତବ ଶୃଙ୍ଗାଣି ବିଷ୍ଣିତା ପୁରୁତ୍ରାଃରଣ୍ୟେଷୁ ଜଞ୍ଜୁରାଣା ଚରନ୍ତି ॥
 ଉପ (୪) ପ୍ରାଗାଚ୍ଛସନଂ ବାଜ୍ୟର୍ବା ଦେବଦ୍ରୀଚା ମନସା ଦୀଧାନଃ ।
 ଅଜଃ ପୁରୋ ନୀୟତେ ନାଭିରସ୍ୟାନୁ ପଶ୍ଚାତ୍-କବୟୋ ଯନ୍ତି ରେଭାଃ ॥
 ଉପ ପ୍ରାଗାପୁରମଂ ଯତ୍-ସଧସ୍ତମର୍ବାଂ ଅଛା ପିତରଂ ମାତରଂ ଚ ।
 ଅଦ୍ୟା ଦେବାନ୍-କୁଷ୍ଠତମୋ ହି ଗମ୍ୟା ଅଥାଃଶାସ୍ତେ ଦାଶୁଷ୍ଠେ ବାୟାଣି (୫) ॥
 (ବିପ୍ଳବୋ ଦିବା ବାୟମୁପୈକାନ ଚତ୍ୱାରିଂଶଚ) ॥ ୪। ୬। ୭ ॥

(ଅଗ୍ନିସ୍ତୋମୀୟା ହୋମମନ୍ତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ମା ନୋ ମିତ୍ରୋ ବରୁଣୋ ଅର୍ଯ୍ୟମାଃଃଶୁରିନ୍ଦ୍ର ରତ୍ନସା ମରୁତଃ ପରି ଖ୍ୟନ୍ ।
 ଯଦ୍ରାଜିନୋ ଦେବଜାତସ୍ୟ ସପ୍ତେଃ ପ୍ରବକ୍ଷ୍ୟାମୋ ବିଦଥେ ବୀର୍ଯ୍ୟାଣି ॥
 ଯନ୍ନିଶିଜା ରେକ୍-ଶସା ପ୍ରାବୃତସ୍ୟ ରାତିଂ ଗୃଭୀତାଂ ମୁଖତୋ ନୟନ୍ତି ।
 ସୁପ୍ରାତଃଜୋ ମେମ୍ୟନ୍ଦ-ବିଶ୍ବରୂପ ଇନ୍ଦ୍ରାପୁଷ୍ଟୋଃ ପ୍ରିୟମପେୟତି ପାଥଃ ॥
 ଏଷ ଛାଗଃ ପୁରୋ ଅଶ୍ବେନ ବାଜିନା ପୁଷ୍ଟୋ ଭାଗୋ ନୀୟତେ ବିଶ୍ବଦେବ୍ୟଃ ।
 ଅଭିପ୍ରିୟଂ ଯତ୍-ପୁରୋତାଶମବତ୍ତା ଦକ୍ଷେ (୧) ଦେନଂ ଯୌଶ୍ରବସାୟ ଜିହ୍ବତି ॥
 ଯଜ୍ଞବିଷ୍ୟମୃତୁଶୋ ଦେବୟାନଂ ତ୍ରିମାନ୍ବିଷାଃ ପୟଶ୍ଵଂ ନୟନ୍ତି ।
 ଅତ୍ରା ପୁଷ୍ଟଃ ପ୍ରଥମୋ ଭାଗ ଏତି ଯଜ୍ଞଂ ଦେବେଭ୍ୟଃ ପ୍ରତିବେଦୟନ୍ତିଜଃ ॥
 ହୋତାଃସ୍ଵର୍ଯ୍ୟୁରାବୟା ଅଗ୍ନିମିନ୍ଦୋ ଗ୍ରାବଗ୍ରାଭ ଉତ ଶଂ ସ୍ତା ସୁବିପ୍ରଃ ।

ତେନଂ ଯୁଜେନଂ ସ୍ବରଂ କୃତେନଂ ସ୍ବିଷ୍ଟେନଂ ବ୍ରହ୍ମଣା ଆ ପୃଣଧମ୍ନଂ ॥
 ଯୁପବ୍ରହ୍ମା ଉତ ଯେ ଯୁପବାହାଶ୍ଵଷାଲଂ ଯେ ଅଶ୍ଵୟୁପାୟ ତକ୍ଷତି ।
 ଯେ ଚାବତେ ପଚନଂ ସ୍ଵରକ୍ଷୁତୋ (୨) ତେଷାମଭିଗୁର୍ତ୍ତିନଂ ଇନ୍ଦ୍ରତୁ ॥
 ଉପ ପ୍ରାଗାତ୍-ସୁମନ୍ତେଧାୟି ମନ୍ତ୍ର ଦେବାନାମାଶା ଉପ ବୀତପୃଷ୍ଠଃ ।
 ଅନ୍ତେନଂ ବିପ୍ରା ରକ୍ଷୟୋ ମଦନ୍ତି ଦେବାନାଂ ପୁଷ୍ଟେ ଚକୃମା ସୁବନ୍ଧୁମ୍ ॥
 ଯଦ୍ରାଜିନୋ ଦାମଂ ସଂଦାନମବତୋ ଯା ଶୀର୍ଷଣ୍ୟା ରଶ୍ମନା ରଞ୍ଜୁରସ୍ୟ ।
 ଯଦ୍ରା ଘାସ୍ୟ ପ୍ରଭୃତମାସ୍ୟେ ତୃଣଂ ସର୍ବା ତା ତେ ଅପି ଦେବେଷ୍ଠସୁ ॥
 ଯଦଶ୍ଵସ୍ୟ କ୍ରବିଷୋ (୩) ମକ୍ଷିକାଃଶ ଯଦ୍ରା ସ୍ଵରୋ ସ୍ଵଧୂତୋ ରିପ୍ତମସ୍ତି ।
 ଯଜସ୍ତୟୋଃ ଶମିତୁର୍ଯନ୍ତଃଶେଷୁ ସର୍ବା ତା ତେ ଅପି ଦେବେଷ୍ଠସୁ ॥
 ଯଦୁବଧମୁଦରସ୍ୟାପବାତି ଯ ଆମସ୍ୟ କ୍ରବିଷୋ ଗନ୍ଧୋ ଅସ୍ତି ।
 ସୁକୃତା ତଞ୍ଜମିତାରଃ କୃଶକୃତ ମେଧଂ ଶୂତପାକଂ ପଚନ୍ତୁ ॥
 ଯତ୍ରେ ଗାତ୍ରାଦଗ୍ନିନା ପ୍ରତ୍ୟମାନାଦଭି ଶୂଲଂ ନିହତସ୍ୟାବଧାବତି ।
 ମା ତଦ୍-ଭୂମ୍ୟାମା ଶ୍ରିଷ୍ଟନ୍ତା ତୃଣେଷୁ ଦେବେଭ୍ୟସ୍ତଦୁଶଦ୍-ଭେଧା ରାତମସୁ (୪) ॥
 (ଇଦ୍ରତୋ କ୍ରବିଷଃ ଶ୍ରିଷ୍ଟତ୍ ସ୍ଵସ୍ତ ଚ) ॥ ୪। ୨। ୮ ॥

(ଅଶ୍ଵସ୍ତୋତ୍ରମନ୍ତ୍ରଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ରକ୍ଷୟଃ)

ଯେ ବ୍ରାଜିନଂ ପରିପଶ୍ୟନ୍ତି ପଞ୍ଚଂ ଯ ଇମାହୁଃ ସୁରଭିର୍ନିହ୍ନରେତି ।
 ଯେ ଚାବତୋ ମାଂସ ଭିକ୍ଷାମୁପାସତ ଉତୋ ତେଷାମଭିଗୁର୍ତ୍ତିନଂ ଇନ୍ଦ୍ରତୁ ॥
 ଯଜ୍ଞୀକ୍ଷଣଂ ମାଂସଚନୟା ଉଖାୟା ଯା ପାତ୍ରାଶି ଯୁଷ୍ଠ ଆସେଚନାନି ।
 ଉଷ୍ଣଶ୍ୟାଂପିଧାନା ଚରୁଣାମଜାଃ ସୁନାଃ ପରି ଭୂଷତ୍ୟଶ୍ଵମ୍ ॥

ନିକ୍ରମାଣଂ ନିଷଦନଂ ବିବର୍ତ୍ତନଂ ଯଜ୍ଞ ପଢ଼-ବାଶମବତଃ ।
 ଯଜ୍ଞ ପ୍ରପୌ ଯଜ୍ଞ ଘାସିଂ (୧) ଜଘାସ ସର୍ବା ତା ତେ ଅପି ଦେବେଷ୍ଠସ୍ତୁ ॥
 ମା ଭାଂଗ୍ନିଧିମନ୍ତିକୁମରାନ୍ତିମୋଖା ଭ୍ରାଜନ୍ତ୍ୟଭି ବିକ୍ରୁ ଜଘ୍ନିଃ ।
 ଜଞ୍ଝଂ ବୀତମଭିଗୁର୍ତ୍ତଂ ବର୍ଷତ୍-କୃତଂ ତଂ ଦେବାସଃ ପ୍ରତି ଗୃଭ-ଶତ୍ୟଶ୍ମନ୍ ॥
 ଯଦଶ୍ଵାୟ ବାସ ଉପସ୍ତୁଶନ୍ତ୍ୟଧୀବାସଂ ଯା ହିରଣ୍ୟାନ୍ୟସ୍ତେ ।
 ସନ୍ଧାନମବତ୍ତଂ ପଢ଼-ବାଶଂ ପ୍ରିୟା ଦେବେଷ୍ଠା ଯାମୟତି ॥
 ଯଜ୍ଞେ ସାଦେ ମହସା ଶୁକୃତସ୍ୟ ପାଶିୟା ବା କଶିୟା (୨) ବା ତୁତୋଦଂ ।
 ସୁତେବ ତା ହବିଷୋ ଅଧିରେଷୁ ସର୍ବା ତା ତେ ବ୍ରହ୍ମଣା ସୁଦୟାମି ॥
 ଚତୁଃସ୍ତ୍ରଂଶସ୍ତ୍ରାଜିନୋ ଦେବବନ୍ଧୋର୍ବତ୍-କ୍ରୀରଶ୍ଵସ୍ୟ ସ୍ଵଧୃତିଃ ସମେତି ।
 ଅଜ୍ଞିତ୍ରା ଗାତ୍ରା ବୟନା କୃଣୋତ ପରୁଷରୁରନ୍ତୁୟାସ୍ୟା ବି ଶସ୍ତ୍ର ॥
 ଏକସ୍ତ୍ରସ୍ତୁରଶ୍ଵସ୍ୟା ବିଶସ୍ତା ହା ଯଜ୍ଞାରା ଭବତସ୍ତଥୁଃ ।
 ଯା ତେ ଗାତ୍ରାଣାମୁତୁଥା କୃଣୋମି ତାତା ପିତ୍ରାନ୍ଂ ପ୍ର ଜୁହୋମ୍ୟଗ୍ନୌ ॥
 ମା ଭା ତପତ୍ (୩) ପ୍ରିୟ ଆମାଂପ୍ରିୟତଂ ମା ସ୍ଵଧୃତିସ୍ତନ୍ତୁବ ଆ ତିଷ୍ଠପତ୍ରେ ।
 ମା ତେ ଗୁଧୁରବିଶସ୍ତାଂତିହାୟ ଛିତ୍ରା ଗାତ୍ରାଣ୍ୟସିନା ମିଥୁ କଃ ॥
 ନ ବା ଉବେତନ୍-ମିୟସେ ନ ରିଷ୍ୟସି ଦେବାଃ ଇଦେଷି ପଥୁଭିଃ ସୁଗେଭିଃ ।
 ହରା ତେ ଯୁଜ୍ଞା ପୃଷତୀ ଅଭୂତାମୁପାସ୍ଥାହାଜୀ ଧୁରି ରାସଭସ୍ୟ ॥
 ସୁଗବ୍ୟଂ ନୋ ବାଜୀ ସ୍ଵଶିୟଂ ପୁଂସଃ ପୁତ୍ରାଃ ଉତ ବିଶ୍ଵାପୁଷିଂ ରୟିମ୍ ।
 ଅନାଗାସ୍ତଂ ନୋ ଅଦିତିଃ କୃଣୋତୁ କ୍ଷତ୍ରଂ ନୋ ଅଶ୍ଵୋ ବନତାଃ ହବିଷ୍ମାନଂ (୪) ॥
 (ଘାସିଂ କଶିୟା ତପଦୁୟିଂ ନବ ଚ) ॥ ୪। ୬। ୯॥

=|| ୦ ||=

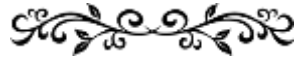
(ଅଶ୍ଵିନଃ ଯ ଇମୋଦେନମାଶୁଃ ପ୍ରାଚୀଂ ଜାମୁତସ୍ୟ ଯଦକ୍ରନ୍ତେ ମା ନୋ ମିତ୍ରୋ ଯେ ବାଜିନଂ ନବଂ ॥ ୯॥)

(ଅଶ୍ଵିନଃ ମନୋୟୁଜଂ ପ୍ରାଚୀମନୁ ଶମଂ ଯଜ୍ଞତୁ ତେଷାମଭିଗୁର୍ତ୍ତଃ ସର୍ବ-ଚତ୍ଵାରିଂଶତଃ ॥ ୧୦॥)

(ଅଶ୍ଵିନଃ ହବିଶ୍ଵାନଂ ॥)

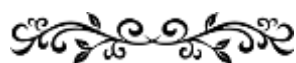
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ଚତୁର୍ଥକାଣ୍ଡେ ଷଷ୍ଠ ପ୍ରପାଠକଃ ॥ ୧ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ଚତୁର୍ଥକାଣ୍ଡେ ସପ୍ତମଃ ପ୍ରାଠକଃ ॥

| ବସୋର୍ଧାରାଦିଶିଷ୍ଟସଂସ୍କାରାଭିଧାନମ୍ |

(ବସୋର୍ଧାରା ହୋମମନ୍ତ୍ରଃ ॥ ଅଗ୍ନିରଷିଃ)

ଅଗ୍ନାବିଷ୍ଣୁ ସଂଜୋଷସ୍ତେନା ବର୍ଧନ୍ତୁ ବାଂ ଗିରଃ । ଦ୍ୟୁମ୍ନୈର୍ବାଜେତ୍ରିରା ଗତମ୍ ॥
ବାଜଶ୍ଚ ମେ ପ୍ରସବଶ୍ଚ ମେ ପ୍ରୟତିଶ୍ଚ ମେ ପ୍ରସିତିଶ୍ଚ ମେ ଧାତିଶ୍ଚ ମେ କ୍ରତୁଶ୍ଚ ମେ
ସ୍ବରଶ୍ଚ ମେ ଶ୍ଳୋକଶ୍ଚ ମେ ଶ୍ରାବଶ୍ଚ ମେ ଶ୍ରୁତିଶ୍ଚ ମେ ଜ୍ୟୋତିଶ୍ଚ ମେ ସୁବଶ୍ଚ ମେ ପ୍ରାଣଶ୍ଚ
ମେଽପାନ (୧) ଶ୍ଚ ମେ ବ୍ୟାନଶ୍ଚ ମେଽସୁଶ୍ଚ ମେ ଚିତ୍ତଂ ଚ ମ ଆଧୀତଂ ଚ ମେ ବାକ୍ ଚ
ମେ ମନଶ୍ଚ ମେ ଚକ୍ଷୁଶ୍ଚ ମେ ଶ୍ରୋତ୍ରଂ ଚ ମେ ଦକ୍ଷଶ୍ଚ ମେ ବଳଂ ଚ ମ ଓଜଶ୍ଚ ମେ
ସହଶ୍ଚ ମ ଆୟୁଶ୍ଚ ମେ ଜରା ଚ ମ ଆତ୍ମା ଚ ମେ ତନୁଶ୍ଚ ମେ ଶର୍ମା ଚ ମେ ବର୍ମା ଚ
ମେଽଙ୍ଗାନି ଚ ମେଽସ୍ଥାନି ଚ ମେ ପରୁଂଷି ଚ ମେ ଶରୀରାଣି ଚ ମେ (୨)॥

(ଅପାନସ୍ତନୁଶ୍ଚ ମେଽଷ୍ଟାଦଶ ଚ) ॥ ୪। ୭। ୧॥

(ବସୋର୍ଧାରା ହୋମମନ୍ତ୍ରଃ ॥ ଅଗ୍ନିରଷିଃ)

ଜ୍ୟୈଷ୍ଠ୍ୟଂ ଚ ମ ଆଧିପତ୍ୟଂ ଚ ମେ ମନ୍ୟୁଶ୍ଚ ମେ ଭାମଶ୍ଚ ମେଽମଶ୍ଚ ମେଽକ୍ଷଶ୍ଚ ମେ
ଜେନା ଚ ମେ ମହିମା ଚ ମେ ବରିମା ଚ ମେ ପ୍ରଥମା ଚ ମେ ବର୍ଷା ଚ ମେ ଦ୍ରାଘିୟା
ଚ ମେ ବୃଷଂ ଚ ମେ ବୃଜ୍ଞିଶ୍ଚ ମେ ସତ୍ୟଂ ଚ ମେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଚ ମେ ଜଗଜ୍ଜ (୧) ମେ ଧନଂ
ଚ ମେ ବଶଶ୍ଚ ମେ ଦିକ୍ଷିଶ୍ଚ ମେ କ୍ରୀଡା ଚ ମେ ମୋଦଶ୍ଚ ମେ ଜାତଂ ଚ ମେ
ଜନ୍ମିଷ୍ୟମାଣଂ ଚ ମେ ସୁକ୍ତଂ ଚ ମେ ସୁକୃତଂ ଚ ମେ ବିତ୍ତଂ ଚ ମେ ବେଦ୍ୟଂ ଚ ମେ
ଭୂତଂ ଚ ମେ ଭବିଷ୍ୟତ୍ ମେ ସୁଗଂ ଚ ମେ ସୁପଥଂ ଚ ମ ରୁଦ୍ଧଂ ଚ ମ ରଜ୍ଜିଶ୍ଚ ମେ

କ୍ଳୃପ୍ତଂ ଚ ମେ କ୍ଳୃପ୍ତିଶ୍ଚ ମେ ମୃତିଶ୍ଚ ମେ ସୁମୃତିଶ୍ଚ ମେ (୨)॥

(ଜଗଜ୍ଜିଶ୍ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଚ) ॥ ୪। ୭। ୨॥

(ବସୋଧାରା ହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ଅଗ୍ନିରଷିଃ)

ଶଂ ଚ ମେ ମୟଶ୍ଚ ମେ ପ୍ରିୟଂ ଚ ମେନ୍ଦୁକାମଶ୍ଚ ମେ କାମଶ୍ଚ ମେ ସୌମନୁସଶ୍ଚ ମେ
ଭଦ୍ରଂ ଚ ମେ ଶ୍ରେୟଶ୍ଚ ମେ ବସ୍ୟଶ୍ଚ ମେ ଯଶଶ୍ଚ ମେ ଭଗଶ୍ଚ ମେ ଦ୍ରବିଶଂ ଚ ମେ
ୟତ୍ତା ଚ ମେ ଧୃତା ଚ ମେ କ୍ଷେମଶ୍ଚ ମେ ଧୃତିଶ୍ଚ ମେ ବିଶ୍ଵଂ ଚ (୧) ମେ ମହଶ୍ଚ ମେ
ସଂବିଜ୍ଞ ମେ ଜ୍ଞାତ୍ରଂ ଚ ମେ ସୁଶ୍ଚ ମେ ପ୍ରସୁଶ୍ଚ ମେ ସୀରଂ ଚ ମେ ଲୟଶ୍ଚ ମେ ରୁତଂ ଚ
ମେନ୍ଦୃତଂ ଚ ମେନ୍ଦୁଷ୍ମଂ ଚ ମେନାମୟଜ ମେ ଜୀବାତୁଶ୍ଚ ମେ ଦୀର୍ଘାୟୁତ୍ଵଂ ଚ
ମେନମିତ୍ରଂ ଚ ମେଭୟଂ ଚ ମେ ସୁଗଂ ଚ ମେ ଶୟନଂ ଚ ମେ ସୁଷା ଚ ମେ ସୁଦିନଂ
ଚ ମେ (୨) ॥ (ବିଶ୍ଵଂ ଚ ଶୟନମୁଷ୍ଠୋ ଚ) ॥ ୪। ୭। ୩॥

(ବସୋଧାରା ହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ଅଗ୍ନିରଷିଃ)

ଉର୍ଜ୍ଜ୍ଵ ଚ ମେ ସୁନୃତା ଚ ମେ ପୟଶ୍ଚ ମେ ରସଶ୍ଚ ମେ ଘୃତଂ ଚ ମେ ମଧୁ ଚ ମେ
ସର୍ଗିଶ୍ଚ ମେ ସପାତିଶ୍ଚ ମେ କୃଷିଶ୍ଚ ମେ ବୃଷିଶ୍ଚ ମେ ଜୈତ୍ରଂ ଚ ମେ ଔଦ୍-ଭୈଦ୍ୟଂ ଚ ମେ
ରୟିଶ୍ଚ ମେ ରାୟଶ୍ଚ ମେ ପୁଷ୍ଠଂ ଚ ମେ ପୁଷିଶ୍ଚ ମେ ବିଭୁ ଚ (୧) ମେ ପ୍ରଭୁ ଚ ମେ
ବହୁ ଚ ମେ ଭୂୟଶ୍ଚ ମେ ପୁର୍ଣଂ ଚ ମେ ପୁର୍ଣତରଂ ଚ ମେନ୍ଦ୍ରିତିଶ୍ଚ ମେ କୃୟବାଶ୍ଚ
ମେନ୍ଦଂ ଚ ମେନ୍ଦ୍ରିଜ ମେ ବ୍ରାହ୍ମୟଶ୍ଚ ମେ ଯବାଶ୍ଚ ମେ ମାଷାଶ୍ଚ ମେ ତିଳାଶ୍ଚ ମେ
ମୁଦ୍-ଗାଶ୍ଚ ମେ ଖଲ୍ଲାଶ୍ଚ ମେ ଗୋଧୂମାଶ୍ଚ ମେ ମସୁରାଶ୍ଚ ମେ ପ୍ରିୟଙ୍ଗବଶ୍ଚ ମେନ୍ଦ୍ରବଶ୍ଚ
ମେ ଶ୍ୟାମାକାଶ୍ଚ ମେ ନୀବାରାଶ୍ଚ ମେ (୨)॥

(ବିଭୁ ଚ ମସୁରାଶ୍ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଚ) ॥ ୪। ୭। ୪॥

(ବସୋଧାରା ହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ଅଗ୍ନିରଷିଃ)

ଅଶ୍ୱା ଚ ମେ ମୃତ୍ୱିକା ଚ ମେ ଗ୍ରିରୟ୍ଷୁ ମେ ପର୍ବତାଶୁ ମେ ସିକତାଶୁ ମେ ବନସ୍ପତୟଶୁ
ମେ ହିରଣ୍ୟଂ ଚ ମେଃୟ୍ଷୁ ମେ ସାସଂ ଚ ମେ ତ୍ରପ୍ତୁଶୁ ମେ ଶ୍ୟାମଂ ଚ ମେ ଲୋହଂ ଚ
ମେଃଗ୍ନିଶୁ ମ ଆପଶୁ ମେ ବୀରୁଧଶୁ ମ ଓଷଧୟଶୁ ମେ କୃଷ୍ଣପ୍ରତ୍ୟଂ ଚ (୧)

ମେଃକୃଷ୍ଣପ୍ରତ୍ୟଂ ଚ ମେ ଗ୍ରାମ୍ୟାଶୁ ମେ ପ୍ରଶବ ଆରୁଣ୍ୟାଶୁ ଯୁଜ୍ଞେନ କଳ୍ପତାଂ ବିଭଂ ଚ
ମେ ବିଭିଶୁ ମେ ଭୂତଂ ଚ ମେ ଭୂତିଶୁ ମେ ବସୁ ଚ ମେ ବସୁତିଶୁ ମେ କର୍ମ ଚ ମେ
ଶକ୍ତିଶୁ ମେଃଥୀଶୁ ମ ଏମଶୁ ମ ଇତିଶୁ ମେ ଗତିଶୁ ମେ (୨)॥

(କୃଷ୍ଣପ୍ରତ୍ୟାଞ୍ଜୟା ଚତ୍ୱାରିଂଶତ) ॥ ୪। ୭। ୫॥

(ବସୋଧାରା ହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ଅଗ୍ନିରଷିଃ)

ଅଗ୍ନିଶୁ ମ ଇନ୍ଦ୍ରଶୁ ମେ ସୋମଶୁ ମ ଇନ୍ଦ୍ରଶୁ ମେ ସବିତା ଚ ମ ଇନ୍ଦ୍ରଶୁ ମେ ସରସ୍ୱତୀ ଚ
ମ ଇନ୍ଦ୍ରଶୁ ମେ ପୁଷା ଚ ମ ଇନ୍ଦ୍ରଶୁ ମେ ବୃହସ୍ପତିଶୁ ମ ଇନ୍ଦ୍ରଶୁ ମେ ମିତ୍ରଶୁ ମ ଇନ୍ଦ୍ରଶୁ
ମେ ବରୁଣଶୁ ମ ଇନ୍ଦ୍ରଶୁ ମେ ଦକ୍ଷା ଚ (୧) ମ ଇନ୍ଦ୍ରଶୁ ମେ ଧାତା ଚ ମ ଇନ୍ଦ୍ରଶୁ ମେ
ବିଷ୍ଣୁଶୁ ମ ଇନ୍ଦ୍ରଶୁ ମେଃଶ୍ୱିନୌ ଚ ମ ଇନ୍ଦ୍ରଶୁ ମେ ମରୁତଶୁ ମ ଇନ୍ଦ୍ରଶୁ ମେ ବିଶ୍ୱେ ଚ
ମେ ଦେବା ଇନ୍ଦ୍ରଶୁ ମେ ପୃଥୁବା ଚ ମ ଇନ୍ଦ୍ରଶୁ ମେଃତ୍ୱରିକ୍ଷଂ ଚ ମ ଇନ୍ଦ୍ରଶୁ ମେ ଦେୱୀଶୁ
ମ ଇନ୍ଦ୍ରଶୁ ମେ ଦିଶଶୁ ମ ଇନ୍ଦ୍ରଶୁ ମେ ମୁଧା ଚ ମ ଇନ୍ଦ୍ରଶୁ ମେ ପ୍ରଜାପତିଶୁ ମ ଇନ୍ଦ୍ରଶୁ
ମେ (୨) ॥ (ଦକ୍ଷା ଚ ଦେୱୀଶୁ ମ ଏକ ବିଂଶତିଶୁ) ॥ ୪। ୭। ୬॥

(ବସୋଧାରା ହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ଅଗ୍ନିରଷିଃ)

ଅଂଶୁଶୁ ମେ ରୁଶ୍ମିଶୁ ମେଃଦାଭ୍ୟଶୁ ମେଃଧୂପତିଶୁ ମ ଉପାଂଶୁଶୁ ମେଃତ୍ୱରିକ୍ଷାମଶୁ ମ
ଐନ୍ଦ୍ରବାୟୁବଶୁ ମେ ମୈତ୍ରାବରୁଣଶୁ ମ ଆଶ୍ୱିନଶୁ ମେ ପ୍ରତିପ୍ରସ୍ଥାନଶୁ ମେ ଶୁକ୍ରଶୁ ମେ

ମୁକ୍ତା ଚ ମ ଆଗ୍ରୟଶ୍ଚ ମେ ବୈଶ୍ଵଦେବଶ୍ଚ ମେ ଧୂବଶ୍ଚ ମେ ବୈଶ୍ଵାନରଶ୍ଚ ମ
 ରତୁଗ୍ରହାଶ୍ଚ (୧) ମେଽତିଗ୍ରାହ୍ୟାଶ୍ଚ ମ ଐନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନଶ୍ଚ ମେ ବୈଶ୍ଵଦେବଶ୍ଚ ମେ ମରୁତୃତୀୟାଶ୍ଚ
 ମେ ମାହେନ୍ଦ୍ରଶ୍ଚ ମ ଆଦିତ୍ୟଶ୍ଚ ମେ ସାବିତ୍ରଶ୍ଚ ମେ ସାରସ୍ଵତଶ୍ଚ ମେ ପୌଷଶ୍ଚ ମେ
 ପାତ୍ନୀବତଶ୍ଚ ମେ ହାରିନ୍ଦୋଜ୍ଜନଶ୍ଚ ମେ (୨) ॥ (ରତୁଗ୍ରହାଶ୍ଚ ଚତୁଃସଂଶତ) ॥ ୪। ୭। ୭ ॥

(ବସୋର୍ଧାରା ହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଜ୍ୟୁଶ୍ଚ ମେ ବୃହ୍ନଶ୍ଚ ମେ ବେଦିଶ୍ଚ ମେ ଧୂଷ୍ଣିୟାଶ୍ଚ ମେ ସୁଚଶ୍ଚ ମେ ଚମସାଶ୍ଚ ମେ
 ଗ୍ରୀବାଶଶ୍ଚ ମେ ସ୍ଵରବଶ୍ଚ ମ ଉପରୁବାଶ୍ଚ ମେଽଧୂଷବଶେ ଚ ମେ ଦ୍ରୋଣକଲଶଶ୍ଚ ମେ
 ବାୟୁବ୍ୟାନ୍ତି ଚ ମେ ପୁତ୍ରଭୂକ୍ ମେ ଆଧବନୀୟଶ୍ଚ ମ ଆଗ୍ନୀଧ୍ରଂ ଚ ମେ ହବିର୍ଧାନଂ ଚ ମେ
 ଗୃହାଶ୍ଚ ମେ ସଦଶ୍ଚ ମେ ପୁରୋଡାଶାଶ୍ଚ ମେ ପରତାଶ୍ଚ ମେଽବଭୂଥଶ୍ଚ ମେ ସ୍ଵଗାକାରଶ୍ଚ
 ମେ (୧) ॥ (ଗୃହାଶ୍ଚ ଷୋଡ଼ଶ ଚ) ॥ ୪। ୭। ୮ ॥

(ବସୋର୍ଧାରା ହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଅଗ୍ନିଶ୍ଚ ମେ ଘର୍ମଶ୍ଚ ମେଽର୍କଶ୍ଚ ମେ ସୁୟଶ୍ଚ ମେ ପ୍ରାଣଶ୍ଚ ମେଽଶ୍ଵମେଧଶ୍ଚ ମେ ପୃଥୁବା ଚ
 ମେଽଦିତିଶ୍ଚ ମେ ଦିତିଶ୍ଚ ମେ ଦେଘିଶ୍ଚ ମେ ଶବ୍ଦରୀରୁଜ୍ଞାଲୟେ ଦିଶଶ୍ଚ ମେ ଯଜ୍ଞେନ
 କଲ୍ଲହାମୃକ୍ ଚ ମେ ସାମ ଚ ମେ ସ୍ତୋମଶ୍ଚ ମେ ଯଜୁଶ୍ଚ ମେ ଦୀକ୍ଷା ଚ ମେ ତପଶ୍ଚ ମ
 ରତୁଶ୍ଚ ମେ ବ୍ରତଂ ଚ ମେଽହୋରାତ୍ରୟୋର୍ବୃଷ୍ଟ୍ୟା ବୃହଦ୍ରଥକ୍ରରେ ଚ ମେ ଯଜ୍ଞେନ କଲ୍ଲେତାମ୍
 (୧) ॥ (ଦୀକ୍ଷାଽଷ୍ଟାଦଶ ଚ) ॥ ୪। ୭। ୯ ॥

(ବସୋର୍ଧାରା ହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଗର୍ଭାଶ୍ଚ ମେ ବସାଶ୍ଚ ମେ ତ୍ର୍ୟବିଶ୍ଚ ମେ ତ୍ର୍ୟବା ଚ ମେ ଦିତ୍ୟବାଃ ଚ ମେ ଦିତେଘାହୀ ଚ
 ମେ ପଞ୍ଚାବିଶ୍ଚ ମେ ପଞ୍ଚାବା ଚ ମେ ତ୍ରିବସଶ୍ଚ ମେ ତ୍ରିବସା ଚ ମେ ତୁର୍ୟବାଃ ଚ ମେ

ତ୍ରୟୋହୀ ଚ ମେ ପଞ୍ଚବାକ୍ ମେ ପଞ୍ଚୋହୀ ଚ ମ ଉକ୍ଷା ଚ ମେ ବୁଶା ଚ ମ ରସ୍ତଭକ୍ତ
(୧) ମେ ବେହକ୍ ମେନନ୍ଦ୍ରାଞ୍ଚ ମେ ଧେନ୍ଦୁକ୍ ମ ଆୟୁର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞେନ କଳ୍ପତାଂ ପ୍ରାଣୋ ଯଜ୍ଞେନ
କଳ୍ପତାମପାନୋ ଯଜ୍ଞେନ କଳ୍ପତାଂ ବ୍ୟାନୋ ଯଜ୍ଞେନ କଳ୍ପତାଂ ଚକ୍ଷୁର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞେନ କଳ୍ପତାଂ
ଶ୍ରୋତ୍ରଂ ଯଜ୍ଞେନ କଳ୍ପତାଂ ମନୋ ଯଜ୍ଞେନ କଳ୍ପତାଂ ବାଗ୍ୟଜ୍ଞେନ କଳ୍ପତାମାମ୍ ଯଜ୍ଞେନ
କଳ୍ପତାଂ ଯଜ୍ଞୋ ଯଜ୍ଞେନ କଳ୍ପତାମ୍ (୨) ॥ (ରସ୍ତଭକ୍ତ ଚତ୍ବରିଂଶକ୍) ॥ ୪। ୭। ୧୦ ॥

(ବସୋର୍ଧାରା ହୋମମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଏକା ଚ ମେ ତ୍ରିସ୍ରକ୍ ମେ ପଞ୍ଚ ଚ ମେ ସ୍ବପ୍ତ ଚ ମେ ନବ ଚ ମ୍ ଏକାଦଶ ଚ ମେ
ତ୍ରୟୋଦଶ ଚ ମେ ପଞ୍ଚଦଶ ଚ ମେ ସ୍ବପ୍ତଦଶ ଚ ମେ ନବଦଶ ଚ ମ୍ ଏକବିଂଶତିଶ୍ଚ
ମେ ତ୍ରୟୋବିଂଶତିଶ୍ଚ ମେ ପଞ୍ଚବିଂଶତିଶ୍ଚ ମେ ସ୍ବପ୍ତବିଂଶତିଶ୍ଚ ମେ ନବବିଂଶତିଶ୍ଚ ମ୍
ଏକତ୍ରିଂଶକ୍ ମେ ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶକ୍ (୧) ମେ ଚତସ୍ରକ୍ ମେଽଷ୍ଟୋ ଚ ମେ ଦ୍ବାଦଶ ଚ ମେ
ଷୋଡ଼ଶ ଚ ମେ ବିଂଶତିଶ୍ଚ ମେ ଚତୁର୍ବିଂଶତିଶ୍ଚ ମେଽଷ୍ଟାବିଂଶତିଶ୍ଚ ମେ ଦ୍ବାତ୍ରିଂଶକ୍
ମେ ଷଡ୍-ତ୍ରିଂଶକ୍ ମେ ଚତ୍ବରିଂଶକ୍ ମେ ଚତୁଷ୍ଟତ୍ବରିଂଶକ୍ ମେଽଷ୍ଟାଚ୍ଚତ୍ବରିଂଶକ୍ ମେ
ବାଜଶ୍ଚ ପ୍ରସ୍ବଶ୍ଚାପିଜଶ୍ଚ କ୍ରତୁଶ୍ଚ ସୁବଶ୍ଚ ମୁଧା ଚ ବ୍ୟଶ୍ଚିୟଶ୍ଚାଽଽନ୍ତ୍ୟାୟନଶ୍ଚାନ୍ତ୍ୟଶ୍ଚ
ଭୌବନଶ୍ଚ ଭୁବନଶ୍ଚାଧିପତିଶ୍ଚ (୨) ॥ (ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶକ୍ ବ୍ୟଶ୍ଚିୟ ଏକାଦଶ ଚ) ॥ ୪। ୭। ୧୧ ॥

(ବାଜପ୍ରସବୀୟହୋମଃ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ବାଜୋ ନଃ ସ୍ବପ୍ତ ପ୍ରଦିଶଶ୍ଚତସ୍ରୋ ବା ପରାବତଃ ।
ବାଜୋ ନୋ ବିଶ୍ବେଦେବୈର୍ଧନସାତାବିହାବତୁ ॥
ବିଶ୍ବେ ଅଦ୍ୟ ମରୁତୋ ବିଶ୍ବ ଉତୀ ବିଶ୍ବେ ଭବନ୍ତୁଗନ୍ଧଃ ସମିଦ୍ଧାଃ ।
ବିଶ୍ବେ ନୋ ଦେବା ଅବସାଽଽଗମନ୍ତୁ ବିଶ୍ବମସ୍ତୁ ଦ୍ରବିଶଂ ବାଜୋ ଅସ୍ମେ ॥

ବାଜସ୍ୟ ପ୍ରସବଂ ଦେବା ରଥୈର୍ଯାତା ହିରଣ୍ୟୟୈଃ ।

ଅଗ୍ନିରିନ୍ଦ୍ରୋ ବୃହସ୍ପତିର୍ମରୁତଃ ସୋମପୀତୟେ ॥

ବାଜେବାଜେଽବତ ବାଜିନୋ ନୋ ଧନେଷୁ (୧) ବିପ୍ରା ଅମୃତା ରତଜ୍ଞାଃ ।

ଅସ୍ୟ ମଧୁଃ ପିବତ ମାଦୟନ୍ ଚୂପ୍ତା ଯାତ ପଥୈର୍ଦେବୟାନୈଃ ॥

ବାଜଃ ପୁରସ୍ତାଦ୍ରୁତ ମଧୁତୋ ନୋ ବାଜୋ ଦେବାଃ ରୁଦ୍ରୈଃ କଳ୍ପୟାତି ।

ବାଜସ୍ୟ ହି ପ୍ରସବୋ ନଳ୍ଲମୀତି ବିଶ୍ୱା ଆଶା ବାଜପତିର୍ଭବେନ୍ନମ୍ ॥

ପୟଃ ପୃଥୁବ୍ୟାଂ ପୟ ଓଷଧୀଷୁ ପୟୋ ଦିବ୍ୟତ୍ତରିଷ୍ଟେ ପୟୋ ଧାମ୍ ।

ପୟସ୍ୱତୀଃ ପ୍ରଦିଶଃ ସନ୍ତୁ ମହ୍ୟମ୍ ॥

ସଂ ମା ସୃଜାମି ପୟସା ଘୃତେନ ସଂ ମା ସୃଜାମ୍ୟପ (୨) ଓଷଧୀଭିଃ ।

ସୋଽହଂ ବାଜଂ ସନେନ୍ନମସ୍ମେ ॥

ନକ୍ତୋଷାସା ସମାନସା ବିରୂପେ ଧାପୟେତେ ଶିଶୁମେକଂ ସମୀଚୀ ।

ଦ୍ୟାବା ଜ୍ଞାନା ରୁକ୍ମୋ ଅନ୍ତର୍ଭି ଭାତି ଦେବା ଅଗ୍ନିଂ ଧାରୟନ୍-ଦ୍ରବିଣୋଦାଃ ॥

ସମୁଦ୍ରୋଽସି ନଭସ୍ୱାନାନ୍ତର୍ଦ୍ଦାନୁଃ ଶମ୍ଭୂର୍ଯ୍ୟୋଭୂରୁଭି ମା ବାହି ସ୍ୱାହା ମାରୁତୋଽସି ମରୁତାଂ

ଗଣଃ ଶମ୍ଭୂର୍ଯ୍ୟୋଭୂରୁଭି ମା ବାହି ସ୍ୱାହାଽବସ୍ତ୍ୟରସି ଦୁର୍ବସ୍ତାଞ୍ଚିମ୍ଭୂର୍ଯ୍ୟୋଭୂରୁଭି ମା ବାହି

ସ୍ୱାହା (୩) ॥ (ଧନେଷ୍ଟପୋ ଦୁର୍ବସ୍ତାଞ୍ଚିମ୍ଭୂର୍ଯ୍ୟୋଭୂରୁଭି ମା ହେ ଚ) ॥ ୪। ୭। ୧୨ ॥

(ଅଗ୍ନିୟୋଗଃ; ପୁନଶ୍ଚିତିଶ୍ଚ ॥ ଅଗ୍ନିରଷିଃ)

ଅଗ୍ନିଂ ଯୁନକ୍ତୁ ଶବସା ଘୃତେନ ଦିବ୍ୟଂ ସୁପର୍ଣଂ ବୟସା ବୃହତମ୍ ।

ତେନ ବୟଂ ପତେନ ବ୍ରହ୍ମସ୍ୟ ବିଷ୍ଣୁପଂ ସୁବୋ ରୁହାଣା ଅଧୁ ନାକଂ ଉଭମେ ॥

ଇମୌ ତେ ପ୍ରକ୍ଷାବ୍ରଜରୌ ପତତ୍ରିଣୋ ଯାଭ୍ୟାଂ ରକ୍ଷାଂ ସ୍ୟପୁହଂ ସ୍ୟସ୍ମେ ।

ତାଭ୍ୟାଂ ପତେମ ସୁକୃତାମ୍ ଲୋକଂ ଯତ୍ରଷ୍ଟୟଃ ପ୍ରଥମଞ୍ଜା ଯେ ପୁରାଣାଃ ॥
 ଚିଦସି ସମୁଦ୍ରଘୋରିରିନ୍ଦୁର୍ଦ୍ଦଶଃ ଶ୍ୟେନ ରତାବା ।
 ହିରଣ୍ୟପକ୍ଷଃ ଶକୁନୋ ଭୂରଶ୍ୟାମହାନ-ସ୍ତ୍ରଧକ୍ଷେ ଧ୍ରୁବ (୧) ଆ ନିଷିତଃ ॥
 ନମସ୍ତେ ଅସ୍ତ୍ର ମା ମା ହିଂସାବିଶ୍ୱସ୍ୟ ମୁଧିନଃ ତିଷ୍ଠସି ଶ୍ରୀତଃ ।
 ସମୁଦ୍ରେ ତେ ହୃଦୟମକ୍ରମାୟାବାପୁଥୁବୀ ଭୁବନେଷ୍ଠପିତେ ॥
 ଭଦ୍ରୋ ଦତ୍ତୋଦଧିଂ ଭିକ୍ତ ଦିବଃ ପୂର୍ଜନୀଦକ୍ତରିକ୍ଷାତ୍ ପୃଥୁବ୍ୟାସ୍ତତୋ ନୋ ବୃଷ୍ଟ୍ୟାଃବତ ।
 ଦିବୋ ମୁଧାଃସି ପୃଥୁବ୍ୟା ନାଭିରୁର୍ଗପାମୋଷଧୀନାମ୍ ।
 ବିଶ୍ୱାୟୁଃ ଶମ ସପ୍ରଥା ନମସ୍ତଥେ ॥
 ଯେନଷ୍ଟୟସ୍ତପସା ସତ୍ର (୨) ମାସତେନ୍ଦାନା ଅଗ୍ନିଂ ସୁବରାଭରକ୍ତଃ ।
 ତସ୍ମିନ୍ନହଂ ନି ଦଧ୍ୟେ ନାକେ ଅଗ୍ନିମେତଂ ଯମାହୁର୍ମନବଃ ସ୍ତ୍ରୀର୍ଗର୍ଭସ୍ତମ୍ ॥
 ତଂ ପଞ୍ଜାଭିରନ୍ତୁ ଗଚ୍ଛେମ ଦେବାଃ ପୁତ୍ରେଭ୍ରାତୃଭିରୁତ ବା ହିରଣ୍ୟୋଃ ।
 ନାକଂ ଗୃହ୍ଣାମାଃ ସୁକୃତସ୍ୟା ଲୋକେ ତୃତୀୟେ ପୁଷ୍ଟେ ଅଧି ରୋଚନେ ଦିବଃ ॥
 ଆ ବାତୋ ମଧ୍ୟମରୁହଦ୍-ଭୂରଶ୍ୟାୟରୁକ୍ତମଗ୍ନିଃ ସପ୍ତତିଶ୍ଟେକିତାନଃ ।
 ପୁଷ୍ଟେ ପୃଥୁବ୍ୟା ନିହିତୋ ଦବିଦ୍ୟୁତଦଧସ୍ତଦଂ କୃଣୁତେ (୩) ଯେ ପୃତନ୍ୟବଃ ॥
 ଅୟମଗ୍ନିର୍ବାରିତମୋ ବୟୋଧାଃ ସହସ୍ରିକ୍ଷୋ ଦୀପ୍ୟତାମପ୍ରୟୁଜ୍ଞନ୍ ।
 ବିଭ୍ରାଜମାନଃ ସରିରସ୍ୟ ମଧୁ ଉପ ପ୍ର ଯାତ ଦିବ୍ୟାନି ଧାମ୍ ॥
 ସଂ ପ୍ର ଚ୍ୟବଧୁମନ୍ତୁ ସଂ ପ୍ର ଯାତାଗ୍ନେ ପଥୋ ଦେବୟାନାନ୍ କୃଣୁଧମ୍ ।
 ଅସ୍ମିନ୍-ସ୍ତ୍ରଧକ୍ଷେ ଅଧ୍ୟୁଭରସ୍ମିନ୍ ବିଶ୍ୱେ ଦେବା ଯଜମାନଶ୍ଚ ସୀଦତ ॥
 ଯେନା ସହସ୍ରଂ ବହସ୍ତି ଯେନାଗ୍ନେ ସର୍ବବେଦସମ୍ ।

ତେନେମଂ ଯୁଜ୍ଞଂ ନୋଂ ବହ ଦେବଂ ଯାନୋଂ ଯ (୪) ଉତ୍ତମଃ ॥
 ଉଦ-ବୁଧସ୍ତାଗ୍ରେ ପ୍ରତି ଜାଗ୍ରହ୍ୟେନମିଷ୍ଟାପୁର୍ତ୍ତେ ସଂ ସୃଜେଥାମିନ୍ଦଂ ଚ ।
 ପୁନଃ କୁଶଂ ସ୍ତ୍ରୀ ପିତରଂ ଯୁବାନମଦ୍ଵାତାଂ ସୀଢ଼ନ୍ତି ତନ୍ତୁମେତମ୍ ॥
 ଅନ୍ଦଂ ତେ ଯୋନିରୁଦ୍ଧିୟୋଂ ଯତୋଂ ଜାତୋ ଅରୋଚଥାଃ ।
 ତଂ ଜାନନିଗ୍ନ ଆ ରୋହାଥା ନୋ ବଧିୟା ରୁଦ୍ଧିମ୍ (୫) ॥
 (ଧ୍ରୁବଃ ସତ୍ରଂ କୃଣୁତେ ଯଃ ସପ୍ତର୍ତ୍ତଂ ଶକ) ॥ ୪। ୭। ୧୩ ॥

(ବିହବ୍ୟାଶ୍ୟୋଷ୍ଟକୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ମମାଗ୍ରେ ବର୍ତ୍ତୋ ବିହବେଷ୍ଟସ୍ତୁ ବନ୍ଦଂ ଦେଶାନାସ୍ତନ୍ନବଂ ପୁଷ୍ପେନ ।
 ମହ୍ୟଂ ନମନ୍ତାଂ ପ୍ରତିଶ୍ଚିନ୍ତତ୍ସୁସ୍ତୟାଂ ଧ୍ୟାୟେଶ ପୂର୍ତ୍ତନା ଜୟେନ ॥
 ମମ ଦେବା ବିହବେ ସନ୍ତୁ ସର୍ବ ଇନ୍ଦ୍ରାବନ୍ତୋ ମରୁତୋ ବିଷ୍ଣୁରଗ୍ନିଃ ।
 ମମାନ୍ତରିକ୍ଷମୁରୁ ଗୋପମସ୍ତୁ ମହ୍ୟଂ ବାତଃ ପବତାଂ କାମୋ ଅସ୍ମିନ୍ ॥
 ମୟି ଦେବା ଦ୍ରବିଶମା ଯଜନ୍ତାଂ ମୟାଶୀରସ୍ତୁ ମୟି ଦେବହୂତିଃ ।
 ଦୈବ୍ୟା ହୋତାଂ ବନିଷନ୍ତ (୧) ପୂର୍ବେଽରିଷ୍ଟାଃ ସ୍ୟାମ ତନ୍ନୁବା ସୁବୀରାଃ ॥
 ମହ୍ୟଂ ଯଜନ୍ତୁ ମମ ଯାନି ହବ୍ୟାଂଽଽକୃତିଃ ସତ୍ୟା ମନସୋ ମେ ଅସ୍ତୁ ।
 ଏନୋ ମା ନି ଗାଂ କତମଜ୍ଞନାଂଽହଂ ବିଶ୍ଵେ ଦେବାସୋ ଅଧିଂ ବୋଚତା ମେ ॥
 ଦେବାଃ ଷଡ୍ଭର୍ବୀରୁରୁ ଶଃ କୃଣୋତୁ ବିଶ୍ଵେ ଦେବାସ ଇହ ବୀରୟମ୍ ।
 ମା ହାସ୍ମହି ପ୍ରଜୟା ମା ତନ୍ନୁଭିର୍ମା ରଧାମ ଦ୍ଵିଷ୍ଠତେ ସୋମ ରାଜନ୍ ॥
 ଅଗ୍ନିର୍ମନ୍ତ୍ର୍ୟଂ ପ୍ରତିନୁଦନ୍ ପୁରସ୍ତା (୨) ଦଦଂଶୋ ଗୋପାଃ ପରି ପାହିନସ୍ତମ୍ ।
 ପ୍ରତ୍ୟଶ୍ଵୋଂ ଯନ୍ତୁ ନିଗୁତଃ ପୁନସ୍ତେଽମୈଷାଂ ତିତ୍ତଂ ପ୍ରବୁଧା ବି ନେଶତ୍ ॥

ଧାତା ଧାତୁଣାଂ ଭୁବନସ୍ୟ ଯସ୍ମତ୍ତଦ୍ଦେବଂ ସବିତାରମଜିମାତିଷାହମ୍ ।
 ଜମଂ ଯଜ୍ଞମଗ୍ନିନୋଭା ବୃହସ୍ମତ୍ତଦ୍ଦେବାଃ ପାଞ୍ଚ ଯଜମାନଂ ନ୍ୟର୍ଥାତ୍ ॥
 ଭରୁବ୍ୟତା ନୋ ମହିଷଃ ଶମଂ ଯଂ ସଦସ୍ମିନ୍ ହବେ ପୁରୁହୁତଃ ପୁରୁଷୁ ।
 ସ ନଃ ପ୍ରଜାୟେ ହର୍ଯ୍ୟଶ୍ଚ ମୃତ୍ୟୁରେନ୍ଦ୍ର ମା (୩) ନୋ ରୀରିଷୋ ମା ପରା ଦାଃ ॥
 ଯେ ନଃ ସପତ୍ନା ଅପ ତେ ଭବନ୍ତିହାଗ୍ନିଭ୍ୟାମବ ବାଧାମହେ ତାନ ।
 ବସବୋ ରୁଦ୍ରା ଆଦିତ୍ୟା ଉପରିଷ୍ଠାଂ ମୋଗ୍ରଂ ତେଭାରମଧିରାଜମକ୍ରନ୍ ॥
 ଅର୍ବାଞ୍ଚିମିନ୍ଦ୍ରମମୃତୋ ହବାମହେ ଯୋ ଗୋଜିଞ୍ଜନଜିଦଶ୍ଵଜିଦ୍ୟଃ ।
 ଜମଂ ନୋ ଯଜ୍ଞଂ ବିହବେ କୁଷସ୍ତାସ୍ୟ କୁମୋ ହରିବୋ ମେଦିନଂ ଦ୍ଵା (୪) ॥
 (ବିନିଷ୍ଠ ପୁରସ୍ତାହ୍ନା ତ୍ରିତଦାରିଂଶଜ) ॥ ୪। ୭। ୧୪ ॥

(ଅଶ୍ଵମେଧସମ୍ବନ୍ଧିୟାଜ୍ୟାନୁବାକ୍ୟାଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଗ୍ନେମନ୍ଦେ ପ୍ରଥମସ୍ୟ ପ୍ରଚେତସୋ ଯଂ ପାଞ୍ଚଜନ୍ୟଂ ବ୍ରହ୍ମବଂ ସମିନ୍ଧତେ ।
 ବିଶ୍ଵସ୍ୟାଂ ବିଶି ପ୍ରବିବିଶିବାଂ ସମୀମହେ ସ ନୋ ମୁଞ୍ଚିତ୍ଵଂ ହସଃ ॥
 ଯସ୍ୟେଦଂ ପ୍ରାଶନ୍ତିମିଷଦ୍ୟଦେଜ୍ଜତି ଯସ୍ୟ ଜାତଂ ଜନମାନଂ ତୁ କେବଲମ୍ ।
 ଷ୍ଠୋମ୍ୟଗ୍ନିଂ ନାଥୁତୋ ଜୋହବାମି ସ ନୋ ମୁଞ୍ଚିତ୍ଵଂ ହସଃ ॥
 ଜନ୍ତ୍ରସ୍ୟ ମନ୍ୟେ ପ୍ରଥମସ୍ୟ ପ୍ରଚେତସୋ ବୃତ୍ତନ୍ୟଃ ଷ୍ଠୋମା ଉପ ମାମୁପାଗୁଃ ।
 ଯୋ ଦାଶୁଷଂ ସୁକୃତୋ ହବମୁପ ଗତ୍ତା (୧) ସ ନୋ ମୁଞ୍ଚିତ୍ଵଂ ହସଃ ॥
 ଯଃ ସଂଗ୍ରାମଂ ନୟତି ସଂ ବଶୀ ଯୁଧେ ଯଃ ପୁଷ୍ଟାନି ସଂସୃଜତି ତ୍ରୟାଶି ।
 ଷ୍ଠୋମୀନ୍ଦ୍ରଂ ନାଥୁତୋ ଜୋହବାମି ସ ନୋ ମୁଞ୍ଚିତ୍ଵଂ ହସଃ ॥
 ମନ୍ଦେ ବାଂ ମିତ୍ରାବରୁଣା ତସ୍ୟ ବିଭୁଂ ସତେଯୀଜସା ଦୃଂହଣା ଯଂ ବ୍ରୁଦେଥେ ।

ଯା ରାଜାନଂ ସ୍ବରଥଂ ଯାଥ ଉଗ୍ରା ତା ନୋ ମୁଞ୍ଚତମାଗଂସଃ ॥
 ଯୋ ବାଂ ରଥ ଋଜୁରଶ୍ମିଃ ସ୍ବତ୍ୟଧର୍ମା ମିଥୁଶ୍ଚରନ୍ତମୁପୟାତି ଦୁଷୟନ୍ ।
 ଷ୍ଟୋମି (୨) ମିତ୍ରାବରୁଣା ନାଥୁତୋ ଜୋହବାମି ତୌ ନୋ ମୁଞ୍ଚତମାଗଂସଃ ॥
 ବାୟୋଃ ସବିତୁର୍ବିଦଥାନି ମନ୍ତ୍ରହେ ଯାବାମୁନ୍ୟବିଭୂତୋ ଯୌ ତୁ ରକ୍ଷତଃ ।
 ଯୌ ବିଶ୍ବସ୍ୟ ପରିଭୁ ବଭୁବତୁଷ୍ଟୌ ନୋ ମୁଞ୍ଚତମାଗଂସଃ ॥
 ଉପ ଶ୍ରେଷ୍ଠା ନ ଆଶିଷୋ ଦେବୟୋଧ୍ୟମେ ଅସ୍ଥିରନ୍ ।
 ଷ୍ଟୋମି ବାୟୁଂ ସବିତାରଂ ନାଥୁତୋ ଜୋହବାମି ତୌ ନୋ ମୁଞ୍ଚତମାଗଂସଃ ॥
 ରଥାତମୌ ରଥାନାମହ୍ନ ଉତୟେ ଶୁଭଂ ଗମିଷ୍ଠୌ ସୁୟମେଭିରଶ୍ୱେଃ ।
 ଯୟୋ (୩) ବାଂ ଦେବୌ ଦେବେଷ୍ଠନିଶିତମୋଜୁଷ୍ଟୌ ନୋ ମୁଞ୍ଚତମାଗଂସଃ ॥
 ଯଦୟାତଂ ବହୁତୁଂ ସୁୟାୟାସ୍ତିତକ୍ରେଶ ସଂସଦମିଚ୍ଛମାନୌ ।
 ଷ୍ଟୋମି ଦେବାବଶ୍ୱନୌ ନାଥୁତୋ ଜୋହବାମି ତୌ ନୋ ମୁଞ୍ଚତମାଗଂସଃ ॥
 ମରୁତାଂ ମନ୍ତେ ଅଧି ନୋ ବ୍ରୁବନ୍ତୁ ପ୍ରେମାଂ ବାଚଂ ବିଶ୍ବାମବନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱେ ।
 ଆଶୁନ୍ ହୁବେ ସୁୟମାନୁତୟେ ତେ ନୋ ମୁଞ୍ଚନ୍ତେନଂସଃ ॥
 ତିଗ୍ନମାୟୁଧଂ ବୀଡ଼ିତଂ ସହସ୍ବଜିବ୍ୟଂ ଶର୍ଧଃ (୪) ପୃତନାସୁ ଜିଷ୍ଠୁ ।
 ଷ୍ଟୋମି ଦେବାନ୍-ମରୁତୋ ନାଥୁତୋ ଜୋହବାମି ତେ ନୋ ମୁଞ୍ଚନ୍ତେନଂସଃ ॥
 ଦେବାନାଂ ମନ୍ତେ ଅଧି ନୋ ବ୍ରୁବନ୍ତୁ ପ୍ରେମାଂ ବାଚଂ ବିଶ୍ବାମବନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱେ ।
 ଆଶୁନ୍ ହୁବେ ସୁୟମାନୁତୟେ ତେ ନୋ ମୁଞ୍ଚନ୍ତେନଂସଃ ॥
 ଯଦିଦଂ ମାଂଭିଶୋଚତି ପୌରୁଷେୟେଶ ଦୈବ୍ୟେନ ।
 ଷ୍ଟୋମି ବିଶ୍ବାନ୍-ଦେବାନ୍-ନାଥୁତୋ ଜୋହବାମି ତେ ନୋ ମୁଞ୍ଚନ୍ତେନଂସଃ ॥

ଅନ୍ତୁ ନୋଂଦ୍ୟାନ୍ତୁମତିରନ୍ତି (୫) ଦନ୍ତୁମତେ ଓଂ ବୈଶ୍ଵାନରୋ ନ ଉତ୍ୟା ପୁଷ୍ଟୋ ଦିବି ।

ୟେ ଅପ୍ରଥେତାମମିତେଭିରୋଜୋଭିର୍ଯେ ପ୍ରତିଷ୍ଠେ ଅଭବତାଂ ବସୁନାମ୍ ।

ସ୍ତ୍ରୋମି ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବୀ ନାଥୁତୋ ଜୋହବାମି ତେ ନୋ ମୁଞ୍ଚତମଂହସଃ ॥

ଉର୍ବା ରୋଦସୀ ବରିବଃ କୃଣୋତଂ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ୟ ପତ୍ନୀ ଅଧି ନୋ ବ୍ରୁନ୍ଧାତମ୍ ।

ସ୍ତ୍ରୋମି ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବୀ ନାଥୁତୋ ଜୋହବାମି ତେ ନୋ ମୁଞ୍ଚତମଂହସଃ ॥

ୟତ୍ତେ ବ୍ରହ୍ମଂ ପୁରୁଷତ୍ରା ଯଦିଷ୍ଠାବିଦ୍ଵାଂସଶ୍ଚକ୍ରମା କଳ୍ପନା (୬) ଧରଃ ।

କୃଧା ସ୍ଵସ୍ନାଂ ଅଦିତେରନାଗା ବ୍ୟେନାଂଽସି ଶିଶ୍ରଥୋ ବିଷ୍ଠରସ୍ତେ ॥

ୟଥା ହ ତଦ୍ଵସବୋ ଗୌର୍ଯଂ ତିପୁଦି ଶ୍ଵିତାମମୁଞ୍ଚତା ଯଜତ୍ରାଃ ।

ଏବା ଭମସ୍ମତ୍ ପ୍ର ମୁଞ୍ଚା ବ୍ୟଂହଃ ପ୍ରାତାର୍ଯସ୍ତେ ପ୍ରତରାଂନ ଆୟୁଃ (୭) ॥

(ଗତା ଦୁଷ୍ମନ୍-ସ୍ତ୍ରୋମି ଯୟୋଃ ଶର୍ଯୋଂନୁମତିରନ୍ତୁ ତନ ଚତୁସ୍ତଂଶଜ) ॥ ୪। ୭। ୧୫ ॥

=|| ୦ || =

(ଅଗ୍ନାବିଷ୍ଠ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ୍ୟଂ ଶଂ ଚୋକ୍ ଚାଂଶ୍ଵା ଚାଗ୍ନିଶ୍ଵାଂଽଶ୍ଵଶ୍ଵେଧୁଶ୍ଵାଗ୍ନିଶ୍ଵ ଗର୍ଭାଶ୍ଵୋକା ତ ବାଜୋ ନୋଗ୍ନିଂ ଯୁନକ୍ତି ମମାଗ୍ନୋଽଗ୍ନେମନ୍ତେ ପଞ୍ଚଦଶ ॥ ୧୫ ॥)

(ଅଗ୍ନାବିଷ୍ଠ ଅଗ୍ନିଶ୍ଵ ବାଜୋ ନୋ ଅଦଂଷ୍ଟୋ ଗୋପା ନବତ୍ରିଂଶତ୍ ॥ ୩୯ ॥)

(ଅଗ୍ନାବିଷ୍ଠ ପ୍ରତରାଂ ନ ଆୟୁଃ ॥)

॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତେଜିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ଚତୁର୍ଥକାଣ୍ଡେ ସପ୍ତମଃ ପ୍ରାଠକଃ ॥ ୭ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତେଜିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ଚତୁର୍ଥକାଣ୍ଡଃ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଃ ॥ ୪ ॥

